

Ayhan Yavuz Açıkgöz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Eserleri:

- Zulüm Serisi - L8 (Gayrısı Cehâlettir)

Sorarım size dostlarım
Bu mu haktır adâlettir
Yüreğimiz iki yarım
Bir tarafı atâlettir

Münkir mü'mini görür hor
Bilmez sînede durur kor
Ölüm ancak onlara zor
Müslümana asâlettir

Bilinmez ne asıl neden
Ruh dirilmez ölür beden
Kendini gerçek zanneden
Kendi gibi hayâlettir

Kâbeye secde kılarak
Çocuklar gibi gülerek
Şehîd olduğun bilerek
Ölmek demek kehâlettir

Kolay mı cennete giriş
Kazırız tırnak ile diş
Küffârın yaptığı tek iş
Rüsvâlıktır, rezâlettir

Nefes almaktır üzölmek
Deriden geçip yüzölmek
Dile kolaydır ezilmek
Ezilene ezâlettir

Yükselsin onlar ezerek
Yürünür mü baş eğerek
Başka kefile ne gerek
İmân hakka kefâlettir

Zordur ekmeği bölüşmek
Kolaydır arza alışmak
Yetmiş yıl Hakk'a çalışmak
Sonsuz yıla delâlettir

Vakit ne geç ne de erken
Utanın 'zulüm yok' derken
Hakka ölmek gerekirken
Kulu sevmek dalâlettir

Bu ne nefret bu ne kindir
Gel de bu yâreyi sindir
Yâ Rabb nefisleri dindir
Akılları kalbe indir
Bu İslâmdır bu hak dindir
Gayrısı hep cehâlettir

Adana - 09.02.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

- Zulüm Serisi - R14 (Gayrısı Hakârettir)

Akıl almaz bu hâli, nasıl bir cesârettir
Zincirlenmiş ahâli, bu resmen esârettir

Gül benizli bebekler, dudakları morarmış
İçleri boş dibekler, yokluğa keffârettir

İtibâr görür gaflar, kes demez doğru kelâm
Sarfedilen tüm lâflar, yalandan ibârettir

Dili bağlanmış bilen, dünyâya geçmez sözü
Bilseler arz denilen, üç günlük imârettir

'Bakamam' der ses boğuk, kollar bağlı baş eğik
Dünyâ câhile soğuk, âlime harârettir

Aydınlanmaz gözleri, teslim olmuş siyâha
Yanar görür közleri, aklınca nazârettir

Mü'mine dünyâ yapboz, oyundur dünyâlıklar
Dökülen bir avuç toz, küffâra hasârettir

Aldanılır desene, çizilmiş eğri büğrü
Yaşanan yetmiş sene, bir anlık ziyârettir

Döndüremez zamânı, elden çıkarmak malı
Satın almak imânı, en büyük ticârettir

Bakmaz mazlum yaşına, duyurur kendin ilâh
Geçen devlet başına, boş us'lu sadârettir

Kül olmuş er ocağı, kök salmış nâmert arza
Soysuzun yapacağı, ya ret ya küffârettir

Ey Ayhanım ol derin, bırak boğulsun akıl
Kâinattır ederin, gayrısı hakârettir

Adana - 18.12.06

Ayhan Yavuz Açıkgöz

* Saklambaç (Sümeyye Kıza)

SÜMEYYE KIZA ARMAĞANIMDIR...

Dün
Dünyadaki en fakir gün
Sen olmadığın için

...

Dün
Hani saklambaç oynadık
Ele vardık el ele
Hani önce ben saklandım sen yumarken gözlerini
Gözünü açar açmaz buldun ya beni
Koymuş gibi elinle
Beceremedim sandın iyi saklanmayı
İyi saklanmayı değil
Saklanmayı becerememiştım oysa
Uzaklaşmamıştım senden
Sen sayarken
Ağacın arkasından öylece izlemiştım seni
Sesinin ritmine daldım
Ve öylece kaldım
Ta ki 'Sobe' diye bağırana kadar sen

...

'Sıra sende' dedin
'Yum gözlerini, açmak yok ama'
Yok ha
Peki nasıl
'Otuz kadar sayacaksın' dedin
Otuz yıl hüküm yedim sandım
'Haydi' dedin
Neden?
Ben nasıl izleyecektim seni bakmadan
'Haydi' dedin gene, kırar gibi kalemi
Kırıldım ben de kalem gibi
Ama kırmamak için seni
Kapattım gözlerimi

Bir... İki... Üç... Dört... Beş...
Hay Allâh, ne zor imiş bu oyun
Ödüm kopuyordu uzağa gideceksin diye

Altı... Yedi... Sekiz... Dokuz...
Yok, olmayacak böyle
İyisi mi açmalı gözleri
Ama
Ya kırılırsa kalbi

on... Onbir... Oniki...
Açtım
Açmıştım
Dayanamamıştım özlemine
Hızlıca döndüm arkamı
Yoktun, kaybolmuşsun
Yitip gitmiştin avuçlarımdan
Gözlerinde yiten gözlerim gibi

Yoktun, kaybolmuşsun
Şuurum gibi, aklım gibi
Dermânı gibi dizlerimin
Kaybolmuşsun
Nasıl bulacaktım ya ben seni şimdi

...

Yüreğim sende kaldı, sende kaldı
Varamadım saramadım
Eremedim göremedim
Bilemedim gülemedim
Ağlayamadım

...

Ağlayamamıştım
Gelmedi aklıma ne ağlamak ne de bağlamak
'Sevdiğim kız neredesin? ' diye
sustum
Varamadım, eremedim, bilemedim
Yitti şuurum, gözlerim gibi
Gözlerinde yitik

...

Öylece uyanmışım solumdan
Yastık ıslak, göz ıslak
Sonra sağlam bir 'elhamdulillah'
Sağa dönüp tekrar uyumak istedim
Ama
Cesâret edemedim
Belki tekrar saklambaç oynarız diye

27.11.2006 (Ceyhan)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

*** Uyu Gelincik**

Uyu gelincik uyu
Uyu ki tez gelsin yarın

Ve duâ et Rabbine
Duâ et ki müjdeyi getiren
Rüyâlarındaki ardıc kuşu olsun

Düşünme derin kuyulardaki çıkmazı
Anne eli kadar temizolsun aklın
Dokunur elbet iyiliği
Yedi iklimdir gelmeyen bahârın
Uyu
Uyu ki tez gelsin yarın

Güzel gelincik

(Adana - 23.02.2007)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

* Ürdün'ün Kızı - (Nûr Yüzlü Gelin 2)

(İzdivâç teklifimi kabûl ederek, rûhumun kararan küflü duvarlarını, kendi yüreğinin yanan alevi ile ısıtan ve ısıtan... Ve Ayhan'a bu şiiri yazdıran güzel kıza... Ona duyduğum sevgiye, onu düşündüğüm şâniyelere, ondan gelecek herşeye... Sonradan bulduğum bu temiz yüreğe, bu güzel sûrete... Sümmeye Kıza armağanımdır.

Birgün daha güzelini yazdırmak üzere Sümeyye Kız, kabûl et...)

Bir hisse kapıldım, anlatması zor
Gündüzler çok sıcak, akşam serindir
Tutuşan hâlîmi görme sakın hor
Duyduğum bu hâlet fazla derindir

Ey benim semâmın nurlu yıldızı
Kalbimin duyduğu en güzel sızı
Hoşgeldin gönlüme Ürdün'ün kızı
Bu hâlde burası senin yerindir

(22.10.2006) (adana)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

22 Haziran - Doğum Gününe

Gözlerim hulyâda, dalar ıssıza
Kırpikten yüceyim, kaştayım bugün
Susmayan yüreğim döner arsıza
Sona geç dediler, baştayım bugün

Nasıl bir ifâde nasıl bir yorum
Bir yarım anlamaz, güler bir yarım
Ölümden bir adım ötede yerim
Tarihi atılmış taştayım bugün

Yalnızlık bana mı tahsis edilmiş
Tokluk ki ne menem uzak bir ilmiş
Hâletim yalnızca aç olan bilmiş
Helâle yutkunur, aştayım bugün

Yüz döndüm toprağa, kalbim evirdim
Ayhanım yüzümü ahre çevirdim
Otuz üç seneyi böyle devirdim
Cennete girilen yaştayım bugün

22.06.1982

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Açtıkça Ağlatır Açtıkça Koyar

Görmesin gözünü kanlı gözlerim
Boşalır, toprağı kızıla boyar
Ey gözü mavilim, seni özlerim
Günler ki geçmeyen hasrete doyar

Kalmadı erkeklik, kalmadı gurur
Sinemi bir sen, bir hıçkırık vurur
Bir dağ ki içimde öylece durur
Ne mayın patlatır, ne Ferhat oyar

Senmişsin özlemin asıl sahibi
Yoruldu kalbimin son muharibi
Sırtımda matemim zinciri gibi
Derimden vazgeçtim, rûhumu soyar

Ey oğlum, aklıma yüzün çakılmış
Koynuma sızız bir rüzgar sokulmuş
Bahçeme bir annen bir sen ekilmiş
Açtıkça ağlatır, açtıkça koyar

(29,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Adana'dan Kalan Son Külhanbeyi

Adana sokaklarını inleyen topuk sesi
Ve rüzgârında titreyen yakaları gömleğin
Nârâsı yok
Ama tespih şakırtısı var

Onsekizinde Ali...
Yeni çıkmış Cehevrolet Impala'nın
Hayâlîni kuruyor tespih imâmesine bakarak
Çayını karıştırmayı unutmuş

Onsekizinde Ali...
Dar geliyor Adana kaldırımları
Yoldan yürüyor, takırdatarak yumurta topuklarını
Arkasına bakmadan
Çarpmaya cür'et edecek bir fayton korkusu
Duymadan

Onsekizinde Ali...
Bilmez altmışlarındaki hâlini
Yürür ağır ağır
Sevdiğinin adına uydurduğu türküyü çalar
Islık tadında
Gezer
Adana taş kaldırımlarında

...

Altmışbeşinde ali...
Hâlâ toy çağındaki külhanbeyli
Ritim ritim yaşıyor
Açık bağına yaslanmış kalbinde

...

'Kahveye gitmem lâzım, yoksa beni yok yazarlar.'
(Ali)

ADANA - 19.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Adın Ömrümün En Güzel Sözü (Anama...)

Annem
Adın ömrümün en güzel sözüdür
Duymaktan bıkmadığım
Söylemekten yorulmadığım
En güzel beşer ismidir
Bilirsin, adını yanlış yazan her memura kinim vardır
Ve nefretim vardır her soluyan evlâdına ismin olmadan
Öz kardeşim bile olsa

Özür dilerim annem
İlk kez ismini duyunca üzüldüm
'Yerine alelâde bir dilbilgisi kuralı duysaydım keşke' dedim
Ölesiye daraldı nefesim adını duyunca
Soramadım 'neden' diye
'Sakın' dedim
'Sakın bir daha anma o kadının ismini'
Dedim annem

Sana hiç 'anne' demedim
Çünkü sana yakıştıramadım
Biyolojide ve lûgatte kullanılan standart kelimeleri
'Annem' dedim hep
Farkın vardır çünkü bende
Sen benim annemsin
Herhangi bir anne değil
Bir arkadaşına 'insan' diye hitâb edemediysem
Sana da 'anne' diyemedim
'Annem' dedim annem
'Annem' dedim

Özür dilerim annem
İlk kez ismini duyunca üzüldüm
'Yerine bir coğrafya kitabının basım târihini duysaydım keşke' dedim
Ölesiye yaralandı yüreğim adını duyunca
Bilemedim nedendir
'Sus' dedim
'Sus eğer onu anacaksan'
Dedim annem

Sana anne demeğe kıyamazken
Senin adını nûrsuz bir cümlede başında görmek
Çileden çıkarttı beni
Hayâsız bir lisânın tellaffuzundan çiğridim
İğrendim yâni
Bir o kadar da şaşırardım
Senin için gözümü kırpmadan öleceğimi bildiği hâlde
Senin en sevdiğim beşer olduğunu bildiği hâlde
Senin hatırına herkesin kalbini kırabileceğimi bildiği hâlde
Senin kalbini yüreğime koyup duvarıma astığımı bildiği hâlde
Senin adına yazdığım onlarca şiiri bildiği hâlde
Buna nasıl cür'et etti
Nasıl annem

Nasıl

Sana söz veriyorum annem
Sana Rabbimin ve Muhammedimin önünde söz veriyorum
Sana kendi dilimde söz veriyorum
Eğer yapmazsam üzüleceğini bilsem
Bugüne kadar yazdığım beşyüz şiiri silmezsem
Bugüne kadar karaladığım tüm ilim defterlerini silmezsem
Bugüne kadar tanıdığım bütün ama bütün insanları silmezsem
Gün için dününü satan bir şerefsiz olayım
Yüzüme güneş değse dahî aydınlanmayacak kadar pisliğe batayım
Söz veriyorum annem
Eğer yapmazsam üzüleceğini bilsem
Senin ömrün için ömrümden vazgeçerken bir sâniye düşünürsem
Toprak beni kabûl etmesin

Adana - 12.07.07

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağaç, Kuş, Çiçek, Böcek vs.

(Lise yıllarımdan... Tam delikanlılık çağımdan...)

Caydıramadı kararımdan beni Göktuğ
Soldum, insafsızca açanlara nispet
Zaten yoktu bir tek yaprak dallarımda
Kim bulmuş çiçeği
Sonbaharda

Madem aşk yok dedi Kudret
Madem sabahlar puslu
Madem yürekler serin suyun olmadığı yerde
Ve madem ben hâlâ varım
Uğraşma benimle Göktuğ

Bilirim kurşun yarasından akan kanı
Yalnızken duvara sallanan yumrukların ne kadar çok can yaktığını da
Bilirim, susmanın zorluğunu
Bilirim ya, gene de susarım sağır eden haykırışlar arasında
İşte öyle

Hep başlıksız başlar şiirlerim
Zira kimisi öksüz der şiirlerime
Kimisi de yetim, bu yüzden
Bense "piç" derim bütününe
Hiç yüzü koyun bırakılmamıştım ömrüm boyunca
Ta ki, başlıksız başlayana kadar şiirlerime
Yok artık öyle
Saçma da olsa bir adı olacak bundan böyle
Ağaç, kuş, çiçek, böcek vs.
Ad bulamadığıma da "piç" diyeceğim kocaman harflerle
İşte öyle

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağayla Dertleşme

Ağam biraz otur gitme
Sana çorba, et haşladık
Şiir, sen de çabuk bitme
Sohbete yeni başladık

Şifâ olsa tüm dereler
Onmaz bizdeki yaralar
Affın ile bu aralar
Biz de dünyâyı boşladık

Câhil sandık okulluyu
Adam bilip şekilliği
Deli diye akıllığı
Senlerce hep taşladık

Gönül vermeden yazıya
Baktık kalpteki sızıya
Sâf gibi kurdu kuzuya
Odu oduna eşledik

Bilirim bir, dışın için
Lâfı olmaz üçün beşin
Söyle nîmet hakkı için
Ağam biz ne suç işledik

Sen hep 'dürüst olun' derdin
Bize ne öğütler verdin
Senden sonra bir nâmerdin
Zulmünden dağda kışladık

Durun dedik, gitmez gibi
Kalkın dedik, yatmaz gibi
Bütün bunlar yetmez gibi
Hakkı bâtıldan dışladık

Vazgeçmedik varımızdan
Nesim gibi derimizden
Hiç kalkmadan yerimizden
Saadet asrın' düşledik

Ayhan'ım gel bu derdi çek
Sanma gam değmez sana tek
Ekmek diye şimdiye dek
Nice kul hakkı dışledik

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağla Hüseyin Ağla

Ağla Hüseyin ağla
Sonra bak bana
Islak sürmeli gözlerinle
Dokunayım
Kan gibi akmayan
Islak gözlerindeki sürmeye

Sana ilişemezler korkma
O kadar kolay değildir
Ser almak bizden
Bırak galebe sansınlar çaldıklarını
Onur sansınlar
Bırak aldıklarını
O kadar kolay değil
Gözdağı vermek bize
Bırak yaklaşınlar
Sana ilişemezler korkma

Yüreğimize koyduğun hüzün
Övüntü değil
Alınteri
Terketmek gerekti
Tüten ocakları
Ve bitkin kucakları
Yiteceğinden endişeli
Zeynep kokan
Zehra kokan
Sakine kokan yorgun kucakları
Bu kadar kolay olur sanma
Vazgeçmek senden
Alınteridir
Övüntü değil
Yüreğimize koyduğun hüzün

Şimdi sus
Konuşmak geçlikte kaldı
Git ve öl
Bunun için doğmadın mı anandan
İbret alır gibi yanandan
Ve kelamına İslamzade'nin
Şahit olur gibi git
Tek kelime duymak istemiyorum
Konuşmak geçlikte kaldı
Şimdi sus

Ben de ağlarım elbet
Sürmem de yok nasıl olsa
Akacak olan bellidir
Üzülme
Tek sana bırakmam bu matemi
Ben de ağlarım elbet

Biz yeteriz arza
Sürmelim
Kan sızan gözlerimizle
Biz yeteriz arza

İşinde ol sen

(adana - 01.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlama İmamım (Kerbelâ'da Solan Güle)

Ağlama imamım akmasın yaşın
Şandır gövdenden ayrı duran başın
Çatılmasın sakın o hilâl kaşın
Gülerek gir şehidlik bahçesine

Bildiğini biliyorum ben de sus
Canda türkülerin söyle tende sus
Taş gibi çatlayıp dökülse de sus
Belâ çölü olsa da sana mahpus
Kastedilse bir damla kana mahsus
Bir öpücük kondur ağlamadan sus
Sâkine'nin gül kokan ensesine

...

Hüseyin'im dön bir kere bakayım
Yüreğine mert nişânı takayım
Çağlayayım kelâmından akayım
Hak avazlı âşıkların sesine

Alî ağlar, Velî ağlar, gül ağlar
Figân ile dövünür bülbül ağlar
Akıl şaşar, yürek durur, dil ağlar
Zeynep bacın alnına kara bağlar
Kederinden çöker heybetli dağlar
Susmaz olur mü'min olanlar ağlar
Girerler cümle mâtlem kafesine

...

Sevenlerin destânını anlatır
Kalbe vurur sedâsını dinletir
Ağlar Zehrâ anan arşı inletir
Gözyaşları tıkanır nefesine

Hüseyin'im hasretinden can durur
Utanır akmaz, damarda kan durur
Devrilir büyük çınarlar yan durur
Yüreklere hasret acısı vurur
Düşer dalda durmaz çiçekler kurur
Güneş doğmaz, Merih aymaz, gün durur
İnansın Ayhan dünyânın nesine

(Adana - 12,05,2007)

Hüseyin döndü kapıya, bacısı Zeyneb'e baktı. Ağlamıyordu ama gözbebekleri gibi titriyordu yüreği. Biliyordu dönemeyeceğini meydandan. Ama ne zaferden ne de sıldan

kesmeden umûdunu 'Yâ Hakk' diyerek attı adımını kapıya doğru.

Haykırdı Zeynep 'Dur kardeşim, gitme. Dön bana son kez. Güzel yüzün toprak olmadan bakayım! ' Gözleri kızardı Hüseyin'in. Heybetinden hiçbirşey kaybetmeden döndü bacısına 'Bak! ' dedi 'Ama ağlamadan bak! Benim bacım benim kadar metânetli olmalı, yoksa düşmanlar sevinir. 'Muhammed'in torunlarına bakın, Ali'nin çocuklarına bakın! Korkuyorlar...' derler. Onları sevindirmeyecek kadar cesur bak! Belki gördüğün bir şehîd yüzüdür. Ama bil ki şehâdet de Allâh'tan... Ben O'na teslîm oldum. Seninle kavuşacağımız yer türâb değil, cennet olsun bacım! ' Sustu Zeynep ama hâlâ hiçkırıyordu. 'Ama öleceğini biliyorsun sen de...' dedi ve sustu Zeyneb. Söylediklerinin nefisten geldiğini biliyordu. Fakat öylesine seviyordu ki kardeşini, tutamamıştı kendini. Hüseyin bacısına merhametle baktı, omuzlarına dokundu, gözlerine baktı ve dedi ki 'Eğer Hz. Muhammed'in dini, benim kanım yere dökülmeden hayatını sürdüremeyecekse, ben şehadete hazırım.'

Ayağa kalktı Cennet gençlerinin efendisi... Gitmeye tekrar hazırlanmıştı ki...

Uyandı uykusundan Sâkine... Koşarak sarıldı babasının ayaklarına. Minicik parmakları ile öyle bir sıktı ki babasının bacaklarını 'A, vallâhi güçlenmişsin! ' dedi Hüseyin. Ağlarken küçük Sâkine dedi ki babacığına 'Babacığım, gitme! Bak sen gidersen bizi esir alır düşmanlar. Seni öldürürler, babasız bırakırlar bizi. Yoksa bize kızdın da mı gidiyorsun? Yoksa senden su istedik diye mi? Söz veriyorum ne ben ne kardeşlerim bir daha su isteyip üzmeyeceğiz seni. Gitme! '

Bir damlaya teslim oldu Hüseyin. Artık o da ağlıyordu. Sâkine ağlıyor, Zeynep ağıt yakıyor, Hüseyin hiçkırıyordu.

Eğildi, Sâkine'nin başını öne eğdi. Gül kokan ensesine tatlı bir öpücük kondurdu. Öylesine güzel kokuyordu ki Hüseyin'in nefesi... Tıpkı babası gibi. Ali gibi... Ve tıpkı dedesi gibi, Muhammed gibi... Onlar kadar heybetli, onlar kadar güzel...

Ayağa kalktı, kapıya döndü ve uzaklaştı ağır ağır... Arkasında, gelecek olan şehâdet müjdesi ile yas tutup hiçkırın koca bir ümmet bırakarak...

Belâ çölünde buldu vicdânının acımayan yanını...

Elvedâ güzel imam...
Elvedâ Rasulullâh'ın ciğerparesi...
Elvedâ Hasan'ın cankardeşi...
Elvedâ Zeyneb'in yürek acısı...
Elvedâ ümmetin serveri...
Elvedâ Allâh'ın şanlı askeri...

Elvedâ sana 'Ey Muhammed Mustafa'nın ölmeden ardından ağladığı 'Cennet gençlerinin efendisi' dediği biricik torunu...'

Seni katledip, mubârek başını bacın Zeyneb'in ellerine verenler, bilemediler mi ki 'İslâm ümmetinin gülü Hz. Muhammed'in soyundaki en sevgili insansın! '

Şimdi onlar nasıl şefaata dileycekler? Nasıl rahmet dileycekler?

KOISKOCA İSLÂM ÜMMETİNİ ORTADAN İKİYE BÖLMENİN BEDELİNİ NASIL

ÖDEYECEKLER? ? ? *

(*) Bugün Şiiler ve Sünnîler hâlâ birbirlerini katletmektedir. Bu cinâyetlerin müsebbibi olan Yezid ve ordusuna, onların yolunda gidenlere, Kerbelâ'da solan gül Hüseyin imamın bu ezâyı hakkettiğine inananlara, imamın ölümünü Sünnîlere mâl edip cinâyet işlemeğe devâm eden Şiilere, Şiileri İslâmdan saymayıp kendilerini Muhammedim (sav) in pâk ümmeti ilân ederek cinâyetlere aynı cânilikle cevap veren Sünnîlere, bu isimleri hak bilip ardında kalan herkese gâvur gözüyle bakan mezhep dinlilere

SÖYLEYECEK BİR KELİME BİLE BULAMIYORUM!

Selâm olsun Allâh'a, Kur'ân'a ve Rasûlullâh Muhammed Mustafa'ya imân eden mü'minlere. Selâm olsun kendisine 'Şii-Sünnî' gibi sıfatlar takıp nefret ve kinle dolmak yerine yalnız Allâh'a kulluk eden, tağutlara ve zulkümlere boyun eğmeyen yüce İslâm ümmetine...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlama Sanatı

Bak oğlum bu gördüğün gzyaşıdır
Korkağın utancı, merdin aşıdır
Ağlamak bir nevî def-i hâcettir
Glmeyi unutmak yolun başıdır

Doğarken anandan ağlarsın önce
Gözünden katreler süzülür ince
Kahkaha, bahçende gl ise eğer
Ağlamak Sahra'da açılan gonca

Sorsalar 'Ne' diye bana, son sözün
Derim ki 'Ağla ki, ağlasın gzn'
Eğer ağlayacak bir hâl bulursan
Gözünden akanla paklanır zn

Ağlayan dereler, akar denize
Başaklar yağmurla geliyor dize
Ağlamak, yanmanın çaresi olsa
Nebî'nin gözyaşı yeterdi bize

Gözyaşı üstüne bir şiir yazdım
Bak oğlum, altına imzamı kazdım
Ağlamak, karası olsaydı yüzün
Deden ağlamazdı, ben ağlamazdım

(istanbul-01.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlama Suntası

(Filistin'de ölen mâsumların anısına, mâsumiyetin katline ortak olan tüm Yahudilere sesleniş...)

Evlâdır bir perde önü
Arkasından binlerce duvarın
Oyukları dilek sermayesi
Sıvaları gözyaşlarıyla harcolmuş
Binlerce kin saklayan, binlerce öfke
Ve belki de binlerce sevdâ, henüz ulaşılmamış
Ve ulaşılamayacak belki de
Binlerce sene
Uğulduyor kulaklarım
Sürülüyorlar kaleden ey halk
Sürülüyorlar kaleden
Zincirleme ihânet kazası
Biri sağ, gerisi yaralı
Bu olsa gerek darbenin şakırtısı

Evlâdır bir yasın külü
Acısından binlerce yüreğin
Şah damarları parçalanmış
Kırılmış pistonu, umut odacıklarına bakan
Binlerce isyan, binlerce heybet
Ve belki de binlerce terkedilmişlik, hâlâ ulaşılmamış
Ve ulaşılamaacak belki de
Binlerce sene
Yanıyor gözlerim
Güneş doğuyor
Kayboluyorlar gökyüzünden anne
Kayboluyorlar gökyüzünden
Bir kabullenme fâciâsı
Herkes ölü, herkes yaralı
Bu olsa gerek
Yaşamın pırıltısı

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlamak Sıraya Bindi (Sevdiğül 3)

Ağlamak sıraya bindi
Yum gözlerini Sevdigül
Şafak atmayan bir pencerede beklemenin
Alemin yok
Ya inanırlar ya çeker giderler
Başka yolu yok
Yüreklerimiz bizden önce ölüyor
Ve biz ölürken
Ağlayamıyoruz
Dedim ya
Sıraya bindi ağlamak
Of çekmek de zorlaştı
Seni bilmem ama
Ben bâzen
Gizli gizli hıçkırıyorum
Soran olursa da
Hıçkırık tuttu, diyorum

(Cizre/Şırnak 18.04.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlamanın Ne Yeri Var Ne de Zamânı

Ağlamanın ne yeri var ne de zamânı
Erkekliğe leke değil, vuslat gümânı
Yaş dökenin günden güne artar imânı
Ağlamanın ne yeri var ne de zamânı

Yaralara dermân olur Hakk'a sarılmak
Görevidir başakların bir gün derilmek
Şer değildir zâlimlerce çarka gerilmek
Yaralara dermân olur Hakk'a sarılmak

Ölü değil, zulme karşı koyan diridir
Ölenlerin göz bebeği dâim iridir
Hak uğruna halk olmanın şimdi yeridir
Ölü değil, zulme karşı koyan diridir

Her yiğidin harcı değil sevmek yürekten
Sevmek demek, korkmamaktır keskin kuraktan
Göremezsın ustaya kin, asil çıraktan
Her yiğidin harcı değil sevmek yürekten

Ey Ayhan'ım, bu yola baş koyanlardan ol
Gönüllere semâlardan yağmur olup dol
Müslümana emredilen ancak bir tek yol
Ey Ayhan'ım, bu yola baş koyanlardan ol

(istanbul - 2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlamayız Biz (Mertlik Marşı)

Sevdâımıza değmez küfrün kurşunu
Göğsümüz çelikten dağlara benzer
Bir solukta geçtik kırkbin arşını
Bizimle bu yollar bağlara benzer

Kurtulur pasından kılıçlar kınlar
Kaçar zülfikârdan yüreksiz dinler
Andolsun ki biter bu kara günler
Sözümüz aydınlık çağlara benzer

Gün gelir mü'minin söyler dilleri
Boranları yırtar, aşar selleri
Kenetlenmiş imân kokan elleri
Zincirden örülü ağlara benzer

...

Gör bizi kalbimiz volkana benzer
Geçirmez nifâğ kalkana benzer
Gözyaşımız merttir al kana benzer
Yorulup susayıp ağlamayız biz

(adana - 11.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlamışsın İstanbul

Gözlerine hüznümün katresi demirlemiş
Bu yakamoz değil sen ağlamışsın İstanbul
Bir zaman surlarında nice toplar gürlemiş
Şimdi sevdâyı yâda bağlamışsın İstanbul

Korular yeşillenmiş, süslemiş omuzunu
Gül hicrânına basmış Marmara'nın tuzunu
Sana yanık bir âşık bulmadan otuzunu
Yaşlanmış, yüreğini dağlamışsın İstanbul

Şarkılar sana olan sevdâları anlatır
Söylenen her menkıbe ismini anımsatır
Aşkın binlerce yıldır yazılmış satır satır
Milyonlarca gönülden çağlamışsın İstanbul

Beşiğinde martılar, güvercinler uyumuş
Buymuş sevdânın rengi, arzın adı buyumuş
Bir şâirim rahmetli kollarında büyümüş
Bana bu huzûru sen sağlamışsın İstanbul

İstanbul
24.11.2009

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ağlar Ağlar

Yüreğimde bir sevdâ var
Ağlar ağlar
Hisleri olmayan duvar
Ağlar ağlar

Altın, gümüş, tunç ve bakır
Yalan olmuş gerçek fikir
Niceleri yutan çukur
Ağlar ağlar

Bura gurbet, bura sıla
Mahkûm oldum binbir yıla
Başımda celladım bile
Ağlar ağlar

İçemedim aşk tasından
Dudağım yandı pasından
Mecnun sevdânın yasından
Ağlar ağlar

Yalnız giden ardı özler
Kâfi gelmez ona sözler
Ağlamayı bilen gözler
Ağlar ağlar

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlarım

Gitme yarım gayrı benden uzağa
Senden haber gelmez olur ağlarım
Şirin gibi düşürürler tuzağa
Ferhat dağı delmez olur ağlarım

Korkuyorum sen açmadan solmaya
Yağmur olup oluklara akmaya
Ahd etmişken yola revân olmaya
Dizde derman kalmaz olur ağlarım

Sürünmekten elim kolum kir oldu
Sevdan düştü yüreğime kor oldu
Ağlamaktan iki gözüm kör oldu
Özün kadir bilmez olur ağlarım

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ağlarım Yerine (Anama)

(Askerde yaşadığım kötü bir olayın ardından hemen anamı arayıp ses tonunu kontrol ettim, 'acabâ haberleri izledi mi' diye. İzlememiş, gülüyordu garibim. Ben de güldüm. Kalbimdeki kokru hissinin her bir zerresi tek tek merhamete dönüştü. Sen üzülme anam, ben korkudan ölsem de susmasını bilirim! Senin gözün dolsa ben ağlarım, sen ağlasan ölürüm, öldüğünü hayâl bile edemem. Sen gül anam, ben hem korkarım hem ağlarım. Yeter ki sen gül, canım anam! ! !)

Dağlanır dağılırım, görsem yüzünde keder
En büyük korkum oldu sensiz çıkmak yarına
Tarttım arzı etmiyor, bir damla yaşın kadar
Yeter ki sen gül anam, ben ağlarım yerine

(Cizre/Şırnak 03.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlarsın Beyhûde

Koşarsın nazlı bir sevdâ peşinden
Ağlarsın, beyhûde...
anlarsın sevdâ yok, kalkıp düşünden
Ağlarsın, beyhûde...

Gelmez bir başına dert, gurup gurup
Bir süre beklersin öylece durup
Câna tak edince, dizine vurup
Ağlarsın, beyhûde...

Vermese yavruya anne aşını
Bir zâlim garibe çatsa kaşını
Kederle yastığa koyup başını
Ağlarsın, beyhûde...

Döl olmaz, nesiller hiçe kesilir
Gün gelir nefretler, kinler kusulur
Haykırıp durmaktan sesin kısılır
Ağlarsın, beyhûde...

Meyveler ağaçtan yere dökülür
Gülerek ektiğın güller sökülür
Titrer gözbebeğın, dudak bükülür
Ağlarsın, beyhûde...

Kardeşler kardeşe bıçak çekince
Güzel söz dağlardan geri sekince
Gözyaşın toprağa hüzün ekince
Ağlarsın, beyhûde...

Bozulur düzenler, çöker hâneler
Haykırır acıyla, yitik câneler
Dökülür gözünden iri tâneler
Ağlarsın, beyhûde...

Şiirler lâl olur, susar türküler
Güzeller iner, boş kalır terkiler
Kalbini bir anda sarar korkular
Ağlarsın, beyhûde...

Zulümden yeryüzü kana boyanır
Sekînet katlolur kavga uyanır
Sendе de kemiğе bıçak dayanır
Ağlarsın, beyhûde...

Ayhan'ım âcizim, bakma hâlime
Gönlümün kul yanı benzer âlime
Gün gelir 'efendim' dersен zâlime
Ağlarsın, beyhûde...

21.10.2006 - Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlayamadım

Çanaklarda dolu iken çorbalar
Bir köşede büzüldü tüm torbalar
İsyanımı söküp aldı zorbalar
Hiç gönlüme göre ağlayamadım

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ağlıyor

'Yüzümde bir mahcupluk hali sezdim
Tutulmayan sözler,yemin ağlıyor'

Kitlendi ağzım,yine de kızarmadı yüzüm
Ne kendim inandım bu halime
Ne de halden anlar bildiklerim inandı
Dökülen çayda değil gözüm inan
Yeter ki elim titremesin
Yıkılsın mabedim ki sussun ahde varan ağızlar
Saplayayım ki kalemi gözlerime
Hiç olmazsa yaşım kızarsın
Ağlamak kızların harcı der dururdu ya dedem
Susardım ben de
Ya dedem yalancıymış şimdi
Ya da ben kızmışım
Bilemedim

'Bir kurşunla girdiğim yoldan bezdim
Dağda Muhammed'ül Emin ağlıyor'

Ah anam ah
Doğurdun ya beni
Taşlara mı hasretsin bilmem ama
Ben sana her zamankinden hasretim
Korkuyorum artık ölümden, senden çok
Azrail'e meydan bırakırcasına
Ama gene de
Kinim var kapanmayan yarama
Kinim var aş ettiğim harama
Beni arama
Bu yol çok mu küçük bana
Yoksa yüreğim tahmin ettiğimden de mi geniş
Bilemedim

'Hak! deyip de nice gönüller ezdim
Besmelenin ardı amin ağlıyor'

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ah Gardaşım

Ah gardaşım, ah gardaşım, gardaşım

Geceler zâlim geceler, bende geceler
Dilim ismine müptelâ, her gece durmadan heceler

Elimizde kaleşnikof omuz omuza koştığımız
Gölgelere aldirmedan karanlıkları aştığımız
Kızıl sislere dolanıp kanlı pusuya düştüğümüz
Gülümseyerek heybetle darağacında bakıştığımız

Bizi yakan gecelere boran çökmeliydi gardaşım

(adana - 10.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Akıl Ver

Şahip olduğum bir sen ve bir çift ela gözdü
İl ne sıcak ne soğuk, yurttta ne kış ne güzdü
Şiirim türküm bile beni şöyle bir süzdü
Onlar da gitti Rabbim, ben ne söyleyeceğim?

Gün gelirdede Azrail çökerse boğazıma
Şiirlerim kül olsun, kan damlasın yazıma
Benden bir şey kalmasın, mühür vurun şazıma
AYHAN da yitti Rabbim, kime sır vereceğim?

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Akılsız Çağ(daş)

Hakkı öğretse gerek çağdaş olan her okul
Ey 'modernim' diyerek, hakkı bilmeyen akıl

04.06.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aklımla Oyun Oynama

Aklımla oyun oynama
Değıştirme dünyamı
Ruhum kanamaz
Sen dökülmezsin
Kırk boğum atardamarım
İlkindesin daha
Tanırım seni
Öyle kolay kolay ölmezsin
Aklımla oyun oynama

Mermi çekirdeğı kadar yabancıyım sana
Gül barut, aşk barut
Dikeni batarmış, batsın
Ateşini yakarmış, yaksın
Bırak göreyim ne var göğüs kafesinde
Bu keder nedir sesinde
Bırak bileyim
Mermi çekirdeğı kadar yabancıyım sana

Kuldan ırak, baktığım yerdesin
Sevdiğim yerdesin, soluğa yakın
Sıcağı yorgan kıvamında
Kalır gibi derâguşa hasret
Bir dem ağlayan, bir dem parlayan
Rengârenk
Ay ışığı yüreğınle
Odamın penceresinden girerken bile
Yalnızsın küçüğüm
Yalnızsın
Kuldan ırak, baktığım yerdesin

Nihayeti olmayan yol gibi
Bırakmak gelmez içimden
Bir başına
Üzülse kim sarar seni
Tek damla yaşına
Kim kurban olur tereddütsüz
Her istasyon, her otogar
Bir çizik daha atar
Kalbimin duvarına
Gözüm kesmiyor vuslatı
Gene de sana emanet yorgunluk kahvem
Sana baktığım her gün
Çakılmış beynime on sekizlik mih gibi
Ve senden uzak uyduğum her gece
Yaralar beni
Nihayeti olmayan yol gibi

İsmin beni anlatır, ben sende sonsuz
Yirmi beş fotoğraf nedir ki gülüm
Ezbere söylerim ben seni
Kaç özlem var yanaklarında

Kaç duâ var lisânında
Ezbere bilirim
Kırk âhu, kırk bir nefis nedir gülüm
Ezbere söylerim ben seni
Ezbere söylerim
Vuslat tutuyor beni cemden
Bildiğim tüm kelimeler
Yansın ocakta
"Sümeyye" kalsın tek
Dedim ya
İsmin beni anlatır, ben sende sonsuz

(02,07,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Al Cânımı Kat Rüzgâra

Al canımı kat rüzgâra, uçup gitsin yarına
Yâr yok ise hiç gelmesin, düşsün aşkın nârına

Al canımı kat rüzgâra, uçup gitsin dünüme
Ayhan teslim olmuş desin, kim çıkmışsa önüme

Neyleyim olmazsa cânan, cânın uçtuğu yeri
Söylen kalsın ner' isterse, gelmesin bana geri

31.08.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Al Götür Beni de Geçmiş Zamâna

Katılsam sen gibi kutlu âdete
Al götür beni de geçmiş zamâna
Hasretim çağımda asr-ı saadete
Al götür beni de geçmiş zamâna

- * Titremesin yar dizlerim
- * Dizinin dibin' özlerim
- * Yolunu arar gözlerim
- * Al götür beni de geçmiş zamâna

Sinsidir saatler benzer yılanı
Bu hâle kâr değil ne yâr ne ana
Ey Nebî bu devir dar geldi bana
Al götür beni de geçmiş zamâna

- * Tutunam yâr eteğine
- * Uzanam kul yatağına
- * Koyma dünyâ batağına
- * Al götür beni de geçmiş zamâna

Lâl olmuş hâini kimse yermiyor
Bu süren düzene aklım ermiyor
Gelecek kalbime güven vermiyor
Al götür beni de geçmiş zamâna

- * Ne soldayım ne de sağda
- * Çırpınır dururum ağda
- * Huzursuzum ben bu çağda
- * Al götür beni de geçmiş zamâna

Çirmedim ins ile Hak arasına
Üzülme aldırımam kul yarasına
Kat beni kervanın en arkasına
Al götür beni de geçmiş zamâna

- * Ey nebî bu arz-u hâlim
- * Ne câhilim ne de âlim
- * Varalım arşa sağ sâlim
- * Al götür beni de geçmiş zamâna

Adana – 24.05.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Al Sıvımı Katımı

Evde sönük bir yağmur,ıslatıyor zemini...
İşin yoksa ara bul,güvenilir emini...
Yalansız gün olmadı,unutmuşum yemini...
Düş yakamdan vicdansız,mahvettin hayatımı.

Seni görmeden önce,yaşamak bir günahtı...
Milyonlarca tövbeyle,tutamadım bin ahdı...
Tüm hayatım karanlık,neyleyim artık tahdı...
Ver gözlerimi geri,kuzey ettin batımı.

Dağlarda at koşardım,yay gerer ok atardım...
Sümbüllerle konuşur,gür çimlerde yatardım...
Neşeliydim mutluydum,güne güneş katardım...
At elinden silahı,öldürdün kır atımı.

İsmim tarihten geldi,düşürdün değerini...
Beni vur atım bırak,veremem eğerini...
Aşk komutanım öldü,bari bırak erini...
AYHAN ruhtur yar olmaz,al sıvımı katımı.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aldırma Gözyaşıma

Gördüğüm hallar ile
Geldi aklım başıma
Dostum cahallar ile
Gelme mezar taşıma

Düşünmesem sılayı
Eşi, dostu, balayı
İsteyince kolayı
Kan karışır aşıma

Ayhanım bakma öyle
Bey olunmaz yüz köyle
Bir öğüt de sen söyle
Aldırma gözyaşıma

27.08.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Alın Değil, Yürek Karası

Rûhumun bir yanı boşluk, özlemi senle dolmak
Hakkın mı bülbülü koymak gülün aşkından yoksun
Onuruma dokunuyor senden bîhaber olmak
Düşlerimde var gibisin, avuçlarımda yoksun

Gel diyorum, eriyorum, aldığım her nefeste
Beni yorgun düşüren bu hâlin mîmarı sensin
Gizlerim ayyuka çıktı, feryatlarım kafeste
Hem sevdâyı vurduransın, hem sevdâyâ küsensin

Sakin ola beni bilme, gözlerinin hamalı
Bakmaya nâr gerek değil, külün donmuş rengine
Benim dilim lâl'e dönmüş, şiirlerim yamalı
Kaybetmeye korkum mu var, saygım olsun yangına

Yüzün özlem, yüzün hüznün, yüzün hasret vefâya
Biten benim, bitiren sen, mahkûm olan gene ben
Kudretim az sabrım gibi, zamanım yok sefâyâ
Durdu kalbim o vefâsız yüzünü göremeden

Ya öl ya gel, uyanınca gözlerini göreyim
Düşlerime girme artık, güneş sensin nasılsa
Ya da öldür, âşıkların makâmına ereyim
Belki nefsim rahat eder Nesîm gibi asılsa

Muş
06.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Alışır mısın - Bölüşür müsün

Ne?
Şen de mi dertlisin?
Öyleyse neden beni teselli etmeye çalışıyorsun?
Neden aramıyorsun dermânını, kendi derdinin?
Demek, için sızlarken
 sızlayan yaraları sarmaya adadın kendini...
Söylesene,
Sen nesin?

...

Ey benim derdimi dinleyen güzel
Bu derdi benimle bölüşür müsün
Acıyla kıvranıp, inleyen güzel
Dermansız dertlere alışır mısın

(namrun-23.08.005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Allah Aşkına

Bir kuru semânın seyrine daldım
Gel yüzün göreyim, Allah aşkına
Aç gönül kapını, dışarda kaldım
Bırak da gireyim, Allah aşkına

Ruhumun toprağı katresiz, çorak
Al beni dünyadan götür ey burak
Bâtından hallice, rüyâdan ırak
Hayaller kurayım, Allah aşkına

Görse ki bahçede gül göğerecek
Bilse ki umutlar aşka erecek
Belki de gelmeme izin verecek
Anneme sorayım, Allah aşkına

Bildim arzı yirmisekiz senede
Benzer hergün bugüne de düne de
Zincire vur beni kovma yine de
Yanında durayım, Allah aşkına

(İstanbul - 12.09.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Allah Dedim

Karanlık bir kuyu dibi
Daldırdılar Allah dedim
Kudurmuş köpekler gibi
Saldırdılar Allah dedim

Bir belâdır çıktı nerden
Nasip almamışlar erden
Yuvamı kurduğum yerden
Kaldırdılar Allah dedim

Kalpte buldum her heceyi
Öldüm Allah deyi deyi
Teslim ettiğim herşeyi
Çaldırdılar Allah dedim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Allâh Kahretsin Beni

Arzı, arşı, fecri yaksam, bulamazsam hâl yeni
Eğer kahrolmayacaksam, Allâh kahretsin beni

Adana - 24.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aman Adanalı, Canım Adanalı

Arka sokak izbeydi belki
Bir feryad duyuldu
'Git artık buradan! Oğlum yok senin gibi...'

Önce bir ayak çıktı ahşap kapıdan dışarı
Yumurta topuk
Sonra tespih sallayan sağ el
Ardından gövdesi külhanbeylinin
Yüzünde gülümser bir ifâde

'Ben senin gönlünü alırım vâlîde... Hele bir sâkinleş sen! '
Diye mırıldanarak
Ve ıslık çalarak iner, gıcırdayan sofa merdiveninden

Aman Adanalı
Canım Adanalı
Evde Duramıyorum
Sana Dadanalı

Zeki'yi bulur köşe başında
'Oğlum Zeki, var mısın Tepebağ'a kaçalım? '
'Gene ne iş peşindesin abi? ' der Zeki gülerek
'Boşver ulan, hesap mı vereceğiz sabah sabah! Gel haydi! '

İki çift topuk sesi
Takada tukada takada tukada
Islık çalmaya devâm ediyor Ali
Zeki de şarkısını söylüyor 'Aman Adanalı' nın
Geçip Taşköprü'yü vardıklarında mahalleye
'Abi burası fazla sessiz! ' diyor Zeki

Duruyor Ali, düşünüyor bıyıklarının ucunu elleyerek.
'Has..tiiiir... Satıldık olum Zeki, topukla! '
Ali ile Zeki sıkırlar avuçlarını, tespihleri saklamak için
Ve topuklarlar arkalarına bakmadan
Normalde kaçmazlardı kavgadan amma
Normal değil ki anasını satayım
Kovalayan da Adanalı
Hem de ferîştahına kadar

Köşede durup etrafı kollar Ali
Sorar Zeki
'Ne var abi? Neden kaçıyoruz? '
'Boşver be olum, yürü çiçekçiye gidiyoruz! '
Sırıtır Zeki
'Ne çiçeği abi? Sen çiçeğin tozundan başkasına para vermezdin'
Ali kızar

'Gülme lan yavan yavan, zangoç! Sabah valideyi kızdırdık. Gönlünü alayım ihtiyarın,
eve koymaz sonra! Hem bilir deli olduğumu, gene sever beni bilirim. Ben de onu

sevmesem, şişler miydim Hilmi'yi anama sövdü diye? Hadi konuşma, bir çiçek de
Semiha teyzeye alalım, sen de gönlünü gör validenin...'

Kolkola girerler ve sallanarak yürürler zillidedeye doğru
Uzak ya
Akşama anca varırlar zaten
Hem validesi de sakinleşir

Bağırarak söylemeye başlar Ali
'Amman Adanalıı, canım Adanalıııı...'
'Sabahtan beri aynı şarkı be abi, değiştir artık! '

'Değişmiyor be oğlum! Kanıma işlemiş ne yapayım? '

ADANA - 21.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aman Aman

Akmayacak kan bedende kalmasın dedim, aman aman
Azrâil cânımı kansız almasın dedim, aman aman

Bu sevdâya başka kimse ermesin dedim, aman aman
Gözlerim bundan gayrısın' görmesin dedim, aman aman

Aman aman, aman aman
Halım yaman, geçme zaman
Ben râzıyım gün doğmasın
Kal gecede kaçma zaman

(Cizre/Şırnak 14.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aman Be - (Düſer)

Gözlerime perde perde yokluğunun ardı düſer
Yüreğime her dem taze hasretinin derdi düſer
Bu davanın sevdasına vurulur bir ordu düſer
Aman be

Hakk da yazar
Azar azar
Gözde nazar
Hüzün düſer

Ana yetiş
Bu nasıl iş
Gözü maviş
Kuzun düſer

Aman be

...

Gül den ayrı kalmış bülbül yana yana aşka düſer
Kopmuş dalından gazeller kederle bir başka düſer
Ağlar ceylan yavrusuna dillerine "keşke" düſer
Aman be

Deler bağrı
Girer ağrı
Yere doğru
Kanın düſer

Ana yürü
Dönek geri
Saçı sarı
Canın düſer

Aman be

(adana - 30.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ana Söyle

Zaman bitti mi
Sana yetti mi
Çiçek bitti mi
Bahçende

Çilen doldu mu
Güneş oldu mu
Gülün soldu mu
Bahçende

Ana, söyle

(adana - 12.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anarşi Doğurdu Bu Şehir

Hey!
İstanbul kokulu utangaç güvercin!
Saldığından beri kanatlarını engin mavilere,
anarşi doğurdu bu şehir!

Geri gelmez vapurların,
kayıtsız, soğuk, ukalâ sirenlerinin verdiği
baş ağrısındasın...

Sesim çıkmaz,
gözüm bakmaz oldu...
Ve burası orası değildir artık.

Sultanahmed'in bahçesindeki 'kapalı' güller...
Eyüp Sultan türbesindeki 'tutsak' duâlar...
Ve Çamlıca tepesindeki 'ayrılık' vakti...
Hepsi,
hepsi anarşi kokuyor...

Senin Üsküdar'ın yanan akşamında değil,
Kadıköy'ün donan sabahında görüyorum artık...
Burası orası değil,
ve sen eskisi gibi değilsin...

'Ruhumun gitmek istediği yere uzak,
nefsimin kalmak istediği yere yakın,
anarşinin tam ortasında durmaktasın...'

Hey!
İstanbul kokulu utangaç güvercin!

uzak dur benden,
bir de bu şehirden...

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anda Kulûb Olur Tamîm

Sadârette akıl neyse, nazârette odur samîm
Sîne mahşerde karneyse, anda kulûb olur tamîm

(İstanbul - 05.11.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anda Olursun Mustazaf

Olmuşsun kırk iki büklüm, nedir seni âciz kılan
Burada değişmez iklim, her an sıcak her yer yılan

Görünmüyor gözbebeğin, ölmüşsün susmandan belli
Yürüdün kıyama değin, yoruldun mu uzak yollu

Vurulan mustazaf değil, zâten yaralı yürekler
Eğil ey yıkılmaz eğil, yıkıldı kara direkler

Edemeden intizârı, karadüzen koptu dilin
Beşiğe benzer mezarı, yaşamadan ölen kulun

Kim koydu bu kök mizânı, bilmezsin kim hüküm verir
Kaybetmeden tek azânı, yalnız nefretin göğeri

Ey arkadaş kalk ayağa, eğilme kimseye karşı
Yanık gönlün benzer dağa, yüreğin arşınlar arşı

Zannedersin bitti zaman, ömür dem ki yetmiş tavaf
Kurur heves, biter güman, anda olursun mustazaf

(adana - 05.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Andolsun Hakk'a Kelâm

Hani gitmez ayaklar, basmaz yere rızâsız
Ger hüknullâh gelirse, arzı taşır âzâsız

Hani kilit vurulur, sus denende dillere
Ger konuş denilirse, yankı yapar illere

Hani kurur pınarı, ölse gene ağlamaz
Ger dolarsa yüreği, utanır sel çağlamaz

Hani bilmez ne zaman, uğrar Azrâil câna
Ger vusûl gelmişse cân, dayanmaz heyecâna

Hani yaz demezse Hak, yazmaz Ayhan'ın kalem
Ger gerekse bu şiir, and olsun Hakk'a kelâm

Adana - 10.12.06

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anla İşte

Ben...
Zekâ oyunlarının bir numaralı ismi...
Dört haneli rakamları çarparım kafadan...
Yoktur dengim ezberde...
Binlerce şiir, binlerce türkü...
Binlerce söz, binlerce nasihat...
Binlerce ninni, binlerce çîrok...
Binlerce isim, adres ve telefon...
Her maçın sonucunu doğru tahmin eder,
Ve gülerdim bilgi yarışmalarındaki sorulara...

Fakat...
Ne zaman sen gelsen aklıma...
Karışıyor...

...

Hani bu tavlanın şahı veziri,
İki kere iki beştir elbette,
Orhan Veli Abasıyanık ne güzel yazıyor,
Bir elin sesi iki elin kesesi var demiş atalarımız,
Kuzu kurdu yemiş hikâye bitmiş, haydi yataklara,
Türkiyenin kodu seksen miydi abi,
Bu maçı kesin beşyüz-sıfır kazanırız, ne maç yok mu,
Fasın başkenti Suudi Arabistan'dır, bildim mi...

Bilemedim mi?

...

Anla işte...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anlamsız

Son damla yaş kurudu gözlerimde
Kilit vurdum sürgüsüne sevginin
Zemherî habercisi güzlerimde
Anlamı yok ilkbahara övgünün

(adana - 07,11,2008)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Anlayınca Anamlıdır Şiir

Şiir şâirin derdini anlatır
Besmeleyle başlarım
Derdimi anlatmaya

'Bismillâhirrahmânirrahîm'

Anlayınca anlamlıdır şiir
Aklında tutamıyorsan yaz;

Bir; ökçen yerden
İki; akçen çardan
Üç; bahçen dardan büyük olmayacak

Yazamadıysan tekrar oku
Ya da tekrar söylüyorum, bak;

Bir; yerini bileceksin
İki; ederini bileceksin;
Üç; gerini bileceksin

Anladıysan helâl olsun, öpüyorum ellerinden
Saçma diyorsan, bırak okumayı, git yat
Aklın karıştıysa, anlatayım, başım üstüne

...

Şiir şâirin derdini anlatır
Derdi arzdan âlâ olanlar bilir
Hani 'ancak bir beşer takar bunu kafaya' denemeyecek cinsten
Dert bilen şiiri ise
Yalnız şâirler yazar

Ökçen yere sığmıyorsa, işin zor
Dilin ağzına
Nefsin de buğzuna yetmez
Gezinir durursun toprağın üstünde
Altına hiç girmeyecek gibi
Hep üstüne çalışırsın
Altında işin yokmuş gibi
Ne zaman ki ökçen yerden küçük görünür nefesine
O zaman ağlamaya vaktin olur
Altı için
Toprağın

Akçen geçiyorsa çarı
Şehvet yapışır yakana
Dört nefisten başkasına paran olur belki ama
Yaran da olur
Ve asla kapanmaz
Dört gülün dördü de kapanmadıkça
Senin hakkına

Geniş bahçelerde eğlenmekse amacın
Bir ağaçta kök olup
Uzak kalmak zor geliyorsa toprak üstü güzelliklerden
Bir ocukta bırakma hayâli yoksa, sevgini
Yâhut bıkiyorsan atalarına okunan rahmetten
şenden kök de olmaz
k de olmaz
Ama gel beni dinle
Merhamet itiyle kapat bahçenin dört yanını
Ve doyrur nefsinin
Kalorisi en düşük diyetlerle
Gnha meclin kalmasın
Dostum

...

Derdini anlatır şiir, şâirin
Kaygısı varsa onu da anlatır
Benim tek kaygım
Bu şiirden bir anlam çıkaramayan zamâne

Çünkü
nlayınca anlamlıdır şiir

Eyvallâh...

(adana - 31.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anlıyor, Sen O'nu Tanımasan da

Anlıyor...

Dur demeler kadar ağıraksak değil belki...
Didinmek, terinde bulduğunda özgürlüğü,
Kulak memesi kıvamında kabullenmek hayatı,
Zor değil...
Sakin olmayı öğretmek değil amacı...
Susmayı öğretmek hiç değil...
'Konuşurken, kelimeleri incitme' diyor Kudret...

Ve sen O'nun tanımazken bile,
O seni anlıyor...

(adana - 08.08.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anne (Son Uyku Yorgunluğu)

Bugün güneş doğmadı anne
Bilmiyorum ne yaparım karanlıktayım
Kimselere söylemeden
Çıktım yola, döndüm sola
Şorma bana oğlum neden
Önün çile, ardın sıla
Duâ et bana refah dile
Kandırmasın beni Şeytan şân u tahd ile

Bugün seni özledim anne
Uyandım uykudan yoktu elin tenimde
Düşümdeki ihtiyara
Seni sordum, hayra yordum
Coştu göğsümdeki yara
Hıçkırarak ağlıyordum
Korkma birgün gelirim yine
İkrâra gerek yok anne doğar içine

Bugün ayaz kudurdu anne
Çatlayan ellerim değil kalbimin içi
Düğümlendi tüm sözlerim
Hava soğuk, sesim boğuk
Kapandı mâvi gözlerim
Arza doğru başım eğik
Sıkmaktan kırıldı dişlerim
Hayâllerde ekaldi anne, ah gülüşlerim

Bugün yine yoruldu anne
Kaçıp dururken tağutun mermilerinden
Sol tarafım parçalandı
Yandı canım, aktı kanım
Duyduklarım hep yalandı
Düşünce boş kaldı yanımda
Düştüm anne ellerimi tut
Son uykumda kal yanımda beni sen uyut

Bugün dağlar uğursuz anne
Karanlıkta kör cesetten saklanamadım
Düştüm ama eğilmedim
Yoktu aşım, dikti başım
Kul eliyle döğülmedim
Yirmi altı oldu yaşım
Anne büyümek bu mu söyle
Ben mi fazla alınganım hayat mı böyle

Bugün günü şaşırdım anne
Dün bugünde bugün bende sır oldu gitti
Uykularım bölük bölük
Semâ çöker, şafak söker
Kalbimin ortası delik
Damla damla umut döker
Dökülsün dökülen yer bizim

Hiç olmazsa kalır anne toprakta izim

Bugün sızım çoğaldı anne
Titreyen dizimde gayrı mecal kalmadı
Gitgide yollar uzuyor
Sonu gelmez, Ayhan ölmez
Hâinlik beni üzüyor
Bugünlerde yüzüm gülmez
Ölürsem duâ et ardımdan
Anne en çok sen anlarsın benim derdimden

(adana - 14.03.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Annem Seni Yine de Seviyor

(Eğer ölen bir çocuk, yaşayan annesini özleyiyor ve ona aşırı sevgiyle birlikte müthiş bir kıskançlığın verdiği kin duyuyorsa... Ölmenin en acı tarafının, annesini yaşayan insanlarla paylaşmak olduğunu düşünüyorsa... Ve annesine kızılıyorsa sırf bu yüzden... Bu çocuğun ciddi bir teselliye ihtiyacı var... Gelin bu çocuğu birlikte teselli edelim. Ona ölmenin zor ama gerçek olduğunu, yaşamamanın ise yalnızca kaybetme korkusu olmayan ve kaybetmenin acısını yaşamamış insanlar için kolay olduğunu, annesinin ise en az onun kadar acı çektiğini anlatalım. En azından anlatmaya çalışalım. Zor da olsa...)

Annem seni yine de seviyor...
Ağlamasan da ağlıyor...
Ve biliyor ağlasan da;
yakarmanın fayda vermeyeceğini,
tüm toprakları ıslatamayacağını gözyaşlarıyla,
bağırduğunda duymayacağını kimsenin, kendisinden başka,
ve dönemeyeceğini de geriye,
biliyor...

Belki bazen alışır gibi oluyor...
Gözleri nemsiz kalıyor bazen...
Bazen de uykuya dalıyor sensiz...
Hattâ bazen,
güldüğü de oluyor...
Ama...
annem seni yine de seviyor...

Gidişin onun için ilk acı değildi belki,
ama en acısıydı...
Dalıp gidiveriyor bazen uzaklara,
Bir istasyonda hayâl ediyor kendini,
Sonra sen çıkageliyorsun,
Sarılıyor sana sıkıca,
ama,
Sen yine gidiyorsun bırakıp onu...
Nasıl o senin gidişinden 'onu sevmediğini' düşünmediyse,
Onun sana gelmeyişinden sen de düşünme 'sevilmediğini'
O öylesine yaşıyor...

Belki senin daha çok arkadaşın vardır orda,
Ama o, yalnız...
İdâre ediyor hep, ikinci ve üçüncü ihtimallerle...
Sen ise, seni sevmediğini düşünüyorsun...
Ah, ne yanlış...
O seni seviyor!
O seni, sen onu sevmesen de seviyor...
Ve gelmesen de bir daha, sonsuza kadar,
Annem seni yine de seviyor...

Unutmadı birlikte söylediğiniz tekerlemeleri,
Ve ilk çingırağın hâlâ çekmecesinde...
Atamadı çöpe,
ne çingırağını,

ne de 'kaybetmenin acısını'...
İkisi dehâlâ çekmecesinde...

Dokunma, uyusun annen!
Bugün çok yoruldu...
Sen ömründe hiç bu kadar kederli uyumadın belki...
Dokunma, uyusun!
Çok yoruldu...

Belki birgün yine görüşürsünüz...
O ihtiyâr, sen hâlâ çocuk...
O bitkin, sen hâlâ taze...
Hiç kavuşamayacağınızı düşünsen de,
o umutlu...

Sen artık üşümüyorsun...
Ama o, 'sen üşüdüğün zaman, üzerini örtememenin acısıyla' yanıyor...
Dokunma, uyusun annen!
Ve bil ki; dokunamasan da...

ANNEN SENİ HÂLÂ SEVİYOR...

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aptal Püsük

Üç elma düşmüş gökten
Biri Newton'un başına
Biri Bizim damın başına
Ötekini yedim
Sarman hâlâ dama çıkma derdinde
Gene geç kaldı galiba
Çünkü; kötü kalpli cadı ondan önce indi dama, süpürgesiyle
Aldı gitti elmayı
İçine zehir mi ne koyup, 'pamuklu prensese' verecekmış
O da ölecekmış de; yedi tane çocuğa kalacakmış bir tas çorba

Sarman gene aç velhasıl

Ben sana demedim mi 'ey aptal püsük'
'Dünya sana da küçük, cadıya da küçük, Newton'a da küçük'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Arâzi Derün

Türküler söylerün avâz iderün
Dondurur rûzgâru ayâz iderün
Yoluma daş çakul çıkanda yine
Takulmaz ayağum arâzi derün

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Arıyok

Arıyok arıyok
Çiçek, böcek, arı yok
Hasretik ne zamandır
Gece gündüz arıyok

Sarıyok sarıyok
Mâvi, yeşil, sarı yok
Renklere bel bağlayıp
Karaları sarıyok

(Cizre/Şırnak 16.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Arz Bıkmadıkça

Bir döşek bir örtü yeter bedene
Rûhundan bir damla kan çıkmadıkça
Hilâfet kâfidir şükür edene
Hâlîfe görmekten arz bıkmadıkça

Kalp dilin bilmeyen kalbe giremez
Dermânı olmayan dermân veremez
Hiç kimse zahmetsiz suya eremez
Toprağı kazıyıp, taş sıkmadıkça

Ağlarınız dert ile varınca dâre
Tükenen zamandan yol gider nâre
İnsan esârete bulamaz çâre
Uzza'ya ser vurup, put yıkmadıkça

Ayhan'ım bu yolda git koşa koşa
Gitmeden harcanan emekler boşa
Bil ki bin mûcize inse sarhoşa
Doğru kelâm etmez, ayıkmadıkça

(İstanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Asırlardır Ağlıyorum

Yüz döneli ben Kur'an'a
Asırlardır ağlıyorum
Uğradım ki bir hüsrana
Asırlardır ağlıyorum

Rastladım akl-ı selime
Hakikat verdi elime
Gece gündüz ne kelime
Asırlardır ağlıyorum

Ateş idim buza döndüm
Gerçek idim yoza döndüm
Erkek idim kıza döndüm
Asırlardır ağlıyorum

Gözyaşımдан utandım hep
Bilmiyorum nedir sebep
Güler miyim derken acep
Asırlardır ağlıyorum

Adıma hep aşık dedim
Bedelini zor ödedim
Bir zehirli biber yedim
Asırlardır ağlıyorum

Ey Ayhan'ım susma söyle
Susanı da ağlar eyle
Kuşatıldım bir büyüyle
Asırlardır ağlıyorum

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Asırlardır Ağlıyorum 2

Gözlerime demirlemiş, yüreğimin yaraları
Dertlerim azalır sandım, terkedince buraları

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

Gönül yorgun, gönül suskun, gönül bağlanmış Leylâya
Kör olmuş nefsin gözleri, bakmaz cennet-i âlâya

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

İlâcımı biliyorum, bir dem şükür, bir dem salât
Ulaşırsın hak olana, sebât ey yüreğim sebât

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

Muş - 10.09.2011

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Âşıklar

Sevmektir onlara değişmez kader
Sevmenin kıymetin' bilen âşıklar
Yekpâre kalırlar ahrete kadar
Bir kalbi ikiye bölen âşıklar

Onlarda ihânet ateşte saldır
Âşığın cilvesi, petekte baldır
Bilmezler ağlamak nasıl bir haldır
Her dâim gün gibi gülen âşıklar

Kıskanır âşığı ins, cin ve melek
Âşığın hâlinden feyz almak gerek
Mutludur ayrılık gelinceye dek
Hasreti defterden silen âşıklar

Âşığın özüne varamaz beşer
Dillerden toplanıp, yürekte pişer
Kulların kalbine kor gibi düşer
Hakk'ın kucağından gelen âşıklar

Aşka varan kökün, saçaklarıdır
Vuslat yaylasının göçekleridir
Bu yolun gülüdür, çiçekleridir
Aşk için bu yolda ölen âşıklar

(dört yol-09.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aşk İçinde Aşk

Aşk hastası oldum sevdadır derdim,
Şirin diye öldüm Ferhat'a erdim.
Öku kalpte buldum yayıma gerdim,
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Güller dolu bahçem şimdi kupkuru,
Benim sevdam alın teri göz nuru.
Aşkım temiz,kalbim saf,gönlüm duru,
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Sıladan ayrırım yardan bihaber,
Geçmiştik ya düş gölünden beraber.
Neden ektin öz yarama tuz biber?
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Kurşun yedim gene demedim bir ah,
Derler sevda haramdır sevmek günah.
Yıktın AYHAN'ı kalmadı karargah,
Aşk içinde aşk arayan bir benim...
Bir de ölüp dirilen şu bedenim.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aşk Kokusu Sinmez Olur

Gün gelir de dillerinde
Kelimeler dönmez olur
Mayın patlar yolalarında
Tutuşur da sönmez olur

Mektubu gelmez gidenin
Yok iken hiçbir nedenin
Buz tutsa da tüm bedeninin
Harâretin dinmez olur

Gözbebeğin büyür önce
Hakikatleri görünce
Gözden yaş sızar da ince
Ordan kalbe inmez olur

Günahların gelse dile
İplik olur çile çile
Misk gölünde yüzsen bile
Aşk kokusu sinmez olur

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aşk Yolu

Katımdadır uzaklarda aramam
Ben sevdayı günah derken yitirdim
İstesem de gönüllere varamam
Aşk yolunu yürümeden bitirdim

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ateş Bu Meret

(Biraz sert ama, o yıllarda ben de sertmişim...)

Sular dondu, bulutlar karardı durduk yere
Güneş söndü, ay söndü, bir de ben birçok kere
Nehir taşı, göl taşı, ne çay kaldı ne dere
Nasıl da bîçâreler, bir bak yığide ere

Hayvanlardan ziyade insanoğlu oldu leş
Hayrına varmak varken, kimi sarhoş kimi keş
Neden milyar dururken gerçek sade yirmi beş
Ne zenginlik, ne şehvet, ateş bu meret ateş

(adana-1999)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Avcı Vurmadan

Burda ceylan durmaz zaman durmadan
Ne ölünür
Ne gülünür
Burda kartal düşmez avcı vurmadan

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Baba Benden Ozan Olmaz

Babam bana ozan dedi
Mızrabım var, bir saz eksik
Mevsim, oyunbozan dedi
Zemherim var, bir yaz eksik

Koyunum var otlatmaya
Oyunum var atlatmaya
Dudağımı çatlatmaya
Rüzgarım var, ayaz eksik

Peteklerde ballar benim
Mavi, yeşil, allar benim
Ağaçlarda dallar benim
Üzümüm var kiraz eksik

Üstüm yama, altım yama
Sağım cennet, sol hutama
Hakka varmak arzum ama
İnancım var namaz eksik

Yağmur olup gökten taşım
Modern olup çağdan aşım
Ayhan mıyım Lût mu şaştım
Aklım var da, biraz eksik

...

Baba Benden Ozan Olmaz
Ozan Oyun Bozan Olmaz

Ozan İsem Sazım Nerde
Mızrap Derman Değil Derde

Oğlun İsa, Oğlun Deli
Oğlun Şaşkın Sen Gideli

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Babamın Tutmayan Dizi (Bendedir)

Mavi gözlerim kör, yüreğim nankör
Riyânın en belli izi bendedir
Bana bak alevde yananları gör
Toprağın ölümlü yüzü bendedir

Bülbüller gülleri, gül beni yakar
Bir yanım kötürüm bir yanım sakar
Nehirler sultânın önünden akar
Ağudan deryânın tuzu bendedir

Dilimle meylettim dilsiz cahile
Her yanım ihânet, her yanım hile
Geçmedi bir gece refahat ile
Kalpteki en derin sızı bendedir

Geceler uçurum, gündüzleri dar
Güneşin köründe yağar durur kar
Baharın yaz ile anlaşması var
Gülme'yen mevsimin güzü bendedir

Ayhan'ım bir dudak alını öpene
Ol ki dert uçacak yitecek tende
Anamın ağlayan gözleri bende
Babamın tutmayan dizi bendedir

(İstanbul - 15.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bahara Varamam Muhammed

Rüzgâr-ı nûrla esmeden
Şirkle hesâbı kesmeden
Zemheri ile küsmeden
Bahara varamam
Muhammed

Bahârı böyle bilmedim
Gözyaşlarımı silmedim

Muhammed
Dokunmadan yüreğine
İnanmadan gereğine
Uğramadan durağına
Bahara varamam
Muhammed

...

Kırmızı boyalı gülsüz
Avâzı iman bülbülsüz
Ağlayarak ve gönülsüz
Bahara varamam
Muhammed

Bir türlü aşka doymadım
Gönlümü küfre koymadım

Muhammed
Dokunmadan yüreğine
İnanmadan gereğine
Uğramadan durağına
Bahara varamam
Muhammed

...

Muhammed
Seni sevmek demek
Tek adını değil
İsmini zikretmekmiş, öğrendim
Öğrendim
Varılmazmış bahâra
Kışa göğüs germeden
Ve semâya ermeden
Arzın azâmeti dinmezmiş yürekte

...

Muhammed
Dokunmadan yüreğine
İnanmadan gereğine
Uğramadan durağına

Bahara varamam
Muhammed

(adana - 03.07.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bahardan Önce

Bir çiçekle bahar gelir mi deme
Ne çiçekler gördüm bahardan önce
Zemheride kurak kalır mı deme
Yaz ayına girdim bahardan önce

Önce yağmur durdu, bulutlar doldu
Güller susuz kaldı, çırpındı soldu
Bir gazele imrendim de ne oldu
Dökülmeye durdum bahardan önce

Toprağa direndin, semaya kandın
Vuslatı hor gördün, özleme yandın
Sen beni güneşe tutsak mı sandın
Nice demler sürdüm bahardan önce

Aşka iman ettim, buldum gayreti
Bükülen bilekten aldım ibreti
Beğenmediğin o büyük hasreti
Yüreğime vurdum bahardan önce

Ayhan'ım uzaktır ezel ve ebet
Özenmedim bekâya ilelebet
Soğuktan ölecek değilim elbet
Karakıştı yurdum bahardan önce

(02,07,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bahçenin Son Yetimi

Ağlamak çâre mi gün bitimine
Gözyaşım geceye doldu sığmıyor
Gül açmaz bahçenin son yetimine
Gökyüzü de küstü yağmur yağmıyor

(Cizre/Şırnak 16.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bak da Ders Al

Duygularım durmaz dökölüp akar
Bazı kapkaradır bazı gül takar
Bakan kişi dönüp bir daha bakar
Böyle duygu hiç görmemiştir çünkü

Gördük bir sis kapladı gökyüzünü
Bilemedik eğrisini düzünü
Bizim gibi olan neyer hüznü
Kalbe keder hiç örmemiştir çünkü

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bakma, Utanıyorum

Ne var?
Ne bakıyorsun?
Hiç mi ağlayan adam görmedin?
Tamam...
Belki;
Ağlarken ıslanan sakalı...
Kıpkırmızı olan mavi gözlerinin etrafı...
Ve bağırarak hıçkıran birini...
Ben de görmedim...

Olsun!
Gene de bakma!
Utanıyorum...

(istanbul-29.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bana Bana (Koy Başını)

Dilin dönmez olursa lâl
Koy başını bana bana
Ağlamadan geçmez bu hâl
Dök yaşını bana bana

Figân ile aşılmaz kış
Bitmez her gün gördüğüm düş
Eyler isem hayırsız iş
Çat kaşını bana bana

Çâresiz kalırsam darda
Donar gönlüm kışta kardaü
Tut beni düşmeden yarda
Ger düşünü bana bana

Ayhanım aç yine gama
olsa üstüm başım yama
Yüzbin formül bilmem ama
Sor beşini bana bana

04.09.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bana da Uyar

Ŗiir yazarken kökler, gövde için
Hikyeler yazarken güller, bülbüller için
Dilekçe yazarken babam muhtara, tapu için
Mektup yazıyormuŖ ak sakallı dedeye niŖanlım...
Ŗikyet ediyormuŖ ilgisizliğimi
Bahâne ediyormuŖ bilgisizliğimi
Dedim ki ona, ple toprağa A harfleri çizerek;

Yaz ey yr,
.....bana da uyar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bana Ne! ! !

Attım üstümden gaflet hırkasını
Döndü bana cehâlet arkasını
Sür boş bıraktım atım terkisini
Binsin ağa binsin paşa bana ne

Bağır, tepin, arzın üstünde kudur
Dünyâya meyledenin hâli budur
Ömrün uzun olsun, benden irak dur
İstersen bin sene yaşa bana ne

Zâhiri hastan ayırmak güç oldu
İlden ile dilden dile göç oldu
Git yoluna gayrı vakit geç oldu
Vur başını taştan taşa bana ne

Hak, semâdan zer pâreler indirsin
Koy yağmurlar közü küle döndürsün
Seni secde ettiklerin söndürsün
Yana yana dön ataşa bana ne

Muhtâc olma bir okka bir arşına
Zannet, dâim zengin çıkar karşına
Can dayanmaz bir sıkımlık kurşuna
Nefsin ile gir savaşa bana ne

Ayhan'a mı sordun söylerken yalan
Bakmadın mı kimdir ardında kalan
Canın çıksın, rûhun edilsin talan
Kanla boyan baştan başa bana ne

(adana-15.11.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Başka Çâre Bul Kendine

Benden sana fayda gelmez
Başka çâre bul kendine
Kimse sen için dağ delmez
Başka çâre bul kendine

Dağlar sana yol verir mi
Gün doğmadan kar erir mi
Yârdan uzak göz görür mü
Başka çâre bul kendine

İstemem duymak adını
Yanmaz, yakma aşk odu'nu
Ayhan'dan kes umudunu
Başka çâre bul kendine

(Cizre/Şırnak 06.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Başörtüsü

Yakındır kurtuluşun, ağlama sil yaşını
Bir tutam demokrata satılan başörtüsü
Donatır yıldız ile, bacımın dik başını
Pis ellerce yırtılıp atılan başörtüsü

Kadrini bilenlerin, sevinci tasesidir
Mü'minlerin onuru, zâlimin paspasıdır
Koskoca bir ümmetin yüreğinde yasıdır
Harcolup gözyaşına katılan başörtüsü

İmandır tırpanımız, cennettir harmanımız
Koşarız katlimize, olsa da fermânımız
Helâl eyle hakkını, biterse dermânımız
Ey kaşları hiddetle çatılan başörtüsü

(adana-10.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bayram Gibi Bir Arz

Ses gelmez sabahlara inat
En güzel ân ile başlayan
Ve en güzel söz ile biten bir güneşe
Bakarken parlar
En güzel ve en yakışıklı hâlimiz
Bu zamandır aslında

Bayram gibi bir arz
Hâl-i mîran gibi bir tarz
Ve gün gibi farz

İki rekât sonra doğacak güneşe andolsun ki
Her ânımız bayram olur
Onun güneşinden kaçmadıkça
Vurur gölgelerimiz
Uhud eteklerine

Ayhan Yavuz Açıkgöz

(Bayramınız Mubârek Ola)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bayram Mesajı

(Bayram mesajım)

Hakk mü'mine bayram kılar her ânı
Her ânında tevhîdi yaşıyorsa
Yoldaş eyler yol gidene Kur'ânı
Yüreginde tek gerçek taşıyorsa

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bayram Mesajı 2

Her bayram dostların penceresine
Yağmurdan bir katre olur inerim
Yayılır toprağın her zerresine
Köklerde sekinet bulur dinerim

(Adana - 2006 Ramazan Bayramı)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bâzen Aklıma Geliyorsun - Gelme

Sakladığım gözyaşlarımı
Damla damla döküyorum hergün
Ödüm kopuyor bitecek diye
Sen gelmeden

Aklıma geliyorsun zamansız
Gelme
Ya yanıma gel, ya aklımdan da git
Sevgi yok
Aşk yok
Mutluluk yok
Hepsi, aptal âşıkların uydurduğu şeyler

Varsa yoksa, SEN varsın
Senin de adın yok

Son dört damla gözyaşı
Her güne bir damla desen
Son dört gün

Gel artık
Aklıma değil
Yanıma

(adana-23.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Be Hey Şerefsiz

Müslümanım dersin, ama tarafsız
Sahada işin ne koşmayacaksın
Git benim yanımdan, 'Be Hey Şerefsiz'
Benimle bu yolu aşmayacaksın

(adana-01.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beddua

Derdim yoksa dert ehline gülerim
Dert ehliysem dertlere diş bilerim
Ben inerken tuz ekene yarama
Allah dertli ömür versin dilerim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Beden Değil mi?

Nedensiz diyorlar akan yaşıma
Söyle yar ağlamak neden değil mi
Sen beni bıraktın yalnız başıma
Kalani kahreden giden değil mi

Ayhan'ım delindi heybet yeleğim
Çoktandır duvara kondu eleğim
Zannetme dünyâyı yıkar bileğim
Varlığım bir kuru beden değil mi

(adana 14.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bedenimde Cânsın Baba (Babama...)

Bilmiyorum ne demeli
Feryâd-ı yamansın baba
Hasreti kalbe gömeli
Geçmeyen zamansın baba

Yüreğinde çilen onmaz
Nâr-ı rûhun yanar sönmez
Dertlenince dilin dönmez
Akamayan kansın baba

Olsa dünyâ arkadaşım
Gene darda kalır başım
Gözümde bitmeyen yaşım
Aklımda gümansın baba

Özlem düştü birden bire
Döndüm sırtımı kibire
Hâcet yok nâr-ı kebîre
Sen 'yan' de, arz yansın baba

Gözlerimde ferim sensin
Ötem sensin gerim sensin
Rûhum ayhan, derim sensin
Bedenimde cansın baba

(adana - 10.09.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beklerim Tekrar Ölümü

Bilindi sırlarım, edildi ifşâ
Sır saklamak haddim değildir hâşâ

Korkarım görünmez gözden kulaktan
Halkoldum nihâyet sâfi alâktan

Söylemek lâzımdır gayri derdimi
Neden mi terk ettim kendi yurdumu

Anlatayım hâli, kalmasın bende
Denmeyen kelâmlar çürür bedende

Bir parça toprağa kinlendim önce
Boşa mı gidecek servetim onca

Korkuttu saçımın beyazı beni
Gördüm ki çizgiler kaplamış teni

Telâşa kapıldım yalnız anlarda
Sarsıldı bedenim son zamanlarda

Ne yemek ne içmek vermiyor keyif
Her günüm üzüntü, isyân ve hâyif

Acabâ bu ömrü kim verdi bana
Ve şimdi nedendir göz koydu cana

Almasa olmaz mı yaşasam biraz
Çıkmasa yıllarca keder ve maraz

Koynumda onlarca kadınımla olsa
Kadehe en güzel içkiler dolsa

Bilmesem ne zaman gelecek ölüm
Ölümü bilmek ne faydasız ilim

"Of" dedim âniden kalbimi tutup
Bekledim sessizce sırtüstü yatıp

Görmüyor gözlerim olan biteni
Bir bilsem beni bu derde iteni

Anladım, son nefes bu aldıklarım
Aklımdan çekildi tüm bildiklerim

Kalbime saplanan ağrılar arttı
Gözümü desensiz bir perde örttü

Hislerim yalnızca acı ve merak
Susadım, görmedim böyle bir kurak

Ağzımdan birden bir "of" daha çıktı

Ölmedim bilincim hâlâ açığı
Acabâ kaç asır geçti aradan
Bin kalbur su gelir kanlı dereden
Yalnızdım kimseler yoktu yanımda
Sâdece zâlim bir sızı canımda
Bağırsam gitmezdi sesim uzağa
Anladım düşmüştüm zor bir tuzağa
Dişimle sıkmaktan kopmuştu dilim
Sanırım bitiyor, başladı filim;
Onyedi yaşında gördüm kendimi
Yıkamaz sanmıştım kimse bendimi
Dizimde yatıyor zavallı anam
Demiştin "anacım, sen dur ben yanam"
Olmadı, son nefes verdi dizimde
Dünyânın yarısı öldü gözümde
Ölmeden dudağı bir aralandı
Oğlunu, canını Azrâil sandı
"Hoş geldin" diyerek tuttu elimi
Sıktı ve bıraktı, kırdı dalımı
Ah işte bir başka şerit geçiyor
Gözlerim kızımı zar zor seçiyor
Elime veriyor doktor kızımı
Eliyle tutuyor Yeldâ yüzümü
Minicik yüreği pıt pıt atıyor
Orada kocaman bir dağ yatıyor
Bir sene sonunda kızım da öldü
Öleli sanırım yirmi yıl oldu
Ter aktı yüzümden mâvi kilime
Nasıl da dalmıştım oysa filime
Ölmeden gelmişti anam ve kızım
Okşadı yüzümü dedi; "Ey kuzum
Yanımda torunum, korkma mutluyuz
Burada gerçeğe, hakla kutluyuz
Bilirsin Yeldâ'yı, günahsız öldü
Dünyâyı bilmedi, burada güldü

Ben ise Allâh'tan dilemiştim af
Ölürken demedim bir kez bile of

Bak şimdi rûhumuz mutlu burada
Seninmiş nasîb-i olmak sırada"

Vuruldum beynimden bu hayâl ile
Hâlbu ki tövbe hiç gelmedi dile

Sanırım anladım neden bu acı
Çıkardım başımdan dünyâlık tâcı

Dedim ki; "Allâhım tövbeler olsun
Dokun ki yüreğim nûr ile dolsun

Ey habîb ben nasıl bir aptalmışım
Dünyânın malına âşık kalmışım

Aklıma gelmedi hiç böyle bir gün
Hiç fayda vermiyor bugün şân ve ün

Alırsan cânımı etme beni zâ'y
Affetmezsen beni vay hâlime vay"

Gevşedi ellerim kalbimi tutan
Ya ölüm, ya yaşam bu hissi yutan

Gelmiştim saatler sonra kendime
Anlatsam bu garip hâleti kime

Acabâ ölseydim o dakîkada
Cennet mi sarardı ateş mi ya da

Yurdumdu belki de ateşin dibi
Ölürdüm tıpkı bir Firavun gibi

Ey ölüm iyi ki uğradın bana
Değmedin iyi ki yine de cana

Tevbeme vesîle olmuştu bu hâl
Demedim, bilmedi o ânı ahâl

Korkmuştum ölümden, gelmişti ölüm
Ölümlle anladım, ben yalnız kulum

Bıraktım dünyâda bütün serveti
Makâmı, parayı, kemiği, eti

Çekildim kenara herkesten kaçıp
Kalbimi tek olan Allâh'a açıp

Anlattım sırrımı, bildin yolumu
O gündür beklerim, tekrar ölümü

(adana – 02.07.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bekliyorum Zindanda (Said Nursî'ye...)

Ey Nurs köyünün nûru, Bedî'si arz köyünün
Ey gönlü sudan duru, derinliği kuyunun

Tâlibim ders almaya, zindanın karasında
Solmayan gül olmaya, dikenler arasında

Kalbimde yara izi, silinmiyor merhemsiz
Duyduğum derin sızı, ölçülmüyor dirhemsiz

Anlamaz seni binler, senden olduğun diyen
Seni bir âlim anlar, bir de hırkasın giyen

Ver ezâyı elime, ben çekeyim yerine
Diyeyim tek kelime, ibret olsun gerine

Şirk koşarlar ilimi, Kur'ânî hakk kelâma
Ben tutarım dilimi, muhtâcım her selâma

Bilirim ki gitmez yol, Allâh'ın seçmediği
Aksa da kırkiki kol, zâlimin içmediği

Ben senden tahsil ettim, savaşmayı tek başa
Ne dağları gözettim, ne de aldurdım taş

Gel benimle yol eyle, yolun bilmeze inat
Elbet aşılır yayla, olmasa da dört kanat

Dedim ya ey gül Nursî, yerin büyüktür canda
Kurdum sana bir kursî, bekliyorum zindanda

Adana 07.10.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Belki Geçerim Senden

Ya kopar kıyâmetim
Ya da tenimden etim
Lime lime olunca
Belki geçerim senden

Ya gül mermerde açar
Ya da bülbülden kaçır
Bahâr ile solunca
Belki geçerim senden

(Cizre/Şırnak 08.05.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bembeyaz Oldun

(Cefâ ile yaşlanan babama...)

İşte güldüm
Kıstım gözlerimi
Bembeyaz oldun
Titreyen ellerini vururken masaya
İşte öylece yaşlandın
Karşımda
Bembeyaz oldun
Kıstığım gözlerimin önünde
Gülümsedin

(gaziantep-01.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Aşkın Var Ya...

Sevgi kelebekleri...
Sevdâ kokan çiçekler...
Çile yüklü trenler...
Hayatın gerçek anlamı...
Pıt pıt atan kalpler...
Mutluluktan uçmak...
Bazen kırdâ kaçmak...
Bazen güller açmak...
Bazen Mecnun olmak...
Bazen sevgi dolmak...
Bazen aşktan solmak...
Bazen saç yolmak...
Bazen gülmek...
Bazen ölmek...

Eeeeeeh!
Yeter be! ! !
Bu mu lan aşk?
Bu mu?
Ben aşkın var ya...
Gelmişini, geçmişini, sülâlesini, yedi göbe.....

Offf...
Özür dilerim.

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Beklerim

Sen git gülüm, oyalanma
Ben beklerim senin sustuklarını
Alnıma değer diye korkma çığlığın
Ve sanma daha ağırdır feryâd etmek
Şükûnet yarasından
Âhın olsam çekerim
Semân olsam çökerim
Sıkıntıya gelmez hissiyatım
Onu da alır Haliç'e dökerim
Sen git, oyalanma
...Ben beklerim senin gizlediklerini
Gülüm

(tufanbeyli - 03.09.2012)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Bir Çocuğum, İsimsiz...

Ben bir çocuğum, isimsiz...

Ne ismimi koyacak bir babam,
Ne de beni ismimle çağırıp
bağrına basacak bir annem olmadı...
Hep konuşmak istedim yaşıtlarımla,
Ama olmadı...

Çünkü onlara anlatabileceğim,
ellerimi iki yana açarak
yanaklarımı şişirip 'büsbüyük' diyerek
cebimi ters çevirip, dedemden aldığım harçlığı göstererek
ve sallayarak kollarımı, birini ileri birini geri
Hiç hâtıram olmadı benim...
Hep onlar anlattı, ben dinledim...
Ne zaman konuşmaya çalışsam,
ismimi sorduklarında sustum...
Bir daha da konuşamadım...

Ben bir çocuğum, isimsiz...
Hayâtım, tanıdıklarımın isimlerini ezberlemekle geçti...
Bir amca bana 'Hey, Ayhan! ' dediği zaman,
o beni komşunun çocuğuna benzettiğini anlayana kadar
ben onun 'pardon, birine benzettim' dediğini duyana kadar
benden özür dileyene kadar
Ölesiye sevinmiştım...
Demeliydim ki ona;
'Benden özür dileme, bana isim ver, ne olur isim ver! '

Ben bir çocuğum, isimsiz...

Harçlıktan,
Şekerden,
Dondurmadan,
Tertemiz cicilerden,
Velhâsıl herşeyden vazgeçmiş,
Yalvararak isim dilenen açıp mendilini,
Bir çocuğum, isimsiz...

Şimdi sevdiğim,

'Sevebildiğin kadar, yüreğinden sev beni'
'Ama bana bir isim, verebilirsen yeni'

(namrun-23.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Çiçeğim Sen Çiçeksin O Çiçek

Ben çiçeğim, sen çiçeksin, o çiçek
Gün doğacak, zor geceler bitecek
Elimizden marallar su içecek
Ekilecek toprağımıza zafer
Rençberimiz ilkbaharı biçecek

Muş - Bulanık
26.04.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben de Bıkarım

Verseler üzümün' cümle bağların
Bana mısın demem suyun sıkarım
Delseler üstünü bütün dağların
Koysalar içine, yine çıkarım

Gülmenin bedelin ağır ödedim
Ömrümü dermân-ı derde adadım
Çıkıyor beynime kan adım adım
Zorlama hünkârım, ben de bıkarım

Fikretti şeytanlar, ins geldi dile
İşlenen zulümât doğurdu çile
Ayhan'a söyleme tek bir söz bile
Bir tek söz uğruna arzı yıkarım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben de Şairmişim

Hani her şair bahseder ya geceleyin doğan güneşten
Umutsuz anlarda
Hani her şair de aşıktır
Üstelik terk edilmeyeni de yoktur aralarında bir haince
Yarısı öksüz, yarısı yetim, tamamı da çilekeştir
Ne yaşamdan
Ne de ölümden zevk almazlar velhasıl
Vay be...
Demek ki ben de şairmişim
Yazardım arada ya, bilmezdim vasıflarımı
Tâ ki o ana kadar
O an geldi, ben gittim
Geriye bir kalem,bir kâğıt...
Ve o amansız vasıflarım kaldı
Vay be...
Demek ki ben de şairmişim
Ondanmış gözlerimdeki perde
Deseni bile aklımda Allah canımı alsın
Ondan ıslakmış hep gözüm
Ondan kilitlenirmiş çenem de kâğıt yetiştirmiş imdadıma
Ondan gerçekler uzakmış bana
Ve ben ondan şairmişim
Vay be...
Demek ki ben de terkedilmişim bir haince
Vay be... Vay benim vasıflarım...
Zevk almayan ne yaşamdan
Ne de ölümden
Vay benim zevksiz şiirlerim
Demek...
Ben de şairmişim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Geldim (Anama)

Aç kapıyı tez elden
Benim anam ben geldim
Yollardayım ezelden
Benim anam ben geldim

Teptim geldim uzunu
Görmek için yüzünü
Bilmedin mi kuzunu
Benim anam ben geldim

Kayıp ettim paramı
Gene teptim haramı
Kapatsan ya yaramı
Benim anam ben geldim

Vurdular akın akın
Korkma kurtulmam yakın
Başkası sanma sakın
Benim anam ben geldim

Kan oturdu gözüme
Sen geleli sözüme
Bir bak hele yüzüme
Benim anam ben geldim

Hepsi fani yapıda
Meyvesi de sapı da
Ölüm değil kapıda
Benim anam ben geldim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Geldim, Kuzun! (Anama)

Teptim geldim uzunu
Görmek için yüzünü
Bilmedin mi kuzunu
Benim anam, ben geldim

...

Ayaklarım tutmuyor
Ve görmüyor gözüm eskisi gibi
Kokuna geldim anam
Aç kapıyı
Henüz ölmediğini umarak
ve yürüyerek geçirdiğim yılların hatırına
Aç kapıyı
Benim, oğlun!
Tanımadın mı
Bilmedin mi kuzunu
Burnum annemin burnuna benziyor diyerek
ve övünerek geçirdiğim çocukluğumun hatırına
Aç kapıyı
Benim, oğlun!
Yüzünü görmek için geldim onca yolu
Aç kapıyı anam
Ben geldim
Kuzun!

(adana-30.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Kerbelâyım

Ben Kerbelâ'yım
Dökülü kan saklı damarlarımda
Islak yüreğimde bir feryâd kopar durur
Gözyaşlarım tahammülde ama
Korkuyorum
Göğüs kafesim koy verecek gibi
Bin yıldır sakladıklarımı
Meftûnu toprağımda can veren yiğidin
Meftûnum rûpâkına
Gökdelenler dikmişler ecdâdımın vicdâdına
Ben yerle birim
Ben gökten de kebîrim
Ben Kerbelâ'yım

Ben kederin en yalın hâliyim
İpe çekilirken masumiyetler
Ben kendimi
Şeytana bile aklarım
Suskunluk dökülür pınarlardan
Fısıltıyla yıkanırım
Yanaşamaz özüme, menden olmayan
Kim mene ağıt yaktıracakmış hele
Hem de mahşere
Çekilecek en büyük sıkıntıysa dil yanığı
Kalmamış zaten bir tek dem
Kahra dâir
Kim meni ağlatacakmış hele
Söyledim ya
Ben kederin en yalın hâliyim

Sabırdan bahsetmeyin bana
Bırakın dökülsün, kimden dökülecekse
Kızıldan korksam kan ağlamazdım
On tane Sâkinem olsa
Onu da susuzluktan ölse
Vazgeçmem
Bırakın beni teselli etmeyi
Benim anamın günahı ne
Günahı ne Onsuz atan her şafağın
Gülün çığlığını duymuyorsanız eğer
Görmüyorsanız eğer sitemi
Bari
Sabırdan bahsetmeyin bana

Azap dolu bir ecel mi dersin
İrkıma vurulan yafta mı yoksa
Serzenmiyorum
Dağılmıyorum yeryüzüne künsüz
Sandığınız kadar asi de değilim
Yüreğimin acısı taşıyorsa avuçlarımdan
Ve siz buna isyan diyorsanız
Bana bir nihâyet biçin

Sonsuza kadar sinmek mi
Yoksa
Azap dolu bir ecel mi dersin

Saklamaya kudretim var mı sanıyorsunuz
Gözlerimden belli değil mi
Babam bile anlamazken beni
Çok görmeyin bana sükûneti
Deli deyin
Teneke bağlayın eteğime
Sus demeyin ama
Artık çocuk değilim
Feryat ediyorsam, azaptan
Sırtımı dağlıyorsam, azaptan
Göğsümü dövüyorsam, azaptan
Siz
Bu azabı an bile duymadan
Duyduklarımı saklamamı istiyorsunuz
Allah aşkına yâhu
Saklamaya kudretim var mı sanıyorsunuz

Ben Kerbelâ'yım
Her ânı mîzân
Her yanı sû-i zân
İğne miydi o bebeğe giren
Susuzluktan ölenler de oruç muydu
Vefânın da kahpeliğın de
Tillahını gördü ümmet
Söyleyin bana
Bugün Hüseyin öl dese ölmez misiniz
Söyleyin bana
O günün bugünden farkı ne
Şeref bende, haysiyet bende
Cennet bende gizlidir bilirsiniz
Sustuklarınız kurtaramayacak sizi
Peygamber gülünün kopan çiçeğinden utanmıyorsanız
Utanmıyorsanız cennetin efendisinden
Ve onun yetimlerinden
Dilinizde tuttuğunuz ne varsa
Bana söyleyin
Ben yüreğın en büyük sızısı
Ben tarihin kara yazısı
Ben anaların kınalı kuzusu
Ben Kerbelâ'yım

Muş - 01.01.2011

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Miyim Acep

Ey beni ateşe salarken gülen
Uğruna yandığın ben miyim acep
Su muydu tuz muydu senden dökülen
Kahırla andığın ben miyim acep

İzzetim, şerefim, şanım, onurum
İndinde beş kuruş etmez sanırım
Kin ile baktığın nefsi tanırım
Aşkla inandığın ben miyim acep

Uyuyan nefretin beşiği oldun
Kan dolu kâsenin kaşığı oldun
Ölümsüz günlerin aşığı oldun
Dirilmez sandığın ben miyim acep

Ayhanım ses vermez o yâr çağrına
Yaslama boş yere başın bağrına
Sor hele benimle vuslat uğruna
Nâra dayandığın ben miyim acep

Ayhan Yavuz
27.07.2014 - G.antepe

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Öldüm

Mavi gözlerim karardı
Karda izlerim karardı
Düştüm dizlerim karardı
Ben öldüm

Dağlarda sümbül açtı
Lale açtı, gül açtı
Kanadın bülbül açtı
Maviye beyaza uçtu

Dert geldi dile ağladı
Çektiğim çile ağladı
Dağ, taş, yol bile ağladı
Ben öldüm

Elimden yıldız kaçtı
Taş kaçtı, andız kaçtı
Koşarak bir kız kaçtı
Duâya niyaza uçtu

Seni aç beni tok gördüm
Az değil gülüm çok gördüm
Göğsümde kırk ok gördüm
Ben öldüm

Üç dönüm hasat biçti
Üç metre halat biçti
Üç sene hayat biçti
Zemhere ayaza uçtu

14.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Seni Ezherde Okuturum II - (Ağlama Bacım)

Ağlama bacım
El-Ezher olmazsa el-ahrette okursun
Şehâdetle nakış nakış kilim dokursun

Ağlama bacım
Gözünden yaş getirenin gözü kör olsun
Yansın bağrı tutuşsun, ocağı kor olsun

Ağlama bacım
Gözyaşının bir katresine değmez bu ah
Küfür ehli ne yaş bilir ne can ne günah

Ağlama bacım
Taşı tutsak taş erir suyunu sıkarız
Başı tutsak olmuş bu devranı yıkarız

Ağlama bacım
Zulüm gelir geçer tıpkı kavimler gibi
Boş kalır mı hâviyenin taş dolu dibi

Ağlama bacım
Okul da onların olsun para da pul da
Nâmuz, izzet, imân bulunsun yeter kulda

Ağlama bacım
Gardaş diyen dillerine kurban olurum
Gerekirse bu yol için ben de ölürüm

Ağlama bacım
Ahrette şâhiddir gerilen ip boynuna
Senin gül, onların ateş dolsun koynuna

Ağlama bacım
Gün gelir kaybolur yüreğindeki sızı
Eğilmesin başın ey şehidlerin kızı

Ağlama bacım
Vereceğimiz fazladan bir can nihâyet
Ölmek daha mı evlâ bulmadan hidâyet

Ağlama bacım
Ağlama ki kesilmesin sesin soluğun
İçinden temiz su akmaz kirli oluğun

Ağlama bacım
Hayâllerimizi fedâ etmeyeceğiz
Çoğalıp arzın üstüne yetmeyeceğiz

Ağlama bacım
Susmaz elbet küfreden dillere dilimiz
Halaylarda başta sallanır mendilimiz

Ağlama bacım
Dağılmış saçını yıldızlarla örterim
Kumaş bulamazsam gider arşı yırtarım

Ağlama bacım
Haktan başka lâf bilmeyiz yüzülse deri
Başındaki örtünün cennettir değeri
Bir ilmeğe çatanın hutamedir yeri
Atalardan öyle gördük yıllardan beri
Söylesinler nenelerimiz de mi geri
Ey Ayhan'ın cânı, ey İslâm'ın serveri
Sen üzülme önüne sererim Ezher'i

(12.11.2006 - Ceyhan)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ben Seni Meczûbun Cenginde Buldum

BEN SENİ MECZÛBUN CENGİNDE BULDUM

Kayıptın, bir duâ uzakta ismin
Ben seni cennetin renginde buldum
Kalmadı aklımda sûret-i cismin
Ben seni hayâlin denginde buldum

Bu ar ki ebeddir, son arım sanma
Bir daha dalına konarım sanma
Deryâyı yakmadan donarım sanma
Ben seni sönmemiş yangında buldum

Yüreğe, sîneye sinmez değilsin
Bir hâl ki durulmaz, dinmez değilsin
Semâdan beriye inmez değilsin
Ben seni düzlükte, enginde buldum

Ayhan'a bir sözdür, söyler durursun
Boş yere savrulur, kopar, kurursun
Mert misin, dös değil sırta vurursun
Ben seni meczûbun cenginde buldum

28.07.2015

Ayhan Yavuz Açığöz

Ben Seni Yanımda İstemiyorum

Kendini pek mağrur görürsün ama
Ben seni yanımda istemiyorum
Her yönde önümde durursun ama
Ben seni yanımda istemiyorum

Ruhumda fırtına koparamazsın
Kalbimin hattına sen varamazsın
Bilirim kaybolsam, yol aramazsın
Ben seni yanımda istemiyorum

Kes bilmez aşkı, kor değmezse cânê
Yol gerek gitmeye, ayak bahane
Yar sözde sevgiyle kurulmaz hâne
Ben seni yanımda istemiyorum

Ne öl ne hüküm sür, kalbim içinde
Görmesin gözlerim, ak tel saçında
Benim de suçum yok, senin suçun da
Ben seni yanımda istemiyorum

Bugün varsın belki, yarın nerdesin
Kaybolmuşsun ne yerde ne serdesin
Gözüme çekilmiş kara perdesin
Ben seni yanımda istemiyorum

Ey güzel, söz değil, olmaya selâm
Ben senin sınavın, sen benim belâm
Faydasız Ayhan'a etme tek kelâm
Ben seni yanımda istemiyorum

Adana - 22.01.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben û Sen

Ağlıyor y¼ređim, ayda sen varmış
Yıldızın aklında bir desen varmış
İşlerken gönl¼me aşkın rengini
İpliğin öz¼nde Ben û Sen varmış

Bir bardak çay olmak yârin ön¼nde
Savrulmak buharla târih yön¼nde
Gözlerim petekte bal seçer oldu
Akşama yük oldu, gün dön¼m¼nde

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Yalancı Şâirim

Ben yalancı şâirim
Hepsi yalan yazdıklarımın
Ve en sevdiğim yalan
Sensin...

(Cizre/Şırnak 08.05.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Benden Öte

Bilmiyorsun nedir derdim
Bir canım var candan öte
Göz yaşıyla dolu ardım
Öyle bir yaş, kandan öte

Yandı yürek oldu kömür
Geçti zaman bitti ömür
Boğazıma indi demir
Düştü başım benden öte

Gecelerim güne dönse
Karanlıktır senden öte
Sema çökse güneş sönse
Alamaz ya tenden öte

Ben toprağım sen başaksın
Ben fecirim sen şafaksın
Zaman senin bırak aksın
Yarınımsın, dünden öte

Ayhan Yavuz - 17.06.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beni de Satarsın

(Gene lise yıllarımdayım ve aldatılmışım... :)

Sabahları güneş gibi doğan sen,
Elbet akşamın birinde batarsın.
Karanlığı ışıklara boğan sen,
Aydınlıkta bir sis gibi yatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Allah'a isyan etmek düşmez kula,
Kıza surat çeviren düşer dula.
Bıktım her yerde seni bula bula,
Sen de beni bulsan bile atarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Bakışınla şu gönlüme taht kurdun,
Önce beni,sonra kalbimi vurdun.
Yok mu güzelim senin yerin yurdun?
Durduk yere gelip bana çatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Ne idüğü belirsiz bir varsın sen,
Darda kayıp,bol günümde varsın sen.
Alevlerde erimeyen karsın sen,
AYHAN için ne Kırgız ne Tatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Benim Olasıca

Gül olasıca
Kokasıca mevsimler boyu
Rengi koyu
Dudak kadar emin
Gül olasıca
Batasıca ellerime kanatırcasına
Rengi koyu
Dudak kadar emin
Huzurunda cemin
Benim olasıca

(Ceyhan - 31.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bertarâf

Sözüm gurbete düştü, dilim oldu bertaraf
Beynime kan üşüştü, kızıl oldu her taraf

(dörtyol-09.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıköz

Beşlik Hayat

Kalmadı ferim
Hazırdır yerim
Bütün cevherim
Kemik ve derim

Mahvoldu özüm
Kan doldu gözüm
Vardır bir çözüm
Budur son sözüm

Kime dert yanam
Nasıl uyanam
Ekmek ver anam
Ağuya banam

Dediler öksüz
Sapı var köksüz
Hem varsız yoksuz
Yay atar oksuz

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beyaz Saçlım (Anama)

Aklımdasın bir tânem, senle titriyor cânım
Unutmadım yüzünü
Bilmedin mi kuzunu
Eybenim beyaz saçlım, ey benim heyecânım

(Cizre/Şırnak 05.05.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beyinsizin Biatı

Güneşe borçlu doğmak istedik
Borç vermek istemese de o
Karanlığa isyan
Kırdı sağın kanadını
Yol verdik Şeytana kalbimize paralel
Dilimizin gişeleri
Cebrâile kapalı
Yük indirmek bile
Fazla değil, görünmedikçe fiyatı
Nefis büyüklüğünde servet
Sızıyı gideremez mi
Ve gülemez mi ardımızdan
Beyinsiz hâlimizle ettiğimiz biata
Şeytandan önce
Ve ölünce
Kim ağlar
Ve bu hâl kimi bağlar
Analarımızdan başka

(adana - 23.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bıkmışım

Meyletme sevdiğim hâletim budur
Dünyâ benden, ben dünyâdan bıkmışım
Kanım yere akar, toprağım sudur
Dünyâ benden, ben dünyâdan bıkmışım

(adana - temmuz 2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bıraktı İnsan Güzeli

Bıraktı insan güzeli
Çirkinleriş şa'd ediyor
Ëtmeden idrak ezeli
Atiyi irşâd ediyor

Dalda yuvalar bozuldu
Cânân öldü can üzöldü
Bölböölün dili çözüldü
Ağlayıp feryâd ediyor

Kalmamış dert çekmediğı
Bir damla yaş dökmediğı
Omuzların çökmediğı
Günlerini ya'd ediyor

Ayhan'ım arz sadâreti
Dindirmiyor harâreti
Bak İslâm'ın ticâreti
Güzel günler va'd ediyor

(adana - 31.03.2007)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Bilemedim

Ey sevdiğim bilemedim
Kimseye dış bilemedim
Takdir Allah'ındır ama
Kusurumu bilemedim
Ey sevdiğim bilemedim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilir mi Beni

Boş vakitlerimin bir anlamı var
Yollara düşenler bilir mi beni
Ağlayan deryanın derdi, gamı var
Zulmete kaçanlar bilir mi beni

(İstanbul - 17.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilir misin Sen

Halepçe, Filistin, Şimdi Felluce
Kızardı gökyüzü vuruldu gece
Döküldü dilden bir sözcük bir hece
Hak demek ne demek bilir misin sen

Sen kavganın bittiği yerde misin
Sen baharın yittiği yerde misin
Evlere bombalar düşüyor mu orda
Çocuklar annesiz üşüyor mu orda

Yıkıldı barajlar, göründü seller
Ağlıyor kâinat, susarken diller
Utansın duaya kalkmayan eller
Çaresiz kalmayı bilir misin sen

Sen kavganın bittiği yerde misin
Sen baharın yittiği yerde misin
Zâlimler babanı vuruyor mu orda
Çiçekler sevgisiz kuruyor mu orda

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilirim

Bulmasam da bulsam da, bilirim ki varsın sen
Yine dert gelse bana, bilirim kovarsın sen

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilirim Dönmez Dilim (Anama)

Sana anlatsam sevgimi, bilirim dönmez dilim
Zîrâ bunu anlatmaya, yetmiyor hiçbir ilim

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Biliyon mu?

Buraları daha önce
Görmediydim biliyon mu?
Bahçeden hiç taze gonca
Dermediydim biliyon mu?

Param yok ki bilet alam
Gelip edem iki kelam
Hiç yürekten dosta selam
Vermediydim biliyon mu?

Alışmışım hep yaşlara
Hasretim güzel seslere
Böylesine hoş hislere
Ermediydim biliyon mu?

(istanbul-10.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilmediğin Hecedeyim

Yar ağlama, beni anma, bilmediğin hecedeyim
Görmediğini yok sanma, kuytu kuytu nicedeyim
Güneş bile korkar oldu, karanlığın nefesinden
Sabahların ihanete uğradığı gecede yim

Adana - 09.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilmem

Kin dolu gözlerle baksam anıza
Yerine goncalar biter mi bilmem
Dökmeye sel gibi Kızıl Denize
Ağlasam gözyaşım yeter mi bilmem

Sarıdan nasipli kuru bedenler
Sarmış dört yanımı susar nedenler
El açıp güneşe şükür edenler
Doğruyu yanlışta iter mi bilmem

Deseler şifadır var Urallar'a
Binip de giderdim yön­süz sallara
Bülbüller yalvaran naçar dallara
Konup da aşk ile öter mi bilmem

Hey Hak! Neden hep titriyor elim
Bilmiyor sebebin ne pir ne alim
Acaba gönlümü daraltan halim
Hapsolmuş halleden beter mi bilmem

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilmezler

Kor zinciri dolamışlar boynuma
Dilim dönmez ihânete, bilmezler
Kanlı çivi saplamışlar beynime
Zahirî ok girmez ete, bilmezler

Yerle göğün arasında kalanlar
Kumdan uzak deryâlara dalanlar
Bir elmayı üç kuruşa alanlar
Yol nedir topraktan öte, bilmezler

Vefâ edip ömrü yere sermeden
Düşünmeden cânı Hakk'a vermeden
Kendini elinle dâre germeden
Varılmıyor bu hâlete bilmezler

Çekinmezler gönülleri kırmaktan
Pay umarlar şerbet akan ırmaktan
Bahsederler yalın ayak girmekten
Ne gerektir şol cennete, bilmezler

Bir köprü ki sırtı incedir kıldan
Geçer yolu imândan ve akıldan
Ayrılamsa hak olanlar bâtıldan
Yol görünür adâlete, bilmezler

Hakîkati bilsen kalmaz hevesin
Bağırsan da kalple duyulmaz sesin
Söz konuşmak harcı değil herkesin
Şehâdete yürek gerek, bilmezler

Mekân bilme Firavun'un yurdunu
Övme küfrün gözü dönmüş kurdunu
Ayhan'ım görmeden gözün ardını
Erilmiyor hidâyete, bilmezler

(adana - 31.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilmezsin

Lâf etme ırkımın kuşaklarına
Üç devir evvelki ırkı bilmezsin
Kul olmuş küffârın uşaklarına
Zaaftan ölür de terki bilmezsin

Sözde sen kadirsin, sözde sen berker
Gel gör ki bir kuru gölgeden ürker
Her türlü belâdan it gibi korkar
Âhret gününe korku bilmezsin

28.07.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bin Kere Düşer

Efendimin cemâlinden
Ayrı kalan dara düşer
Anlamazsa kes hâlinden
Yüreğine kara düşer

Onsuz güneş arza vurmaz
Kuş yas tutar, yuva kurmaz
Dal salınmaz, yaprak durmaz
Kopup serden yere düşer

Hani hanlar hani beyler
Kim köşkünde seyrân eyler
Gönül dilden ayrı söyler
Ger zemâne yara düşer

Üşenmezse dil selâma
Bir sünnete bir kelâma
Teslim olunca İslâma
Kollardan cendere düşer

Ayhanım kul çok az görür
Çün gözünü dünyâ bürür
Bir ömürde bin yol yürür
Her yolda bin kere düşer

(adana - 25.03.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Âkif ki

(Merhum Mehmed Âkif Ersoy'a lise yıllarımda yazdığım ve bana yetişkinler kategorisinde Adana birinciliği getiren biricik şiirim... Düzeltilecek çokyer var ama, o günün heyecanının anısına, olduğu gibi yazıyorum...)

Her sözcüğü nakış nakış kilimdir,
Dedi; daim düşündüren dilimdir,
Ağartan saçların müspet ilimdir.
Okuyanı diyar diyar gezdiren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Kalem tutan elindeki nasırda,
Duygulara semer vuran asırda,
Ulaşılmaz oldu akılda sırda.
Bilmeyene bilinmezi çözdüren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Yüreğinden kan damlarken derinden,
Bütün kalpler buz kesilmiş serinden,
Vurdu kalem, oynadı yer yerinden.
Dağlar dürüp nehirleri azdıran...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Yağmurunda, rüzgarında, karında,
Şerefinde, namusunda, arında,
Dünkü satır gizlidir her yarında.
Kötülüğün büyüsünü bozduran...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Şehadeti mühür misali vuran,
Davasına giden yolda dik duran,
Fikrinin kaynağı Hazret-i Kur'an.
İman ile nur gemisi yüzdüren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Ana - Bir Baba

Bir ana bir ana
Bir ana süt verir oğluna
O büyür ve ölür
lr kavgasının uğruna

Bir baba bir baba
Bir baba harcar ömrünü
O büyür ve tutar
Tutar babasının emrini

Anda iekler açar
Tağut tevhidden kaçar
Oğul göğsünü açar

Zulmtın üstüne gider
Ana stm helâl olsun der
Zulmtın üstüne gider
Baba mrm helâl olsun der

(adana - 11.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Arefe Akşamı

Bir arefe akşamı
Gönlüme bir gül düştü
Şarıldım iklimine sonbaharın
Önce kalbim düzensiz attı
Sonra göğsümü birbirine kattı
Ve gitti, ta şurama battı
Gönlüme düşen gül
Bir arefe akşamı

Hiç böylesine yorulmamıştı aklım
Bir kelimededen bu denli nefret edileceğini
Ve bir kelimeye bu kadar muhtaç olunabileceğini
Almayan aklım
Hiç böylesine yorulmamıştı
Şekilsiz bırakşam değildi sevdâya getiren beni
Bir bakışın hesapsız şekliydi
Bilirim Allâh özenmez yaratırken
Kolaydır O'na göre
Ama ben özenerek baktım
Ve bakabilmenin zorluğuyla pençeleşerek
Belki keşmekeşin arkasındaki sessiz bir sokak
Belki sessizce uğuldayan bir şakak
Belki de sessiz bir şafak
Doğmak için o akşamı bekleyen
Sanmayın şafak hep aydınlığa atar
Dedim ya
Şekilsiz bırakşam değildi sevdâya getiren beni

Ak sakallı bir ihtiyar usulca yanıma yanaşarak
'Bu hâdise büyüktür oğul' dedi
'Akıldan taşar gider,
Ancak merhamet tutar bu derenin suyunu
Bilirsin arzın huyunu
Herşey yukarıdan aşağıya akar
Tıpkı akıldan kalbe akan
Geçtiği yerleri yıkıp yakan
Bu sonbahar düşü gibi' dedi
Ak sakallı bir ihtiyar usulca yanıma yanaşarak

Sahip olduğun herşeyi sehere doğru bırakıp
Kılınan iki rekât şükür namazı
Dokunur mu bilmediklerimin zulmüne
Alnım secdeye yapışsa umurumda değil
Eğil oğlum Ayhan eğil
Hakediyor bu sevdâ iki büklüm olmayı
Kalkmasan ne yazar
Ya ölürsün azar azar
Ya da yaşarsın kaybetmekten korkarak
Sahip olduğun herşeyi sehere doğru bırakıp
Seni seviyorum
Yırtılan damarımdan akan kan kadar sahih

Yontulan benliğimden kalan can kadar sâlih
Böylesi bir tâlih
İki kelimededen korkmamayı öğretti bana
Seni seviyorum

Bir arefe akşamı
Gönlüme bir gül düştü
Bereketin ismini fısıldadı kulağıma
Ak sakallı ihtiyâr
Bir arefe akşamı
Gönlüme bir gül düştü
Bülbüle sordum ismini
'Bilirsin, eski dostusun onun' dedim
Gülümsedi
Ve
'Sümeyye' dedi
Bir bayram sabâhı

07,07,07

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Babam Yok Benim

Bir babam yok benim
Göğsüne yaslanıp uyuyacağım
Yaramazlıklar yapıp
merhametine sığınacağım
Bir babam
yok benim

Ama, "komşumuz" diyor annem
"baban kadar sever, seni"
"Baba kadar merhametli"
"gün gibi güzel"
"gün gibi parlak"
"Bir komşumuz var"
diyor annem

Yüreğim sancırsa
Gözlerim acırsa
ağlamaktan
Kapımız çalınmış
Sorarmış hatırımızı komşumuz
Silermiş göz yaşlarımızı
elleriyle
Okşayarak saçımı
geriden öne
gül sever gibi
"Korkma" dermiş
Sancırsa
yüreğim

Bir gün yiyeceğimiz olmasa da olurmuş
Kalmasa da bir kuruşumuz
Utansak da istemekten
Gerek kalmadan
el açmaya
Bahçelerin sebze vermediği
Bir gün
yiyeceğimiz olmasa da
olurmuş

Bizim komşumuz varmış
Yok demeyi bilmeyen
Bizi seven herkesten
bizi daha çok seven
Sevdiğimiz herkesten
daha çok sevmemiz gereken
Bir
Komşumuz varmış
bizim

Öyle diyor annem

(Adana - 25.02.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Ben Duymadım

Senin adını vuran dağlara...
Aynı heybetle dönerken geriye...
Kuşlar duydu,
Kurtlar duydu,
Çoban duydu,
Ö duydu,
Bu duydu,
Bir sen duymadın...

Leyla Mecnun'a 'seni seviyorum' dedi,
geç de olsa.
Şirin Ferhat'a,
Şâliha Memed'e,
Handan Halil'e,
ve hattâ Yumak Tekir'e; 'seni seviyorum' dedi,
zor da olsa.
Bir sen demedin...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Cihan Gizliyor

Gurbetin zor imiş bir gün de olsa
Hüznümün sebebi, derdimin başı
Ölürüm yüzünde bir gülüş solsa
Ey benim gözümün ilk damla yaşı

Doğmuştun ay yüzlüm, ayın üçünde
Deryalar gözünde, güneş saçında
Petek var, çiçek var, nur var içinde
Bir cihan gizliyor kirpiği, kaşı

Adana - 09.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Dakika

Şeninle bir dakika...
Ölmek gibi,
bir dakikalığına...
Alıp dünyayı karşına,
Şöyle seslenmek;

'Pardon,
bir dakika bekler misiniz? '

(istanbul-04.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Garip Çınar

Asırlardır ağlamışım,kurumadı göz pınarım
Toprağa bel bağlamışım,ak sakallı bir çınarım

Dalım yapraklarım gökte,hep öylece bekledim ben
Bir tek derman yoktur kökte,aylara ay ekledim ben

Bedenimde yara izi,ölüyorum soluksuzum
Yüce Rabbim koru bizi,kupkuruyum oluksuzum

Bilmiyorum nedir çare,güneş görmez oldu yüzüm
Çatlıyorum kare kare,artık ne yaz ne de güzüm

Bir tek katre merhem derde,o da benden çok uzakta
Ne gökтейim ne de yerde,bir ayağım bin tuzakta

Kar fırtına sonra boran,beni yerden yere vurdu
Sahipsizim yoktur soran,dört dönüyor çakal kurdu

Haram olsun hakkım varsa,bu dünyada son sözümdür
Toprak gönlümdeki yarsa,bir tek kavuşmak çözümdür

Gözlerime dokun son kez,o kapkara bakışlarla
Örttü beni beyaz bir bez,uğurlandım alkışlarla

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Gün Yerden Ykselirsen

Bir gün yerden ykselirsen
Ynn semaya değil aşka olsun

Oynasın çiçekler, gülsün ağlayan kız
Açılsın kucaklar, kavuşsun ay yıldız
Can versin zulmat, hakkın kılıcıyla
Yas tutsun hainler, kıvransın acıyla

Ey Filistin, ey yaralı gl
Ey Filistin, artık sen de gl
Ey Filistin, ey ağlayan halk
Ey Filistin, artık sen de kalk ayağa kalk

İstanbul
10.10.2009

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Hâl Oldum

Fasıl döndüm bilemedim
Birey oldum ahâl oldum
Nasıl söndüm bilemedim
Özlemekten bir hâl oldum

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir İmam Gerek Bize Ömer Gibi

Görürler yaşamayı kumar gibi
Emeksiz kazanmayı umar gibi
Haksızlığı târihe gömer gibi
Bir imam gerek bize Ömer gibi

Gözü yalnız Allâh için çağlayan
Kalbini mühr-ü pâk ile dağlayan
Zincirlerle tutsaklığı bağlayan
Bir imam gerek bize Ömer gibi

Yağmur kar demeden dağlar aşacak
Arza sığmayıp semâya taşacak
İki ayak bir gönülle koşacak
Bir imam gerek bize Ömer gibi

...

Alnı açık, bağı yanık, gözü pek
Bir imam gerek bize Ömer gibi
Bize cenge gönüllü bir kul gerek
Bir imam gerek bize Ömer gibi

(adana-16.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Kere Gülemez misin?

Cânânım derdinden bülbüller ağlar
Bir kere yanıma gelemes misin
İstemem yerinde kalsın tüm dağlar
Kalpteki perdeyi delemes misin

Yıkılmaz sandığım binâ yıkıldı
Kalbime ateşten yâre çakıldı
Gözümünden bir damla katre süzüldü
Zülfünle okşayıp silenmes misin

Sevdiğim gel ortak olma sızıma
Rastlamaz gözlerin gayrı izime
Râzıyım bir ömür bakma yüzüme
Yalnızca bir kere gülemez misin

(Cizre/Şırnak 19.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Kuruşum Bile Yok, Yine de Sever misin Beni

Gülerim vücûdumu ateşle dağlasan...
Ölürüm ağlasan...
ve
Hayâl bile edemem öldüğünü...

Pırlantalar almak isterdim sana sayamayacağın kadar
Ve altın kolyeler, küpeler, kemerler, taşlar
Ve gümüşler, işlenmiş, pullanmış ve her puluna ismin yazılmış, tek tek
Ve elmaslar, ve akikler, ve mercanlar, ve... ve... ama...
Bir kuruşum bile yok inan!

O yüzden şiirler yazdım sana destelerce
İçinde sen vardın olabilirdiğince
Gözlerin vardı gözlerimi alamadığım
Kırpiklerin vardı sahraya bedel
Ve gerdanın, değerli taşlarla dokuyamadığım gerdanın
Gerdanın vardı...

Sonra bir çöl vardı (yok aslında)
Sonra bir zâlim vardı (peh, dokunamaz bile)
Bir de...
Ayrılık vardı...

Hepsini yaşadım, hepsini hissettim, güldüm, ağladım, sustum, bağırdım, düştüm,
koştum...
Sonra kalemime anlattım bir bir...

Dinlemek istersen;
önünde duruyor deste deste...

Paketlemek isterdim onları, sonra altın yıldızlarla adını yazmak bir kâğıda...
Sonra bir nazar boncuğu iliştiirmek kenarına...
Sonra... sonra... ama...
Bir kuruşum bile yok inan!

Bilmiyorum yeter mi sana; iki kelime, bir damla yaş...
Bilmiyorum titrer mi gözbebeğin okurken, benim hiçkırarak yazdığım yerde...
Bilmiyorum sever misin...
Bilmiyorum ister misin, tekrar anlatayım sana...
Tekrar söyleyeyim sevdiğimi, dilim alışsın...
Tekrar hiçkırayım, damlasın cümlelerimin sonuna, nokta yerine...
Tekrar kurtarayım seni zâlimin sevgisiz ellerinden...
Tekrar kaçırayım seni yaylalara, sahra çöllerinden...
Tekrar güller toplayayım 'senin için, senin yanaklarından'...
Ve tekrar özleyeyim...
Ve yanayım...

Bilmiyorum ister misin, tekrar seveyim seni,
Yüreğim alışsın...

Bilmiyorum yeter mi sana; iki kelime, bir damla yaş...
Ama inan ki, okusan yeter benim için...

Titremese de gözbebeğin,
Sevmesen de bir tek kelimesini,
İstemesen de tekrar yazayım sana,
Bir kez, bir kez okusan yeter bana...
Sevmesen de, sevdiğimi bilsen,
Yeter bana...
İnan ki yeter...
İnan ki...

Gülerim vücûdumu ateşle dağlasan...
Ölürüm ağlasan...
ve
Hayâl bile edemem öldüğünü...

Bunu bil yeter...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Bir Önder Varmış Çağların Ötesinde

Bir Önder Varmış Çağların Ötesinde

Bir önder varmış çağların ötesinde

Bin çağa bedelmış

İçinde sevdâ

 içinde ümmet aşkı olan

Kocaman yüreği

Sevmediği tek şey sevgisizlikmiş

Öyle bilirmiş ki sevmeyi

Sevgisizleri bile

 sevecek kadar iyi

Ve sevdikleri uğruna

 savaşacak kadar iyi

Hep gözyaşı dökermiş

 gözyaşı döken insanları için

...

Bir önder varmış çağların ötesinde

Adâleti öylesine güzelmiş ki

Esir düşenler üzülmezlermiş çok

Bilirlermiş, zulmetmezmiş O

 sevmediklerine bile

Emâneti öylesine güzelmiş ki

Düşmanları üzülmezlermiş çok

Savaşta O'na emânet ederlermiş

 tüm servetlerini bile

Herkesten güzel düşünürmüş

 ve iyi bilirmiş herkesten

Gene de sormadan bir bilene

 danışmadan halkına

Bir adım bile atmazmış onlar adına

...

Bir önder varmış çağların ötesinde

Bolluk içinde olmasa da

 huzurluymuş halkı

O'nu öyle severlermiş ki

Oğlu olan oğlundan

Kardeşi olan kardeşinden çok

O da onları öyle çok severmiş ki

Bir eline ayı, diğer eline güneşi vermişler

Gene de vazgeçmemiş sevdiği hiç bir şeyden

 hiç kimseden

...

Bir önder varmış çağların ötesinde

O'nu çağlar bile

çok severmiş

Ve ağlarmış

olmadığı her gün için

(Adana - 25.02.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Tek Ân İçin

Âşikâr bellidir hâlin, us da dil de sendedir
Toprakta yitmiş hayâlin, ne var ne yok cân için

Rûhu sarmış misk-u amber, tuz da toz da tendedir
Boşalmış tüm dâr-ı makber, arzda bir tek ân için

(mersin - 13.04.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Yanımı Sarmış Yediverenler

Bir yanımı sarmış yediverenler
Bir yanım kırk yıllık kıtlığa tâbi
Bir yanım hayâta doymuş erenler
Bir yanım yaşına girmemiş sâbi

Unuttum gittiğim yerden gelmeyi
Yıllarca ruhumu özgür sanmışım
Unuttum boynumda duran ilmeği
Taburemin desenine kanmışım

Gözlerinin içi gülüyor dersin
Bedenim gittikçe yaşlanıyor ya
Böyle nefis nasıl vuslata ersin
Dilim Nemrut olmuş, taşlanıyor ya

Bir nehir ki akar, suyu durulmaz
Yarısı kandır, yarısı göz yaşı
Dağ yorulur, kolum nasıl yorulmaz
Gel de bu ağıtla, bu yükü taşı

Ayhan`ım söylenme, tâlip sen oldun
Boyadı gözünü, dünyanın zevki
Sanma arza karşı, gâlip sen oldun
Arzdan daha güzel, âhirin şavkı

Ayhan Yavuz (23.10.2014)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Zaman Filizdin, Şimdi Filistin

Ağlama kardeşim
Kardeşim ağlama
Konmasın dalına karga ve guzgun
Belki yâralısın
Sitemlisin belki
Bil ki asla seni koymadım üzgün

Kalbimden düşmüştü her bir katresi
Ne boran ne yağmur, özgedir ondan
Korkma kardeşinin ciğer pâresi
Gâlip çıkacağız biz bu oyundan

Büyüdün çiçeğin semâya değdi
Bir zaman filizdin, şimdi Filistin
Önünde yıldızlar başını eğdi
Vakit yarın değil, şimdi Filistin
Şimdi şimdi şimdi şimdi Filistin

--

Susmasın silahlar
Çiğlikler susmasın
Gün gelir adâlet vurur dilleri
Hergün soruyorsun
Bekliyorsun hergün
Yorulsun zâlimin kanlı elleri

Titreyen gözlerin yakar dağları
Utanır ateşler yanmaz olurlar
Gül kokan saçların üzer bağları
Bu hazin aşka dayanmaz olurlar

Büyüdün çiçeğin semâya değdi
Bir zaman filizdin, şimdi Filistin
Önünde yıldızlar başını eğdi
Vakit yarın değil, şimdi Filistin
Şimdi şimdi şimdi şimdi Filistin

(Adana - 04.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bire Üç

Ey oğlum ağlama, ağlatma beni
Bilirsin, bu dñzen değildir yeni
Topraktır nihâyet varacağın yer
Üç karış boyudur, bir karış eni

(istanbul-04.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Biryan

Gün görmemiş düş içinde, esir kaldı bir yanım
Ateş oldum kış içinde, yandı canım biryanım

(adana-23.09.2005)

<not> biryan: büryan, yanık (farsça)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bittiyse Git! ! !

Herşey bittiyse git...
Fakat önce bittiğinden emin ol...
En kötü durumda olan Şeytan'dı... O bile vazgeçmedi.
Demek vazgeçiyorsun...
Git!
Fakat önce gitmen gerektiğinden emin ol...
Gitmesi gereken insanlar kaldıkça, sana 'kalman' için daha çok sebep doğar.
Çünkü güneş onlara sahte doğar.
Güneşin gerçek rengini bir tek sen bilirsin.
Sana anlatılanlar, hep başkalarının gördüğüdür...
Git! ! !
Güneşinden vazgeçtiysen ve herşeyin bittiğinden eminsen git!
Ama önce etrafına bak...

Sararacak ve kuruyacak hiçbir şey kalmamışsa.
Bir kedi yavrusunun kucağında uyuması hiçbirşey ifâde etmiyorsa...
Sabah ile gece arasında hiçbir fark kalmamışsa...
Ve önemsizse bir anne gülümsemesi...
Git! ! ! Senin hiçbir bağın kalmamış...

Fikrimi istersen;

Bir kedi yavrusu bul ve kucağında uyut...
Ve kal! ! !

(adana - 13.08.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bizi Özledim

Gözlerim görmese seni ne çıkar
Aklıma koyduğun izi özledim
Bir hasret, büyüyen benliği yıkar
Seni beni değil, bizi özledim

Afyonkarahisar - 25.09.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boğma Beni

Üstüme varma ey koca dağ
Dumanında boğma beni
Ey yağmur hadi bugün yağ
Zamanında boğma beni

Hani nerde gardaşlık
Sevdalar yazlık kışlık
Nemrudun üç kurusluk
İmanında boğma beni

Ne üzüln ne gülün
İçindeyiz bu külün
Göynümdeki üç gülün
Gümanında boğma beni

Pususunda Kabilin
Elinde bir katilin
Nota bilmez cahilin
Kemanında boğma beni

Sonu mu var hülyanın
Tadı mı var dünyanın
Suyu zehir deryanın
Limanında boğma beni

Ayhan'ım topraktan sız
Çile var mı zindansız
Çök üstüme vicdansız
Emanında boğma beni

(Muş - 05.01.2012)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boş Defter

Boş deftere adlarımız yazılmış
Ne okuyan ne de tek harf yazan var
Kaçmak için ne tüneller kazılmış
Dilimize set çekilmiş dört duvar

Adana 07.10.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boş Mezar Gibi

Kalmadı rehâvet, dağıldı uykum
Bir hâle büründüm, göz nazar gibi
Anlatmak isterim, bıkmadan öyküm
Sarılıp kâğıda, bir yazar gibi

Bir dönem kürsüde şânım tuğlandı
Bir dönem bollukta cânım eğlendi
Bir anda nedendir yolum bağlandı
Üstüme mazlumdan âh-u zar gibi

Sandım ki varlığım rûhumu korur
Bilmedim denizler gün olur kurur
Elimde bir kürek bir kazma durur
Kendime çukurdan yer kazar gibi

Şaşırdı düzenim, tutmuyor hizâ
Yüreğim atmıyor, kalkmıyor âzâ
Düşünmek imkânsız, hissetmek kezâ
Beynim de kalbim de boş mezar gibi

(Adana - 03.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boş Ver

Bilmiyorsan ne farkeder
Geniş-dar ver, dolu-boş ver
Yiyip bitirmesin keder
Sağı boşver, solu boşver
Yat sırtüstü, yolu boşver

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Böyle Gelmiş Böyle Gider

Her halına, ağlama dost
Böyle gelmiş böyle gider
Denizde kum, kuzuda post
Böyle gelmiş böyle gider

Anlamaz mazlumu zâlim
Şaşırır, şaş söyler âlim
Kurtar kendini sağ sâlim
Böyle gelmiş böyle gider

Sudan ucuz insan kanı
Nehir sanma her akanı
Arama hiç can yakanı
Böyle gelmiş böyle gider

Susan çoktur dilleri lâl
Nasıl olsa susmak helâl
Sen yekinme, ölür Bilâl
Böyle gelmiş böyle gider

Darılmak yok, gücenmek yok
Su içtiysen karnın da tok
Senin gibi sızlanan çok
Böyle gelmiş böyle gider

Cehâlettir etmek fikir
Onlar vursun, eyle şükür
Oturmuş çark tıkr tıkr
Böyle gelmiş böyle gider

Ne yapacaksın gün sayıp
Gün de kayıp, din de kayıp
Haykırmak mı, ay ne ayıp
Böyle gelmiş böyle gider

Adana - 01.02.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Kadar Mistizm Yeter! (Bilge Tuğkan)

Baktı kızarak Göktenrı. Ve dedi ki; 'Yeterince mistik miyim? '

'Evet' dedi Aprunçur Kağa. 'Yeterince mistiksin. Lâkin bir sorun var. Sen fazla mistiksin. Neden hep görünmeye çalışmaktasın? Görünmemek daha kolay değil mi? Bıraksan da hissetsek, kendi başımıza! '

Baktı kızarak Göktenrı. Ve dedi ki; 'Yeterince mistik miyim? '

Aprunçur da kızdı; 'Aklına başka cümle gelmiyor mu? '

Söze karıştı Bilge Tuğkan 'Bizim bir ilâha ihtiyâcımız var! '

Ekledi Allâh; 'Size din olarak İslâmı seçtim! '

Sustu Göktenrı, güldü Aprunçur ve arkasını döndü Bilge Tuğkan...

'Bu kadar mistizm yeter! Gerçeklerdir ayrılacak hak zamân! Vakit görme vaktidir gayrı! Şâd oluna! '

Ceyhan - 13.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Sana Tek Mektubum (Anama)

Anam!
Bu sana tek mektubum
Biraz ucuz ama

Düşlerime misâfir olduğun
Ve çekip gittiğin müsâde bile istemeden
Ağladığım ama hıçkırmadığım
Sessiz günlerime say

Seni, ilk altı yaşında, kardeşim doğduğu gün
Ve en son onsekizimde, senden ayrıldığım gün
Kıskandım

Seni herşeyden çok sevdiğimi zannettiğim gün
Seni son kıskandığım gün oldu

Üzgünüm anam üzgünüm!
Kendimi bilmeden gezdiğim
Umutsuz, uykusuz, şuursuz ve
Sersiz günlerime say

Eskiden ölmemen için yalvarırdım Allah'a
Bilmezdim sonsuzla gerçek arasındaki 'anlamsız' farkı

Bir ara hiç ölmeyeceğini sandım
Heybetine kandım
Yandım
Senden daha heybetli olduğum olgunluk çağında

Çocukluk ne hoştu anam!
Ama şimdi
Şimdi duâlarım bile bir hoş
Artık biliyorum ki sen de öleceksin

Belki dördüncü taşı koyacağız yanyana
Belki senin de toparğında çiçekler bitecek
Hani şu kalın, sulu yapraklı, tombul çiçeklerden
Yalnız mezarlarda açan

Belki para vereceğim eli bidonlu kirli çocuklara
Ve ben de yanına geleceğim belki de
Herhangi bir zaman

Ama ben ne istiyorum biliyor musun anam
Bana ilk nasıl heybetli göründüysen
Gidişin de öyle heybetli olsun
Öyle heybetli olsun ki
Ağlamayayım

Eğer dağ gibi yıkılmayacaksan karşımda
Hiç yıkılma
Bırak ben yıkılayım!

Eğer 'gittiğin yeri' bilemeyeceksem
Hiç gitme
Bırak ben gideyim, anam!

Görmeyeyim yıkılışını, parça parça
Bilmeyeyim nereye gittiğini
Ağlamayayım ardından kesik kesik soluyarak
Bırak
Bırak
Bırak ben öleyim, anam!

Ta ki; aydan daha parlak, ipek saçlarını
benden başka hiç kimsenin
görmediği güne kadar!

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Senin Aşkına Benim Zindanım

Övmeye mecâlim kalmadı arzı
Bu senin aşkınsa benim zindanım
Her yaşam ehlinin vardır bir tarzı
Bu senin aşkınsa benim zindanım

Bazısı zevk ile âleme dalsın
Bazısı saraylar hamamlar alsın
Al bu kokmuş toprak seninle kalsın
Bu senin aşkınsa benim zindanım

İndinde saf oldum, aşk diye diye
Şanırsın bu bolluk kuldan hediye
Üzülme hayattan mahrumum diye
Bu senin aşkınsa benim zindanım

Bendedir sebatlık, sendedir cennet
Şendedir mülk için mâlike minnet
Üç blok betonmuş ebedî cennet
Bu senin aşkınsa benim zindanım

Zindanda çürümek ölmekse eğer
Ayhan'ım sefâlet safâya değer
Yalnızca düşkünler arza baş eğer
Bu senin aşkınsa benim zindanım

(02,07,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Yol Bitmez

Biter diye beklesen de
Bu yol bitmez
Günü düne eklesen de
Bu yol bitmez

Sevdâyı kuşatmış nifak
Herşey serbest sevmek yasak
Şaşırdım nerden başlasak
Bu yol bitmez

Ağla anam, ağla gülüm
Bundan başka dönmez dilim
Biter kavga biter zulüm
Bu yol bitmez

...

Gün olsa dağlar dürülse
Bu yol bitmez
Bütün önderler dirilse
Bu yol bitmez

Semâ yanar, deryâ kurur
Ayın şavkı derde vurur
Zaman erir, saat durur
Bu yol bitmez

Ağla anam, ağla gülüm
Bundan başka dönmez dilim
Biter kavga biter zulüm
Bu yol bitmez

(adana - 18.10.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Yol Bitmez - II

Kızaran gözlerim dalgın
Yürüyorum
Attığım her adımda sevdiğimden
Duyduğum her sızıda benliğimden uzaklaşmaktayım
Farkettim ki
Yürüyen ben değilim, Mecnûn
Otoyol gişelerinde bıraktığım daralan zamanları toplamadan
Aldırmadan, dibi delinmiş cebimden dökülen yelkovanlara
Vuslatı
Dağ eteklerinde bulma umuduyla
Yürüyorum
Kızaran gözlerim dalgın

Ve anlıyorum
Bu yol, bitmiyor, bitmeyecek

(adana - 15,10,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Büken de Sensin

Bahçenin yüzüne suretin sızmış
Yaprakta, çiçekte, dikende sensin
Ol Mevlâm her güle ismini yazmış
Ekilen de sensin, eken de sensin

Kusurdur sevgini târif-u beyân
İnanmaz gönlümün sadâsın duyan
Kalbime bu hadsiz sevdâyı koyan
Kalbimi yerinden söken de sensin

Rûhun ki mustarîb zamâna tâbi
Yorulur gün be gün, mesel-i sâbi
Sirtında yüklerin yetmezmiş gibi
Kahrımı, derdimi çeken de sensin

Yâr, âb-ı membâsın kulûb dağında
En güzel çeyizsin kul sandığında
Özlemle çevrili hasret çağında
Gözümden deryayı döken de sensin

Sevdiğim ben değil sensin has şâir
Yazmışsın sevgiyi, aşkı vesâir
Yazık ki ne varsa nefesine dâir
Vazgeçip boynunu büken de sensin

29.04.2014 - Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Büker de Gider

Zannetme her yaprak düşer dalından
Bir zâlim kökünden söker de gider
Bir damla ter akmaz yere alından
Kanını toprağa döker de gider

Dağların sırtında köpekler ulur
Çocuklar parklarda boş kovan bulur
Bu hâli bilekler kaldırmaz olur
Bükülür belleri, çöker de gider

Yaş döker zamânın heybetli dağı
Lâlenin sevdiği, gülün odağı
Bırakıp askıya telli duvağı
Gelinin ardından nöker de gider

Onmaz hiç dertleri artarcasına
Omuzlar dünyâyı tartarcasına
Çırpınıp semâyı yırtarcasına
Ölmadı boynunu büker de gider

(Ceyhan 30.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bülbül'e Sesleniş

Gel yanıma, söyle bana türkünü
Gül vermeyen dalda işin ne bülbül
De'f eyle üstünden gaflet kürkünü
Gür sesinle 'hasbî rabbî' de bülbül

Tevhîdi makâma bir nağme eyle
Sözleri Kur'ân'dan çekip al bülbül
Kurtlardan, çakaldan korkmadan söyle
Yüreği cengâver, dili bal bülbül

Burağım yok göğe çıkamıyorum
Aşkımı Rabbime uçup ver bülbül
Kalbime set kurmuş yıkamıyorum
İmânım, bu hâle sen de er bülbül

Ayhan'ın ismini unutma sakın
Ağlarsam gel beni darda bul bülbül
Bil ki yine de sana en yakın
Her sabah aşk ile açan gül bülbül

05.10.2006 Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Büyük Adam

Ben,büyük adam
Yılların korkulu rüyası
Ölüm değil miydi beni görünce korkudan altına kaçırın
Ben değil miydim ölüme görününce korkudan altına kaçırın
Korkusu yılların rüyalarda
Büyük adam,ben

Ben,küçük adam
Korkulu rüyası yıllar olan
Ölüm değil miydi bana görününce korkudan altına kaçırın
Ben değil miydim ölümü görünce korkudan altına kaçırın
Yıllar korkulu rüyası olan
Küçük adam,ben

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Cahal Dinlesin Seni

Söyle yârim ağdın
Cahal dinlesin seni
Ver cihâna öğüdün
Cahal dinlesin seni

Bahâr gelir yazınan
Yârim gelir nazınan
Çık meydana sazınan
Cahal dinlesin seni

Kolla darda kalanı
Kırma gönül alanı
Sal diline geleni
Cahal dinlesin seni

Koşma ardından hiçin
Bilirim dolmuş için
susma Muhammed için
Cahal dinlesin seni

Ayhan der at yalanı
Anlat dönen talanı
Tutma kalpte kalanı
Cahal dinlesin seni

Adana - 23.12.06

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Can İzi

Gözlerimde can izi, ellerim nasır tutmuş
Her bakışta bir sızı, sözcükleri kurutmuş

Ölüm değer mi derken, güne hasret dağlara
Vakit ne geç ne erken, benzer yıkık çağlara

Doğrultamam belimi, toprak bana 'kalkma' der
Ne kes tutar elimi, ne de ayağım gider

Bir daha sabredemem, birkaç sâniye bile
Gayrı hiçbir şey demem, gelmeden taşlar dile

Neresi kanayan yer, anlamam dokunmadan
Bir kitâb bir de siyer, anlanmaz okunmadan

(Adana - 04.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Can Mustafa

Can Mustafa kan Mustafa
Damardan akan Mustafa
Bir tek sana benzeyeyim
İstemem süreyim safa

Ah Mustafa vah Mustafa
Nezdimde dilşah Mustafa
Tüm fezâyı yürüsem de
Muhtâcım senle tavâfa

Gül Mustafa kul Mustafa
Kalmadı akıl Mustafa
Ayhan sende gördü ilmi
Bendeki ne ser ne kafa

05.09.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Cânana Cân Buldurur

Can dayanmaz, kan dayanmaz, bir yaradır öldürür
Kor tutar dest-u dil yanmaz, arzı bine böldürür

Ne kül kalır ne de duman, mâzi bile yastadır
Ağu yağdırır âsuman, nice güller soldurur

Kalmaz seyr-i arşın tadı, kalbim bile hastadır
Zikrolunca Leylâ adı, sîneye gam doldurur

Bakmasın' bilmeyen gözün, ağlamakta ustadır
Ayhan'ım senin bir sözün, cânana cân buldurur

(Adana - 26.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Canıma Can Düştü

'Canıma can düştü ve aklıma yâr
Yüreğimde duran bakışları var'

Ne zaman baksam ardıma, sen...
Ölemedim yâr,
Ölemedim...

Çekilsem geriye bırakıp herşeyi,
Senden,
Kopamıyorum...
Ve yapamıyorum hiçbirşey,
Olmadan sen...

Çekilsem geriye bırakıp herşeyi,
Bir sen kalsan diyorum,
Yanımda...
Ama ne zaman çekilsem geriye,
Sen de çekiliyorsun,
Benim gerime...

Gitme, yanımda kal...
Ya da git,
ve gelme...
Durma ardımda...

Ne zaman baksam ardıma, sen...
Ölemedim yâr,
Ölemedim...
Bâri sen öl yâr...
Öl ki,
Durmayaalım ard arda...

Ya yanımda ol,
Ya da öl...

Çünkü,
Ben ölemedim...
Ve yaşamak ağır geliyor,
Ardımdayken sen...

'Canıma can düştü ve aklıma yâr
Yüreğimde duran bakışları var'

(istanbul-27.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Cefâkâr İklim

Doğmuşum kucağına, cefakar bir iklimin
Çelik yeleşti bile delik deşik aklımın

Giderim gitmem derken kendimi yolda buldum
Kimi zaman aşikar kimi zaman kayboldum

Uykularım ılıman, titretir sefa sürmek
Neye tebliğdir bilmem, rüyada cehli görmek

Bir zaman yürüdüğüm yollar şimdi yabancı
Hatırladığım tek şey beynimdeki ilk sancı

'Bela' demek kolaydı, tut şimdi verdiğini
Bir sen bir Huda bilir, zuhale vardığını

Dağlar korku içinde, tutuşmuş etekleri
Cesaret uykusunda çürüttüm yatakları

Dinlenmeyi umarken, gözlerim asra dalgın
Sarar tüm manzaramı, nazara değmez salgın

Tevbe geldi aklıma, dilim kelepçelenmiş
Avanak bakışlarım, istihzaya belenmiş

Değilmiş hayat-ı arz en kıymetli varoluş
Anladım açılınca hölükteki deraguş

Düşürsem cefa denen bin kiloluk heybeyi
Sırtımdaki ağrıdan hatırlarım tevbeyi

Cefakar bir iklimin, doğmuşum kucağına
'Bela' sözüne aklın muhtacım ocağına

(ceyhan - 10.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Cehle Âyân Olur Sen Göremezsın

Aklına geleni eyleme ikrâr
Bu hâlde kelâma şerh veremezsın
Söylenmiş bir söze olur mu tekrâr
Cehle âyân olur, sen göremezsın

Üzgünüm arkadaş, gerçekten üzgün
Görsem de yolunu yollardan düzgün
Görmedikçe nefsi topraktan azgın
Yeşerip tohumdan, dal süremezsın

(adana - 18.12.08)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Cenneti Göster... Rachell Corrie'ye

Rachell Corrie'ye, tüm vefa duygularımla...

Bizim için ölmek nasıl bir duygu
Bizim dilimizi bilmezken dahi
Bu nasıl bir sızı, nasıl bir kaygı
Mendiller gözyaşı silmezken dahi

Yıkılan duvarlar son şahidindir
Bir tankın namlusu gülden de zarif
Enkazın altında kalan bir kindir
Mazluma helâllik, yozluğa arif

Mecnûna tevbeler ettiren bu his
Kaç diyar öteden yakıyor seni
Ömrüne uzanmış eller ki habis
Üzülme bozamaz bu nûr deseni

Ağlamayı bilmez gözlere bakma
Anamın görünmez yarası taze
Ey nehir yüreklim toprağa akma
Zulüm deryasının yarısı Gazze

Muhammedin kurumamış gözyaşı
Babacığı nasıl toprağa versin
Cebinde dört bilya, bir uğur taşı
Bilirim bu gülü sen de seversin

Önünde durduğun ev değil mâbed
Arınmış gönüller orda toplandı
Şahâdete şâhid ezel ve ebed
Bu aşka ok değil, yürek saplandı

Ne kadar yabancı olsa da bize
Bu ismi unutmak nankörlük ister
Kaybolan gençliğin benzer dehlize
Biz körüz, sen bize cenneti göster

(Muş - 01,03,2012)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Cepheler

Cepheler cephede ölünce güzel
Şâhiddir âtimiz, şâhiddir ezel
Orada Ölmektir maksûdum zîrâ
Şehiddir cepheye düşen her hazal

(adana-01.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Cevapsız Koyma Yâr

Her duyguyu atsam da hasret durur sînede
Acep öldüren bu his kaybolur kaç senede
Beni sevmediğini söyle ama gene de

Beni cevapsız koyup düşünceye salma yâr
Üç kuruşluk uykumu hayâlinle çalma yâr

(adana-05.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çağla Gözümün Yaşı

Çağla gözümün yaşı, ak Bedir çöllerine
Dol can veren ruhumun, kurumuş göllerine
Dönemem ikrar verdim, İslam'ın güllerine
Yorulma ısrar edip, beni üzme gözyaşım

Kalbi olmayan duymaz, kalpten gelen sedayı
Görmez aşkı bilmeyen, bu tevhidi edayı
Bilmiyorum zannetme, taşıdığın sevdayı
Sitemkar bakışlarla, öyle süzme gözyaşım

Aşktan ölür sanmıştım, her Mecnun'um diyeni
Bir sen kaldın yanımda, gitti sevdalar yeni
Kal yüzümde öylece terketme sen de beni
Yol bulup sakalımdan, yere sızma gözyaşım

Ayhan'ım yetmez ömür, nefisini eğlemeye
Bellemeden gülmeyi, alıştım ağlamaya
Utanır ağıdımdan, dereler çağlamaya
Kurumazsa pınarım, bana kızma gözyaşım

(adana - 28.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çağrı

(İlk göz ağrım, biricik yeğenime...)

Küçük bir bebeği halkettin bize
Neş'esi bizleri getirdi dile
Hamdolsun Yâ Rabbî minik Çağrı'ya
Ve onun verdiği minik ağrıya

(istanbul-17.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çaydanlık

Çaydanlık sıcaktır, çaydanlık dolu
Bir bardak aşkolur tek sohbet ile
Mey gibi değildir, şaşırtmaz yolu
Bağlanmaz zihinler, müebbet ile

Çaydanlık savılmaz, desen de 'tokum'
Öcakta bir takım, yedek bir takım
Fark etmez ne parti ne dil ne takım
Demlenir her nevî muhabbet ile

(İstanbul - 02,08,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çelişki

Bir yanıma perde ördü taassup
Bir yanımdan 'cikka' dedi aşk bana
Sağım solum şaştı, dedim; Yâ nasip
Bu çelişki atılmazmış yabana

Kelimeler boğazımda düğümlü
'Leyla' diye çınladı bir koça ses
Bir kol sardı beni yedi buğumlu
Heryer beyaz, mavi, yeşil bir kafes

Yüzüm firâr etti, bugün yerdeyim
Bilmiyorum acep utanmalı mı
Sanki beni anlatıyor her deyim
Rehin verdim sancılara adımları

Bilmiyorum bu kadar uğraş neden
Dört kıtada anlatılmaz bu duygu
Bu duyguyu benim, bende dert eden
Bana düşen şiir zevkine saygı

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çıktı

Yoluma it çıktı
Saçımda bit çıktı

...
Vurdular can çıktı
Beynime kan çıktı

(dört Yol-07.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çıldırma Anı *

Derdime bîçare bin mütehasıs
Her yanım korku ve derin tecessüs

Sancıyan tarafım bilmem neresi
Boş kaldı kalbimle beynim arası

İlâçlar zebânım, düşmanım yatak
Hayâtın özüyle başlar istintak

Acabâ âyinem ne ile dolu
Takbihle biter mi mârufun yolu

Ölümün yüzünde mel'un ifâde
Koskoca ömrüme çerh imiş sâde

Gülmekten âcizim, ağlamaktan men
Gel desem gelir mi özlemim hemen

Hayâtın anlamsız yanıymış inkâr
Kim imiş sâlimen, kim imiş münker

Ömrümce bekledim herşeye susup
Sonunda aklımı sardı taassup

Korkuyla açıldı gözkapaklarım
O günde sînemi nasıl aklarım

Yapınca hergünüm için iktisâd
Arz için toplanan bir avuç hasâd

Kin tutmuş kalbime nedir kefâret
Sükût-u hayâldir câhil cesâret

Saâdet-i dünyâdan kalmadı umut
Şâyiâ içinde saklandı hudut

Başımı müşfik bir avuç okşasa
Duyardım sorgusuz, aşk-ı devâsâ

Ağlayan göz ile titreyen dudak
Câmid bir his gibi beşere adak

Bir zaman müstağnî gördüm kendimi
Şimdiyse bir sızı ezer bendimi

Erdemdir ağlamak, bende yok fakat
Duymalı evvelâ kalpte îtikât

Çıldırmaq üzere zayıf bedenim
Ölmeye yok iken hiçbir nedenim

Nefer-i şer miyim, erkân-ı harp mi

Bu kuşku kalbime vurulmuş darp mı

Kalbim parçalanır, sînem yırtılır
Beynime ateşten örtü örtülür

Kim ehl-i musîbet, kim ehl-i dildir
Yâ Kudret bir küçük nişâne bildir

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çiçeğisin Her Asrın

Çiçeğisin her asrın, her milletin köşküsün
Gözyaşısın her gülün, her Mecnunun aşkısın

Gözümün nûru oldun, yüreğimin efkârı
Bilal'in ezan sesi, Ali'nin zülfikârı

İşlemiş Mimar Sinan, alnını nakış nakış
O nasıl ziynettir ki, yetmiyor binbir bakış

Yanar iken Üsküdar alev alev her gece
Kızillanan gözlerim seni görür sadece

Efsaneler yaşadın, efsane oldun belki
Acep nasıldı hâlin yüzlerce yıl evvelki

Virane konaklarda, ararım parmak izi
Seni anlatır bana, ahşaptaki her sızı

Senin düşünüyordum, gözlerimi kapatıp
Açtım ki ne göreyim, işte sensin tıpatıp

Ne egzoz kokusu var, ne de korna sesleri
Yürüyor beyzadeler, başlarında fesleri

Dönüyor Mihrimah'ı, bir kız çalıp kalbimi
Sallayarak mendili, söylüyor Kâtibim'i

Kaybolup gitti birden, koşamadım ardından
Ve anladım o anda Aziz Beyin derdinden

Öyle çok isterim ki, seninle geçsin ömrüm
Hiç kimsem kalmasa da, inan ki olmaz umrum

Bir yanda Ayasofya, bir yanda Sultanahmet
Seyretsem gecelerce, ne yorgunluk ne zahmet

Yuva yapmış sînene, güvercinler martılar
Süslüyor etrafını, yeşil mavi örtüler

Unutma beni eğer, gider isem ansızın
Düşme sakın eline, kıymet bilmez kansızın

Senin varlığın beni, demirleyen dünyaya
Senden gayri mekânda, gitmem, kalırım yaya

Söyle bana İstanbul, söyle ey nazlı güzel
Boş yere mi yazıldı, bunca aşk dolu gazel

Değer sana sevdiğim, değer her karışına
Binlerce kez hamdolsun, bugüne varışına

(İstanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çiçek Anam (Anama)

Çiçek anam, petek anam bal anam
Vuslatlığın ummânına dal anam
İstemiyom senden gayrı bir beşer
Herkes gitsin, sen yanımda kal anam

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çize Geliyor

Ey Ayhan'ım bu inadın ne diye
Bak kâinat bile dize geliyor
Her dakikan, her saniyen hediye
Bilmezsın ki sıra bize geliyor

Bugün varsın, yarın yoksun belki de
Dünya bir yay, sen de oksun belki de
Toprağın üstünde toksun belki de
Ölünce nefisler, köze geliyor

Gücün yetmez kökten çıkan saçağa
Sözün geçmez gırtlaktaki bıçağa
Hiç aldanma bahçendeki çiçeğe
Bahar yazdan dönüp güze geliyor

Taht kimseye devretmiyor nesilden
Ölüm bize yaklaşıyor usuldan
Sen orada ayrılırken asıldan
Her şey dönüp, yine öze geliyor

Bâkiyim diyene kanma Ayhan'ım
Ahrette boşuna yanma Ayhan'ım
Sözlerim tek sana sanma Ayhan'ım
Yavuz da sonunu çize geliyor

(adana-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çok Geç Kaldın

Sevdiceğim kararını
Verdin ama çok geç kaldın
Günden saymadın yarını
Erdin ama çok geç kaldın

Kök olup saldın saçağı
Soktun kalbime bıçağı
Yoluma her renk çiçeği
Serdin ama çok geç kaldın

Kırdın onulmaz yanımı
Döktün çamura kanımı
Dört kol ile bedenimi
Sardın ama çok geç kaldın

Hoş söz ettin ara ara
Geçmedi açtığın yara
Aşka benzer bir diyâra
Vardın ama çok geç kaldın

Ayhan'ım kelâmın özü
Ağır gelir dostun sözü
Sevdiğim Kızıldenizi
Yardın ama çok geç kaldın

(Adana 02.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dağaçıktı

Dağaçıktı dağaçıktı
Gökten inip dağa çıktı
Bütün yollar sırt çevirdi
Bir tek ona dağ açıktı

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dağılsın Bu Vücût Sabrım Kalmadı

Ey akşamsız sabah, ey kara gece
Ey ağlayan bulut, sabrım kalmadı
Gayrı affa dair, etme tek hece
Merhameti unut, sabrım kalmadı

İsterse kül olsun, bütün emekler
Toprak çiçek kussun, kurusun kökler
Uyansın uykudan, öksüz bebekler
Sen zulmünü uyut, sabrım kalmadı

Artık kaçmıyorum, senin zehrinden
Sakin söz söyleme, demin behrinden
Nerdeydin ölürken, anam kahrından
Nerdesin ey umut, sabrım kalmadı

Düşen bende kalsın, kaldırma yerden
Vazgeçmek gerekse, geçerim serden
Sil, karala, yırt, at, aşkı defterden
İntikamı okut, sabrım kalmadı

Ağlıyor topraklar, üstü ihanet
Babasının koynunda ölmüş Muhammet
İsteme adalet, isteme medet
Yıkılır bu hudut, sabrım kalmadı

Ayhan'ım şer sinmiş, hakkın postuna
Uzanmış namahrem, yârin destine
Vursunlar düşeyim, zulmün üstüne
Dağılsın bu vücüt, sabrım kalmadı

ist-06.12.09

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dağlar

Dağlar
Gecelere vurdurur beni
Siner gökyüzüne korku
Budur çığlığımın farkı
Dağlar
Etekler kavurur teni
Zor mu zirvelerin terki
Kuzularda kurdun kürkü
Dağlar
Ağlıyorum yeni yeni
Terkedende evi barkı
Karıştırdım garbı, şarkı
Dağlar

(İstanbul - 20.09.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dağlar da Ağlar

Dağlar...
Suskun ve duygusuz,
Büyük ve kaygısız,
sandığın dağlar
Yağmur yağınca,
Onlar da ağlar...

(istanbul-25.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Damla Kudreti

Ağlamak güzeldir, glmek de kezâ
Bir yudum sılaya çekilen ezâ
Ve düşen tek damla gözyaşı ile
Bir kalbe bin tâne kurulur fezâ

(Adana - 19.10.206)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Damlarım

'Damlarım' kelimesi ile dörtlük yazmamı ricâ eden Edâ Öztoksoy'a armağandır...

Damlarım damlarım
Gökyüzünden yağmur olup damlarım
Sel gtrse tepeleri dağları
Su geçirmez yine benim damlarım

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Danalar

Sanır ki ayaklar çamurda yürür
Çıkılmaz batağa giren danalar
Âllâh'tan bir lîder isteyip durur
Öküze sadâret veren danalar

Yüceltir göklere kendi nâmını
Esirger muhtaçtan bir selâmını
Saptırır keyfince Hak kelâmını
Kur'ân'ı hifzedip eren danalar

Diklenir efeye, bakmaz boyuna
Bu hâlle kaç defâ düştü oyuna
Ben Türküm deyip de gâvur soyuna
Kırmızı halılar seren danalar

Şaşırır kimlere tapacağını
Akletmez çıkmaza sapacağını
Bilmeden ne zaman kopacağını
İpleri gerdikçe geren danalar

Ne varsa geçmişte kendinden kalan
Yarısı iftirâ, yarısı yalan
Bir metre ardını bırakır talan
Yüz metre öteyi gören danalar

Ayhan'ım ağına düşme tilkinin
Ardından meyletme boş bir ülkünün
Cennetten uzaktır kendi halkının
Başına çoraplar ören danalar

(istanbul - 2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Değil mi (Kara)

Renginden korktuęun bir karış tūrâb
Rasûl'ün altında yatak değil mi
Kefense hâlleri eyleyen harâb
Siyahı kâbede etek değil mi

(istanbul-11.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dem Vuruyorsun

Çıkmadın aklımdan geçti seneler
Her gece başımda oturuyorsun
Büyüdü bebekler, öldü neneler
Değiştii herşey tek sen duruyorsun

Ağlarım hasretle seni anarken
Gelmedin, bir başka yâre kanarken
Ben burda geçmişim için yanarken
Sen bana yarından dem vuruyorsun

(adana-16.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Deme Yâr

Düşüp çıkmaza çaresiz kalsam da
Her şeyi de benden vazgeç deme yar
Cümle yükü üzerime alsam da
Her şeyi de benden vazgeç deme yar

Tarla bile mutlu olur ekinle
Sen de mutlu değil misin yükünle
Gelseler de üzerime akınla
Her şeyi de benden vazgeç deme yar

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Demektir

Bir güzele olsan aşık
Sevda sana ar demektir
Görürsen bir tutam ışık
Bir kurtuluş var demektir

Peteksiz bal olursan
Susuz lde dal olursan
Dilin dönmez lal olursan
Bollar bile dar demektir

Dert arşafın katlı ise
Azrail kanatlı ise
Aşın nerde tatlı ise
O yer sana yar demektir

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Densizim Densiz

Düşüncelerim sensiz, fikrlerim bedensiz
Yollar, sahiller sensiz, yürüyorum nedensiz
Gördüğüm düşler sensiz, aklım yerinde değil
Sen, senden öte sensiz, bense cahil bir densiz

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Derdim Var

Yurda döndüm gene bir akşam üstü
Sözlediğim gülüm duvak takmadı
Şanki herkes birden yurduma küstü
Özlediğim ölüm bana bakmadı

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Derdindendir

Gözlerimi karanlığa
Sarıyorsam derdindendir
Alışıp da yârenliğe
Ariyorsam derdindendir

Kapılalı ol hevâya
Karıştı sesim havaya
Kahkahamı bedavaya
Veriyorsam derdimdendir

Ne ödedin yâr sesime
İcar koydun nefesime
Yumruğumu kafesime
Vuruyorsam derdimdendir

Varsın güneş yanıp söne
Varsın dünya durup döne
Saçlarımı yanlış yöne
Tariyorsam derdimdendir

Geçti ömrüm seyâhatle
Doldu heybem kabâhatle
Bildiğimi defâhatle
Soruyorsam derdimdendir

Gözüm kuru, göğsüm çelik
Umut döker kalbim, delik
Beni sana belik belik
Örüyorsam derdimdendir

Düştüm yola tepe dere
Kolum dizim yara bere
Dönüp başladığım yere
Varıyorsam derdimdendir

Gelse yağlı urgan dile

Düğüm düğüm, çile çile
Göğsümü ellerim ile
Yarıyorsam derdimdendir

Ceket keçe, tesbih andız
Eşim dostum, çakal kunduz
Yüreğimi güpegündüz
Yoruyorsam derdimdendir

Serencâm-ı serde aklım
Ayhanım geçti dört iklim
Saçımda ak, iki büklüm
Duruyorsam derdimdendir

03.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Derim Yüzdürürsünüz - Oğullarıma

Ey rûhumun aynası, ay yüzlü oğullarım
Bana toprağı özlem, mezar kazdırırsınız
Ey nurlu rûpâkında, sır gizli oğullarım
Her gurbette bana bir, şiir yazdırırsınız

Canım benimde değil, canım ferimden azat
Elimde kor kelepçe, boynumda çelik halat
Hiç birşey ve hiç kimse, vermez oldu bana tat
Ahre sözüm yok kellâ, arzdan bezdirirsiniz

Ayhanım yüreğimde, bir kazan hasret pişer
Beni Hakk âlâ bilir, anlamaz hiçbir beşer
Özlemle yanmak bana, özlenmek size düşer
Beni derdimle koyup, derim yüzdürürsünüz

02.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Destan Olmak

Destan olmak kolay dile, ölmek gerek adam gibi
Mahârettir ölmek bile, ya at gibi ya dam gibi

Sekiz kazma sekiz kürek, al toprağa verin beni
Tutuşmağa çira gerek, zemheride derin beni

Kul Ayhan'dır, Ayhan kuldur, yalnız Hakk'a boyun eğer
Der kürre-i arz okuldur, ilmetmek istersen eğer

(Adana - 02.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Devâsız Sandığın Aşka Derdedir

Bağ a girmiş bağban, arar gülünü
Gülün akli acep, acep nerdedir
Kimi verir kimi saklar gönlünü
Bil ki gönül bağdan uzak yerdedir

Gümânı yıkadım semâya astım
Sana değil canım güneşe kastım
Akıl kalpten uzak olur mu dostum
İman hem yürekte hem de serdedir

Seherden kaçanı kavurur kurak
Bu rüzgârı bilen kalamaz ırak
Emeğin kokusu imân ile ak
Alından damlayan tuzlu terdedir

Sevdâ irticâdır sevdâ çağıldır
Erilmeyen sevgi hakktan bağıldır
Ayhanım bu sözüm sana değildir
Devâsız sandığın aşka derdedir

(adana - 01.07.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Deyin

Bir gün ararsa yar beni
Garibandı öldü deyin
Geçti yası yeni yeni
İstedigin oldu deyin

Karar verdim dönmemeye
Asırlarca sönmemeye
Yeminim yok dinmemeye
Yağdı yağdı doldu deyin

Sıla hasretiyle yandı
Her gülene gönül kandı
Bu yükü de taşır sandı
Taşımadı soldu deyin

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Beşer - Allâh)

Bu kudret
Bu şân-u azâmet
Böyle olur tabii, dedi Hikmet

.....
Vardım ben de kapısına
Dedim, Yâ Hû

.....
Bileklerim taş gibi, yumruğum kürre-i gürz
Derdim yoktur aş gibi, nasılsa benimdir arz

Yüreğim alev gibi, gözlerim nâr-ı volkan
Bedenimse dev gibi, göğsüm semâya kalkan

Cesâretim kor gibi, yakar çerh-i zâtımı
Yıkılmam pek zor gibi, kes bilmez hayâtımı

Şimdi söyle er gibi, ey Tanrı denen varlık
Bu hâl ile ser gibi, değer mi bana darlık

.....
Baka kaldım yapısına
Dedi, Yâ İns

.....
Bileğin sert olsa da, ezilir demir ile
Bütün arz yurt olsa da, yıkılır emir ile

Yüreğin nâr olsa da, elbet kül olup söner
Kul sana yâr olsa da, onlar da senle döner

Âyinen kor olsa da, yanmayı da bilirsin
Yıkılman zor olsa da, gün gelir eğilirsin

Şözlerim güç olsa da, hikmetler vardır anda
İmânın geç olsa da, bulursun anlayanda

.....
Bu kudret
Bu şân-u azâmet
Eğdi başını beşer, dedi; 'Pes! '
Ve gitti, kaldırmadan başını yerden

(adana-25.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Bıkma - Bıktım)

A
Dostlar selâm eder sana
Dert anlatır yana yana
Bir bak hele benden yana
Hayat güzel, bıkmaya hemen

B
Dostun selâmı başımda
Derdi vardır gözyaşımda
Geçtim serden genç yaşımda
Bıktım bile çok geç kaldın

A
Tek değilsin terk edilen
Böyle diyor bak, her bilen
İster kazan, ister dilen
Hayat güzel, bıkmaya hemen

B
Terk edilmek değil derdim
Bilenlere ben de erdim
Tüm paramı arza verdim
Bıktım bile çok geç kaldın

A
Ya ağaçlar, kuşlar, güller
Bir zamanlar öten diller
Hani bizdik mutlu kullar
Hayat güzel, bıkmaya hemen

B
Tüm beşerden umut kestim
Ötmem gayrı, dile küstüm
Mutluluğa değil kastım
Bıktım bile çok geç kaldın

A
Sevenler sevilir derdin
Yıllarca hep dimdik durdun
Ne olacak barkın yurdun
Hayat güzel, bıkmaya hemen

B
Geçti benden sevme faslı
Dik bedenim şimdi yaşlı
Topraktır her yurdun aslı
Bıktım bile çok geç kaldın

A
Adım Ayhan, paktır yüzüm
Yaşlı kalmak değil çözümlüm
İşte sana son bir sözümlüm

Hayat güzel, bıkmama hemen

B
Sen gibi ben de Ayhan'ım
Belki yas istiyor canım
Bıkmama dese de bir yanımda
Bıktım bile çok geç kaldın

(adana-05.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Dayağın Bedeli)

Adam - Kadın

.....

Sen seni bil, sen seni
Ne üzül ne üz beni
Nasıl anlatsam sana
Gidip çaya baksana
Başımda durma öyle
Derdini çabuk söyle
Nazların beni sıktı
Çobuk ol, bak ay çıktı
Bırak şimdi ayağı
Yersin sonra dayağı
Git artık kızıyorum
Bak şiir yazıyorum
Bak heceyi şaşırıdım
Kafiyeden aşırıdım
Bak sonra fena olur
Git başımdan ne olur
Gitsene ulan kaltak
Git çocuğa falan bak
Konuşma davar davar
Lan ne uzun dilin var
Başlatma şimdi çaya
Laf bitti saya saya
Katil etme adamı
Ayırırım odamı
Ver kızım şu sopayı
Oğlum, kapat kapıyı

Adam - Polis

.....

Alo polis, ben Ahmet
Anlamadım ne hikmet
Bizimkine abandım
İstiğfar eder sandım
Nuh dedi, hak demedi
Tabii dayağı yedi
Velâkin bir sorun var
Yattı kalkmıyor davar
Nabzına mı bakayım
Nabız nedir ki bayım
Rengi bembeyaz olmuş
Evet, sanırım ölmüş
Vallahi bende suç yok
Bir halt yedim ki bombok
Dirilmiyor musîbet
Hele gel bir yardım et
Yahu kızma abicim
Zaten bunalmış içim

Yok abi ne davarı
Yerdeki benim karı
Evet evet, öz karım
O idi yoğum varım
Velhasıl bir halt yedi
Bana 'hayvansın' dedi
Gel abi gel beklerim
Çaya da su eklerim

Adam - Hâkim

.....
Söyle yazsın hâkimim
O da bilsin ben kimim
Adım Ahmet Dörtduvar
Üç oğlum bir kızım var
Karımın adı Selen
Hani geçen gün ölen
Ne sen sor ne ben deyim
Uçup gitti herşeyim
Özlemem sandım önce
İçim yandı ölünce
Anlamadım ne oldu
Önce gözleri doldu
'Ne olur vurma' dedi
Bunlar son sözleriydi
Yüzü beyaza kesti
Hafif bir rüzgar esti
Alıp götürdü onu
Bu oldu işin sonu
Gözkapağı kapandı
Bende bir şehir yandı
Ayıltmaya çalıştım
Kalkmayınca çıktım
İnadından değilmiş
Meğer Azrail gelmiş
Velhâsıl hâkim abi
Öksüz kaldı dört sabi

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Leyla Üzerine)

A:

Leylâ'ya diyorlar güzelden güzel
Âşikâr bir cadı sîmâ değil mi
Mantiğın yoluna şâhittir ezel
Karayı ak gören âmâ değil mi

B:

Leylâ'ya Mecnun'un gözleriyle bak
Anlarsın gördüğün cadı değildir
Düşünme karaya nasıl derim ak
Us'da fikir tutan kadı değildir

A:

Mutluluk isteyen gerçeği arar
İnsan ne dilerse hepsi arzda var
Koynuna alınca herkes olur yâr
Aşk denen duygu bir hummâ değil mi

B:

Kâbil neden yaydı arza kederi
Cebreyle nedir dünyanın ederi
Bütün sermâyemiz kemikle deri
Süleyman kimsenin adı değildir

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Sen miydin, Bilmiyom)

a:
Uykumda dün gece
Yaklaştın gizlice
Gördüğüm bilmece
Sen miydin?

b:
Zor suâl sorduğun
Bir ağdır ördüğün
Kimdi o gördüğün
Bilmiyom!

a:
Hâlinde var edâ
Bu hâle göz fedâ
'Gel' dedi bir sedâ
Sen miydin?

b:
Fedâ ol Hak yola
Gözlerin nûr dola
Duyduğun ben m'ola
Bilmiyom!

a:
Pınarlar çağlatan
Yürekler dağlatan
Mecnun'u ağlatan
Sen miydin?

b:
Pınarlar akarken
Mecnun'ı yakarken
Sen bana bakarken
Bilmiyom!

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diklenme Dedik

Dik durma demedik, diklenme dedik
Gönülden ırakta beklenme dedik
Dem geçer, ten geçer, kulluk daimî
Kulluğa engeli yüklenme dedik

Ağlama demedik, sızlanma dedik
Tevâzu yolunda hızlanma dedik
Çağ geçer, bağ geçer, rûhun daimî
Boşuna rütbede gizlenme dedik

Eğlenme demedik, eğlenme dedik
İsyâna götürür, söylenme dedik
Söz geçer, göz geçer, nazar daimî
Ayhanım, bu hâlden huylanma dedik

Ayhan Yavuz
19.11.2015
Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dil Bırdktın mı

Kırıldı hayâlim kesti avucum
Kanlarım zemine başlattı hücum
Yüzümden düşünler kaç parça bilmem
Oturup saymaya yetmiyor gücüm

Sen hiç yağmur yağın cama baktın mı
Oradan bükölüp, dönüp aktın mı
Asırlar dil bilmez, ben şiir bilmem
Ardında lâl olmuş dil bıraktın mı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dilde Unuttun

Zaman zaman, aldın benden nefreti
Gene âh-u zârî dilde unuttun
Ben kalbe kazıdım yâre hasreti
Sen ise kâğıtta, kilde unuttun

Aklımdan gitmez Mecnûn'un yanıtı
Zannımca bu idi aşkın kanıtı
Savaşla doldurdun onca anıtı
Sevdâyı bülbülde, gülde unuttun

(Adana-11.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dilim Kâbe, Kalbim Tavafta

Dilim Kâbe oldu, kalbim tavafta
Aşk eyledim Teâlâ'ya Araf'ta
Bin duâyla yükselirken Mîrac'a
Erenlerle aynı yolda tek safta
Dilim Kâbe oldu, kalbim tavafta

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dilşevk-i Güneşimdesin (Gelinciğe)

Bahârımda kışımdasın
Hayâlimde düşümdesin

Gözümdeki yaşım dasın
Sertâcımsın başım dasın

Ey gelincik sende bu nûr
Dilşevk-i güneşimdesin

(Adana - 29.01.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diren Şeysi Bitti - Gezi Parkı İhanetine İthafen...

Soyundun çıplandın dağıldı setrin
Zıpladın bağırdın görüldü hatrın
Yakacak otobüs kıracak vitrin
Kalmadı bitti la diren şeysi bitti

Çadırda uyumak gördün ya neymiş
Öğrendin direnmek ne menem şeymiş
Kaç kişi uyanmış kaç kişi aymış
Hesapla bitti la diren şeysi bitti

Peşinden gelmeyen çocuğu dövdün
Polise taş attın yüzüne sövdün
Ne kadar kin varsa dilinden savdın
Kurtuldun bitti la diren şeysi bitti

İftira beş kuruş beş binlik attın
Kimyasal deyip ortalığı kattın
Ya ayakta durdun ya yerde yattın
Uyandın bitti la diren şeysi bitti

Giden gitti kalan faceden direndi
Bilmeyen bebeler tweet öğrendi
Direnişin fendi zalimi yendi
Eve dön bitti la diren şeysi bitti

Ayhan'ım insanım, ne tavşan ne kurdum
Hem alevi sünni hem Türk hem Kürdüm
Çaldığım tavaya yumurta kırdım
Yıkadım bitti la diren şeysi bitti

Adana - 01.10.2013

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diri Bicân Oluyor

Bir ölüm bin bedene, kimi dem cân oluyor
Memâtı arz edene, kabir seccân oluyor

Kalp boşalır us durur, ne sever akledersin
Damarda alâk kurur, diri bîcân oluyor

(mersin - 14.04.09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diş Biledim

Yollar geçer yol içinde
Sağım solum al içinde
Bin bir çeşit gül içinde
Solmayana diş biledim

Bir ışıktır indi gökten
Dağladım bağrımı yoktan
Saçlarını tutup kökten
Yolmayana diş biledim

İşim olmadı haramla
Ömrüm geçti tasa gamla
Biriktirip damla damla
Dolmayana diş biledim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diş İle

Emek var bâzen söz, bâzen iş ile
Cihad var bâzen taş bâzen diş ile

(adana - 21.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dişlerimin Arasındaydı Dünya

Dişlerimin arasındaydı dünya
Tozbulutları toprağın da üstünde
Güneş yakmıyor
akıyordu gözlerime
Beni bir annem biliyordu
Bir de beni anneme öğreten

Sakalımda eskimiş rüyâlarım
Hayallerim
kûf kokulu bir kitabın ayıracı
Sanki ben düşmüşüm de
başkası ağlamış gibi
Anlamsız bir minnet var yüreğimde
Çiğdem yüklü bulutlar doluyor
Gene çiğ yağıyor
Yakıyor zebânımı küfürler
Gene çiğ kalıyor
Yiyip içmek istemediğim
Doyumsuz ihtiraslarım
Ben bu rüyayı
anlamsız görmemiştim önce

Son bulacak sandığım arzular
Eceli olacak kahkahalarımın
Biliyorum
Sağlam kalmayacak hiç bir kemiği kalbimin
Kırım kırım kırılacak
Devrilecek şehrin azâmeti
Altında kalacak ajandamın yaprakları
Çeşmelerimin suyu kurduğunda
Vermeyecek toprak bana eman
Bu hâlime
Artık olmayan
sakalım bile utanacak
Ve ben dönemeyeceğim geriye
Boynum tutulacak
Oğlum büyüyecek, benim gibi olacak
Ben küçüleceğim
Ama oğlum gibi olamayacağım hiç
Biliyorum
Devrilecek şehrin azâmeti
Ve altında kalacak ajandamın ön kapağı
Beni arkeologlar bile çözemeyecek
Hikmetten uzak bir hikmet
Nişandan yoksun bir avcı çıkacak
Karşlarına
Beni
Kestiğim sakallarım dara çekecek

Ben çekileceğim dünyadan
Kan gibi
Bembeyaz kalacak tüm karalıklar

Muş - Bulanık
02.03.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Divâne (Anama)

Kimi zaman hasretinden divâne
Şuursuzca döner dururum anam
İçerim çöl olmuş, dışım virâne
Kaynaksız su gibi, kururum anam

Geçmişim aklımdan dün gibi geçer
Gözlerim yollarda gölgeni seçer
Ellerin dalında çiçekler açar
Ben ise ağaçsız çürürüm anam

İnletir ağıdım gökleri yeri
Ağladım yıllarca dön diye geri
Sormadan gittiğin o günden beri
Dağlara başımı vururum anam

Bulurum yolunu çölde de kalsam
Yüzerim dünyayı ummâna dalsam
Ah bir kez vuslata müsâde alsam
Asırlar boyunca yürürüm anam

Ayhan'ım, ağlamam giden canıma
Damarım ihânet etse kanıma
Vazgeçip tenimden, koyup yanıma
Bedeni kalbime bürürüm anam

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Doğmalıyız (Sözden Utanmaya Vakit Yok)

Doğmalıyız topraklara zulüm yağmadan
Doğmalıyız karanlıklar nûru boğmadan
İkin anam, sözden utanmaya vakit yok
Doğmalıyız küfrün evlâtları doğmadan

(mersin - 12.04.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Doğmayı da Bilir Güneş

Doğmayı da bilir güneş
Battığı gibi
Doğmayı da bilir güneş
Hem de bir gün
Battığı Yerden

(adana - 15.12.2008)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Dön Sevdiğim Bu Yana

Karanlıkta ışıksın sen
Dünya kazan kaşıksın sen
Her mahluka aşıksın sen
Güller birer aşktır bana
Dön sevdiğim gülden yana

Sararıp da solduğun an
Sızar yarım kalbimden kan
Güneş batar kararır tan
Diller seni söyler bana
Dön sevdiğim dilden yana

Seviyorum sözdür sözüm
Ayrı kalmak değil çözüm
Kör olsun bu iki gözüm
Ballar aşk tadıdır bana
Dön sevdiğim baldan yana

Dön sevdiğim dardır zaman
Ecel bana vermez aman
Sevgin ecelden de yaman
Seller akan yaştır bana
Dön sevdiğim selden yana

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Döndürüp Durma Beni

Ey nefsimin kör ucu, ey kalbimin gözyaşı
Dünya ile kandırıp, ahrette vurma beni
Vazgeçtim saraylardan, yol ettim dağı taşı
Başladığım noktada döndürüp durma beni

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dört İlmek

Ellerimde kelepçe boynumda tam dört ilmek
Kurtuluyoruz hepçe, görün neymiş dirilmek

Bu yola er olanı zincir tutar mı sandın
Kalbi aşkla dolanı toprak yutar mı sandın

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duâ

Ya Rabbi...
Dermanım yakın bildiklerime uzak,
Sana yakınmış meğer...
Bilmezdim yolların bu derece taşlı,
Taşlarınsa bu kadar keskin olduğunu...
Meşakkat dedikleri bu olsa gerek...
Kızmadım sana inan,
Gücenmedim, darılmadım da...
Azbuçuk yıllık hayatımda şunu öğrendim ki,
Sana kızmak, sana gücenmek, sana darılmak,
Ne çare, ne derman, ne de haddimmiş meğer...
Aldanmışım meğer...
Yalnız anlarımda söylenen her türkünün,
Boğuldum sessizliğinde...
Sarıldı dört yanım sessiz notalarca,
Bir yaşam döküldü gözlerimden,
Sessizce...
Ne sazım, ne sözüm, ne de özüm,
Meğerse,
Değilmiş çözüm...
Artık yalnız Sen'den istiyorum, yalnız Sen'den...
Anladım ki çare beklenmezmiş bedenden...
Ey saranların...
Ey varanların...
Ey verenlerin en hayırlısı...
'SEVDİĞİMİ VER BANA'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duâ 2

Bismillâhirrahmânirrahîm...
Sensin gücümün yetmediğine gücü yeten
ve sözü geçen, geçmediğine sözümün
Papatyadan düşüren bir umudun iki kanlı tarafını
Sonunda gene veren hükmü
'Seviyor' diye
Sensin Yâ Rabbî

Gene Sensin merhametlilerin merhametlisi
Gene Sensin sevdâlıların sevdâlısı
Gene Sensin merhametlisi sevdâlıların
İkâmetim Sana
Velâyetim Sana
Nihâyetim Sana
Yurdum gene Sensin Yâ Rabbî

Yâ Rabbî
Sevmediğim zaman sevmeyi Seni, Sen gene sev beni
Gene gör beni, her düştüğüm ateşte, yanmadan gözlerim
Harâretimi belli etme erenlere
Gene Sen söndür beni

Yâ Rabbî
Kanat ver yükselmeyen burcuna ak sakallı nefsimin
Süzülsün enginlerde
Süzülsün ki; gene Sana olsun dönüşü heybetimin
Gene Sen döndür beni

Yâ Rabbî
Vedirme sırrımı, hâlden anlamaz kanlı sofrâ zebânilerine
Erdirme kimseyi, sevincine başıboşluluğun
Canıma taktığım dişimden gayrı yokken bir fidyem
vermek için bedeline özgürlüğümün

Gene Sen öldür beni...

Âmîn

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duâ III (Kadir Gecesi)

Yâ Rabb
Kur'ân'a âşık et beni
Görmesin gözüm başka
Ne hitâbet
Ne kitâbet
Eğlemesin gönlümü başka
Ne kerâmet
Ne kelâmet
Yalnızca Kur'ân'ın dursun
Yalnızca Kur'ân'ın yüreğimde
Gürz vuran arzın dibine
Edilen ihânetlere
Söylenen kehânetlere inat
Heybetiyele zorlayan idrâki
Ve kalbe tutunan Kur'ânın dursun
Yüreğimde

Yâ Rabb
Gözbebeklerimi şîâr eyle
Perde perde olmuş zulümden
El aman
Bu duman
Çökmeli küfrün yol geçmez ufuklarına
Bize 'İkra' dedin ya
Âmennâ
Nasırlanır dilimiz okumaktan
Asırlanır yılımız dokumaktan
Şeffaf perdeyi
Senin cephene bakan

Yâ Rabb
Soluk ver isminden azâmetine kadar
Sustuğu yerde dilim
Kesildiği yerde nefesim
Kendimden bîhaber
Bulayım kendimi kollarında
Zikredeyim defâlarca
Hem ismini hem azâmetini
Duruncaya dek kalbim
Ve kalbimin üzerinde
Kutlu hediyen, duruncaya dek
Sana sevdânın her hâlini haber vereyim
Ta isminden azâmetine kadar

Yâ Rabb
Şükürler olsun Sana
Şükürler olsun ki
Eyvallâhımız da yalnızca Sana...
Bize eyvallâh'ı öğreten
Seksenin otuzsekizinde güldüren
Kırkında ağlatan Kur'ân'ını
Verdiğin geceye

Binlerce
Milyonlarca
Dilimin dönmediği, ilmimin yetmediği kadar
Şükürler olsun...

(Adana - 16.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Durdum Yele

Durdum yele
Vurdum tele
Dil söyledi ben uçtum
Kelâma kanat açtım

Ceyhan - 19.12.06

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Duvağın Olayım Sımsiyah

Duvağın olayım sımsiyah...
Gerdanına kadar inip,
Saklayayım seni
herkesten...
Değmesin...
Ne bir soysuzun arsız eli,
Ne de bir hâsidin nazarı...
Değmesin...
Sakla gözlerini...
Yalnız ben dokunabileyim tülüne...
ve yalnız bana bak...
Kıskanırım...
Bırak,
duvağın olayım sımsiyah...
Bırak,
tek elbisen olayım,
kefeninden önce...
Bırak...

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duydu Babası

Gözleri gözümde ferimi yaktı
'Pişt' dedim usulca, duydu babası
Ardından azgınca bir köpek baktı
'Hoşt' dedim usulca, duydu babası

Kavuştı kolları, döndü sırtını
'Hey' dedim usulca, duydu babası
Ört dedi kızarak, sözcük örtünü
'Şey' dedim usulca, duydu babası

İncecik parmağı bir çimdik attı
'Ay' dedim usulca, duydu babası
Kaçarken yokluğu içime battı
'Vay' dedim usulca, duydu babası

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

DüŖe Vuruldum

Uykudan uyanmak kâbusum oldu
Her gece gördüğüm düŖe vuruldum
Sel aktı gözlerim yağmurla doldu
Baharın içinde kışa vuruldum

(istanbul-24.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Düşeriz Düşülecekse

Kırıp zincirlerimizi
Koşulacaksa koşarız
Ruhumuzu sarsa sızı
Düşülecekse düşeriz

Yağsa zulüm kurşun kurşun
Tabanında kalsak arşın
Arz dediğin kırbir arşın
Aşılacaksa aşarız

Boğarız asrı al kana
Sînemiz benzer kalkana
Minnetimiz yok volkana
Taşılacaksa taşarız

Bizi vefânın sahibi
Bu cengin biziz galibi
Kalbimizi tuğla gibi
Döşenecekse döşeriz

Muş
23.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Düşünmeye Tahammülüm Kalmadı

Bin sefâya değişmem bir demini
Alevlenip yandım, külüm kalmadı
Çek aklımdan yâr, dest-i mahremini
Düşünmeye tahammülüm kalmadı

Şabahım akşama döndü başk'oldu
Önce merhametti, sonra aşk oldu
Tebdîl-i sûretle kalbim köşk oldu
Yoluna dökmeye gülüm kalmadı

(İstanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ecdâdını Sever mi ki Ecdâdına Söveyim

Gelmiş bana sev diyorsun, yaradandan ötürü
Söyle bana bu mahlûkun neresini seveyim
Küfür bile kifâyetsiz, kaldırmıyor hatırı
Ecdâdını sever mi ki ecdâdına söveyim

Bir sor hele verirmiymiş, elini düşsem dara
Olur muymuş derde derman, çaresizliğe çara
Göğsümdeki koca hançer, yüreğimdeki yara
Sırtımdaki yük duruyor, söyle nerem döveyim

Ayhanım onun indinde, iki dirhem edersin
Birine koca bir ömür, birine cân ödersin
Arkasından konuşacak iyi şey yok mu dersin
Paramparça bıraktığı ardını mı öveyim

28.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Eğil

bilsem ki ne zaman o ölüm gelir peşimden
bilsem ki ne zaman o canım alır döşümden
ağlardım sarılırdım Allahın Kuranına
yaşardım ve yayardım ömrümün her anına

ölümden korktuğumdan değil
eğil ayhan eğil
ölümden korktuğumdan değil
eğil hakkın önünde ayhan eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük ölsen de eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük canın teslim etsen de eğil

gelin insanlar gelin hak olana dönelim
arzın üstünde yanıp cehennemde sönelim
sakınalım küfürden inkârdan hak olanı
görmedik mi geçmişten helâk olup solanı

ölümden korktuğumdan değil
eğil ayhan eğil
ölümden korktuğumdan değil
eğil hakkın önünde ayhan eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük ölsen de eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük canın teslim etsen de eğil

unutturur mu sonu asırlarca yaşamak
kolay mı asırlarca canı tende taşımak
kibirle dolaşırız başımızı eğmeden
hatırlamayız sözü, verdiğimiz doğmadan

ölümden korktuğumdan değil
eğil ayhan eğil
ölümden korktuğumdan değil
eğil hakkın önünde ayhan eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük ölsen de eğil
eğilmek zahmet değil
belin bükük canın teslim etsen de eğil

her gün beş dem eğilirim, Allah
rahmet-i hakkla dögülürüm, Allah
senden başkasına eğme başım, Allah
eğ beni rükuda dök yaşım, Allah

adana - 16.10.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ehl-i İslam El Mucâhid

Uzun bir köprüden geçer kul önce...
Uzun ama eski...
Uzun ama yaralı...
Uzun ama...
...Kısa
Köprünün başında doğarız herkes gibi...
Ama...
Kimimiz ortasında, kimimiz başında ölürüz...
Kimimizse ne olduğunu anlamadan çıkmışızdır yoldan...
Hiç ummadan rüzgâr vurur iki koldan...
Biri sağdan biri soldan...
Direniriz biz böylece...
Biz direnmeyi bu yolda öğrendik...
Merhameti ve aşkı da...
Merhamet eder, aşık olur ve...
Direniriz biz böylece...
Ve bizim adımız her yerde aynıdır...
Ehl-i İslam el Mucâhid...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

El Bizden, Biz Gâvur

Üç günlük dünyâ bu, üç günlük devir
Milleti şâd etmez, hiçbir hâl tavır
Batıya özendik, olduk "ciks ekol"
Bir baktık, el bizden, biz ise gâvur

24.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Elbet Dirilir (Eşime...)

Üzgünüm sormadım hasreti sana
Bilirim azamet sende daha çok
Gelmiyor en basit sözler lisâna
Hasrete aşına, teselliye tok

Küçücük kalbini yorma benimle
Taşır ikimizi elbet kanadım
Bugünü yan yana koyma dünümlerle
Ben seni gurbetten önce tanıdım

Boşalan kalbimi kim sarabilir
Kolları bir dünya turu olsa da
Söyle sevdiğim kız kim varabilir
Ruhuma, ruhundan gayrı dolsa da

Bir kapı, bir kanat aralanmıyor
Girmiyor içeri senin rüzgârın
Hasretler ard arda sıralanmıyor
Bitmiyor bu gece gelmiyor yarın

Aklıma bir soru takıldı gitmez
Varsam da bulur mu elin elimi
Dem-i dünya biter bu özlem bitmez
Ellerim bin dolam sarsa belini

Ey gözü ufuktan derin sevdiğim
Tutmasam kendimi kanım durulur
Ölsem de kalbimdir yerin sevdiğim
Gün gelir mahşerde elbet dirilir

(30,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Essalât (Ümmetine Vedâ Eyledi)

Ey gül ağla figân et, duymayana haber ver, söyle güneş doğmasın
Çekilsin ay semâdan, kararmasın geceler, söyle bulut ağmasın
Fîlizler göğermesin, tohumlar yeşermesin, söyle yağmur yağmasın
Ümmetine vedâ eyledi
Muhammed

Essalâtu vesselâmu alâ rasûlîne Muhammed
Yâ habîbi yâ nebî
Ya Muhammed yâ Ahmed

Cihâna değişilmez, yokluğu alışılmaz, hayâli sarıyorum
Ayaklarım yoruldu, uykularım seferber, rüyamda arıyorum
Çiğerlerim kanıyor, tüm bedenim yaniyor, gün be gün eriyorum
Ümmetine vedâ eyledi
Muhammed

Essalâtu vesselâmu alâ rasûlîne Muhammed
Yâ habîbi yâ nebî
Ya Muhammed yâ Ahmed

(Adana - 08.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Etmedim

Ayaklarım amelesi başımın
Yumruklarım tokmakçısı döşümün
Hayatımca çalıştığım işimin
Üzerinden bir kuruş kâr etmedim

Kan sızar yazımdan sıksam kâğıdı
Şen eyler, nanköre versen ağıdı
Tutmadım diyerek, dede öğüdü
Bir damla yaş döküp efkâr etmedim

Bilirim yok câhilin marûzâtı
Aynı anda yaşadık her tezâtı
Bugün bize zulüm veren bu zatı
Başımıza kendim hünkâr etmedim

Başımdan aşağı toprak döktüler
Ciğerimi ta kökünden söktüler
Pençelerle boğazıma çöktüler
Hakikatten sapıp, inkâr etmedim

(istanbul-12.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Etrafında Yüreğimin

Kimsesiz zambaklar biter
Etrafında yüreğimin
Dostlarım matemimi tutar
Etrafında yüreğimin

Gözlerine bakakalır
Gerçek yiter, şaka kalır
Sisli bir tabaka kalır
Etrafında yüreğimin

Anlarıma asır ekler
Zamansız yavaşlar, tekler
Ölüm çadır kurmuş bekler
Etrafında yüreğimin

(İstanbul - 16.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Evimin Üstüne Konan Güvercin

Isınmak zor değil, belki bir adım
Bîçâre titreyip donan güvercin
Zikreyle, dilinden düşmesin adım
Evimin üstüne konan güvercin

(Adana - 30.10.006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Ağlayan Halk

Bir gün yerden yükselirsen
Dilin dünyaya değil, arşa doysun

Bir gün uçup çırpınırsan
Yönün semaya değil aşka olsun

Oynasın çiçekler, gülsün ağlayan kız
Açılsın kucaklar, kavuşsun ay yıldız
Can versin zulümat, hakkın kılıcıyla
Yas tutsun hainler, kıvransın acıyla

Ey Filistin, ey yaralı gül
Ey Filistin, artık sen de gül
Ey Filistin, ey ağlayan halk
Ey Filistin, artık sen de kalk ayağa kalk

(İstanbul - 10.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Asrın Yusuf'u - Muhammed Mursî'ye...

Ey kuyunun, zindanın, ihânetin rençberi
Bak senden sonra nasıl, şaşkırdılar rehberi
Âlimi asıp kesen, iki millet tanırım
Biri Yâkub'u üzdü, biri seni sanırım

Ey Yusuf'um ey nûrum, ey bahtsız mucâhidim
Senin kıyâmına da, Mursî'ye de şâhidim

18.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Gönül

Ey gönül, sevdâya açtın yelkeni
Bu sefer kendini kaybetme derim
Bir daha kim üzme isterse seni
Parçalar binlerce lime ederim

Görmeden derini âba dalmadım
İçmedim şarâbı, sarhoş olmadım
Gönül ben seni yerlerde bulmadım
Uğruna koca bir servet öderim

Bir an ki görenler duymalı hayret
Bu hâle edilir en büyük gayret
Ger arza sığmazsa duyduğum hasret
Katarım önüme, arşı güderim

Ayhan der; ey gönül, yaprağın dökük
Gözlerin kızarmış, omuzlar çökük
Üzülme boynunu bırakmam bükük
Gerekse bu yerden ben de giderim

Ceyhan - 26.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Gözü Bağlı Çocuk

Ey gözü bağlı çocuk, kör olmak zor mu geldi
Ey özü dağlı çocuk, bu şehir dar mı geldi

Yanlış anlama beni çocuk
Bilirim zordur kan avuçlamak
Merheme eyvallâhsız
Yaralı gezmek bir ömür boyu
Semâda ay olmak dururken
Korku mudur zay' olmak
DURUP DURURKEN
Yanlış anlama beni ama
Hak mıdır çarpışmak tek başına
GURUP VURURKEN
Her bir pâresine imân zincirinin
Seni sevdâya bağlayan

Kün zulümât kün ahâli
Bir ben anlarım bu hâli
Bir sen bir Ali
Sevinsen yeridir yakın geçmişine
O kadar uzak ki bana bir dede şefkati
Ve hakikati
Dinlemek ilk elden

Sen konuş
Susmak zamanıdır bende
Bedende
Çağlayan gözyaşı
Ve ter
Yeter
Dediğın andır zulüm
Gerisi soldan gelen kolay günahlar

Sen ağlarsın belki
Belki dem vurursun tarihin yetersizliğinden
Gel ki gör ağdın kralını
Ve tarihin vurduğu kırbaç izlerini
Omuzda başlayıp yürekte biten
Evlâsını bilmem
Evlâdını da
Niyeyse her kapalı gözden
Bir hesap vardır bana

Sen üzölme
Görmek düşünmek demektir
Düşünmekse zordur
Gözlerini bağlayan eli öp
Benim yerime
Ve kendi yerine
Gözleri bağlı çocuk

(Adana - 22.05.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Muhammed Nerdesin

Ey Muhammed, kimsesiz kaldık bu dağlarda
Kesildi avazı bülbüllerin bağlarda
Sevenlerin ardından yaş döküp ağlar da
Ey Muhammed, ya sen nerdesin

Ey Muhammed, gönüller hasretinle doldu
Ey Muhammed, güller güneşsiz kaldı soldu
Ey Muhammed, ağlamaktan gözler kör oldu
Ey Muhammed nerdesin, Ey Muhammed nerdesin

Ey Muhammed, yollar uzun, dönmez gidenler
Ömür biter, halsiz kalır yorgun bedenler
Gün be gün azaldı Hakk'a salât edenler
Ey Muhammed, ya sen nerdesin

Ey Muhammed, gönüller hasretinle doldu
Ey Muhammed, güller güneşsiz kaldı soldu
Ey Muhammed, ağlamaktan gözler kör oldu
Ey Muhammed nerdesin, Ey Muhammed nerdesin

Hiçbir çare dindirmiyor sızımı, geçmiyor yaram
Riyayı görmekten bıktı gözlerim
Ben seni özlerim
Oy, seni özlerim
Nedir çektiğim dünyanın elinden
Yer oynadı yerinden
Gene yıkılan ben oldum
Ah dost, ben oldum
Ey Muhammed, söylesene ne zaman vuslat
Anladım ki sensiz olmuyor
Yerin dolmuyor
Gel artık, ver elini
Muhammed

(adana - 18.04.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ey Mümit

Ey Mümit, öldüren dirilten Sensin
İçimde Sevgini öldürme sakın
Çağlayan ırmağı durultan Sensin
Kalbimde pınarı öldürme sakın

Bedenler dirilir rahmetin ile
Mahşerde canlanıp gelirler dile
Birgün beni de öldürsen bile
İçimde aşkını öldürme sakın

Her canlı yakındır her an ölüme
İsmi anlatır her bir kelime
Can olsun ayetin, suskun dilime
Dilimden zikrini öldürme sakın

Ey Mümit dirilten, öldüren Sensin
Çiçeği yeşerten, solduran Sensin
Dünyayı hayatla dolduran Sensin
Sen bizi imansız öldürme sakın

03.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Eyvân Dar mıdır?

Çıkarım eyvana, eyvan dar mıdır
Giderim, yoluma bakan yar mıdır
Ardımdabir buruk yürek bıraktım
Derdimden büyüğü acep var mıdır

(adana-11.12.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Fâilâtun Fâilûn

Bilmiyorlar nâmüsâit, çerh-i bâtil câhilûn

Fâ i lâ tun fâ i lâ tun fâ i lâ tun fâ i lûn

(adana-06.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Farklı mı Dün

Ak sakallı dedem benim
Söyle bana ne yapayım
Yok yüzümü bir öpenim
Hasret imiş benim payım

Gitti bir bir tüm sevenim
Kalmadı kapım' çalanım
Yıkıldı bütün güvenim
Nâmerdim varsa yalanım

Saatlere çektim sürgü
Geçmiyor gün, geçmiyor yıl
Değişmiyor hiçbir duygu
Bugünümden farklı mı dün

Söz söylemek şöyle dursun
Düşünmeye mecâlim yok
Sevdâ gelip beni vursun
Saplansın kalbime bin ok

(adana-15.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Farz Kılıp Gittin

Vazgeçtin kaç günden, kaç gün ardından
Hicreti boynuna borç bilip gittin
Seninle ayrıldı güller yurdundan
Gayrısın, defterden hep silip gittin

Tükendi bitti dem, sona dayandı
Bir ümmet uyudu, dağlar uyandı
Göğsün baştan sona kana boyandı
Çakalın altında ezilip gittin

Kim demiş dağlanmış yara kanamaz
Hiçkimse tutuşup böyle yanamaz
Çok geldi kâfirin gözüne namaz
Şünnete ağladın, farz kılıp gittin

Ayhanım güvendin kendi kesene
Aldandın dıştaki süslü desene
Yollardan bîhaber gezdin bin sene
Gâfilin ardına takılıp gittin

02.10.2006 Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Faydasız

Çesâret değildir sendeki bu hâl
Ört göğsün düşmana, açma faydasız
Dizde bağ çözülür ve kalmaz mecâl
Gün gelir âyânsın, kaçma faydasız

Toz ile bin yıllık çınar örtülmez
Ak semâ feryatla sesle yırtılmaz
Karanlık kâbustan gecen kurtulmaz
Etrâfa yıldızlar saçma faydasız

Bir gün ki görenler kıyam sanıyor
Seni ne yârenler ne yar tanıyor
Gökyüzü kızarmış, yağmur yanıyor
Kanadın za'y olur uçma faydasız

Yürünmez, uzundur bıktırır canı
Ondadır geçmişten kalan tek anı
Kapanmış küfr ile her iki yanı
Gel yolcu bu yoldan geçme faydasız

Hükm-ü arz bekleme, etmeden kulluk
Olsa da toprakta tükenmez bolluk
Geçmiş taşımaz yaptığın yolluk
Başka yer bilmezsin, göçme faydasız

Adana - 22,10,2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Feryad Tanımaz Vekûd

Bir dünya aşık saklar, kalbimde her bir hudûd
Yürekte damlayanın, kıymetin bilmez vücûd

Eğer aşkın bedeli ölmek ise o yolda
Ölürüm her sâniye, sevdiğim olsun Vedûd

Kalkmasın seccâdeden, nasır bağlasın alnım
Bedel bin saltânata, eylenen bir tek sücûd

Aşktır benim özlemim, bilmem nedir han hamam
Evlâ bir karış cennet, tüm arz edilse mev'ûd

Ger dönersem sırtımı, gün gelir hakîkate
Kana kesilmiş gözler, olur katlime şuhûd

Bilirim ki her nefis, tadıcıdır ölümü
Verse de tüm servetin, arzda değildir ku'ûd

Ey Ayhan'ım meyletme, dünyanın ziynetine
O da yanar seninle, 'feryâd tanımaz vekûd'

(istanbul-20.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Fidanımı Gece Kesmişler

Bugün ağlamalıyım
Yarın gülemem yoksa
Ben hep gece ağlarım gündüz gülmeye
Yıldızlar şahid, sor söylesinler
İşte bu yüzden
Gece yağan yağmuru
Daha iyi anlarım

Bir fidanım vardı benim
Gül olacaktı büyüyünce sanırım
Fidanken tutuklandım
Büyüyünce bir kez görmeme izin verdiler
Sonrasını Suskun Bekir'den dinledim

Kesmişler onu
Budamışlar aydınlıklarını
Karanlıklarından bir L harfi yapıp
İki koluna destek çıkmışlar
Ucuna püskül geçirip
Dikmişler
Bizim bahçeye gene

Beni onunla asacaklarmış
Öyle dedi Suskun
Canı sağolsun fidanımın

Zaten ben onu kartken hiç görmedim
Kartların elinden de olmayacak ölümüm

...

Bir 'kitap' gösterdi hâkimim
Kapağına vurup 'Bu ne?' dedi
'Ağaç!' dedim kalp atışlarımdan fırsat bulup
Kızdı bana...
Ne ağacı diye sorar sandım...
'Gül ağacı!' diyecek oldum.
Kızdı bana...

O da haklı...
Ne bilsin ki okuma bilmez şu câhil tayfa...

Asmalarının sebebi de câhilliğimmiş.
'Ah o gün gelse!' dedim, dua ettim.
Kızdı Bekir; 'Ne varmış o günde?' dedi.
Ne bilecekti ki o,
Ağzından çıkkanı duymuyor ki fidanımın hasretini duysun densiz...

...

Bugün ağlamalıyım
Bir fidanım vardı

Kesmişler onu
Beni onunla asacaklarmış
Zaten ben onu kartken hiç görmedim
Bir 'kitap' gösterdi hâkimim
Kızdı bana
O da haklı

...

Fidanımı gece kesmişler...! ! !

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Fikr-i Tevhîd

Fikr-i Tevhîd çileyi cana evlâ eyledi
Can bu derdi vuslatta, aşk-ı nevlâ eyledi
Dün bugünse, bugün de yarın mı acep derken
Mevsim asrın dibini Hayy u Mevlâ eyledi

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gamze - Emrah

Gözlerinde gözyaşı, Elem keder olmasın
Ağlama ey sevdiğim, Mateme durur güneş
Mevsimlerin karakış, Ruhun hüzün dolmasın
Zemheriyi bitirir, Aşkınla yanan ateş
Evet de bana yârim, hayallerim solmasın

(İstanbul - 30,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gardaş Olmuş

Hakk'ı silip secde edenler ete
Şerefsiz şerefsizden de öte
Geçmişinden bir ders almamış ite
Ahir gardaş olmuş ben ne yapayım?

Değmezi aklından silmeyen şahsa
Aşkın meyvesini dilmeyen şahsa
Gerçekçilik nedir bilmeyen şahsa
Zahir gardaş olmuş ben ne yapayım?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gazel Hatrı

Edebiyat Öğretmenim 'Fatma Nurgün Efe' Hanıma...

Çıkınca hatırdan bir gazel yaprak
Dökülür türküden düşer mâniden
Yıllarca evveli sürdüğün toprak
Gün gelir başaklar verir âniden

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Geceler

Siyahtır, soğuktur, sarptır geceler
Güneşe vurulmuş darptır geceler

Bâzı an üşütmez, yakar geceler
Yalnızın gönlüne akar geceler

Kör eyler gözleri, örter geceler
Semâyı şafakta yırtar geceler

Aşığı kalbinden vurur geceler
Vuslatın önünde durur geceler

Yalnız zindandır, dardır geceler
Her günün sonunda vardır geceler

Ey beni kavuran yarsız geceler
Uykumdan eyleyen arsız geceler

(istanbul-15.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Geceyi Düşlerle Yakıp Ağladım

Başucum eskimiş hasret kokuyor
Gülmeyen resmine bakıp ağladım
Hayâlin uykuma hançer sokuyor
Geceyi düşlerle yakıp ağladım

Sarıldım ateşe, attım maşayı
Gönderdim türâba senle neş'eyi
Unuttum isminden başka herşeyi
Kalbime tek sözcük çakıp ağladım

Kalmadı huzûrum kalmadı tadım
Yol aldı semâya can adım adım
Bu hâle bir türlü alışamadım
Hasreti aklıma takıp ağladım

(adana-09.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Geçerim Can Gider Kalırım İmân

Ömrümden bir uzun vazdi uzanır
Giderim yol bitmez, dururum zaman
Önüme dikenler, taşlar bezenir
Geçerim can gider, kalırım imân

İklimin kışında elma düşürdüm
Göynümden türâba sevgi düşürdüm
Sağım yol, solum yol, aklım şaşırdım
Ağlarım dert kalır, gülerim gümân

Hasretim deryâya, hasretim taşa
Arz-u hâl eyledim döndüm en başa
Baktım ki bedenim dönmüş ataşa
Girerim kor sarar, izlerim duman

Hastayım derdimi bilir Teâlâ
Görmese gözlerim zulmü ne âlâ
Yeryüzü denen şey nefsimde hâlâ
Yürüsem dar gelir, uçarım umman

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gel Dost

Unuttun aşkın adını
Kokusunu, tadını
Çırp küskün kanadını
Uç gel dost

Ben anlamam ah-û zârdan
Seslendim gülzârdan
Atıldığın mezardan
Kaç gel dost

İndinde zulmetin
Var mı beş kuruş kıymetin
Bize gerekmez ziynetin
Saç gel dost

Çevir bize yollarını
Terk eyle sollarını
Yorulan o kollarını
Aç gel dost

03.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gel Ne Olur

Bilirim,
Çok şey olmadığını,
bilmediğin...
Ve duyarım adını, her şehâdetin fısıltısında...

Kendi dilim ihânet ettiği zaman,
senin adına...
Unuttuğumu hatırladığım zaman,
unutmamam gerektiğini...
Ve anladığım zaman, sensizliğin ne kadar zor olduğunu...
İşte o an...
Yanık yanık 'Oyy' demenin ne olduğunu;
Bir ben bilirim...

Hiç görmedim seni...
Gene de bilirim, yüzündeki deseni...
Ne yaptığını da, kalktığında ilk iş olarak...
Unutkan dillerimize,
kalbimizden emir almamayı öğreten,
Unutturan, hamdetmeyi her sabah...
Ve biz şer söylerken susup,
hayra açılan dudaklarımızı kelepçeleven şeytana

lânet olsun...

Herşeyden öte, unutturduğu için seni bana...

Acıkan yavrunun anasını özlediği gibi,
Herşeyini kaybetmiş bir garibin gülmeyi özlediği gibi,
Ve acısından can çekişen bir hastanın doktoru özlediği gibi...

İşte öyle özledim seni...

Gel...
Gel ne olur...
Açtığım bağrımdan kalbime süzülüp,
onar imzasız yaraları...

Dizlerimin bağı çözülüp, bıraktığım zaman kendimi yere,
Utançtan kızaran yüzümü avuçlarımda hapsetmeye çalışırken,
Ve hıçkırarak ağladığımda, geçtiğini anlamadığım saatler boyu,
Gel...
Gel ne olur...
Açtığım bağrımdan kalbime süzülüp,
onar imzasız yaraları...

Ne Leylâ'mı çölde arayacak takâtim,
Ne Şirin'in seyrine delecek dağım,
Ne de Handan'ım kalmadı uğruna defâlarca ölecek...

Benim nazım sana Yâ Rasûlullah...

Seni kavuran beni de kavursun...
Seni ağlatan beni de ağlatsın...

Seni seven beni de sevsin...

Ne olur... Ne olur... NE OLUR!
Benim için de dile, kendine dilediğinden...
Bırak da, gölgende oturayım Yâ Habîbullah...

Artık namazlarımda iki kez Tahiyat okuyorum,
Sen varsın diye içinde...
Ve her ezan okunuşunda, iki kez istiyorum senin şefaatin Rabbimden...
Unuttum gözyaşlarıma hapsolan her acıyı...
Bir tek sen varsın orda...
Bir tek sen Yâ Nebîullah...

Gel...
Gel ne olur...
Ağlatma beni daha fazla...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelincik

Bıraksam ellerimden
Uçar mısın gelincik
En güzel güllerimden
Açar mısın gelincik

Kastetseler canına
Göz dikseler kanına
Sevdiğinin yanına
Kaçar mısın gelincik

İsterim gönlüm eyle
Geçmesin zaman böyle
Sen de ben gibi, söyle
Naçar mısın gelincik

(Adana - 03.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelir

El açınca şükür ile
Rızık bize pişer gelir
Lâl olmuş dillerde bile
Hamd ile feyz düşer gelir

Ne yar, ne gül, ne de sıla
Kapılmak yok her fasıla
Meydan okur gibi yıla
Asra mezar eşer gelir

Hâller harap, yürekler köz
Açsan ağız çıkmaz tek söz
Kapanırsa aşk ile göz
Hangi hakla beşer gelir

Tapınırsak salt ilime
Yürekler ki lime lime
Nehir, dere ne kelime
Kızıldeniz aşar gelir

Şizle gelmez çalsanız da
İzin ile alsanız da
Siz burada kalsanız da
AYHAN ölür, yaşar gelir

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelir Geçer

Aldırma yar bu düzene
Gelir geçer dünya gamı
Hesap sorar Hak ezene
Gelir geçer dünya gamı

GemiŒe dön bak Adem'e
Hakkın emri her kademe
Çekilir mi bu hâl deme
Gelir geçer dünya gamı

Vefâsızın dostu olmaz
Bâtıl olan salât kılmaz
Korkma bu dem bize kalmaz
Gelir geçer dünya gamı

Her mal bir gün elbet yiter
Topladığın sana yeter
Beterden de vardır beter
Gelir geçer dünya gamı

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelir Ölüm

Yol olmazsan
Dol' olmazsan
Kul olmazsan
Gelir alev

Yaş akmazsa
Can yakmazsa
O bakmazsa
Gelir alev

Dost itmişse
Hâl bitmişse
Aşk gitmişse
Gelir alev

Kalbin toksa
İşin çoksa
Gönlün yoksa
Gelir alev

Yağar yağmur
Erir çamur
Biter ömür
Gelir alev

(Cizre/Şırnak 06.04.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelme Yar

Beni yakar beni kül eder, gözlerindeki volkan
Kelâmın hançer gülüm, sinen sineme kalkan
Göğsüm paramparça, ellerin kızıl al kan
Kalbimi söküp alma, tutmayacaksan

Gelme yar, kalmayacaksan
Vurma can almayacaksan
Bakma yar, gülmeyeceksen
Sorma hâl bilmeyeceksen

Seni yar sandığımdan beri, her günüm kahır
Her aşk yalan da gülüm, sen misin zahir
Elinden olmasın, ister bal ister zehir
İçirme bana, sen de tatmayacaksan

Akma yar, dolmayacaksan
Açma gül olmayacaksan
Kalkma yar, gelmeyeceksen
Yıkma dağ delmeyeceksen

Muş
12.01.2012

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelmiyor Gidenler

Vazgeçmiyor yüreğimin bir yanı
Yaş döktüğüm bu sevdânın izinden
Söyle kalbim buna nasıl dayanı
Bitkin düştü koşanların hızından

Söz bulunmaz söylemeğe derinden
Göz bulunmaz can yakmağa ferinden
Oynasa da cümle toprak yerinden
Medet yoktur vefâsızın kızından

Yalanın yurdunda denmiyor doğru
Sabahı hapseder inleyen ağrı
Yakıp geçer alev alev bu bağı
Duramazsın göğsündeki sızından

Ayhan'ım gidenler gelmiyor geri
Böyledir bu düzen ezelden beri
Duyanda böylesi zor bir haberi
Yıkılırsın, derman gider dizinden

(adana-21.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gerçekten

Seni her düşündüğümde,
yüreğim alev alev yanıyor...

Şiir olsun diye değil,
Gerçekten yanıyor...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gereğin Var mı

Ey aşıt benimle tutmaya bilek
Bir damla dünyâlık yüreğin var mı
Aksindir duvara astığın elek
Gayrı bundan sonra gereğin var mı

(adana-10.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Getirsin Serâb

Sen rûha eylenen salât-i pâksın
Bedene örtülen kefen û tûrâb
Bırak da hislerin gönlüme aksın
Aksini yâdıma getirsin serâb

(adana-01.12.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gidince Anladım, Sevmiyormuşum

Sükûnet...
Sessiz ve tatlı...
Oh...
Ne güzel...

Üzgünüm...
Ben seni değil,
sensizliği seviyormuşum...

Gidince anladım...

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gidiyorum (Askere Gitmeden Son Şiir)

Gidiyorum
Saklı bıraktıklarımı açığa vurmadan
Ve önemsemeden, zâten önemsemediklerimi
Yemin bozarak belki
Ama ihânet etmeden

Gidiyorum
Döneceğim zamânı tam olarak kestiremiyorum
Bilmiyorum
Belki hemen dönerim, sessiz sedâsız, ağıtlarla
Belki hiç dönemem, ağıda bile zamân bulunmaz

Gidiyorum
Serzenişlerimi bir kâğıda yazıp, zarfa kilitleyerek
Ve yemin ettirerek sevdiğime, açmaması için
Açılmayacak, okunmayacak, bilinmeyecek
Mâdem öyle, neden yazdın?
Bilmiyorum

Gidiyorum...

(adana- 10.12.2005 13:18)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gidiyorum Buradan

Israr etme sevdiğim
Gidiyorum buradan
Yüreğim binbir düğüm
Gidiyorum buradan

Yuvam hepten dağılmış
Boynum her dem eğilmiş
Kalmak çözüm değilmiş
Gidiyorum buradan

Elim oğlumda dursun
Yeni bir yuva kursun
Kal deme ne olursun
Gidiyorum buradan

Mert yetiştir kızımı
Duymasın hiç sızımı
Hazırlayın sazımı
Gidiyorum buradan

Sakin eğme başını
Sil gözünün yaşını
Hiç unutma eşini
Gidiyorum buradan

Daha fazla kalmadan
Sen uykuya dalmadan
Hırkamı da lamadan
Gidiyorum buradan

(adana-08.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Git Öl Gayrı

Varmak nedir bilmiyorsan
Ne diyeyim git öl gayrı
Sen de salât kılmıyorsan
Ne diyeyim git öl gayrı
Ehl-i vücûddan kal ayrı

Yol boyunca yürümezsen
Çiçek olup bürümezsen
Gazel gibi kurumazsan
Ne diyeyim, git öl gayrı
Ehl-i vücûddan kal ayrı

Ne söz kalır ne de imlâ
Kuramazsın bir tek cümle
Dökmeyince iki damla
Ne diyeyim, git öl gayrı
Ehl-i vücûddan kal ayrı

Ağlayarak bakmadıkça
Kanın cânı yakmadıkça
Oluk oluk akmadıkça
Ne diyeyim, git öl gayrı
Ehl-i vücûddan kal ayrı

Bu hâl nedir sormuyorsan
Yüreğini yormuyorsan
Ayhan'ı da görmüyorsan
Ne diyeyim, git öl gayrı
Ehl-i vücûddan kal ayrı

(adana-10.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gitme Yâr

Gitme yâr uzağa
Düşersin tuzağa

Bakmazlar yaşına
Orda bir başına

Feryadın' duymazlar
Sevincin' koymazlar

Özlersin yurdunu
Bilmezler derdini

Gurbetlik sert vurur
Olmadı, dert vurur

Ağlayıp durursun
Sarıp kurursun

Ayhan'ın gün sayar
Gitme yâr, gitme yâr

(istanbul-28.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gitmeliyim

Gölge gibi yıkılmadan
Bir yol bulup gitmeliyim
Varlığımdan bıkmadan
Bir yol bulup gitmeliyim

Döndüm gönül bağlayana
Sular gibi çağlayana
Kanmadan her ağlayana
Bir yol bulup gitmeliyim

Zaman ömrümü yutmadan
Toprak bana kin tutmadan
Kimliğimi unutmadan
Bir yol bulup gitmeliyim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gonuşmuyom Senle Gayrı

Ben karşında kekelerken niye gülüyon
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana
Senin için dağ aşardım, bunu biliyon
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana

Amminoğlu kur yapınca, cilve ediyon
Ben gelince yamacına, kaçıp gediyon
Bana deli, başkasına sevdiğim diyon
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana

Aklım yetmez okumağa, câhil galmışım
Taramamış saçlarımı, yele salmışım
Ne sevilmış ne de bir kez murad almışım
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana

Sevmesen de alay etme, vardır onurum
Ben seni ta güccüklükten beri tanırım
Dün görenler kandırmışlar seni sanırım
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana

Adım Ayhan, nâmım deli, olsun sevdiğim
Gözyaşlarım kör kuyuya dolsun sevdiğim
Vermem artık sana çiçek, solsun sevdiğim
Gonuşmuyom senle gayrı, küştüm ben sana

(adana-26.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gölge Yalnızdır

Gölge yalnızdır
Bilmeyiz ardımızda duran sadâkati
Biz yalnızız
Biliriz insandır vuran şefkati

Gölge kadar bile olamadık
Mağrur ve kılıksız
Durmaktan bıkmayan
Öylece
Karşılıksız

Gölge kadar karanlık
Bir anlık
Şefkat duyasıya
Gülümseyen
Acziyete

Adana - 12.12.06

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gönlümün Karârı

Gönlümün karârı, rûhumun varı
Gün geçer, özlemim artar ardından
Engel mi dağların dinmeyen karı
Ben seni getirdim, bulup Ürdün'den

Adana - 04.12.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gönlümün Teline İsâbet Etmiş

Vurmuş yâr mızrâba kurşun misâli
Gönlümün teline isâbet etmiş
Anlatmış rûhumu saran bu hâli
Dağlara taşlara hitâbet etmiş

Duyarmış sesimi çok önceleri
Şimdiyse savrulmuş aşk heceleri
Uykusuz kaldığım tüm geceleri
Toplamış, nihâyet; bir nöbet etmiş

Yâr idi murâdım, yâreme sindi
Nâr idi feryâdım yandı da söndü
Demişler sevdiğin mecnûna döndü
Ne bakmış bu yana, ne rağbet etmiş

Düş olmuş otuz yıl, düşmüş yarıya
Ağlamış vahdete, gülmüş ayrıya
Bilmemiş Ayhan kul, Hak'tan gayrıya
Bir tek bel bükümü ibâdet etmiş

17.06.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gör Bakalım Zaman Müslüman mı?

Zamansız çarpar seni rüzgar, zamana bırakmadan çekeceğin acıları...
Sanırsın ki, korkacak birşey yok,
Bu da geçecek her belâ gibi serden...
Geçip gidecek ve sen gülerek bakacaksın bunun da ardından...
Sanırsın ama bilmezsin
Ardı olmaz geldiğini görmediğinin...
Geçer sanırsın,
Ama geçmez, beklemeyi farz kılar boynuna.

Biz farzı kılarız kılmasına ama...
Gör bakalım, acaba 'zaman' müslüman mı?

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gördüm

Sevda denizinde rıhtıma vurdum
Sevgiliyi gördüm feyz ile ölen
Barış toprağına tohum savurdum
Aşk gördüm aşk için uykusun bölen

Uçsuz gökyüzünde bir bulut oldum
Yağmur ile yağdım kalplere doldum
Aç gezdim sevgiye,dert ile soldum
Nice renkler gördüm rengarenk gülen

Dost diye haykırıp bağlandım aşka
Semaya varanın hali bir başka
Herkes gibi bende öğrensem keşke
Gerçek dostlar gördüm dostluğu bilen

Bakmadan doğaya devirdim kaç kış
Kalpleri görmeye yetti bir bakış
Gönülden gönüle nehrolup akış
Mert gördüm dostluğa dört nala gelen

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Görmedin mi?

Görmedin mi yok olan günahların yasını
Görmedin mi saklanan gerçeğin arkasını
Görmedin mi nâmerdin şekilsiz nidâsını
Zâlimin gözündeki bakışı görmedin mi

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Görür Gibiyim

Yalan dolu bu dünyanın aslını
Görür gibiyim
Hakkı bilmez bir evlâdın neslini
Görür gibiyim

Gün gelir kan damarlardan çekilir
Semâdaki süsler yere dökülür
Dağa benzer erler nasıl yıkılır
Görür gibiyim

Dabbetü'l arz korku salar her yana
Söyle nefis buna nasıl dayana
Sûrun sesi nasıl çöker duyana
Görür gibiyim

Mecal kalmaz arz etmeye hâlleri
Susar nefis, kilit vurur dilleri
Korku ile buz kesilen elleri
Görür gibiyim

...

Görür gibiyim
Ateşlere bel bağlayıp kurur gibiyim
Ayağımdan derman gider, durur gibiyim
Ellerimi dizlerime vurur gibiyim

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerim

Tut gözlerimden sürükle beni
Hiç görmediğimiz renkler diyarına doğru
Gözlerim kör, istersen bırak
En adi karanlıklarda
Karanlıktan bile ürken, fırsat bilen güneşin doğuşunu
Ama çekme ellerini gözlerimden
Bakmasın bu gözlerim ne gecenin aydınlığına
Ne de karanlığına güneşli gündüzlerin
Yalnız ellerini görsün tende birleşen
Sanki bütün kokular ellerinde gizli
Keşfedilmeyi bekleyen kokular
Dağda yaban, bağda bahçe gülü kokan ellerin
Hiç gitmesin gözlerimden
Sadece sarmaşıklarda kalmasın dilin
Sarsın alemi o güzel ses
Annesini yitiren kuşun hikayesini söyleyen dilin
İsterse sussun bana
Tek kelime etmesin yüzüme karşı, ben bakarken ellerine
Yeter ki
Çekme ellerini gözlerimden
Arala kapıyı, dolsun içeriye zemheriden kopan rüzgarlar
Titretsin bedenimi mühim değil
Gözlerim üşümesin yeter ki
Isıt ellerinle göz bebeklerimi; mühim değil etrafındaki maviler
Sadece gözlerimde kalsın hiç yorulmayasica ellerin
Ömrümün yettiği yere kadar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerim Mâvidir

Gözlerim mâvidir...
Bakma,
boğulursun...
Ben bile,
Nefes alamıyorum...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Gözlerime Bakıp Söyle

Çok mu bedbaht görünüyor hâletim
Gözlerime bakıp söyle ey Nebî
Duruyor mu kalbimdeki o yetim
Gözlerime bakıp söyle ey Nebî

Bilirim su akar, çakıl süzülür
Hakk'a ortak olan deri yüzülür
Düşünme söylersem Ayhan üzülür
Gözlerime bakıp söyle ey Nebî

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerimin Sürûru

Duyanda bülbül sesin, lâl olur harf-u zebân
Bir ikrâr-ı belâdır, gözlerimin sürûru
Asma çehre-i pâkın, ey ayn-ı ol âsumân
Koy yıldızlar süslesin, bedre dönsün dest-u rû

04.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerin

Edâ ile girer kalpten içeri
Nemli nemli bana bakan gözlerin
Köz ediyor düştüğü her bir yeri
Yüreğime değip yakan gözlerin

Kimi dem boynuma urgan geriyor
Kimi dem koynuma güller seriyor
Aklımdaki ilmi sele veriyor
Nehir gibi câna akan gözlerin

Kapattı yollarım, nazdan ağ gibi
Eridi hislerim, aktı yağ gibi
Kör eyler Ayhan'ı vurup dağ gibi
siyahı mâviye çakan gözlerin

(Adana - 29.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerine İnanırsın

Gözlerine inanırsın, yüreğine yalancı dersin
Görmeden yaşarsın ama, söyle yüreksiz ne edersin

Akıl kalpsiz neye yarar
İnkara yanlışa kayar
Aşkı alır, kini koyar
Bedelini elbet ödersin

Ayhan Yavuz Açıkgöz
08.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözü Mavilim

Gözü mavilim, dili dadi'lim
Sensizliğe benzer
Bir hâl varmış
Ve gelirmiş başa, tabiiymiş
Bense bilmezdim ihramı
Olur muydu senden yana
Vurur muydu yel kovan
Senin görmediğin yerde
Bekle beni
Gözü mavilim, dili dadi'lim

Çakılırdı bakışların ruhuma
Sen bakanda
Titremeyen ruhun
Ta anasını satayım
Kurban olayım deryasına
Daldığın yerin
Öyle derin, ölesiye derin
Çakılırdı bakışların ruhuma

Mavi emziğinde bir damla reçel
Sen tatlı, gülen gözlerin tatlı
Bilmezdim nasıldır
Hem gülmek hem ağlamak
Bin kovan baldan
Bin gedik şekerden tatlı
Mavi emziğinde bir damla reçel

Ellerin elimi değil, ruhumu tutar sanki
Kalbura döndü lisanım
Saçmalamayı sende öğrendim
Getirsen en nadide şairi
Tad vermez bir "pışt" kadar
En güzel şiiri
Dinledikçe çırpıtığın ellerin
Elimi değil, ruhumu tutar sanki

Sen benden önce ölme oğlum
Toprağa rehin versem kalbimi
Ve ölmeyeceğini bilsem
Göğsümü parçalarım, çıkana kadar
Seninle özleminle atan bu kalbim
Çıkana kadar oğlum, çıkana kadar
Bedende can
Yürekte heyecan
Bıkana kadar oğlum, bıkana kadar
Sana kavuşmak
Hançerin iki kör yanı kadar uzak bile olsa
Ne yazar
Ben bir değil, bin kez ölürüm
Acı mı çekecekmişim
Umurumda değil

Yeter ki
Sen benden önce ölme oğlum

(29,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Guguk Kuşu

Saate bakar durur küçük kuş, saate bakar durur...
Saat hep onikiyi vurur...
Ve küçük kuş hep dışarıda durur...
Oturur...
Saate bakar durur küçük kuş, saate bakar durur...

Hep tedirgin ama mağrur...

(Adana - 07.07.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gurbet Ataşı

Çâresizim ne zamandır
Kurumaz gözümde yaşım
Bu gurbetlik ne yamandır
Sardı rûhumu ataşım

Hasretinden durulmuyor
Âşık baş'a vurulmuyor
Çöken sevdâ kurulmuyor
Dikilmeden gönül taşım

İçerimi döktüm, boşum
Güneşim çalındı, loşum
Yönü şaşmış bir sarhoşum
Bedenimde değil başım

Ayhanım, oldum bir deli
Savurdu sevdânın yeli
Kaç gün oldu yemeyeli
Boğazımdan geçmez aşım

(adana-20.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gücüm Yetmiyor

Dost bildiğın bile şerri önlemez
Olmadıka kürkün, seni dinlemez
İsyarı eyleyip de sözden anlamaz
Olayım diyorum, gücüm yetmiyor

Umutsuz yaşantı, tasa ve çile
Sarstım da bir türlü gelmiyor dile
Boğulurcasına kahkaha ile
Öleyim diyorum, gücüm yetmiyor

Gök ile kavgalı, kinliyim güne
Haykırdım dünyanın geçip önüne
Küsüp de bugüne, yarına, düne
solayım diyorum, gücüm yetmiyor

Genliğim kol kanat germez özüne
Tapınmış kürenin hain düzüne
Kan tükürür gibi asrın yüzüne
Öleyim diyorum, gücüm yetmiyor

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gül Çamurda Dal Vermez

Yalnızca bir kere dinleyin beni
Kibirten bir nebze kurtulun artık
Bilin ki bu hâlet değildir yeni
Yıllardır bekliyor yürekler yırtık

Özgürlük, uçmaktır kanat takmadan
Toprağa eyvallâh etmeden bitmek
Erilmez Mecnûn'a gönül yakmadan
Kolay mı Leylâsız bir çölü gitmek

Birlik yolu ne sencedir ne bence
'Biz' demeyi bilmeyenden biz olmaz
Dün dediğin geçti bugünden önce
Elin yaptıkları 'dil'e iz olmaz

Secdeye değmeyen alın ak olmaz
Hiçkimse boşuna söylemesin söz
İbâdet bilmezsin kalbi pak olmaz
Çamurda dal vermez güle benzer öz

(Gaziantep-29.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gül Kokulu Ceset

Kurumuş kanları hendek içinde
Savrulan başından şerbet akıyor
Kırmızı mühürlü gül var saçında
Estikçe hasreti, sıla kokuyor

(namrun-22.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gül Olamazsın

Koşulmaz yıllarca ardından hiçin
Varırsın mezîle yâr bulamazsın
Değmez tek damla yaş, bir arsız için
Ağlarsan bu bağda gül olamazsın

(adana-17.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gül Oldu (Anama)

Ağladım dün gece sen yoksun diye
Gözlerim katreden sel oldu anam
Daraldı nefesim, bilmiyom niye
Boğazım kuruyup çöl oldu anam

Sen vardın, bakınca tastaki suya
Bu garip her yerde sesini duya
Düşünüp çehreni daldım uykuya
Düşlerim seyrine kul oldu anam

Diledim Rabbim'den alsın canımı
Doldursun vuslatla herdem yanımı
Akmamış görünce, yerde kanımı
Kavruldu bedenim, kül oldu anam

Yıllarım sâhipsiz, yüreğim sarhoş
Geceler zifiri, gündüzler hep loş
Yoksun ya, bahçeler kaldı başıboş
Dünkü ot şımardı, gül oldu anam

Ayhan'ım, bir sızı yatar özümde
Ağladım, durmayıp kendi sözümde
Kalmadı dünyanın süsü gözümde
Servetler, ziynetler pul oldu anam
Arş çaput, arz ise çul oldu anam

(istanbul-08.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Gül Oldu 2 (Anama)

Etmedim nefsimi dünyâya sarhoş
Bak oğlun büyüdü kul oldu anam
Sen gittin bahçeler kaldı başıboş
Dünkü ot şımardı gül oldu anam

Geçmedi karanlık puslu geceler
Yıldızlar bile ismini heceler
Aklımdan sır oldu yitti niceler
Sonunda sızlayan dil oldu anam

Mızrabın hükmü kalmadı sazımda
Ne de aşka değer kelâm sözümde
Dünyânın ziyneti bitti gözümde
Küçüldü servetim pul oldu anam

Yanardı nârımı ateş bileydi
Gönlüme sel değil hasretin deydi
Unuttum ismimi Ayhan mı neydi
Anılar aklımda yol oldu anam

(adana - 10,07,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülerek Gelir Ölüm

Gülerek gelir ölüm
Har vurup harman savurur gençliği
Yürekler kaybolur yarınlarda
Unutulur yaptıkların çağa
Asır bile yüz vermez olur
Şiirlerdedir kelimeler
Çıkamazlar ağızdan
Haykıramazsın alabildiğine 'yalnızım' diye
Dertler, telaşlar, hasret bile
özletir kendini sana
Hiç aklına gelmezdi uykunun bu kadar ağır olduğu
Toplarınsa bu denli sessiz atıldığı
Ağlamak istersin
yıldızların geceleri zaptettiği mevsimlerde
Akmaz gözyaşın, ona yanarsın
Ağacın sararan yapraklara güldüğü gibi
Gülerek gelir ölüm
Ve bir yaprak gibi
düşersin toprağa...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülersin

Her gurbetin ardı sıla, derman her derdin ardı
Hak gelince heybet ile, batılı korku sardı
Tevhid zinciri zâlimin iplerini kopardı
Çürük halat yük taşımaz, kırılrsa da aldırma

Gülersin Gülersin, Güller açar bağlarına
Büyürsün Büyürsün, Bülbül uçar dağlarına
Görürsün Görürsün, Gönül düşer ağlarına
Aldırma sen zulümlerin bitmeyen çağlarına

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülistan Olur

Bir kız gördüm neçe güzel
Hasır anda fistan olur
Dile gelir sözlü sazlı
Bezenir gülistan olur

Bir sızı koydu derinde
Ta böğrümün sol yerinde
Gezinince üzerinde
Kuru toprak bostan olur

(yarım kaldı)

30.08.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülistânda Barınır

Gülistânda Barınır

Bilinmez eğriyle doğru, hayır şerre karışır
Kurt saklanır koyun kuzu, kızıl posta bürünür
Oldur çoban ile sultan, inşaatta yarışır
Abdalın yırtık çadırı, göze saray görünür

Kiblesini târif eder, yön bilmez hocaları
Huzursuzluk oyununda, ayrılmış locaları
Şâhiddir bu zulümâta, tütmeyen bacaları
Düne kadar ezilenler, adâlete erinir

Ayhan kulu şükür eyle, etrâfına bir bakın
Hakkın sözü yüreğine, dostun elinden yakın
Der gülünü, var uzağa, bağbana kanma sakın
Gülden âlâ kokmayanlar, gülistânda barınır

30.08.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülmeden Ölmem

Ağlamayı özledim, nasıb olur mu bilmem
Gülenleri izledim, gayri gülmeden ölmem

(Şırnak - 26.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gölmek İstiyorum

Kurtulmak kasvetinden...
Nice sabahların beraberinde getirdiği gecelerin.
Uçmak cıvıltılarla,kanat takıp,
Gökyüzüne doğru...
Katılmak denizlerin mavisine,gökyüzünün derinliğine,
Hiç sönmemek...
Kardeşlik türküleri arasında,
Dolaşmak yağmurları...
Baharlarda...

Bir tekne olmak okyanusta...
Çalkalanmak,
Ay ile beraber...
Nehirlere karışmak alabalıklarla beraber...
Buharlaşıp yükselmek gökyüzüne doğru...
Sonra yağmur olup damlamak toprağa,
Sessizce...
Ardından getirmek gökkuşasını...
Aydınlatmak yeryüzünü binbir çeşit renklerle
Renkleri sevmek,
Denizi sevmek,
Toprağı sevmek...
Filizlenmek gökyüzüne doğru,
Bulutlara erişmek,bulutları sevmek...

Ağladığı zaman karanlıklar dipsiz kuyularda,
Gölmek hafifliğine yaşamın...
Ama,
Asla nefret etmemek karanlıklardan...
Haykırmak tüm güçle zemheriye "GEL" diye...
Baharın ılık rüzgarlarına binip,
Dolaşmak evreni,işık olup parladığın zamanlarda...

Yeşile dönmek...
İşitmek doğanın bir milyonuncu senfonisini...
Yeni türküler öğretmek ona...
Barışı anlatan,
En acılı anlarda...
Gölmeyi anlatan türküler...

Sarmak dünyayı yeryüzünden gökyüzüne...
İşık tutmak karanlık doğan sabahlara...
Batan geceleri,
Tutup kolundan,çekmek sabahlara doğru...

Gölmek...
Kardeşlik türküleri arasında,
Gölmek istiyorum...

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülüm

Gene sendin düşünmedeki
Başka biri olmaz gülüm
Feryad idin yaşımdaki
Derdim gayrı dolmaz gülüm

Getir dedim ben öreyim
Ağır gelir kader ağı
Uyandım ki ne göreyim
Geçivermiş gençlik çağı

(ayhan-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülüm 2

Ağlatma, ağlarsam, kan sızar gülüm
Görürse melekler, çok kızar gülüm

(istanbul-15.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gün Aşırı

Bir sevdaya aldandım ki ezelden
Gönüllerden topraklara karıştım
Kini nefreti bağladım tez elden
Hem iyiyle hem kötüyle barıştım

Durmaksızın geceleri saydım ben
Yıldız olup Merih'lerden kaydım ben
Nehirdim ben, dereydim ben, çaydım ben
Işık olup güneş ile yarıştım

Gün aşırı bulutlardan dökülüp
Tohum olup karalara ekilip
Yapraklarla sonbahara takılıp
Yunuslara Rûmilere eriştim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Güneş de Sana da

Yanan yüreğimin acısını
Yollara döktüm
Saklandım hudutlarında bir serseri gecenin
Selâm vermedi güneş
Küstüm
Güneş de
Sana da

(adana-09.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Güneşin Doğduğu Yer

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Berdel olur rüyalarım seyrin uğruna
Ket vururum yerçekimine dünyanın, üzerinde gözkapaklarımın

Destur beklerim fizyolojiden, destekçimdir psikoloji...
Yengeçler şâhid ritmine heyecânımın
Nefsimse, şehîd bitimine
Islaktır sabahlar, yanar gibi çöl gecesi korkusunda
Baskınından bir Bedevî sürüsünün
Baskınından bir çöl gecesi korkusunun

Gerilim sıfır, akım sıfır, fer yok gözlerimde
Baksa da parlamaz, parlarsa da sen göremezsün
Kulaklarım, tan ağaran kale zincirleri şakırtısıyla beydebâ
Dilimde asit yağmurlarının tadı
Gökyüzü kızıl, gün perşembe

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Seni seviyorum
Ve seviyorum boşvermişliğini
Saçlarımla dokunan halata dokunmadan
Bilmeden üzerime kaç asrın devrildiğini
Ve sevmeden battığın yeri
Batmak istedim senin gibi
Boşvermiş...

Çanak çarkı germek bileklerime
Halatlara inat
Yüz çevirirken galaksi eksenine dokuz cepheden
Ve her cephede devrilirken kuru kan hendeklerine
Ve de ıslanırken yağmurlarda 'ceh' gibi
Başak verememek koyduğu hâlde
Koyduğu hâlde sana dokunamamak

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Anam kadar...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gürbüz'e Ağıt (Isınsın Soğuk Bedenin)

Örterdim üstünü günde kaç kere
Yanardım kardeşim üşüyor diye
Gözüm kan çanağı, gözyaşım dere
Her gece aklıma düşüyor diye

Gel de gül, ısınsın soğuk beden
Gürbüzüm bak hâli nice 'ede'nin

Dağlarda çiçekler Gürbüz kokuyor
Mektepte çocuklar Gürbüz okuyor
Kadınlar tezgâhta Gürbüz dokuyor
Gürbüzüm ilmekte yaşıyor diye

Gel de gül, ısınsın soğuk beden
Gürbüzüm bak hâli nice 'ede'nin

Ağladım bedenden nefsimi soydum
Uzandım toprağa, Gürbüz'e doydum
Set kurdum, önüne Gürbüz'ü koydum
Gözyaşım gönlümden taşıyor diye

Gel de gül, ısınsın soğuk beden
Gürbüzüm bak hâli nice 'ede'nin

(Adana-19.01.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Güvercin

(Sevgili dostum Sebahat Ütük'ün ricâsı üzerine, 'Kevokê' şiirinin Türkçe anlamı...)

Gözüm üstüne
Hoşgeldin yüreğime
Her an
Susuz kalan yüreğime
Hoşgeldin
Ey yüreğimin suyu

Söyle ey güvercin
Hikâye
ve
Geçmiş söyle
Ateş var yüreğimde
Ey yürek satan
Bu heyecan
Ne hoş
Söyle ey güvercin
Susma

Ben talebeyim
Sen haksın

Ben kapıyım
Sen başsın

Gitme
Bak bana
Ve kal yanımda, devamlı
Ben sensiz yalnızım
Gel
Yüreğime
Ey güvercin

(adana-12.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Güzel

Gözlerin hançer sokuyor
Hâl kalmadı bende, güzel
Dudakların gül kokuyor
Hapsediyor tende, güzel

Yabancılar öz oluyor
Yandı yürek köz oluyor
El deyince söz oluyor
El demeden sen de, güzel

Söndüremez nârımı kış
Buzul denizlerden akış
Yetti bana bir tek bakış
Vuruldu görende, güzel

(adana-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ha İbn-i İslâmsın Ha İslâmzâde

Yüreğın İslâm`ın mâbedi ise
Semâdan yüksesın, kuşdan azâde
Niyetin İslâm`ın ebed`i ise
Ha ibn-i İslâm`sın ha İslâmzâde

Ayhan Yavuz - 24.06.2014

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Hakk da Sever

Nefis senin özün değil
İster öğül ister döğül
Sevmek boynun borcu oğul
Sen seversen Hakk da sever

(adana-01.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hakk'ı Sev

Ölümün adına soğuk su dedim
Boşalttım ırmağa yürüdü gitti
Bu muydu acaba doğrusu dedim
Söyleye söyleye doğru da bitti

Kazayla doğmuşum kazada öldüm
Her yolun sonuna ben miyim çukur
Ne hayırsız çıktım ne kuru döldüm
Beterden beter var buna da şükür

Yüzüme gülene kaş çatar oldum
Bu halim beni de tedirgin etti
Doluca kaldırıp boş atar oldum
Yalnız sana değil bana da yetti

Tavşan dağa küser dağ beştaş oynar
Dağda taş eksilmez gönülde keder
Sözler eylem yapar kaş-göz-baş oynar
İnsan ne ederse kendine eder

Gözümde yaş değil ışık var gayrı
Bir zaman ağlatan derdine yansın
Gem vuran sazıma diyardan ayrı
Kaybolan mızrabı bana dayansın

Bir uçsuz ummanda salmışım gibi
Yüzdüm çılgınlarca nehr'olup azdım
Tunç köklü ağaca dalmışım gibi
Yaprağa adımla "Hakk'ı Sev" yazdım

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hakk'ın Takdiri

Sesinden uzağım nefesinden men
Aklımı çığlıklar alıp geçiyor
Dönmüyor yalanın tesine dümen
Gözlerin bakmıyor benden kaçıyor

Akşamlar, akşamlar, ne de karanlık
Görmüyor hiç birşey zavallı gözüm
Hissetsem elini yalnız bir anlık
O vakit ağlardı sazımla sözüm

Bir türlü uykudan nasip almadım
Yanmadım yıllarca hiç böylesine
Hiç sevdâ çekmedim, yalnız kalmadım
Hiç şiir yazmadım ben öylesine

Pâdişah olsa da sefil olsa da
Bir karış toprağa girer her diri
Her günüm ah ile, dertle dolsa da
Bu imiş demek ki Hakk'ın takdiri

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hakk'tan İleri Yolum Yok (Ah Gülistan)

Ey gülistan ey gülistan
Şana verecek gülüm yok
Öldü eşin, öldü ustan
Bir tek Allâh'a ölüm yok

Yıllar geçmez ağlayarak
Kinle yakîn olmaz ırak
Düşlerimi bana bırak
Onlardan sana zulüm yok

Ortağım ben de tasana
Dünya çöke dil usana
Gayrı faydam olmaz sana
İki kalbim, dört elim yok

Ben mi durmadım sözümde
Haset gördün mü özümde
Büyütme beni gözünde
Ben de kulum, bir kulum yok

Gönlüne gönlümü açtım
Nasîbim kesildi uçtum
Koynumdakine and içtim
Gayrı serecek çulum yok

Nifak yeşermezse canda
Doğrulur yürekler anda
İhânet bilme Ayhan'da
Hakktan ileri yolum yok

(adana - 20.11.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Haksın Ölüm

Gelirsin bir gün ansızın
Birden akla gelir gibi
Gözlerinde bir cansızın
Mühür mühür kalır gibi

Dünya biter ahret başlar
Arz yıkılır, oynar taşlar
Sicim sicim akar yaşlar
Seni senden alır gibi

...

Ölüm ölüm, haksın ölüm
Seni gördüm şaşı solum
Nefes kadar yakınmışsın
Anladım düşünce kolum

(adana - 12.03.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan

Handan'ın aşk eşiğinde
Kırkbin fidan dikti Halil
Yavrusunun beşiğinde
Ne ağıtlar yaktı Halil

Kalbi eridi duyanın
Zehiriyle bir çıyanın
Handan'ına göz koyanın
Ciğerini söktü Halil

İnip attan kaldı yaya
İçin çekti bakıp suya
Handan'ım yeşerir diye
Tohum tohum ekti Halil

Handan yağdı, Handan doldu
Handan düştü, Handan soldu
Halil de bir Handan oldu
Handan gibi aktı Halil

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan (Ey Gözyaşım)

Ey gözyaşım...
Ak akabildiğin kadar...
Ama...
Eğer anlatacaksan sorduklarında,
Halil'in sevdâsını...
Handan'ın gözyaşlarında boğulan...

Hani kaçmıştı ya Handan,
Bir arsızın zulümâtından,
dağlara...

Bir arsızın,
Halil'in yokluğunu fırsat bilip,
göz koyan Handan'ın saflığına...
ve hiç ağlamamış bugüne kadar,
sevmemiş...
bir arsızın zulümâtından...
O gün hiç bu kadar yakmamıştı güneş,
Ve batmamıştı eline kayalar,
bu kadar sert...
Dağlar bir arsızdı o gün...

Ardından gelen saflık düşmanına mı,
Eline ayağına batan taşların acısına mı,
Bağrından ayırmadığı Yusuf'unun feryâdına mı,
Yoksa Halil'in gümânına mı,
Neye yansındı Handan?

Eve vardı Halil...
Handan'sız,
Yusuf'suz,
Boş eve vardı Halil...
Ciğeri Yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bugüne dek ondan önce Hiç çıkmamıştı Handan...
Ciğeri yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bir zâlimi koşarken görmüştü dağlara doğru...
Kovalar gibi bir mazlumu...
Sol tarafına koyarak elini,
koşarak peşine düştü Halil...
Koşuyor Halil...
Koşuyor zâlim...
Ve koşuyor Handan...

İşte bir çukur!
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!

Etrafından dolaşsa zaman,
Üzerinden atlasa can kaybı...
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!
Önce can...
Önce can, dedi Handan...
Önce Yusuf'u atmalıydı çukurun üzerinden...
Sonra kendini...
Öyle mi yapmalıydı?
Ne yapmalıydı?
Evet yapmalıydı!

Attı minik Yusuf'u Handan...
Önce yavaş yavaş sesi,
Sonra birden nefesi,
kesildi Yusuf'un...
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Oğlumu çukura düşürten şehvet,
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Bizi bu hâle düşüren arsız, Yâ Rabbî...

Yankılandı bedduâları Handan'ın, tüm dağlarda...
Ama...
Boş döndüler geri...
Getiremediler minik Yusuf'u...

Sus Yusuf sus...
Ağlama...
Oraya da uğrar elbet,
Adaşının düştüğü yere uğrayan,
şen kervan...

Koşuyordu Handan...
'İrzimi kurtarıp, geri dönerim oğlumu almaya' diyordu...
İnşaallah...
Koşuyordu Handan,
koşabildiği kadar...

Ve çöktü zâlim bir taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, zâlime de arsızdı...

Koşuyordu Handan,
bilmeden öldüğünü,

peşindeki zâlimin,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
geri alabilmek için Yusuf'unu,
ezberleyerek geçtiği yerleri...

Koşuyordu Handan,
bilmeden yola düştüğünü Halil'in,
duyarak Handan'ın yokluğunu,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
elleri parçalanmış,
tutunarak taşlara...

Ve çöktü Halil aynı taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, Halil'e de arsızdı...

...

Halil, eli durmuş yüreğinde...
Yusuf, bedeni dağın kurağında...

Ve hâlâ koşuyor Handan...
Bırakarak ardında,
koca bir 'HALİL ile HANDAN' destanı...

(istanbul-10.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan 2

Ey Halil'in gül kokulu Handan'ı
Yusuf olup inletirsin zindanı

Bîçâredir dağlar, kayalar, taşlar
Halil'in dâvâsı semâda başlar

Tutar mı sanırsın Halil'i zindan
Bilmezsin her kılıç kurtulur kından

Halil'in sevdâsı arza yayılır
Gün gelir her âşık Halil sayılır

(namrun-04.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan III (Ak Ey Gözyaşım)

Ey gözyaşım...
Ak akabildiğin kadar...
Ama...
Eğer anlatacaksan sorduklarında,
Halil'in sevdâsını...
Handan'ın gözyaşlarında boğulan...

Hani kaçmıştı ya Handan,
Bir arsızın zulümâtından,
dağlara...

Bir arsızın,
Halil'in yokluğunu fırsat bilip,
göz koyan Handan'ın saflığına...
ve hiç ağlamamış bugüne kadar,
sevmemiş...
bir arsızın zulümâtından...
O gün hiç bu kadar yakmamıştı güneş,
Ve batmamıştı eline kayalar,
bu kadar sert...
Dağlar bir arsızdı o gün...

Ardından gelen saflık düşmanına mı,
Eline ayağına batan taşların acısına mı,
Bağrından ayırmadığı Yusuf'unun feryâdına mı,
Yoksa Halil'in gümânına mı,
Neye yansındı Handan?

Eve vardı Halil...
Handan'sız,
Yusuf'suz,
Boş eve vardı Halil...
Ciğeri Yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bugüne dek ondan önce Hiç çıkmamıştı Handan...
Ciğeri yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bir zâlimi koşarken görmüştü dağlara doğru...
Kovalar gibi bir mazlumu...
Sol tarafına koyarak elini,
koşarak peşine düştü Halil...
Koşuyor Halil...
Koşuyor zâlim...
Ve koşuyor Handan...

İşte bir çukur!
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!

Etrafından dolaşsa zaman,
Üzerinden atlasa can kaybı...
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!
Önce can...
Önce can, dedi Handan...
Önce Yusuf'u atmalıydı çukurun üzerinden...
Sonra kendini...
Öyle mi yapmalıydı?
Ne yapmalıydı?
Evet yapmalıydı!

Attı minik Yusuf'u Handan...
Önce yavaş yavaş sesi,
Sonra birden nefesi,
kesildi Yusuf'un...
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Oğlumu çukura düşürten şehvet,
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Bizi bu hâle düşüren arsız, Yâ Rabbî...

Yankılandı bedduâları Handan'ın, tüm dağlarda...
Ama...
Boş döndüler geri...
Getiremediler minik Yusuf'u...

Sus Yusuf sus...
Ağlama...
Oraya da uğrar elbet,
Adaşının düştüğü yere uğrayan,
şen kervan...

Koşuyordu Handan...
'İrzımı kurtarıp, geri dönerim oğlumu almaya' diyordu...
İnşaallah...
Koşuyordu Handan,
koşabildiği kadar...

Ve çöktü zâlim bir taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, zâlime de arsızdı...

Koşuyordu Handan,
bilmeden öldüğünü,

peşindeki zâlimin,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
geri alabilmek için Yusuf'unu,
ezberleyerek geçtiği yerleri...

Koşuyordu Handan,
bilmeden yola düştüğünü Halil'in,
duyarak Handan'ın yokluğunu,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
elleri parçalanmış,
tutunarak taşlara...

Ve çöktü Halil aynı taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, Halil'e de arsızdı...

...

Halil, eli durmuş yüreğinde...
Yusuf, bedeni dağın kurağında...

Ve hâlâ koşuyor Handan...
Bırakarak ardında,
koca bir 'HALİL ile HANDAN' destanı...

(istanbul-10.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halsızım

Dolaştım bütün cihanın dağlarını, illerini
Güç kalmadı döndürmeye Hakka nefsin dillerini
Gönder ebâbillerini
Gönder ebâbillerini
Gönder ebâbillerini

Yâ Rabb, halsızım

...

Tercih edip âhirete mallarını pullarını
İpeklere bezenince hor görürler çullarını
İslah eyle kullarını
İslah eyle kullarını
İslah eyle kullarını

Yâ Rabb, halsızım

...

Yürekleri korku salar, küfre mızrak atmaz olur
Boyun eğer zulümlere, kaşlarını çatmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur

Yâ Rabb, halsızım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hani

Hani,görsem diyorum önümü
Görsem ya
Bakmasam ardıma
Gerekmeksizin
Hissetmesem arkamdan ıslık çalan solukları
Hani,görsem diyorum önümü
Açmadan gözlerimi

Yaşlansam beyazdan nasibini almamış bulutlara
Yağsam çılgınlar gibi
Kıpkırmızı ovalara
Kan kokulu
Sellerden geçsem,fırtınada bulsam kendimi

Hani,görsem diyorum önümü
Ardımdayken sen

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hani 2

kalbim acıyor sevdân hani
ödüm kopuyor sedân hani
gözüm arıyor edân hani
hani hani

toprak senin, sen kaç, ben gelirim gülüm
aguş senin, sen aç, ben koşarım gülüm
yıldız senin, sen saç, ben toplarım gülüm
aşkı benden âlâ mecnun hani
hani hani

...

sevmek ahmaklık olurdu hani
hazı dünyâda kalırdı hani
hani âşıklar ölüdü hani
hani hani

göynüm senin, sen kır, ben susarım gülüm
zaman senin, sen dur, ben beklerim gülüm
bilek senin, sen vur, ben düşerim gülüm
aşkı benden âlâ mecnun hani
hani hani

...

uyku bölündü dağıldı hani
yitip giden dem değildi hani
zalımlar bile eğildi hani
hani hani

karar senin, sen ver, ben eylerim gülüm
diken senin, sen ser, ben yürürüm gülüm
organ senin, sen ger, ben dolarım gülüm
aşkı benden âlâ mecnun hani
hani hani

Muş - 10.09.2011

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hasret Tende Kalıyor Ya

Ne bir çatı ne bir direk
Hasret tende kalıyor ya
Azrâile yar ne gerek
Ellerin can alıyor ya

Sedâ-i bâyı dinledim
Sanırım dert harmanladım
Sorarsan nerden anladım
Göz uzağa dalıyor ya

Bıaktım Ayhanım nazı
Deryâya terkettim sazı
Bülbüllerin her avâzı
Gülü derde salıyor ya

(tarsus - 30.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hasretlik Kanımla Boğulsun Yine

Söyle yar şimdi ben kimi sarayım
Bu sabah yanımda değilsin yine
Ses ver ki bir nefes Tûr'a varayım
Utanıp tüm dağlar, eğilsin yine

Hakk nasîb etmezse uğramaz ölüm
Ayrılık ölümden yeğindir gülüm
Başka bir cefâya yok tahammülüm
Tüm dertler derdinle dağılsın yine

Yalnızca Hakk'ındır ebed ve ezel
Gün gelir türâba girer her hazal
Arz bile seninle başka bir güzel
Yıldızlar semâya yığılsın yine

Anladım dert bitmez yük taşınmadan
Yol vermez bu dağlar, taş aşınmadan
Vur ki yâr hançeri hiç düşünmeden
Hasretlik kanımla boğulsun yine

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hasta Çağ

Bir çağdan çıkıyor Adem'in soyu
Ardına bakmaktan, yola bakmıyor
Kulağı kul etmiş, boynuzun boyu
Ayıbın öğretmeye şapka takmıyor

Ağlardı peygamber duysa, kahırdan
Uyuştuk 'çağdaşlık' denen zehirden
Bir zaman çağlayıp coşan nehirden
Kurumuş yataklar, katre akıyor

Aldanmış insanlık fâni tapuya
Sığınmış bir çatı bir de kapıya
Çağlardır yükselen aziz yapıya
Bugün bir müslüman, çivi çakmıyor

Yerinde, ümmetin bâtil neşesi
Eksilmez elinden şerbet şişesi
Buz tutmuş, kalplerin herbir köşesi
Ayhan'ım ölsem de yürek yakmıyor

(istanbul-23.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hazal

Dünyâ bir bahçedir, insanlar çiçek
En mâsum desenler en güzeldedir
Sağlamdır gövdesi, dalları saçak
Kalpleri sen gibi bir hazaldadır

08.11.2006 - Ceyhan

(Not: Sevdiğim... Dediğin gibi oldu; hazal ben değilim. Sen hem hazalsın hem de çiçek... Bana kalan; çiçekken açtığın, hazalken koştüğün toprak olmak. Toprağım ben...)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hem Deliyim Hem Budala

Kimi dedi budala
Güvenilmez bu dala
Kimi dedi be deli
Bu mu ömrün bedeli

-

Ölmek istedim bir an, gözümde küçüldü arz
Kızarak baktı Kur'an, dedi sebât etmek farz

Hâl bilinir duyurmaz, dilde bir gevşeklik var
Tesellî de doyurmaz, yalnız o ânı savar

Görünenler yalandır, sanma bu duvar gerçek
Ne imâr ne talandır, temeldir esas ölçek

Bil bakalım ben kimim, nedir benim ederim
Ne doktor ne hekimim, âmentu billâh derim

-

Kimi dedi budala
Güvenilmez bu dala
Kimi dedi be deli
Bu mu ömrün bedeli

-

Hem deliyim hem budala...

Adana - 19.02.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hepsi Bu mu?

Çilelerim bitmez iken...
Koca ömür yetmez iken...
Dilim tek laf etmez iken...
Sarfettiğin sözler bu mu?

Kara bilmez ak güleçtim...
Siper sanıp seni seçtim...
Nice dağlar delip geçtim...
Katettiğin düzler bu mu?

Cenab-Hak verir aşım...
Enaz dört katındır yaşım...
Suyum kandır katık taşım...
Aş ettiğin közler bu mu?

Üveyikler konar dala...
Bazı göğdür bazı ala...
Öldüm öksüz kala kala...
Terkettiğin özler bu mu?

Artık ölmem sana nankör...
Kefeni sen kendine ör...
AYHAN olduktan sonra kör...
Bahşettiğin gözler bu mu?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Her Gelen Bir İsim, Cisim Çiziyor

Ağzımın tadını bozar ihânet
Damağım dilimde barut seziyor
Etmedim yıllarca zâlime lânet
Şimdiyse vicdânım beni eziyor

Gördüğüm sûretten utanır oldum
Gönülden toprağa atanır oldum
Uzanan namluyu ne tanır oldum
Ne de kalbimde bir umut geziyor

Gönlümde duvar var, taşlı sıvalı
Kulağım pas tutmuş, gözüm güveli
Dikenden korkanı sevdim seveli
Ellerim bezdikçe gülden beziyor

Ayhanım baktığın binâ tasalı
Yıkıldı, devrildi dilin susalı
Yüreğin beyaz bir kâğıt misâli
Her gelen bir isim, cisim çiziyor

10.10.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Her Gnm Sensin - Sevgililer Gününe

Yarınımsın, dnm sensin
retimsin, nm sensin
Sevgililer günü ne ki
Her anım, her günüm sensin

13.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Her Günü Kutlu Olsun (Anama)

(Anama, her anneler gününde...)

Kimin ömrüne yanam
Kiminle ömre kanam
Bugün bidâitse anam
Her günü kutlu olsun

(adana-1998)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Her Sabah Uyanır Gibi Ayhan Kardeşim

Gayrı devir susmak devridir
Aklım almaz uzak secdeleri
Bencil ol derken arzistler
Anlamadıkları hâlde Hüdâ dilinden
Uzak secdeleri anlatan
Gayrı devir susmak devridir

Gidelim demeden bir tek kalana
Sevdirerek yol telâşını
Sağlam bir ip tutmanın heyecânı ile
Sökerek zincirleri çakılı kalmış çatılı asfaltta
Yol telâşına düştüm sebepsiz
Gidelim demeden bir tek kalana

Soğuk mudur oralar hocam
Diner mi yüreğimin ateşi
Kuzeye eyvallâh etmeksizin
Doğuya dönsem insancıl yanlarımı
Unutmadan doğduğum yeri
Donar mıyım senden beri
Soğuk mudur oralar hocam

Sakalım sızlar lâf aralarında
Tükürmek dahî istemiyor canım
Çirke çirkefe
Boğulmalarını bekliyorum bir gece
Çekilip gitmelerini bekliyorum arz-u semâdan
Bir tek söz bile söyleyemeden
Sakalım sızlar lâf aralarında

Genliğim yitse umurumda değil
Bes görmeyeyim yaşlandıklarını
Onların da
İkimizde kör kuyulara düşsek
Ve bilsem ki el ele tutuşsak kurtulacağız
El verirsem nâmerdim nâmerde
Genliğim yitse umurumda değil

Kaybolsam doğurganlığında atâletin
Anası varmış gibi ama yok
Bilsem ki silinecek tüm sözler doğmadan
Korkarım karışmaktan
Zifiri gözlü kukumavlara
Ağlarım ibrâhim kıvâmında secdelerce
Duman gibi dağılmak isterim keşmekeşten
İş değil, 'ol' desin Hakk yeter ki
Kaybolsam doğurganlığında atâletin

Her sabah uyanır gibi Ayhan kardeşim
Her sabah besmele çeker gibi kalkabildiğine şükürle
Sakin kapılma anaforuna zamansız kararların
Yemin et unutmayacağına bu şekilsiz şiiri

Ezberler gibi tevâzû duâsını, melânet sözünü
Ve her sabah uyanır gibi Ayhan kardeşim

adana-14.06.07

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Hey Bülbül (Ben de Giderim)

Hey bülbül hey dalda durup figân edersin
Kimbilir kimin derdini kimlere dersin

Haber getir sevdiğimden, ne yapar Şimdi
'Boşver' dersin sorar ise 'bu kişi kimdi'

Dillerine gam düŐenin derdi saklıdır
'Dil'i söyler, 'dil'e geçmez sözü, haklıdır

Bu dağların kuraklığı yürek piŐirir
Zamansızca, amansızca aşka düŐürür

Şimdi yre git de söyle bülbül derdimi
Ben burdayım bırakamam, kendi yurdumu

Gurbetliğin sıcağını o da biliyor
Ben onu düŐlerken, acep o ne diliyor

Her yağmurun ardı sıra toprak kokuyor
Yine dönüp gözyaşlarım, ona akıyor

Herkes gitti trb olup, budur kaderim
Söyle yre; istemezse ben de giderim

(istanbul-07.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hey Hât

Hey hât yönüm sana doğru
Dönmem gelse binbir çağrı
Açtım, gel de vur şu bağı
Kalpte imânî bir ağı
Hey hât yönüm sana doğru

Güneşimsin asra dolan
Etrafımda binbir yalan
Mutlak şerri eyle talan
Kalpte ışığındır kalan
Güneşimsin asra dolan

Benden doldu taştı derdim
Kâr etmiyor binbir yardım
Kurumuş bir dildir ardım
Kalpte sığağını sardım
Benden doldu taştı derdim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hiddet İle Oyun Olur mu

Tek başına aşılmıyor, dağlar tepeler
Bir çobana dil vermeyen koyun olur mu
Kula kulluk eder, cahil körpeler
Hakk önünde eğilmeyen boyun olur mu

Vurulursam kanatlarım toprağı örter
Kırılırsam bakışlarım deryâyı tartar
Bu feryâdım göğe çıkıp, semâyı yırtar
Sana dedim, hiddet ile oyun olur mu

Ne gerçekte diner korkun ne de düşünde
Vazgeçmeye meyledersin yolun başında
Kavrulur, yanar yüreğın şer ateşinde
Söndürmeye bir damlacık suyun olur mu

Belki yokluk yuva olur belki de naim
Anda takdir edilir kim asi kim kaim
Hakk isterse helâk eder, isterse dâim
Binbir oğlun olur yine, soyun olur mu

(İstanbul - 14.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hilatım Sensin

Bir garip bağ gizli her tel saçında
Kalbimi bağlayan halatım sensin
Dünyanın ahengi, süsü içinde
En güzel ziynetim, hilatım sensin

Adana (25.09.14)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hocam

Uzaktı tevhîde tüm amaçlarım
Harâptı duvarım ve ağaçlarım
Kirinden pasından solan saçlarım
Belik belik oldu, örüldü hocam

Eğriydi düz gibi görünen yolum
Şaşmıştı eskiden sağım ve solum
Kur'an'ın ipinde gevşeyen kolum
Emrinle bir başka gerildi hocam

Üzüldün hâlime, üzgünüm diye
Dinledin bin defâ, sormadın niye
Geceler ân oldu, yıllar sâniye
Sen değil, geceler yoruldu hocam

Çarpmıştım şeytanın güçlü bendine
Çevirdin yönümü Hakk'ın indine
Su döktün, toprağım geldi kendine
Dün solan gül bugün dirildi hocam

Tevhîdin özüdür dirâyet dedin
İslâm'a etmeli sirâyet dedin
Yol biter, gelirse nihâyet dedin
Hasretle türâba girildi hocam

Gerçeği öğrendim senin yanında
Aklandı vicdânım Hakk'ın önünde
Tek namaz kıldığım yıllar sonunda
Secdeye birlikte varıldı hocam

İsminde duyarım selâmetliği
Gözünde görürüm imâmetliği
Ben serden görmedim bu ümmetliği
Seninle birliğe erildi hocam

AYHAN'dır bu sözü getiren dile
Söylüyor tüm hâlis hisleri ile
Bu sözler nefesine fazlaysa bile
Kaleme gönlümce verildi hocam

(istanbul-09.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hocam 2

Yılıklar şahlanmış adres soruyor
Ol maksûdu ben de arayım hocam
Güvercinler âsumânı koruyor
Sal beni de arşa varayım hocam

Çağredince bâtil tohumlar kurur
İklîm susar, dağlarda karlar erir
Hükmü silâh tutan bilekler verir
Sen de yol ver küfrü tarayım hocam

Kış oldu canların bahârı güzü
Kalmadı dünyânın doğrusu, düzü
Hayâle sığmıyor gayrı gökyüzü
Tevhîd ile arzı yarayım hocam

Kararan zindanlar benzer mi eve
Evlâdır başımı koysam aleve
Gel bana destûr ver, ben seve seve
Fezâyı belime sarayım hocam

Mavi gök çöktü ben dedim Yâ Sabır
Delindi yağız yer açıldı kabir
Başladık bir dururuz bir zafer bir
Varsa engel söyle kırayım hocam

Ayrılmaktır zulüm hakkın izinden
Belâ deyip çarketmektir sözünden
Bak yüzüme feyz alayım gözünden
Hakk ilini dikip, kurayım hocam

Pis ellere kalın mihlar çakılsın
Toplansın meydanda ruhlar yakılsın
Bütün putlar terkedilsin yıkılsın
Karşısında dimdik durayım hocam

Alkış tutulur mu kaçıp gidene
Kalıp ölmek ile bu borç ödene
Dilin bozup tek kelime edene
Çat kaşını, hesap sorayım hocam

Ayhanım zâlîme etmekle minnet
Kazanılmaz ne saygınlık ne cennet
Eyler isem bu da'vâya ihânet
Sen hançeri tut ben vurayım hocam

05.09.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hoşgeldin Oğlum (Oğlum İsmail Ammâr'a...)

Hazırladım bak elif-bâ'nı
Süslesin diye dilrubânı
Hazırladım bak seccâdeni
Hakk salâtkâr kılsın seni
Konuş dilin eylesin sadâ
İlk kelimen anne olsa da
Yürü toprak görsün ayağın
Gül ile dolsun gönül bağın

Hoşgeldin oğlum evimize
Hoşgeldin oğlum kalbimize
Seni büyütme ne zor ne zahmet
Sen geldin ya geldi rahmet

Ey İbrâhim'in kurbânı
Gelip şâd ettin babanı
Ey Yâsir'in şirin cânı
Annesinin ilk heyecânı
Gül bizi de güler eyle
Baksın gözlerin neş'eyle
Gülümse cennetten bize
Güneş doğsun yüreğimize

Hoşgeldin oğlum evimize
Hoşgeldin oğlum kalbimize
Seni büyütme ne zor ne zahmet
Sen geldin ya geldi rahmet

(adana - 17.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hücre

Ruh çamura saplanır, bahçede cismin yürür
Kimi volta atarken kimi yatakta çürür
Hiç kalkmayacak gibi gözüne perde iner
Ne kahkahan durulur ne de gözyaşın diner

En yüce dağlar bile zor görünür dumanda
Heybetlik ne demektir, o da yiter zamanda
Unutursun saymayı, bilmezsin kaçtı şafak
Sonun ya dört duvardır ya da bir karış toprak

Aklına gelir gibi olur eski sevdiğin
Şimdi ölüm evlilik, her cenaze bir düğün
Yakınlar uzak olur, uzaklar ulaşılmaz
Bu dağ vuslat dağıdır, istesen de aşılmaz

Ne kızgınlık ne nefret ne de bir kin duyarsın
Mutsuzluğu sessizce yüreğine koyarsın
Gözkapağın aralık, baygındır bakışların
Yazların fırtınalı, güneşlidir kışların

Bakmaz olur gözlerin kapıdan girenlere
Kulağın tepki vermez bağıran sirenlere
Adımların yavaşlar kımıldamaz kolların
Yönler belirsizleşir, sağa benzer solların

Bir şarkı mırıldanıp, bir ıslık çalmayalı
Ne kadar uzun olmuş düşün kurup dalmayalı
Kazma kürek tutmayan ellerin yumuşamış
Yalnız özgürlük değil, güç de seni boşamış

Gözlerinin ferinde ne bir umut çizgisi
Ne de kalbinde kalmış sevdanın belirtisi
Kadın, erkek, yaşlı, genç, hepsi birdir gözünde
İnsan değildir insan, sevgi yoksa özünde

Ey umutsuz kardeşim, ey azap duyan beden
Hakktan umut kesilmez, böyle söylüyor giden
Kapansa da kapılar, açılır bir pencere
Zaman gelir yıkılır, çürüdüğün bu hücre

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hücre II

Hücre dolu, hücre boş
Orda güneş bile loş

Hücre gerçek, hücre yok
Karnın hem aç hem de tok

Hücre çöplük, hücre köşk
Bâzen kindir bâzen aşk

(istanbul - 2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hünkârım

Kelleyi uçuran sürç-ü lisândır
Kışın diğêr adı küfr-ü nisândır
Bekleme mucize benden hünkârım
En nihayetinde bu bir insandır

Dilimin ölçüsü ne mal ne para
Tertemiz benliğim düşmez inkâra
İnfaza bahane dersên hünkârım
İşte bir sükûnet, işte bir yara

Yurmaya boynumu devir önüne
Öyle bir öldür ki, ün kat ününe
Atinin rengini bilsen hünkârım
Dönüp de bakmazdın kirli dününe

Ayhan Yavuz Açığöz

Islak Doğdum

Aklım bastı ana dedim
Anam öldü öksüz kaldım
Gönlüm aşktan yana dedim
Aşıklardan nasip aldım

Dilim dönmez gayrı söze
Ayak bastım hain düze
Umman aşım yüze yüze
Sevda denizine daldım

Su istedim ağı verdi
Hak deyince göğe erdi
Bazen sevip bazen yerdi
Gururumdan ödün saldım

Hal hatrımı sormadılar
Gelmeye can yormadılar
Muradımı görmediler
Gönüllerden murat çaldım

Yaşım erdi büyük oldum
Yaprak döktüm dertle soldum
Yağmur yağdı katre doldum
Islak doğdum ıslak kaldım

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ismarlama Őir Olmaz

(Lisede kendisi için Őir yazmamı isteyen bir kıza yazmıŐtım. ŐzŐlmŐŐtŐr herhalde...)

Ismarlama Őir olmaz
Sevinç ister, elem ister
Bakmak ile kağıt dolmaz
Kan yazılı kalem ister

(adana-2000)

Ayhan Yavuz AıkgŐz

İbret

Titriyorken ellerim körelmekte kalemim
Üç beş satır yazmakla tükenir mi elemim
Yüreğimde biriken yaşlar gözümde akar
Kör olursa gözlerim döner özümde akar

Hücremin duvarında yazan çılgın satırlar
Başım önde gezdiğim harbi hatırlatırlar
İdamlık bir mahkumun yüzündeki ifade
Önce yürek dağlarken geçiyor alelâde

Bağırıyor gardiyan "Geldi ölüm saatin"
Geçmiş sizlere ömür ziyaretçindir atın
Korku dolu her yanım gözlerim kan çanağı
Ruhumun Azrail'den yok başka dayanağı

Ne de kolay söyledi o can alan sözleri
Kelepçelerken beni parıldadı gözleri
"Hele dur bir soluklan hazır değilim" dedim
Ya o kahkaha attı ya ben kafayı yedim

Ayağımdan kolumdan sarkar zincirler yere
Dönüp baktım hücreme ağladım son bir kere
Yaştan kızaran gözüm duvarlara takıldı
Benden kalan bir şiir, birkaç kara çakıldı

Yolcu yolunda gerek korku fayda sağlamaz
Boynum kıldan incedir kendi düşen ağlamaz
Başım dimdik yürüdüm upuzun koridorda
"Dik geldi dik gidiyor" yazıyordu raporda

Yalın ayak yürürken gözüm daldı bir ara
Zaman geldi geçiyor kapanır mı bu yara
Tiz bir haykırma ile açılırken sürgüler
Hücredeki başıboş günlerimi sorgular

Biraz düşündüm önce neden geldim buraya
Harcadığım emekler gitmiş miydi araya
Şilkindim kuvvetlice, birden titredi içim
Üşümek değildi bu, belki yanmak bir biçim

Sanki ben bir fareyim mahpus koca bir kapan
Cellat işaret etti "İşte şu senin sehpan"
Ben sehpanın yanında çevremde kalabalık
Bir kuş daha uçuyor, herkese verin salık

Cellat bana dönerek son isteğimi sordu
Neden bilmem beynime ölüm korkusu vurdu
Bana bakarak dedi "Suçundan pişman mısın? "
Gülerek cevap verdim "Derdime derman mısın? "

(mersin-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İçim Götürmez Oldu

Ayrılıktan ölüm anlaşılınca
Özden çıkıp söze yanaşılınca
Aşk ne demek, akla danışılınca
Sevdâları içim götürmez oldu

Hafif geldi, ekmeğime taş koydum
Yetmez dedim, bir de kanlı aş koydum
Yarım kalmış bir şiire baş koydum
Parmaklarım yazıp bitirmez oldu

Örnek aldım akıncıyı deliyi
Sonra dönüp ad verdim musalliyi
Dâvet ettim Hacı Bektaş Veli'yi
Mescidime varıp oturmaz oldu

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İçimdekilerim

İçimde ne varsa benim, ve dahî gurbet
Gün rûhumdur, güneş benim, ve zifîr kürbet

Muş - 19.11.2011

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İdâm

Bir zaman en büyük arzumdu gülmek
Şimdiyse boynumda dört büyük ilmek

Gözden yaş sızıyor, dilim dönmüyor
Hayat yok, şerit yok, filim dönmüyor

Arkamda yüzlerce bekler zebâni
Kaçmak mı, böyle bir hâlde mi yani

Kolumda ateşten bir demir bilek
Sorsalar ağlardım, nedir son dilek

Vücûdum kendini hissetmez oldu
Bildim ki, sırdaşım nergis de soldu

L harfi çınardan, O harfi yünden
Hey hât, ihânete uğradım dünden

Üçyüzkırk şaşkın göz bakar gözüme
Soğuk bir uyuşma indi dizime

Ağlasam korkağım, gülsem deliyim
Ne yapsam acaba, nerden bileyim

'Üçyüzkırk eksi bir' nerdesin anam!
Sen tutuştur beni, seninle yanam

Ellerim buz tuttu, kalbim çıldırdı
Bir adam, ahbersiz duâ kıldırdı

Yüreğim acıyor, sesim kesildi
Bu hâlde kimbilir kaç gül asıldı?

Amaç itirafsa, işte itiraf
Sevmedim ölmeyi, korku her taraf

...

Tüm gözler âniden doldular nemle
Celladım gülerek; 'Düşün iskemle! '

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İfâ Bu Mudur

Mevti bilirim, ben mevtâyı değil
Göze gelir sancı, vefâ bu mudur
Usu bilirim, ben ustayı değil
Amel yetim kalmış, ifâ bu mudur

(29,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İhtiyar Yüreğim

Boy vermemiş ekin
İhtiyar yüreğim
Şana benden yakın
İhtiyar yüreğim

Kul geçmez sokaktan
Kan gitmez şakaktan
Bıktı ağlamaktan
İhtiyar yüreğim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İki Büyükmüş Birden

Gözlerimden dökülen, son damlaları aşkın
Nice damlalar döktüm, iki seneyi aşkın

Önceleri ben için, açmamış taze güldü
Ben açmamış dedikçe, elâlem bana güldü

Çırpınırken çâresiz, yakalandım bir ağla
Bu dert seni de yakar, hemşerim sen de ağla

Dedim; 'Ayhan, hayırdır, ne oldu sana birden'
Cevap verdi sessizce; 'iki büyükmüş birden'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İki Güzel Yaprak (Evleniyorum...)

(7 Temmuz 2007'de evleniyorum biiznillâh... Bu şiir, müstakbel güzel eşim Sümeyye'ye ithâfımdır...)

İki yaprak bir dala, tutundu vefâ ile
Toplandı pîr-u bala, şâd eyelendi âile

Yuvanız bundan gayrı, dam semâ halı toprak
Kalmayın gülden ayrı, ey güzel iki yaprak

(adana-12.06.07)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İlle Cennet

Ne bağ kalsın babamdan ne de bir salkım üzüm
İlle cennet isterim, gayrısın görmez gözüm

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

İlmekte Sallanan Çocuk

Açınca gözümü gördüm bir perde
Nerde para ve mal, sonsuzluk nerde
Servetim sandığım onca güzel şey
Bir avuç toprakmış yattığım yerde

Güneşten yoksunum, soldum derdimden
Duruldum ansızın, öldüm derdimden
Bazı gün ağladım sabaha kadar
Bazı gün çıldırıp, güldüm derdimden

Ey boynu ilmekte sallanan çocuk
En soğuk mevsimde dallanan çocuk
Nerdeler seni bu hâle itenler
Ateşin bağına yollanan çocuk

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İlm-i Hilkat

Her yöne bakan gözler, göremez hakîkati
Bilemez hangi sözler, hatırlatır hilkatı

(ceyhan-06.09.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İman Söz Vermektir

Söz vermek almaktır sözün dengini
Bilmese de kes atının rengini
İmân da ol söz gibidir verilir
Anda ekim biter, başak derilir

07.09.2006 Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İmânın Bedeli

Gönülden korkuyu atıp silmeden
Silinmez alnımdan bu sefil kara
Pes etmek yakışmaz, durmak bilmeden
Çıksa da hamdeden dillerde yara

Avlanmak isteriz, henüz uçmayıp
Hayırlar umarız, şerden kaçmayıp
Bollukta hamd ile avuç açmayıp
Mûcize bekleriz düşünce dara

Kimisi berdûş der, kimisi deli
Kınandık dillerce, îmân edeli
Ödenmez nîmetin zerre bedeli
Cebimiz dolsa da keseyle para

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İnandım

Bilemedim kalbim ile görmeyi
Bir soysuzun gözlerine inandım
Ele sordum, düşüm' hayra yormayı
Düş görmezsin sözlerine inandım

Müridinden oldum salât kılmazın
Tezgâhına düştüm şerden yılmazın
Üçe kadar saymasını bilmezsin
Binlerine, yüzlerine inandım

Vardığını sandım koşamayanın
Erdiğini sandım aşamayanın
Kıştan başka mevsim yaşamayanın
Yazlarına, güzlerine inandım

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İsimli Günler

Yâ Rabbî Senindir ebed ve ezel
Gelmiyor aklıma kalıcı hîle
Seninle olduğum tüm günler güzel
Koyulmuş bir ismi olmasa bile

(adana - 07.09.2006)

(Tüm kandil mesajlarına toplu cevaptır...)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İslâmın Tortusuyuz

Dilimiz Hakk dese de
İslâm'ın tortusuyuz
Gönül aşk eylese de
İslâm'ın tortusuyuz

Soyumuz seyyid değil
Sözümüz ahid değil
Bizler mücâhid değil
İslâm'ın tortusuyuz

Biri Lût biri hünkâr
Kimi dul kimi bekâr
İşte hâller âşikâr
İslâm'ın tortusuyuz

Nûr ile yağın yüzler
Nice ovalar düzler
Nasır tutsa da dizler
İslâm'ın tortusuyuz

Hakk'tan gelir merhamed
El açıp bekler ümmed
Hâle bak Yâ Muhammed
İslâm'ın tortusuyuz

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İslâm-Zafer Marşı

Sevdâımıza değmez küfrün kurşunu
Göğsümüz çelikten dağlara benzer
Bir solukta geçtik kırkbin arşını
Bizimle bu yollar bağlara benzer

Kurtulur pasından kılıçlar kınlar
Kaçar zülfikârdan yüreksiz dinler
Andolsun ki biter bu kara günler
Sözümüz aydınlık çağlara benzer

Gün gelir mü 'minin coşar dilleri
Boranları yırtar, aşar selleri
Kenetlenmiş iman kokan elleri
Zincirden örülü ağlara benzer

Gör bizi kalbimiz volkana benzer
Geçirmez nifağı kalkana benzer
Gözyaşımız kızıl, al kana benzer
Günahtan gayrıya ağlamayız biz

(adana - 01.06.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İstanbul Kokulum

Ağla sevdiğim...

Göz pınarların hiç bu kadar çaresiz değildi belki.

Ve sen hiç böylesine kederle bakmadın bu şehre, daha önce.

Üzülme!

O ay gibi parlak göz bebeklerini titreten,
sımsıcak bakışlarını, Kız Kulesine zincirleyen,
islatan, meltem soğuşunda pembeleşen yanaklarını,
dudağının kenarından geçip, yer çekimi istikametinde süzülen...

tertemiz damlalar,

alelade bir yerin zeminine değil,
İstanbul'a düşüyor!

Her gün, bir gün öncesinden daha güzel,
Ve daha masumdun her ağladığında, gülen güllerden...

Biliyorum, sen de sevdalıydın benim gibi,

sen de çay içerdin Küçük Ayasofya'da pazar ikindileri...

sen de binerdin Üsküdar vapuruna, seyretmek için martıları, akşam üzeri...

sen de erken kalkardın sabahları simit kokusuna...

sen de yürürdün Beyoğlu'nda, bir aşağı bir yukarı, öylesine...

Biliyorum, sen de sevdalıydın benim gibi,

İstanbul'a...

Dökülürdü kirpiklerinden Çamlıca Akşamının kızıl güneşi...

Sessizliğinde boğardı, gündüz keşmekeşinin son kalıntılarını...

Böyle bir akşamın ardından, vururken avuçlarıma Eyüp Sultan sabahının ilk ışıkları,
Uç şey için yakarmıştım Allah'a;

cennet bahçesi,
İstanbul kokusu,
ve sen...

Şimdi ise senin yokluğuna ağlar, kimsesiz güvercinler...

Alışamadım gidişine inan!

Yine de kesmedim umudumu, ne cennetten ne İstanbul'dan...

Artık sen yoksun ama...

Beni teselli eden İstanbul var.

bir de Haliç yakamozunda asılı kalan gülümsemen...

Ben seninle yaşadım bu şehri, şimdiye kadar,

Ve bir gün bırakırsam, sensiz yaşamayı da,

gene bu şehirde bırakırım.

İstanbul kokulum...

'Ne zaman ki vuslatlar, bu şehirde dem bulur

O an her mevsim bahar, her yer İstanbul olur'

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İstersen Sükût Eyle

Ağla gül yaralısın, dikeninden kan damlar
Acımadan kopardı, seni çirkin adamlar

Susma desem nâfile, susacak hâlin mi var
Hep sen mi yutacaksın, hep onlar mı kusacak

Sen piyonsun onlar şah, döner büyük bir kumar
Yurdundan uzaktasın, bahçen olmuş tarumar

Kalbin yüz dem kırılmış, bakarsın durgun durgun
Bilirsin ilk değildi, yediğin bu son vurgun

Sökük br torban vardı, içinde de hayâlin
Gülerdin söylesele böyle olacak hâlin

Şafak hüsrâna atar, gün döner ihânete
Yüreğin parça parça, gücün yok metânete

Gemiler istilâda, vurulmuş tayfaları
Ve buruşup yırtılmış, gönlünün sayfaları

Ne utanan var gülüm, ne de yüzü kızaran
Seni bağlar bu duvar, dör bir yanını saran

Yaralanmış rûhuna, bulamadın mı merhem
Sızlayıp ağlayarak, onmuyor mu bir dirhem

Güneş doğmaz, edersin yıldızlara yârenlik
Sanma bu gece bitmez, aydınlanmaz karanlık

Bak gölgene büyüyor, küçülürken dert keder
Sen yalnızca avuç aç, melekler duâ eder

Şimdi kelâm sendedir, ne istiyorsan söyle
İster dağları inler, istersen sükût eyle

Muş - 27.06.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İsyânı Bedestenden Almadım Ben

Yol bana düşman, ben yola düşmanım
Ayaklarım buz gibi
Aklıma gelen her şey üşüyor
Karım bile dalgın bakıyor
Arnavut kaldırımında büyüyen oğlumuz
Sakin her gecede güneşin son çığlıkları
Bir ses 'git' diyor
'Arkanın olmadığını farz et de git'
En önde inanmadığım bu sadâ
Arkada ben
Gidiyorum sessiz sadâsız
Yol bana düşman, ben yola düşmanım

Bir karanlık çöküyor genç şakaklarıma
Damarlarım yorulmuş, dedemden çok
Sâkin bir ölüm düşlemek için
Ya erken yaşlandım
Ya yaşıma yakışan çok şeyden vazgeçtim
Dönmek de zor gitmek de
Fikr-i ihbâr-ı netice de
Gözlerim kadar bile olamayan rûhuma göktüğü gibi
Bir karanlık çöküyor genç şakaklarıma

Eyvallâh etmedim zâten benim olmayan bir lokmaya
Delmediğim dağ, dişlemediğim taş kalmadı
El açan nefsim bile
Utandı bu serzenişe
Bilmediğim bir umut kapısı var da
Ben mi bakmıyorum
Siz beni abdu'l arz mı sandınız
Haram yemekten korktuğumu kim söyledi
Ben zâten
Eyvallâh etmedim benim olmayan bir lokmaya

İsyânı bedestenden almadım ben
Şatacak tek şeyim gurûr
Özlemlerime takas etmekten çekinmediğim
Bir tek kuruşum olmadı benim
Şimdi gidiyorum
Aklımdaki donmuş korkularım size emânet
Oğluma ibret, torunlarıma rivâyet
Yürek yürek dağılan itirâflarım
Bir teslimiyette buluşur elbet
Hep serzenecek değilim ya
İsyânı bedestenden almadım ben

(adana - 16.06.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İtirâf

Sevdaya düşmüşsün gönül kandırma beni
Bu kadar özlemezdin bilirim gideni
Önceden kızardım anladım yeni yeni
SEN HAKLISIN

Giden de bilir kalan da bilir bu yolu
Kalbin çift çift atar gözlerin dolu dolu
Birşey diyeyim şaşırmadan sağı solu
SEN HAKLISIN

Gölgene aldırma yürü güneşe doğru
Karanlıktan değil ışıktan gelir çağrı
Yolun ister dümdüz olsun isterse eğri
SEN HAKLISIN

(Cizre/Şırnak 17.05.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaç Leylâ Bekledim Seni

Bâzen kimi zamansın
Bâzen her zaman
Asla hiçbir zaman olmadın
Çünkü zaman birimim sensin

Tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak...

Kaç Leylâ bekledim seni bilsen...

(Adana - 01.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kadir Gecesi Mesajı

Asırlarca sabredip bu geceyi bekledik
Bir gecede yürüdük, tam bin ay emekledik

(adana-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kafkas Eteklerinde Temiz Bir Kalp Yatıyor

(Şâmil Basayev'in Hâtırâsına...)

Şâha kalkmış yürekler ağlar Basayev için
Feryâd eder analar 'Ne idi yavrum suçun? '
Gelin ey müslümanlar, kalbinizde yer açın

Çünkü bu kalp içinde, bir cengâver yatıyor
Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

Derilse de gün be gün, hâinin elleriyle
Küfre bahçe kurulmaz, bu bağın gülleriyle
Bakin kuşlar ne diyor, lâl olan dilleriyle

Dinleyin ey mü'minler, bülbül-ü Hakk ötüyor
Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

Hayâtı dâim bilip, yalana aldandınız
Zilleti su zannedip, ateşlere yandınız
Pekî siz bu dağları, sâhipsiz mi sandınız

Melekler saf saf inmiş, tüfekleri çatıyor
Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

Nehirlerden süzülüp, ummâna akılacak
Hâl bilmezsin alnına, arz-u hâl çakılacak
Bizi öldürseniz de, bu düzen yıkılacak

Şeytanın gemileri, birer birer batıyor
Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

Akdettik şehâdeti, Allâh'a kul olmakla
Kurumaz köklerimiz, yaprak yaprak solmakla
Karkar mıyız ey gâfil, bir kerecik ölmekle

Ölen her bir cânımız, cânı cânâ katıyor
Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

Ey Ayhan'ım yakıyor, içini zulmün derdi
Fakat üzülme sakın, şehîd Allâh'a erdi
Bırak zâlimin olsun, dünyânın yalan yurdu

Allâh'ın vekâleti, mü'minlere yetiyor

Kafkas eteklerinde, temiz bir kalp atıyor

(adana - 11.07.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kahreyle

Allahım Sanadır attığım adım
Geriye giderse sorma kes onu
Sendedir zebânım, Sendedir adım
Kahreyle çelerse başka ses onu

31.07.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kahrolsun Haklı Olmayanlar...

Ben, Ayhan Yavuz Açıkgöz...
İlkokul çağlarımdan, son yaşıma kadar,
bana öğretilmeyen 'zulme başkaldırı' düsturuna açım
ve doyamadım yıllarca.

Babam bana hep 'Oğlum rengini belli etme.' dedi.
Neden?
Ben kan kırmızıyım, kan doluyum.
Ben demesem de bellidir benim rengim.
Annem hep 'Oğlum sus, fazla göze batma.' dedi.
Neden?
Göze batmayacak ne suç işledim ben?

Şunu anladım ki;
yalnız ama yalnız SUÇLU OLANLAR susar
ve göze batmak istemez.
Ben HAKLIYIM ve göze batmalıyım.

Yoksa haksız olanlar gözlerimi çıkarırlar
ve bana 'SUS' diyen annemin, babamın eline verirler,
kanayan mâvi gözlerimi...

Ben HAKLIYIM. Ben, Ayhan Yavuz Açıkgöz... Şöyle bağıracam...

KAHROLSUN İSRAİL
KAHROLSUN AMERİKA
KAHROLSUN BUSH
KAHROLSUN OLMERT
KAHROLSUN RICE
KAHROLSUN BOŞ KONUŞANLAR
KAHROLSUN SUŞANLAR
KAHROLSUN GÖZ YUMANLAR
KAHROLSUN DESTKÇİLER

HEPSİ... HEPSİ... HEPSİ KAHROLSUN! ! !

TA Kİ İÇİMDEKİ SES 'HAKLISIN VE HAKKINI ALDIN' DİYENE KADAR! ! !

(adana - 05.08.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalbim İmza Taşımaz Oldu

Yalnız anlarımda söylenen
Her türkünün boğulurum sessizliğinde
Sarılır dört yanım sessizliğin nefesiyle
Bir yaşam dökülür gözlerimden
Sessizce
Gecenin sisi var üzerimde
Gözlerim gözlerinde
Yoksa bu düşün mü söyle
Bugüne dek
Onarılmaz dostlukların türküsünden dökülen notlarca
Yoruldu bağlamam
Kalbim imza taşımaz oldu

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalmadı

Yüzüme sürmeye nur dedim sana
Verdin ama gayrı yüzüm kalmadı
Yolundan çıkarsam vur dedim sana
Her yanım eğildi,düzüm kalmadı

Gönülsüz duada dil dönmez olur
Satılan namusa ar denmez olur
Kansızın ardından ah dinmez olur
Düğüm düğüm oldum,çözüm kalmadı

Haddimden dışarı isyan eylemek
Nefsime hapsölüp kötü söylemek
Nimeti hor görüp yayla yaylamak
Talan oldu bağım,üzüm kalmadı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalp Dilli

Ayaklarım gönüllü, aklım muhalefette
Bir yol gerek kalp dilli, eğilmeyen afette

(29,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalp İdrâki

Kalp ile görülen, görülmez gözle
Varılmaz vuslata bir kuru sözle
Ayhan'ım farklıdır koyun çobandan
Kaval kimde ise sen onu izle

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açığöz

Kalpten Dem Çekilir

Hep sen mi kırgınsın, hep sen mi üzgün
Bir gönül almak yâr bu kadar mı zor
Yazılmış zannetme senin de yazgın
Susarsan buz olur, konuşursan kor

Söylersen kor olur, söylemezsen buz
Dinecek ne varsa lisânda sâkin
Ne sevecek yürek, ne bakacak yüz
Kalır mı, her sözün olursa "lâkin"

Her sözün "lâkin" se her tavrın "acep"
Gülmeye zamânı bulur musun ki
Volkanlar, şimşekler duymazlar hicap
Câmiddir maddesi, bilir misin ki

Bilir misin yahu, maddedir hissiz
Maddedir dünyaya bizlerden kalan
Kulluk mu kalp kırmak, yassız yeissiz
Bu değil midir ki bizi yâr kılan

Ey bizi yâr kılan, ey bizi gören
Bizimle süreceksin, kin, öfke, gurûr
Ey bizi rahmetle, sevgiyle ören
Bir dokun, nefsimiz kaplansın surûr

Surûrla kaplansın, yıkılası nefis
Ayhanım zor değil, özür-tebessüm
Lâkin bir gurûr ki, tıkanır tüm lafz
Kalpten dem çekilir, dilden te'essüm

31.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Gerek

Kan gerek
Gerek toprağa, gerek damara
Gerek damardan, gerek yürekten
Sıcağı Sahranınki kadar yüksek
Yatağı Nilinki kadar güçlü
Şahâdet etse gerek yeni bir direnişin oğluna
Bilâ tereddüt aksa gerek
Zulümden doğruya
Bize günden tâze, gülden güzel
Baktığında utanacak ezel
Asılsız hezeyanlardan uzak
Akılsız sevdâlara inat
Çağladığı gözeden, düştüğü yere kadar mert
Ve akılı başında

...

Gerek toprağa, gerek damara
Kan gerek bize
Oğlum kadar temiz

Muş
23.01.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Kokuyor Filistin

Kan kokuyor Filistin
Anaların kanlı kucaklarına yaslanmış, kanlı soğuk başlar
Ve yana düşen minicik kanlı avuçlardan taşmış, kanlı soğuk taşlar
Ezilen gurur değil, yürek
Bu kanlı yüreğe kanlı bir çare gerek
Kanlı tapınak duvarlarından yükselen kanlı çığlıklar
Filistini kana boğuyor
Ve Filistin kan kokuyor

Azrail'in işi çok
O da ağlıyor ama ona da çare yok
Yürekler üç parça; acı, öfke ve sefâlet
İhânet Yâ Rabb, ihânet
Babalar oğullarına mezartaşı yaptırmassın
Gelin etsin gene analar kızlarını
Duvaklar kanlanmassın
Kanlanıp da bacımın öldüğü anlanmassın
Bir imtihan bu, zor bir imtihan
Dayan bacım sabır ile, sabır ile dayan
Allah Filistini kanla övüyor
Ve Filistin kan kokuyor

Can çekişiyor delikanlım, ağzında direniş türküsü
Dağılıyor bacım kemik kemik, zulmün üstüne
'Fe inne meâl usri yusran, inne meâl usri yusra...'
Bil ki bu kan mühür vurur asra
Başlar kucaktan düşüyor kızıl toprağa
Üşüyor cansız bedenler, büyümüş gözbebekleri
Üç tekbir, bir şehâdet
Yüreklerden caddelere kızıl kanlar akıyor
Ve Filistin kan kokuyor...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Kokuyor Filistin 2

Kan kokuyor
Kan kokuyor
Ve Filistin kan kokuyor
Bombaların arasındaü
Reyhâdan güzel
Cansız bedenler
Can kokuyor

(Cizre/Şırnak 11,02,2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Revan

Yüreğimde bir boşluk
Dolmuş içine havan
Başucumda sarhoşluk
Yavan güzelim yavan
Yatıyorum kan revan

Çekiliyor damarım
Kurudu göz pınarım
Hâlâ ona yanarım
Yok altımda bir savan
Yatıyorum kan revan

Yürümeye derman yok
Solumaya ferman yok
Toprak, güneş, harman yok
Çöktü üstüme tavan
Yatıyorum kan revan

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Sızlar

Kan sızlar kan sızlar
Yüreksiz kansızlar
Sızlayan yürekten
Çağlayan kan sızlar

(istanbul-15.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan ve Cihad

Bu yolun sonu belki ölümdür
Bazen özgürlük bazen zulümdür
Ölüm değil vazgeçmek elimdir
Davanın hakkı kan ve cihaddır

Bazen terketmek evi ocağı
Kalpte hissetmek narı sığacağı
Mayına vermek kolu bacağı
Davanın hakkı kan ve cihaddır

(adana - 13.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kanadı Parçalar

Kanadı kanadı
Dünden kalan yaralarım kanadı
Bâzıları şifâ buldu yeniden
Bâzıları kırdı kolu, kanadı

Parçalar parçalar
Hayâlimde yarım kalan parçalar
Bâzıları geçmişimi tamamlar
Bâzıları yüreğimi parçalar

Uçmak senin bildiğin
Benim anladığım gibi
Şâkin sanıp gökyüzünü, aldanmak hayâle
Ölmek
Yaralanmayı göze alarak
Tükenmek
Azalmayı umarak
Unutma ki küçük kuş
Umudun olmadığı yere uçmak

Ya her parçanı kanatır
Ya da kanadını parçalar

(istanbul - 2004 / adana - 2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kanar İmamım (İmam Huseyn'e...)

Girersin her gece, her an düşüme
Uykular ismini anar imamım
Cehennem sıcağı değdi kışıma
Yüreğim nârınla yanar imamım

Acı bir havâdis kırdı dizimi
Gücendim semâya, eğdim yüzümü
Ağladım, hıçkırık kesti sözümü
Dilim lâl, gözlerim pınar imamım

Çıkmıyor aklımdan gözün edâlı
Dar gelir saraylar binbir odalı
Ayrılık kurutur çiçeği dalı
Bülbüller mâteme konar imamım

Özlemle kavru lan yüreğim neyler
Çelmiyor gönlümü tüm güzel şeyler
Rüzgârlar durulur, yağmur yas eyler
Katreler semâda donar imamım

Gâfil şer zanneder zor gördüğünü
Anlamaz cihaddır merdın düğünü
Bilmeden derdimin büyüklüğünü
Eller bu hâlimi kınar imamım

Ayhan'ım, tek yoldur, kalple seçilen
Hasreti yükleyip arşa göçülen
Öyle bir yara ki ömre açılan
Bu hasret sürdükçe kanar imamım

adana - 04.11.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kanasın Demiş

İşittim sevdiğim şeytana uymuş
Bana âh eylemiş, "yanasın" demiş
Kızıla boyalı yâremi duymuş
Câna işârettir, kanasın demiş

Gelmezmiş oynanan şerli oyuna
Dalmazmış benimle aşkın suyuna
Faydasız, meyletmem ben o mecnuna
Bir değil, bin kere denesin demiş

Dönülmez bir hâle vardı kararım
Eylemen hiç ısrar, üzer kırarım
Ne gönül verir ne yuva kurarım
Kuş olup dallara tûnesin demiş

Anlamam kederden, tasadan gamdan
Mal mı ki bir döşek, mumsuz bir şamdan
Haddi mi istemek beni babamdan
Kovarım, salmasın anasın' demiş

Ayhan'ım yüreğin arşa sarışmış
Çatlamış toprağın, arzın yarılmış
Demişler; gariban sana darılmış
O kim ki nefsimi kinasın demiş

Adana - 25.01.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kanattın (Vefâ Adına)

(Vefâ adına...)

Kanattın
Uçamayan bülbüllere kanattın
Hâvalandın, aştın kendi gövdeni
Bülbüllerin yüreğini kanattın

Karıştın
Yüreğimde küçüktün, bir karıştın
Düşünmeden kalanları ardında
Hâtırâsız gölgelere karıştın

Karardın
Verilecek en hayırlı karardın
Aşkın hayra varmadığın' görünce
Âşıklarla yandın, söndün, karardın

(Cizre/Şırnak 29.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kandırma Beni

Kâğıda maviden umman eyledim
Bir uçtan bir uca bir yürek çizdi
Yumruğum göğsüme amman eyledim
Neden bilmem bir avuç gözyaşı sızdı

Bir yanda hakikat bir yanda zâhir
Hangi yöne dönsem karanlıktayım
Ardımda geçmişim önümde zâhir
Gerisin geride yarenlikteyim

Şaşırdım ben miyim bu hâle varan
Hey yavrum hey! dedimi neydin ne oldun
Sâbiyken ar yedin, onmadı yaran
Halbu ki bir zaman arsıza yoldun

Ağladım, birtek söz çıkmadı benden
Demek ki dilsiz de yaşanır imiş
Yaktı ateş hâlâ bıkmadı benden
Yıllarca intikam kuşanır imiş

Umudum dağlarda, dağlar gök gibi
Doruktan sel ile indirme beni
Ayhan'da acılar saçak kök gibi
Yeşermez değil mi, kandırma beni

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kandil

Tevhîdi bilmezler, hafiftir sanki
Kaybolur rûzgârda mendil gibidir
Mü'minler bir güne sığmazlar, zîrâ
Mü'minin her günü kandil gibidir

(namrun-11.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kara Toprak

Kara toprak alev aldı
Yandı içinde bedenim
Gümanım semâda kaldı
Sana duâ eden benim

Kara toprağı sel bastı
Kuruyan gözlerim doldu
Aklımı semâya astı
Düşüncelerim yok oldu

Kara toprak gibi çöktüm
Üzerinde sen de vardın
Yüreğimden seni döktüm
Kan gibi sen de karardın

kara toprakta bir güldün
Dikeni teninden acı
Bana sustun, ele güldün
Gamzelerin bende sancı

Kara toprağı ekmedim
Korktum sen bitersin diye
Bu âhı yâr, ben çekmedim
Sana nefsinden hediye

Kara toprak benim için
Gün gelende yerim yurdum
Ağlayanda için için
Tuzağı kendime kurdum

Kara toprak, kara toprak
Bu ne karanlık bir hâlmış
Ne gül kaldı ne de yaprak
Hepsi Ayhan'da hayâlmış

(İstanbul - 28,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Karanlığın Pençesinde

Kapattım aydınlığa bakan tüm pencerelerimi
Kaldım karanlıklarda
Kafesteki güvercinime kurşun sıktım
Dağıttım kafasını, ayırdım gövdesinden
Hiç uçmamacasına
Düştüm pençesine aldanılmışlığın
Hiç kaçmamacasına
Kahrettim usta melodilerine aşıkların
Yosun tutmuş serenatlarda
Yüz çevirdim gülen yüzlere
İslandım sahte haykırışlarda
Ben hiç utanmadım
Aydınlığa kapalı pencerelerimden

Bir damın üzerinden havalanan
Mavi kuşa baktım
Kör oldu gözlerim
Bırakın uçmayı bulutlarda
Yoktum varken yeryüzü
Yalnızca öldüğümde vardım ben
Yaşatmadılar gülüm mutlu kabukta
Yakmadan ıslattılar gözlerimi
Hiç bakmadan arkalarına
Gittiler aydınlıklara
Kapatıp açık pencerelerimi

Karanlıklarda kaldım
Ölmeden

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Karar Verdim

Karar verdim...
Ölmeye.
Ayrılmadan kabuğumdan,dalımda,yeşilken...
Solmaya karar verdim.
Süzdüm yalnızlığımı dünyanın deliklerinden,
Olduğu gibi geri döndü bana.
Ve ben...
Hala yalnızım.
Karar verdim...
Böyle yaşamaya.

Korkmaya karar vermektense...
Ürkmeye karar verdim.
Ürkülmeyecek zamanlarda,
Susmaya karar verdim...
Bakmamaya karar verdim...
İşitmemeye,hissetmemeye...
Velhasıl,
Ölmeye karar verdim...
Ayrılmadan kabuğumdan,dalımda,yeşilken.

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kardelen

Neden solmuş yaprakların deseni
Güneş sana değmiyor mu kardelen
Dert eyleme her hoyratça eseni
Gül boynunu eğmiyor mu kardelen

Sevdiğinle değilsin bir arada
Senin gibi kaç bedbaht var sırada
Herkes kuru, herkes susuz orada
Yoksa yağmur yağmıyor mu kardelen

Mecnun tüccâr olmuş, sevmek ticâret
Para velî olmuş, kese ziyâret
Benim gibi zuhûr eden bu hâlet
Vicdânına sığmıyor mu kardelen

Sen cânını sıkma, cânan gücene
Suskun durma, hasretim tek hecene
Hayâllerin ölüm kokan gecene
Umut olup doğmuyor mu kardelen

(istanbul - 2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kardeşim

Cananını yolda bekle
Gelmeyince gül kardeşim
Feryadına feryat ekle
Ağlamadan öl kardeşim

Dün bugündür, bugün yarın
Günü günde bul kardeşim
Önemi yok yoğun varın
Olmayınca kul kardeşim

Yurda hasret bağlayınca
Düşmanındır yol kardeşim
İnan bana ağlayınca
Özün sana el kardeşim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Katre'm

Ashab-ı Kiram'dan feyz alır oldum
Yıllarca çoğalıp azalır oldum

Yüzüme bakınca Göktuğ ağlarım
Kurursa gözyaşım,gözüm dağlarım

Kimse bilmez beni suskunum neden
Konuşsak da burda kalır her beden

Ruhumun sahibi Allah Teâlâ
Gel dese gelirim,sormam pek âlâ

Bir günüm geçerse ondan bihaber
Yalnızım cihanla olsam beraber

Sendedir mecalim,sendedir derdim
Ey Katre'm bugüne seninle erdim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kavuşmak İstiyorum

Kavuşmak istiyorum
Dem vurmak sabahın ilk ışıklarına, gecenin karamsarlığından
Ağlamak istiyorum
Ağladığı için gökyüzü

Ağladığı zaman minik bir yürecik hıçkırıklarla
Şikâyet ettiği zaman sabahı geceye, berduşun biri
Bazen döndüğü zaman sözünden bahar
Bazen dönmediği zaman su değirmeninin çarkı
Nazife Kız süt vermediği bazen
Bazen de can sıkıntısından

Ağlamak istiyorum
Ağladığı için gökyüzü
Kavuşmak istiyorum sabahın ilk ışıklarına
Dem vurmak için geceden

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaybetti Benliğimi

Kaybetti benliğimi
Hükümsüzdür...
Zira kim ne yapsın beni
Ben bana sahip olamadıktan sonra
Elâlem nasıl baş etsin?

Ben gene tekrar ederim durmaksızın
Hergün gazetelerde ilânımı okur
Her frekanstan duyarsınız anonsumu

'Kaybetti benliğimi
hükümsüzdür...'

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaybolma!

Kaybolma
Ellerimi sürmeyeyim tozlu duvarlara
Gezmeyeyim şuursuz

Kaybolma
Bastırmasın göğüs kafesim dilimi
İnanmayayım rüyalarım

Kaybolma
Koşturma beni Safâ ile Merve arası
Ağlamayayım sevdiğim bensiz diye

Kaybolma
Kırdırma bana zifirin zincirlerini
Söylemeyeyim kötü söz güneşe

Kaybolma
Kasdetme gönlümdeki son zerre umûda
Bilmeyeyim hiçbir kötü haberi

Kaybolma
Ölmeyeyim sensiz

(İstanbul - 06,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kayıp Yıldızlar

Sayamadım göklerdeki yıldızı
Bir biri üstüne kayan kayana
O an indi yüreğime bir sızı
Aşkolsun aşk ile yıldız sayana

Yıldızlar nereye gidiyor kayıp
Gözlerim başıboş, yüreğim seyip
Haklıydı belki de küsenler deyip
Küsmedim, gönlüme gönül koyana

Bülbülün türküsü gülde gizlidir
Her gülün özünde özlem özlüdür
Kalplerin lisânı dilden hızlıdır
Bilinmez gittiği, yar hangi yana

Ayhan'ım, her mevsim yola bakılır
Beklersin, gözüne sevdâ takılır
Beynine hergün bir çivi çakılır
Olur ki rüyâdan bir gün uyana

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaza (Renk Cümbüşü)

Dalgındım. Sevilmediğimi düşünüyordum kimsece. Direksiyon, vites kolu, cam silecekleri... Neden ben de öylesine bir eşya değildim sanki? Yaşamak zor, çok zor geliyordu artık. Eh, yaşıma da müsâitti yummaya gözlerimi. Sevilmiyordum, sevelemiyordum bir türlü. Ama biliyordum ki, ters giden her şey benim yüzümdendi. "Kopardığım çiçekler ellerimin, küstürdüğüm insanlar dillerimin eseriymi." Yollar kavisli, yollar bozuk... Araba kullanmaktan nefret ediyordum. Hem de bu hâlde... Sevilmeden ve sevmeden, nereye, hangi sınırın hangi kapısına kadar gidebilirdim ki? Böylesine dalgın, böylesine üzgün ilerlerken, onu gördüm. O... Önce masmavi bir çift göz, sonra da altın gibi, iki belik, örülü saçlar... Eller minicik, eller tabak tutuyor... Ve o küçücük, kıpkırmızı dudakları açılıp kapanırken, içinde gene onlar kadar küçük ve kırmızı dilini görebiliyordum. "Üzüm var, incir var, hurma var." Diyordu. Aman Allah'ım! O ne güzel bir renk silsilesi... Masmavi, sapsarı ve kıpkırmızı... Dört veya beş yaşlarında, Rabb'in o güzel eseri, minicik bir köylü kız çocuğuydu o... Aklımda, sevilmediğim hâlâ titreşip dururken, sevmediğim hissi kopuverdi birden. Bu küçük kız çocuğunu seviyor olmalıydım. Ona hayranlıkla öylece bakarken, kulakları sağır eden bir korna sesi ile irkildim. Yanımda birden bire beni sollamaya çalışan koca bir tır belirivermişti. Tırdan kurtulmak için kırılısıca ellerim direksiyonu aniden sağa kırdığında, kör olasınca gözlerim, küçük bir kızın havada iki tur dönüp yolun yanındaki ağaca vurduğunu gördü. Ve fren yaptım. Uzun bir bekleyiş, yuvalarından uğramış gözlerle gördüğüm şeyin rüyâ olması için yakarış ve idrâkten yoksun beynimin çınlamasını dinleyiş... Offf... Yıllar geçti sanki. Evet... Çarpmıştım. Yerde yatan küçük beden, az önce gördüğüm Rabb'imın güzel eseri, minik renk cümbüşüydü. Minicik ellerinde tuttuğu tabak fırlayıp kaybolmuş, tabaktan fırlayan meyveler ise tırın koca tekerlekleri arasında ezilivermişti. Ne yâni, şimdi o küçük kız bundan sonra "Üzüm, incir, hurma" diye bağıramayacak mıydı? Bakamayacak mıydı o masmavi gözleriyle, yakamayacak mıydı büyüdüğü zaman bir yiğidin yüreğini o bakışlarla? O kıpkırmızı minicik dudaklar açılmayacak mıydı yeniden? Offf... Yâ Rabbî... Ne güzel ve ne kötü bir yarım dakika yaşamıştım.

O günden sonra, o minicik renk cümbüşü, o dünyalar güzeli minik kız yaşamımın her gecesinde var oldu. Sarı saçları kırmızı, kırmızı dudakları mor ve mavi gözleri beyazdı. Ve küskün bakıyordu her gece, sanki, "Ben daha küçücüküm ama" der gibi... O hâliyle bile güzeldi. Belki bana sapık diyeceksiniz ama, onu ölüm bile çirkinleştirememişti. Belki bu yazı ve bu şiir, kollarım deli gömleğinde geçirdiğim onlarca yıl boyunca sarf ettiğim "tek" mantıklı sözler... Bu gömlekte hiç çıkamamak, kimsesiz kalmak ve en kötüsü sandığım sevilmemek bile, "onun beni affedip affetmediğini bilememek"ten daha acı gelmedi bana.

Söyle ey Rabb'in güzel eseri, söyle ey rengârenk çiçek, söyle ey hayatımda gözlerimin gördüğü en güzel gözlü minik kız... Affettiğini söyle...

...

Ey gözleri masmavi, yolda bekleyen çocuk
Gözlerini görelî, bir şey sezemez oldum
Ey günleri çileyle yıla bağlayan çocuk
Benim de yolum bağlı, gayri gezemez oldum

O masmavi gözlerin neden gene yaş döker
Buğulanmış hâliyle, söyle bakmasın bana
Hıçkırığın kalbime fırtına gibi çöker
Bu ses kâfi, hiç kimse ağıt yakmasın bana

Sana berdel eyledi Rabb'im başka bir canı
Nereden bilirdim ki; o can senin kardeşin
Birden kana boyandı yüzünün öbür yanı
Gözlerin çift olsa da, bil ki yok senin eşin

Serpilirken yollara, incir, hurma ve üzüm
Aklım gitti yerinden, zirâ sende kalmıştı
Yine sana dikildi seni görmeyen gözüm
Dikkatimi yerinden mavilerin çalmıştı

Ne olur bakma öyle, çık artık düşlerimden
O masmavi gözlerle, kederli bakma öyle
Ölesiye sıkmaktan, kan sızar dişlerimden
Haydi koş gel yanıma, affettiğini söyle

(namrun-05.08.2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kendi Ağlarım

Ağlarım ağlarım
Yüreğime korku düşer ağlarım
Hiçbir hile bana dokunmaz derken
Vücudumu sardı kendi ağlarım

Bağlarım bağlarım
Günlerimi birbirine bağlarım
Geçti zaman, özleyerek huzuru
Ot bürüdü, viran oldu bağlarım

Çağlarım çağlarım
Korku ile dolup taşıp çağlarım
Sızlar içim bazen sebepsiz yere
Hayâlime gelir eski çağlarım

Dağlarım dağlarım
Hakk demeyen dillerimi dağlarım
Sen geceyi aydınlatan güneşsin
Ben güneşe hasret kalmış dağlarım

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kendi Ruhunu Satın Alan Adamım Ben

Kendi ruhunu satın alan adamım ben
Bana ilân-ı aşk etmeyin
Arz-ı muhabbet de
Satarım
Her türlü kelâmı pula tâbi
Ve her türlü sevgiyi taşa tâbi
Gün görmemiş sövgüler var ağzımda
Bana iâde-i lâf etmeyin
Sürç-ü lisân da
Satarım
Her türlü imânı küfre tâbi
Ve her türlü selâmı akla tâbi
Gün görmemiş sövgüler var ağzımda
Salarım
Her türlüşünü
Her türlüşüne
Kendi ruhunu satın alan adamım ben

(28,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kerbelâ

Kerbelâ
Gönlümün buzunu erittin
Kerbelâ
Vefâsız dalları kuruttun
Kerbelâ
Beni yalın ayak yürüttün
Ateşte

Ayhan Yavuz Açıköz

Kerbelâ'ya Düşerse

Hüseyin'in gözyaşını tarif et
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse
Et ki, gözyaş dökenleri ârif et
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

Şehâdeti al berene as getir
İçi îman dolu altın tas getir
Bir hüzünlü gölge ile yas getir
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

Erenlere Ayhan nûrla doldu de
Saçlarını tutup kökten yoldu de
O da sizin gibi âşık oldu de
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 1

Bir kervan geçiyor eteklerden
Bir savaşın sızıntısı gözlerinde demirlemiş
Bir kervan geçiyor eteklerden
İçinde anam ve ben...

Yorgun yüreklerin acısıyla demlenmiş bir bardak çay
Hasret bırakıyor sehere
Selamsızın biridir diyorlar benim için
Yokmuşçasına haberleri eteklerdeki yorgun yürekleden
Başlardan göğün rengini bilmez
Ve de kirpiklerden sahraya bedel

Babam
Renk cümbüşünün rüzgâr gülünde döndüğü hâl
Babam
Yazın üşümek gibi, çınarın gölgesinde, ter içinde

Bir kervan geçiyor eteklerden
Surlardaki bayraklardan hesap sorarcasına
Gömülürcesine aydınlıklara, tey vururcasına târihe
Çekilircesine sâhillerden
Bir kervan geçiyor eteklerden
Yutarcasına beni

Sabahları aydınlıklardan
Geceleri yüreklerden bîhaber bırakmak
Sövmek sebebini bilmeden
Ya da anlamadan kervanın geçmekte olduğunu

Kervan kervan
Yükü yürekler kadar karanlık
Yüreği geceler kadar sevecen
Yıkılan köprüsü geldiği yöne bakan
Gidişten kesme umudunu
Geçme bu eteklerden
Serlere vur yükünü enginlere inat
Götür anamı, emanet et erenlere
Ben iki kolu destekli bir ucu topraktayım
Bugün yerde yarın serdeyim
Sen götür anamı, bakma yakarışlarına

Kervan kervan
Geçme bu eteklerden
Bekle beni her inkârın kan akan tarafından
Aldırma damarlarıma alışık onlar
Sen götür beni inkârdan uzağa
Sen götür beni
Bu eteklerden

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 2

Gene islandım
Gene bir bahar daha kayıp gidiverdi avuçlarımdan
Tam da güneşle dost olurken

Gene bir kervan gördüm rûyamda
Gene alıp kaçıyordu beni zerrin ırmak dağları eteklerinden
Tam da kanamışken avuçlarım

Gene anam seslendi bana
Gene gitmem diyordu başımı vermeden başının uğruna
Tam da başımı almışken avuçlarıma

Avuçlarım...
Bir isyan sızar parmaklar arasından
Alır sessizlikleri, gömer istenmeyen dualarla kara cedde
Avuçlarım...
Bir şiir dökülür parmaklar arasından
Alır çığlıkları, boğar kızıl tan ağaran kale zincirleriyle
Avuçlarım...
Sâbit çeker damarlarımdan sevdâmı

Kervan kervan
Vazgeçtim herşeyden, vazgeçtim serden
Anamı da bırak yanımda kalsın
O da görsün dönenceleri
O da bilsin nedir asrın rengi
Yürüsün isyanlar dilde isyan türküleri
Kan tükürsün bayraklar dikildikleri yere
Kervan kervan
Vazgeçtim herşeyden, vazgeçtim serden
Anamı da bırak yanımda kalsın

Bizi bu etekler paklar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 3

Bir ağacta eylediler takılı
Bu etekler ölüm diyor gel Kervan
Avuçlarım çivilerle çakılı
Bu etekler zulüm diyor gel Kervan

Şol dağlardan nefse yardım gelirken
Giderken hâlsizdim, erdim gelirken
Bir dervişe kulak verdim gelirken
Bu etekler elim diyor gel Kervan

Nefis denen kalpsiz bana gem vurdu
Ardımdan çekilip önümde durdu
Zulümkârlar senfonisi yol kurdu
Bu etekler malım diyor gel Kervan

Gül bahçemden derlediler dört odun
Ya ölürsün ya da dersin âbidun
Zemheriye hasret kalır vücûdun
Bu etekler yalım diyor gel Kervan

Kervan Kervan yolun bana darm'ola?
Başım duman, boran, yağmur, karm'ola?
Ağacından nasîp olan narm'ola?
Bu etekler dalım diyor gel Kervan

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 4

Hasretliğimi yüzüme vurdu gene gökyüzü
Yalnızlığımla alay etti
Güneşi istedim ondan, vermedi
Yayladım geceler diyârına bakmadan ardıma
Anamı bile unutmuşum yalnızlığımda
Hangi yüzle getirirdim ki onu
Hangi hasretliğin vurgusundan göğün rengini unutan yüzümler
Ben güneşi istedim ondan vermedi
Kanda gezen yıldızların efendisi
Nene gerek dedi

Bir uçurum gördüm mavilerimin ardında
Kızıl toprak kokan
Bir yandan ummana karalar zerkederken
Bir yandan hasret aşıl原因 ada heybetli gözlerime
Kızıl toprak kokan
Bir uçurum gördüm mavilerimin ardında

Ben çehreler ektim kızıl toprağa
Zâlimlikten münezzeç çehreler
Zebânî kılığında çıkageldiler bir gece vakti
Tohumlarımı erittiler hayâsızlık hormonlarıyla
Gene nefret saçan bakışlar biçtim
Bendim gene bahçevan, ekinleri başa belâ
Onlarsa elleri ceza kesmekten başka bir işe yaramayan
Mutlu son zebânileri

Kervan kervan
Yüreği ellerimde sevdası dillerimde
Merhametin sarar mı gene beni
Gene haykırsam size
Alın beni bu eteklerden diye
Anam yok yanımda bu sefer, babamı hâlâ bilmem

Kervan kervan
Bîkes heybetler dünyasında
Yalnız mıyım gene
İsyan eyler mi bana gene gökyüzü
Güneşi hâlâ esirger mi benden
Kanımda parlarsa da mı yıldızlanan güzelliği
Ölse de mi bedenim aşırı yıldız kaybından

Kervan kervan
Ben gene mi mahrumum
Bu eteklerde

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kınalı Kuzu (Yaşar Burak'a...)

Sevgili ağabeyim Yaşar Burak'a ithâfen... Bir annenin ağzından kuzusu nasıl târif edilir bilmem... Bildiğim şey, her ananın bir kuzusu her kuzunun bir sızısı olduğudur...

Anasının al kınalı kuzusu
Gözünün bebeği, gönül sızısı
Alnına kazınmış yolcu yazısı
Seni harpten harbe çeker kınalım

Ağıtlar dilinden dökülür çağlar
Ses verir, eteği nergisli dağlar
Titreyen sesine yıldızlar ağlar
Geceye hüzünler çöker kınalım

Sesinin kalplerin hakkı unutan
Yüzüsün mahrumun çileyi yutan
Türkülerin ihanetten buz tutan
Kalpleri yerinden söker kınalım

Nâmeler eyledin, susarken diller
Dinleyip sekînet buldu gönüller
Sesinden uzakta yaşayan güller
Durulur, boynunu büker kınalım

Ağla ki gözlerin hasreti bilsin
Yaşını bu hâli anlayan silsin
Üzülme çınarlar kökten kesilsin
Bir muştı gelir de eker kınalım

'Yaşar'sın tevhidin olduğu yerde
'Burak'sın gezersin, semâda serde
Ayhan'ın sözleri göze yeter de
İnceden katreler döker kınalım

Adana - 01.03.2008

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kırarım Aynamı

Sevme beni
kırarım aynamı!

(İstanbul - 06,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kırk Ahmak

Kör kuyuya dolmaktansa
Yangın ardı kül olurum
Kırk kez ahmak olmaktansa
Bir kez Hakk'a kul olurum

(adana-25.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kızıl Toprak

Mevsimlerden sonbahar
Günlerden Perşembe
Renklerden kızıl toprak rengi
Güneş gene parlak her gece olduğu gibi
Ve ben gene leylâyım

Gene küsmüş Saliha ile Memed birbirlerine
Bak, gene sırt sırtalar
Hiç bilmezlermiş gibi
Barışacakları günün çok yakında olduğunu
Olur öyle şahlanmalar
Eee... Ne de olsa...
Mevsimlerden sonbahar
Renklerden kızıl toprak rengi
Beni hiç sorma...

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kızım

Baharlara kilit vurdu kışlarım
Hiç böylesi naçar kalmadım kızım
Gidişinle kaybolunca düşlerim
Uykuma kimseyi salmadım kızım

Bırakıp da gittin doğduğun yeri
Kucağımdan kaydın, dönmedin geri
Gözlerini yumduğun günden beri
Gördüğümden hiç tad almadım kızım

Bilmezsin, evlâtlık candan yücedir
Babanı çâresiz kodun nice dir
Üstünü örtmediğim kaç gecedir
Derin bir uykuya dalmadım kızım

(dört yol-06.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kızlarımızı da Göndereceğiz

Bir gün dağlar yıkılmaz sanma
Gözünden yaş dökülmez sanma
Bileğin hiç bükülmez sanma
Güneş tersten doğacak, bekle

Yıllar geçer, asır devrilir
Hükmettiğin çağlar savrulur
Şer konuşan dilin kavrulur
Semâdan nûr yağacak, bekle

Korktuğun gerçeği saklarsın
Pis kalbini kanla aklarsın
Fir'avn gibi rahmet beklersin
İslam küfrü boğacak, bekle

Haber salsın, ebâbil kuşlar
Gülmek bitti, çatıldı kaşlar
Sapan namlu, mermimiz taşlar
Taş çeliği eğecek, bekle

Lanet olsun İsrail sana da köpeğine de
Mermi yıldırır mı bizi, can vereceğiz yine de
Direniş sancağını, göndere çekeceğiz
Oğullarımız biterse kızlarımızı da göndereceğiz

-

Dün nasılsan bugün osun
Sağı solu belli değil diyenlere aşkolsun
Senin sağın şeytanın sağı, solun şeytanın solu
Heryer kan gölüymüş
Şaşmadım
Ve acıtmış kardeş acısı
Biliyorum
Ne yapmalı bilmem bedduâdan gayrı
Huzur ver üç dakika
Bir ayet-el kursî okuyayım babama
Ya da üç kurşunla bitir işimi
Nasılsa bana duâ, sana bedduâ eden bulunur
Oğullarımızı öldürdün
Bekle
Kızlarımız da geliyor
Pes etmek yok
Ta ki ya neslimiz, ya sabrımız bitene kadar

Muş - 06.07.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kimsesiz Kaldı Zeyneb

Kimsesiz kaldı Zeyneb
Soldu bir bir çiçekleri
Kimi ellerinde
Kimi bahçesinde
Kimiye bir yol kenarında
Ezdiler
Yezidler
O çirkin postalarıyla
Boynunu büktü
Zeyneb'in kimsesiz çiçekleri

Kimsesiz kaldı Zeyneb
Gitti bir bir sevdikleri
Kimi ağlayarak
Kimi avunarak
Şehâdet ihtimaliyle
Öldüler
Güldüler
Kahkahayla değil mahzunca
Başını eğdi
Zeyneb'in kimsesiz çiçekleri

12.06.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kimsin Sen

Kimsin sen?
Ocak mısın, ekmek mısın, nan mısın?

Kimsin sen?
Ömür müsün, saat mısın, an mısın?

Kimsin sen?
Kemik mısın, deri mısın, kan mısın?

Kimsin sen?
Yürek mısın, gönül müsün, can mısın?

Kimsin sen?
Kral mısın, sultan mısın, han mısın?

Kimsin sen?
Onur musun, şeref mısın, şan mısın?

Kimsin sen?
Gece mısın, şafak mısın, tan mısın?
Yoksa aşktan kavrulan Ayhan mısın?

(istanbul-31.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kitaptan Bir Sâhife

Kapattım sahifeyi, kuru aşk bölümünde
Altın doldur kefeyi, dengenin ölümünde

Kör karanlık dolacak,perdesiz kalelere
Ha soldu ha solacak, el sürme lalelere

Mütevazı bir köşe,çağırıyor yatmaya
Birkaç ıslanmış mendil, kıyılmıyor atmaya

Sen de takıl be yoldaş,gidelim beraberce
Değmesin gönlüne taş, yıkılmayalım erce

Yaptı yapacağını, örümcek mi mübarek
Kaldırmıyor ağını, buna bir çare gerek

Ben kaşıksam çorbada, o üstüme kapaktır
Aşk ne gezer zorbada, aşık ona adaktır

Duyduğum tüm besteler, sevda koyar önüme
Ezgilerden desteler, serpilir her yönüme

Tekrar açtım kitabı, başladım son bölümden
Atladım her etabı, merdim artık ölümden

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Konuşursam Gülerim, Gülersem Unuturum

Susma diyorlar bana, korkumu bilmez kimse
Ne yapayım çılgılığım, zebânıma hâkimse

Yiten evlâdım değil, günüm, gecem, umûdum
İlk kez bugün bir masal, anlatmadan uyudum

Şimdi bu dert bendedir, yurdu yok benden başka
Ben sustum, dilim bağlı, bitti hevesim aşka

Söyle şimdi ben kimi, koynumda uyuturum
KONUŞURSAM GÜLERİM, GÜLERSEM UNUTURUM

16.02.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Korkma

Ağlamam korkma
Kalbini
Dağlamam korkma
Sen savur yeter
Rüzgârı
Bağlamam korkma

Korkma benden
Korkma

(adana - 01,10,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Korkutma Beni (Tek Teyzeme)

(kaybettiğim canıma)

Karanlıktan korkmam...
Karanlıkta korkarım...
Güneş doğduğunda, acı dolu çizgilerde hapsolmuş
bir sen çıkacak diye karşıma
ödüm kopar...

Ayak tabanları şişmiş,
ince zarif bir vücut,
kızıl kan kokan avuçlar,
ve ağlayan, küskün bir çift göz...
Ödüm kopar...

Ve sen hâlâ ordasıdır.
Hele ki, sırtın güneşe, yüzün bana dönmüşse...
Ödüm kopar...

Ve sen konuşmaya çabalıyorsundur.
Hele ki, Tomris'ten bahsediyorsan,
ödüm kopar...

Tomris'ten, güneşten, gözlerinden, senden
ve karanlıkta(n)

boş bir bardak...
ucu sararmış kumral bir kuş yuvası...
bakmaktan yorulmuş büyük bir gözbebeği...
aklında şikâyetler...
gönlünde küskünlük...
dilinde 'akşam oldu'...

ödüm kopar...

Gelme...
Kal olduğun yerde,
Baştan ayağa perde,
Yüreğimde kal,

korkutma beni...
korkutma...
ne olur...

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Koyma Bu Hâl İçinde

Söyle yârim öğreneyim yerimi
Gene koyma beni bu hâl içinde
Kâr ederse yüzüp verem derimi
Gene koyma beni bu hâl içinde

Susmaz gönül, kilit vursan dilime
Ben sevdâmı işlemişim kilime
Yar bedenim parçala lime lime
Gene koyma beni bu hâl içinde

Gel yanıma bu hasretlik son bulsun
Nihâyet ben de kulum sen de kulsun
Vur hançeri gözlerime kör olsun
Gene koyma beni bu hâl içinde

Ayhan der; kes dokunmasın gülüme
Zir söylersem batsın diken dilime
Tut molumdan, çekip götür ölüme
Gene koyma beni bu hâl içinde

(adana - 24.08.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Köpek Gibi

Birkaç tâne doğru söz isteyince söylemek
Dinleyeni, diyeni kaptılar köpek gibi
Gerçek olanı şiâr, ağır geldi eylemek
Sıkışınca başları saptılar köpek gibi

Üçbeş haysiyetsize açıp kucaklarını
Uludular üstünde, yıkıp ocaklarını
Şaşırdılar kimlere kul olacaklarını
Secde edip kemiğe taptılar köpek gibi

Şanlılık eylediler gem vurunca yıldıya
Bir destan yadırdılar başıboş bir ülküye
Baktılar ki güçleri yetmeyecek tilkiye
Kurtlara yalakalık yaptılar köpek gibi

Kalplerinde hastalık, bellerinde bir silâh
Gezdiler dokuz diyâr, bulamadılar felâh
Bir kez demez dilleri, lâ ilâhe illallâh
Birliğin zincirinden koptular köpek gibi

(namrun-28.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Köpek Ürür Kervan Yürür

Gözlerime ne bir tufan
Ne bir aşkın hüznü vurur
Ey gönül sürdüğün sefâ
Nihâyet dünyada durur

Sanırsın gün, yıl ve asır
Yalnız ömrü tüketiyor
Ruhun dört beşere esir
Bil ki bir gün o da kurur

Amel dersin, niyet demek
Gördüğümüz iki cümle
İfâya verende emek
Ne nefis kalır ne de gurur

Ölmüyorsan kuraklarda
Bu refahın sebebi var
Kötü sevdâ yüreklerde
Kötü kelâm dilde çürür

Esirgeme sözlerini
Sesin çıksa gerek, yoksa
Tufan dolu gözlerini
İhanetin seyri bürür

Ayhan ölür, beşer elbet
Sen gönülsün mahşer gülü
Düzen böyle ilelebet
Köpek ürür, kervan yürür

(28,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Köre Keser

Aşk denilen şey âşığa
Görünür, göz köre keser
Varmask istersin ışığa
Yol başında töre keser

Kes dinlemez gardaş bacı
Bahâne nefsin ilâcı
Oduncu gürbüz ağacı
Usûlüne göre keser

Ayhanım bozma duruşun
Sana döner her vuruşun
Kalmayınca beş kuruşun
Etrâfın nanköre keser

31.08.2996 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Köroğlu'na

Ey Köroğlu alıp sazın
Türkü ekip açmadın mı?
İster kışın, ister yazın
Yıldız döküp saçmadın mı?

Gökte gezip yerde esen
Dağlar dürüp nehir kesen
Söyle hele, ömründe sen
Aşık olup kaçmadın mı?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kuduran Aklımın Sınırları

Kuduran aklımın sınırlarında buldum
Dünyayı
İtmekten
Yürümeğe fırsatım olmadı
Söylesene abi
Yetime benzer bir halim mi var
Yoksa bakışlarımda saflık mı
Tek söylediğim
Zulümün karına sevinecek kadar
Çok olmadığı ömrün
Çünkü ben dünyayı
Kuduran aklımın sınırlarında buldum

Bu çile öyle kolay çekilmezmiş
Ana
Sonradan öğrendim
Pervazıma umudunu bırakan
Kumruya yemin olsun ki
Yıkılmazmış her duvar
Yitmeden pervazdaki umutlar
Yahut dökülmeden çiçekleri ilkbaharın
Zemheriyi görünce anladım ana
Bu çile öyle kolay çekilmezmiş

(adana - 02.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kul Olmayan

Kestiler yolumuzu
Astılar gülümüzü
Dost, bizim çölümüzü
Geçemez kul olmayan

Örerse Hakk ağını
gül donatır bağını
Dost, gönül kapağını
Açamaz kul olmayan

Eyleme hiç talanı
Düşün ardda kalanı
Dost, gerçeği yalanı
Seçemez kul olmayan

Yürü Hakk'ın izinde
Sebât eyle sözünde
Dost, gayrı gökyüzünde
Uçamaz kul olmayan

Olmalı kalbin örtük
Olsa da urban yırtık
Dost, gelen şerden artık
Kaçamaz kul olmayan

(adana-26.10.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kul Vermez Olur

(Yakarmaya benzer hâllerimizden şikâyetçiyim. Rabbe zelâlet, kula delâletdir. Ve her delâlet, erdeme dalâlettir. Bunu söylüyorum ve bana 'Nerede emeklerimizn karşılığı?' deniyor. Soruyorum 'Nerede, karşılık beklediğiniz emekler?' Aşağıdaki hâl benden midir, bizden mi? Bir bakalım, size zahmet...)

Kırılmış mızraplar saza sataşır
Dağılır perdeler, sol vermez olur
Anneler karnında yalnızlık taşır
Babalar oğluna kol vermez olur

Oturur çiftçiler derilmez harman
Bağlanır tabipler verilmez derman
İmânın katline çıkınca ferman
Gücenir Tûr dağı, yol vermez olur

Benlikte yarışır ak ile kara
Kalkınca ihânet, boş kalır dara
Bir incir, bir zeytin eder kaç para
Zenginler servete pul vermez olur

Sürüyor çağlardır bu tuhaf döngü
Biz miyiz ruhların arzdaki dengi
hoş gelir insana toprağın rengi
Teâlâ cân ister, kul vermez olur

Adana - 24.10.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kulsun Oğlum

Yüzündür elime dokunur usul
Gayrısı ya batar, ya elim yırtar
Kalmamış dürüslük kalmamış usûl
Dön sırtın, o masum göğsünü kurtar

Doğduğun gün gibi, aydınlık devir
Çevir gül yüzünü, zulmetten çevir
Dem ki ya kıl gerek ya kebîr kevir
Gayrısı hem seni hem beni tartar

Ne menem menzilmiş, nasıl bir yönmüş
Mecnûn'un yaktığı ateş de sönmüş
Sevginin değeri liraya dönmüş
Beş kuruş verirsin, beş kuruş artar

Deden kul, baban kul, sen kulsun oğlum
Bilene en güzel okulsun oğlum
Bırak yâr koynuna sokulsun oğlum
El âlem yılanın ismini örter

02.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kum Ocağı

Zâlim görünce korktun mu zulüm dağında
Sılanın sözü geçer mi hasret çağında
Kinden gayrı ne yeşerir küfrün bağında
Ölen çocukları yalan mı sandın oğlum

Oluk oluk akar kanın, su akar gibi
Sirtına vuran vurana, can yakar gibi
Can çekişini görmezler, kör bakar gibi
Acıyan canını şaka mı sandın oğlum

Söyle kaç gez doyasıya güldün ömründe
Tüm silahlar, tüm kılıçlar zulmün emrinde
Vurulan sen, ağlayan ben, kimin umrunda
Yediğin kurşunu şeker mi sandın oğlum

Bileğinde güç olmalı, kalbinde iman
Mezarında gül olmalı, öldüğün zman
Bak evin yanmış, üstünde tütüyor duman
Atılan bombayı oyun mu sandın oğlum

-

Ey gözü bağlım, organı yağlım, düşündün mü oğlum
Şaşkın aklınla
Hor görüldün mü, çok yoruldun mu, kuş yuvası buldun mu
Kum ocağında

Adana - 2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kur'an Bu

Yaklaşırsa soğuk ölüm ensene
Göz kırpmaya vakit kalmaz, bir an bu
Kafa tutma her yavaşça esene
Üflemeyle ters düz olmuş viran bu

Herkes gibi ilkbaharda açarsın
Her damladan köşe bucak kaçarsın
Boş söz deyip aldırma dan geçersin
Yazılmamış defter değil, Kur'an bu

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kurd(u) akallar

Yollarına durdu, mayın kurdu akallar
Yollarını vurdu, hayın kurd u akallar

Adana - 26.11.2006

(Kurd u akallar: Kurt ve akallar)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kusura Bakma

Çıkıldığı söylenir âlemin varlığından
Kusura kalma dostum, artık inanmıyorum
Kalp gözüymüş kurtaran (!) , beşerin körlüğünden
Oysa kalbin akıldan, koptuğun sanmıyorum

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kutlu Olsun

Kutlu olsun sevdiceğim
Bayramların kutlu olsun
Gün olacak, geleceğim
Belki yarın, kutlu olsun

Sabret gülüm sen de diren
Tek değilsin nâra giren
Dilinde güller bitiren
İlkbaharın kutlu olsun

Ey saplayan kalbe oku
Özümde değilsin iki
Alnımın kararmaz akı
Usun, arın kutlu olsun

(adana - 02.07.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kuyuları İnetirsin - İmam Ali'ye

Söze dâir ne varsa sende
Kuyulara anlatırsın yâr
Gül sesini, rüzgâr esende
Kuyulara dinletirsin yâr

Eğrin ile doğrun ile yâr
Sızın ile ağrın ile yâr
Yanıp duran bağrın ile yâr
Kuyuları kuyuları
Kuyuları inletirsin yâr

Usul usul katre dökende
İçine bir hüzün çökende
En derinden bir âh çekende
Kulağımı çınlatırsın yâr

Önün ile ardın ile yâr
Zikrin ile virdin ile yâr
Yüreğinde derdin ile yâr
Kuyuları kuyuları
Kuyuları inletirsin yâr

14.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kuzu Gözlü Çocuk

Ey kuzu gözlü çocuk

Sana panzer
Bana anzer

Sana barut kokusu
Bana ipek dokusu

Düşmüş çalarsaatin dipsiz kuyuya
Ya biter haberin olmaz
Ya da bu zaman hiç dolmaz
Yürürüz ikimizde
Dönüşü aynı yolda

Sen yalınayak
Ben kayarak
Senin acılarının üstünde

Belki intikamını alamam
Belki getiremem kızkardeşini ve seni
Belki yığılır kalırım
Yerimde
Ama söz veriyorum sana
Söverim hiç olmazsa
Namerdin na'sına

Bakma bana ağlamaklı
Öl de öleyim
Ama
Bakma
Ey kuzu gözlü çocuk

adana - 24.10.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Küçük Ruveydâ - Tevekkül (Hikâye)

RUVEYDÂ

Küçük Ruveydâ dar sokağa saptı. Ayakkabılarının burun tarafı biraz açılmış, 'buna da şükür' diyordu, fakat gene de o küçücük açıklıktan giren sular Ruveydâ'nın ayaklarını dondurmaya yetmişti. Ağlamamak için sıkıyordu kendini, bir de eve biran önce varıp zavallı babaannesine gereken ilaçları yetiştirebilmek için... Aklından türlü fenâ ihtimaller geçiyor, gene de zihnini mırıldanarak sayıklamakla meşgul etmeye çalışıyordu; 'Daha hızlı yürümeliyim, ayaklarım üşümüyor, daha hızlı yürümeliyim, ilaçları götürmeliyim, üşümüyor ayaklarım, yürümeliyim...'

Sokağın sonuna geldiğinde başını kaldırdı ve kendini bildi bileli girip çıkmaktan bıkmadığı, her zaman içerisinde sıcaklık ve tatlı bir huzur duyduğu, iki oda bir mutfaktan ibâret olan küçük kulübenin gene kendisi kadar küçük ve tek menteşe üzerinde sallanan eski kapısını gördü. İçine gene tatlı bir huzur doldu ama gene de buruktu, çünkü içeriye girdiğinde babaannesi kendisini karşılayamayacaktı ve Ruveydâ onu hiç alışık olmadığı bir şekilde yatakta ateşler içinde yatıyor bulacaktı. Üstelik kendisinden başka hiçkimsesi olmayan zavallı, yaşlı bir kadındı o. Artık eve vardığına ve acele etmesine gerek kalmadığına göre îtiraf edebilirdi ve öyle de yaptı mırıltıdan biraz daha yüksekçe bir sesle: 'Ayaklarım çok üşüyor!'

İçeri girdiğinde hemen babaannesinin yanına girmek istemedi, köşe duvarda durmakla durmamak arasında yıllarca bocalayan pencereden yağmuru izlemek istiyordu. İzledi. Ve düşündü. Hatırlayamadığı anne ve babasını, yemek yiyebilmek için saatlerce komşularının bir tabak yemek getirmelerini beklediği akşamları, yaşamak zorunda kaldığı onbir koca yılı ve belki de istemeyerek de olsa yaşamak zorunda kalacağı onlarca yılı... Yağmur ince ince yağmaya devam ediyordu, yollar ayna gibi parlıyordu. Evde aynaları yoktu ama Ruveydâ her çarşıya çıktığında otobüs durağının arkasındaki büyük ayna ve çerçeve dükkanının önünde dakikalarca aynada kendini seyrediyor, ince telli, sarı ve beline kadar uzanan saçlarının masmavi gözlerine ne kadar yakıştığını seyrediyordu. Gülümsedi Ruveydâ, gene mutlu oluvermişti. Babaannesinin bu tür mutlu olmalara tevekkül adı verdiğini duymuştu. Ne demek olduğunu tam olarak bilmiyor ama Ruveydâya, büyük sarı çerçeveli ve gösterişli güzel aynaları hatırlattığı için bu kelimeyi seviyordu.

Birden babaannesinin sesiyle irkildi. Hemen odsına koştu ve getirdiği ilaçları babaannesine eczacı amcanın tembihlediği gibi içirdikten sonra onu odada tekrar yalnız bıraktı. Çünkü orası kasvetliydi. Soğuk ve kasvetli...

Ertesi sabah Ruveydâ yola çıkmak üzere giyindi, burnu açık ayakkabısını da geçirdikten sonra küçük, beyaz ayaklarına koşar adımlarla sokağı geçti. Babaannesinin odasına girip ona haber vermeyi bile unutmuştu. Hem zaten zavallı kadıncağz yatıyor olmalıydı. Neden rahatsız etsindi ki onu?

Köşeyi döner dönmez aynacıda durdu. Aynaya gülümseyerek baktı ve saçlarını soğuktan titreyen parmaklarının arasında birkaç kez taradı. Ayağı gene üşümeye başlamıştı. Ayağının birini ötekinin üzerine koyuyor ve üşüyen ayağını diğeriyle ovuşturuyordu. O bunu hep yapıyordu ve bunu yaparken içinden 'Allahım Sen ayağımın üşümesine izin verme.' diyordu. Nedense hiç bir zaman bu duâsı kabul olmamıştı ama o nedenini anlayamadığı hâlde bu duâyı hiç aksatmıyor ve Allah'a duâsını neden kabul etmediğini sormuyordu.

Aynacı dükkanının önünde geçen süreyi tam olarak kestiremiyordu Ruveydâ. Sonra

birden dükkanın büyük kapısı gıcırta ile açıldı ve Ruveydâ çok korktu. Ayaklarını unutmuş kalp çarpıntılarını dinliyordu. İçeriden bir adam çıktı. Ruveydâ korktuğunun başına geldiğini düşündü, sonunda kızacaktı ona. Neden her gün dükkanın önünde durupdakikalarca beklediğini soracaktı. Sonra onu kovacaktı ve Ruveydâ hayatının geri kalan kısmını aynaya bakamadan geçirecekti. Gözleri doldu Ruveydâ'nın ve içeriden çıkacak olan adamı beklemeye başladı heyecanla.

İçeriden çıkan adam uzun boylu ve elli yaşlarındaydı. Saçı sık ve uzun ama yer yer aralarına beyazlar karışmıştı. Gene sık ve pala duran bıyıkları simsiyahtı. Kaşları! .. Asıl önemli olan kaşlarıydı. Çünkü pos bıyıklarının altına saklanmış olan dudaklarının kızgın olup olmadığı anlaşılmıyordu. Kaşlarına bakmak gerekti. Ve baktı. Çok şaşırıldı Ruveydâ. Çünkü bu iri adamın kaşları çatık değil, aksine yukarı kalkmıştı, gâlibâ gülümsüyordu da. Birden bire rahatladı Ruveydâ. Demek adam ona kızmamıştı ve belki de yıllarca aynalara bakmasına izin verecekti Ruveydâ'nın. Adam kıza baktı ve merhamet dolu bakışlarla dudaklarını aralayarak konuştu:

-Hoşgeldiniz hanımefendi.

Ruveydânın kalbi duracak gibi oldu. Kalbinin ritmini bastırarak cevap verdi:

-Hoşbuldum amca.

-Adın nedir senin?

-Ruveydâ...

-Bak Ruveydâ, her gün buraya geliyorsun görüyorum. Yo yo yüzünü asma, üzülme hemen kızmıyorum ama çok kırılıyorum. Neden içeri hiç gelmiyorsun? Hem sana çay, kahve, ıhlamur ikram ederim. Zaten benim pek müşterim olmaz. Sıkılıyorum da. Biraz konuşuruz. Belki bana biraz yardım edersen de etrafı şöyle bir çeker çevirir, tertemiz yaparız. Eğer bana yardım edersen bak sana bunları veririm.

Adam bunları söyledikten sonra arkasında sakladığı bir çift ayakkabı çıkardı. Ruveydâ şaşkınlıktan dilini yutacaktı. Ayakkabılara bakakaldı. Tam ayaklarına göre, küçücük, açık kahverengi, bağcıklı ve bacaklara doğru biraz yükselen botu andıran ama ayyakkabı zerâfetindeydi. Önce içinden 'Teşekkürler Allah'ım.' dedikten sonra ikinci olarak adama dışından 'Teşekkürler amca.' dedi. Çünkü biliyordu ki bu amcaya, ona ayakkabı vermesini söyleyen de Allahlardı.

Ayakkabıları adamdan nasıl aldığı ve daha sonra ona neler dediğini hatırlamıyordu. Kendini çarşıya doğru koşar buldu. Gülüyordu ama gözünde yaş vardı. Bir an önce eve gidip babaannesine bu müjdeli haberi vermek istedi. Kimbilir ne kadar sevinecektizavallı babaannesi? İçinden, yarın ilk işinin adama gidip onun istediği gibi dükkanı süpürmek ve onunla konuşup sıcacık bir çay içmek olacağını tekrarlayıp duruyordu. Koşuyordu, düşünüyordu, gülüyordu, ağlıyordu ve mutluydu. 'Teşekkürler Allahım, Teşekkürler Allahım! '

Akşam olunca elinde bir buçuk ekmekle ve biraz zeytinle eve gidiyordu ve koşmuyordu. Çünkü ayakları sıcacıktı. Eve varınca kapının önünde komşu teyzelerden birkaçını gördü. Neden geldiklerini merak ediyordu. Telaşlı gözlerle aralarına daldı ve eve girdi. Eve girdiğinde içeride daha kalabalık bir komşu gürûhunun babaannesinin kaldığı odanın önünde durduğunu gördü. Arada kaynayan hıçkırık seslerine aldırmandan

koşarak hepsini yardı ve odaya girdi. Bir den bire gözleri karardı. Çünkü babaannesi yatağında yatıyordu ama bembeyazdı. Üstelik başını beyaz ve uzun bir bezle bağlamışlardı. Sormadı 'ne oldu?' diye. anlamıştı. Zekî kızdı Ruveydâ. Tek bilmek istediği, neden bu kadar erken olduğuydu, hâlbuki dün Ruveydâ ona ilaç getirmemiş miydi? Kendi elleriyle içirmişti üstelik. Tıpkı eczacı amcanın söylediği gibi. Peki, neden şimdi böyle olmuştu. Sırası mıydı ya? Şimdi Ruveydâ'nın başka kimi kalmıştı. Babaannesi de dedesi gibi bembeyaz bir suratla yatakta büzüşerek yatması ve bir daha görememesi için mi o kadar yolu koşarak ve üşüyerek gelmiş ve ilaçları elleriyle içirmişti? Şaşır dı Ruveydâ.

Bir komşu teyze onu evine götürüp Ruveydâ'nın merak ettiği herşeyi anlatmıştı ve Ruveydâ kadını dinlediğinde iki kat daha fazla üzölmüşü. Söylenenlere göre babaannesi Ruveydâ'nın üşüyen ayaklarına bir çift ayakkabı alabilmek için yataktan zor belâ kalkıp üzerindeki battaniyeleri katlamış, sonra da onları yollara düşerek satacak bir eskici aramıştı. Bunu yapabilmek için evden Ruveydâdan erken ayrılmıştı. En sonunda onları bir terziye satmış, terziden aldığı parayla ayakkabıcıya girmiş ve Ruveydâ'ya bir çift dünya tatlısı ama ucuz ayakkabı almıştı. İçine de bir kâğıt koymuştu. Aynacı amca anlatmış bunları komşu teyzeye. Ruveydâ ayakkabıyı giydiğinden beri ayağına batan ve fiyat kâğıdı olduğunu düşündüğü buruşuk kâğıdı aldı ve okudu:

'Tatlı kızım. Ayakkabının delik ayaklarının da acınacak hâlde olduğunu biliyorum. Üstelik hiçbir zaman benden ayakkabı istemeyecek kadar düşünceli olduğunu da... Benim bir tanecik mütevekkil kızım. Mırıldanarak ettiğın duayı çoğu gece işitiyordum. Artık ayakların üşümeyecek. Çünkü tıpkı duânda söylediğın gibi, Allah onların üşümesine izin vermeyecek artık. Tevekkül güzeldir ve böyle devâm et. Elinden geleni yap ve Allahtan iste. Bak gördün mü işte Allah sana nihâyetinde ayakkabı verdi. Böylece ben de güzel torunuma ilk hediye mi vermiş oldum. Şu an ayakkabıları aynacı Sâlih Efendi'den almış olmalısın. Ona emanet ettim ayakkabıları. Eve gelince görüşmek ümidiyle benim güzel kızım. Hayırlı günlerde, güle güle giy... Seni çok seven babaannen...'

Bu mektubu yazıp ayakkabının içine koymuş, aynacı amcaya ona vermesi için emânet etmişti. Çünkü Ruveydâ'nın sabah ilk iş olarak aynacıya gittiğini biliyordu. Daha sonra eve gitmek için arka yolu tercih etmiş ve Ruveydâ'nın dışarı çıktığı saatlerde o arka yolda fenâlaşp düşüvermişti.

Ruveydâ kâğıdı avuçlarında sıktı ve yaşlı gözlerle gülümsemeye çalıştı. Gözlerini sınımsıkı kapatarak mırıldandı;

'Babaannemi son gününde mutlu ettiğın için Teşekkürler Allahım! '

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Küsmedim Sana

Gözüme kan dolsun ki
Küsmedim sana
Dağ mezarım olsun ki
Küsmedim sana

Sessiz sessiz özlerim
Hasretimi gizlerim
Kırılısın ki dizlerim
Küsmedim sana

Sor göklere yerlere
İz vermedim münkere
Yemin olsun bin kere
Küsmedim sana

Şâhid olsun gözyaşım
Yaşadığım her yaşım
Elim, kolum ve başım
Küsmedim sana

(dört Yol-06.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Lâfz-ı Kün

Kün demekle olunmaz, bir anda fevkâ'l beşer
Evvelâ bilmek gerek; lâfz-ı kün ne demektir
Kul haddin' bilir ise, Hakk durmaz ona koşar
Kulluk bütün serveti, cân ile ödemektir

(Cizre/Şırnak 09.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Lekelenmişim

Atılmışım, itilmişim, lekelenmişim
Kimbilir bu sevda kaç yaşındadır
Ağlarken suçüstü yakalanmişim
Kederim göz değil, gözyaşındadır

(İstanbul - 17.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Leyla

Bir sûrun ucunda gençliğim
Ne zor bir imtihan imiş meğer
Benim
Ezber zannettiğim
Her soru Leylâ kadar zor
Her cevap alaca bulaca
İntihâra bir kelîme mânî
Bırakma
Bırakma beni Leylâ
Ya da ben düşerken
"Eyvâh" de hiç olmazsa
İzin ver çözeyim en kolayını
İzin ver bileyim
Kaç bahâra yenik düşecek kalbim
Benim düşünmeye korktuğumu
Korkmadan söylüyorsun yüzüme
Yapma
Ağlatma
Ağlatma beni Leylâ
Ya da ben ağlarken
"Ağlama" de hiç olmazsa
Bak gelip geçiyor mevsimler
Ben daha ilk kışı yaşıyorum
Bak ben ölüyorum
Bir sûrun ucunda gençliğim

Birer birer teslim oluyor gazeller
Toprağın bükülmüş beli bendedir
Ve bende'dir hür sandığım yalnızlıklar
Sıkışan göğsümde bin kelime
Evet evet
Birişi sen
Diğerleri ise
Hepiniz
Evet evet
Bütün LeylâlarGit gide çoğalan
Estikçe savuran
Yaktıkça kavuran
Vurdukça deviren
Beni benden eviren
Beni yoldan çeviren
Evet evet
Siz
Bütün Leylâlar
Kuruttunuz dalımı yaprağımı
Kastınız toprağa mı bilmem ama
Bakın işte
Birer birer teslim oluyor gazeller

Düşündüklerime bile gün yetmiyor
Bir bakmışım akşam

Bir bakmışım sen
Yüzün hep alaycı
Yüzün hep müstehzî
Zamânı kaybettim
Guguk kuşu çıldırdı diyorum
Bir bakmışım güneş de
Bir bakmışım sen de
Çıldırılmış gibisiniz
Bana kalk diyorlar
Yürü diyorlar
Ye, iç, muhabbet et
Seviş diyorlar
Bana kalk diyorlar
Oturma diyorlar
Allah aşkına
Peygamber aşkına
Huseyn aşkına
Bırakın bir şeyler yapmayı
Düşündüklerime bile gün yetmiyor

07.04.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Leyletu'l Kadr (Kadir Gecesi)

Asırlarca sabredip, bugünü beklediler
Bir gecede yürüyüp, bin ay emeklediler

Vazgeçtiler yarından, görmek için bu günü
Bugün küfürn vekûdu, müslümanın düğünü

civanlar dâmat gibi ve de gül gibi kızlar
Hazırlanıp geldiler, gözlerinde yıldızlar

Utanırlar bakmaya, kaldırıp başlarını
Konuşamazlar zîrâ, dökmeden yaşlarını

Hepsinin kalbinde Sen, lisânında kelâmın
İki büklüm belleri, gelir diye selâmın

Besmelesiz açılmaz, kilitlidir dilleri
Adamışlar yoluna, serveti ve yılları

Ve birgün müjde geldi, dediler Kur'ân indi
Susup kulak vediler, rüzgârlar bile dindi

Yâ Hakk, bu ne güzel gün, bu ne kutlu bir haber
Fevc fevc yola çıktılar, neş'eyle sahâbeler

Emir geldi güllere, açın rengârenk diye
Karşılaysın Kur'ân'ı, Rabbimizden hediye

Kurdelesi tevhîdden, muhâfazası nûrdan
Akli gider görenin, eser kalmaz şuurdan

Müminlerin gözleri Muhammed'in gözünde
Mağrur bir gülümseme, o mübârek yüzünde

Çocuğu müjdelenmiş, bir babanın sevinci
Kıymeti yok indinde, ne cânın ne cânânın

Bir sahâbe giriyor, Muhammedin koluna
Ağlayarak 'Herşeyim fedâ olsun yoluna

Bize de anlat haydi, ne diyor sana gelen
Bilelim nefsimiz mi, yoksa biz miyiz gülen? '

Gülüyor gül Muhammed, gülen elbet bizleriz
Çünkü biz nefsi değil, bu kitâbı izleriz

İçilir bu gecede, olsa kadehte zehîr
Kaalallâh 'Leyletu'l Kadr, hayrun min el fî şehîr'

(Adana - 15.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Lisânımız

Lâf değildir yıkılmak, çünkü Hakk'tır dalımız
Kelâmımız bükölmek, ve secdedir dilimiz

(adana-27.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Mamnoonah (Memnûne)

Acı bir siren sesi ile irkildi Memnûne
Ardından bir bebek ağlamasını bastıran ambulans sesi
Ve ağlayan diğer çocukların annelerinin sesi
Teker teker kesiliyorlardı kurşun seslerinin ardından
Bir füze ıslığı
Ve derin bir sessizlik

İşte koca bir şehir
İzbeliği haketmişçesine hakir
Ve fakir
Satın alamaz ya özgürlüğü
Satın alamaz ya ölen kardeşinin hayâtını
Satın alamaz ya Memnûne

Koşarak bahçeye indi
Yürüdüğü merdiven kaydı ayağının altından
Saklanamadı zulmünden akıl yoksunlarının
Tuğlaları kucaklayarak uyandı yerinden
Gördüğü ilk şey küçük Muhammed'in morarmış kolları
'Oy anam' diyebildi fısıltıyla
'Beş sene geceli gündüzlü nöbet tutan
Evlâdının öksürüğünü kendi hıçkırığı ile bastıran
Babasından bile sakınan
Gözlerinin içine bakarak
Koca beş sene harcayan anam
Bu muydu yavrun Muhammed'in hâli
Bu muydu ablasının bir tânesinin rengi
Bu muydu'
Dedi Memnûne

Muhâciridir dünyânın her çilekeş müslüman
Biliyordu Memnûne
Ama bilmediği bir şey vardı
Ne zaman biter bu göç
Topraktan toprağa

Kollarını kaldırmak istedi, yapamadı
Başını çevirmek istedi, bir nebze
Ahh, çevirmez olaydı
İşte araya giden beş senenin sanatçısı
Yatıyordu yüzüstü
Kolları yiten beş senesişne uzanmış
Parmakları tuttu tutacakmışçasına açık
Gözleri hâlâ uçuk
Ve dudakları
Muhammed'in 'Mu' sunda kalmış

Bıraktı kendini taşların üzerine
Sessizliği dinledi Memnûne
Ağşap evlerin çitirdayan çatılarından
Ağıt yakan hak sâhiplerinden
Ve

Garanti mermilerinden kalan sessizliği
Mağlûbiyete rest çeken mermiler

Kapattı gözlerini
Bekledi
Bekledi
Ve
Bekledi

Bir ayak sesi duydu
Ya gülecek ya ölecekti
Yarım açarken gözlerini, dudakları şehâdeti fısıldıyordu
Bir postal gözlerinin önünde durdu

'Hey, this little girl is living... Hahhahha, living little girl...' dedi Coni
Son bir kudretle cevap verdi Memnûne;
'Arun aleykum...'

Ve son garanti mermisinin sesini de duydu Memnûne
Hem gülerken hem ölerken

Adana - 12.07.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mavi Marmara'ya 1 (Gözleri Doldu)

Bir sabah ansızın, hava karardı
Mavi Marmara'da, umutlar soldu
İçinde tohumlar, fidanlar vardı
Mavi Marmara'da, karanfil oldu

Düşlerinde vurgun yedi bir çocuk
Adı Furkan, yaşı on dokuz buçuk
Yüreği, yediği mermiden küçük
Mavi Marmara'da, gözleri doldu

Silahlar susmadı, kurşunlar yağdı
Adalet can verdi, asalet doğdu
Şehâdet sevdası, matemi boğdu
Mavi Marmara'da, hüzün kayboldu

Varmadı yerine belki infaklar
Gene de aşikâr oldu nifaklar
Kaybolan onurlar, yiten şafaklar
Mavi Marmara'da, kendini buldu

Muş - 01.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mavi Marmara'ya 2 (Deryâyı Taşar Eyledi)

Mavi Marmara'da mavi gözlerim
Islandı, deryayı taşar eyledi
Harlandı ocaklar, yandı közlerim
Sönmeyen ateşle yaşar eyledi

Sandılar, set kurduk hayrın önüne
Dualar, çölleri aşar eyledi

...

Furkan'ı dört mermi, beni tek haber
Vurdu, gam kedere koyar eyledi
Rengi gül kırmızı, kokusu amber
Kanıyla dünyayı boyar eyledi

Sandılar, saptırdık beşer yönüne
Dualar, dağları oyar eyledi

...

Isınan her namlu, çıkan her kurşun
Damardan kanımı çeker eyledi
Kalmadı toprakta boş tek bir arşın
Şehadet tohumu eker eyledi

Sandılar, yaklaştık zafer gününe
Dualar, mermiyi seker eyledi

...

Bilgenler, Bengiler şerle biter mi?
Hangi güç, İslâm'ı naçar eyledi
Gülzarda hayâsız çiçek biter mi?
Bu sevda, çölde gül açar eyledi

Sandılar, ulaştık yolun sonuna
Dualar, Şeytân'ı kaçar eyledi

Muş - 03.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mavi Marmara'ya 3 (Yıktilar Bugün)

Ey direniş deryasının mavi sancağı
Göndere hüznün bayrağı çektiler bugün
Bak soğumuş annelerin yanık kucağı
Gönlüne hasret tohumu ektiler bugün

Yükün ağır, yolun uzak, uğurlar olsun
Ellerine mazlumların duâsı dolsun
Gül müdür ki zalimlerin yüreği solsun
Bahçelere tank namlusu diktiler bugün

Merhametin karşısına geçip durdular
Varamadan hedefine seni vurdular
Adâleti öğrenmeden devlet kurdular
Dört kitâbın hikmetini yıktılar bugün

Kara bulut gibi çöktü, demsiz zamansız
Fırtınada kaybolduk yâr, hâlsiz amansız
Kavurdular bir köz gibi, tozsuz dumansız
Milyonların yüreğini yaktılar bugün

Mücahitler seni arşa taşıyorlar bak
Zulüm deryasını tek tek aşılıyorlar bak
Ölmemişler türkülerde yaşıyorlar bak
Göğsüne şehid nişanı taktılar bugün

Muş - 05.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mavi Marmara'ya 4 (Şehidim)

Unutmaz bu millet, bu zulümâtı
Kalbinden içeri saldı şehidim
Amennâ, öğrendik sende memâtı
Diriydi yürekler, soldu şehidim

Marmara maviyse, gönlümüz siyah
Tabutun omuzlar üstünde seyyah
Yürekler bîçâre, yürekler evvah
Yürekler târumar, oldu şehidim

Ağladı arkandan öksüz bir hazal
Dalında durmadı bir tâne gazel
Hiç kimse ölmedi, sen gibi güzel
Ne yerin, ne ardın doldu şehidim

Dön artık evine, baban çağırdı
Bir ana "Furkan'ım" diye bağırdı
Ciğer parça parça, kulak sağırıldı
Bir ümmet mâteme daldı şehidim

Ne arşın sonu var, ne arzın dibi
Ne de bir makâm var, şehâdet gibi
Sevdânın vefânın, biziz sâhibi
Hasretin semâyı deldi şehidim

Cevdet'ler Necdet'ler ölür sandılar
Aşkı küçümseyip, akla kandılar
Kanlı bir hummâya yakalandılar
Gerçekte kalpleri öldü şehidim

Aydınlık boy verdi, zifir boğuldu
Sanma ki başımız yere eğildi
Yükseldi heybetin, arşa dağıldı
Semâda yerini aldı şehidim

Sen nefsin çektiği, en güzel çile
İmrenir hâline, sâlihler bile
Şehidler serveri Hüseyin ile
İsmin gönüllerde kaldı şehidim

Muş - 08.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mecnûn Kırılan Kalbim

Kurşun bilmez bu hâli, sözle vurulan kalbim
Kırık kanat misâli, mecnûn kırılan kalbim

Aşkı eyledin kayıp, düştü kolun kanadın
Asırlarca çağlayıp, en son yorulan kalbim

Yıkıldılar ard arda, tüm dağlar üzerine
Gene kalanda darda, gayrı durulan kalbim

Bîhaberler izzetten, kalkmaz başları yerden
Duvarı ihanetten, taşla örülen kalbim

(mersin - 14.04.09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mecnûn'a Akîbet Sorulduğunda

Varırsan gönlüme şeref eylersin
Asmalı çardaklar kurulduğunda
En güzel şarkıyı tek sen söylersin
Şuh sesli bülbüller yorulduğunda

Gelince gönülden kutlu bir çağrı
Damlalar nehirdir, tümsekler Ağrı
Yükselip çıkarsak Merih'e doğru
Yürekler es verip durulduğunda

Leyla'ya deryâca aklın adamış
Uğruna bir dünya vefâ ödemiş
Ne ene'l ne mine'l, inne'l Hakk demiş
Mecnûn'a akîbet sorulduğunda

(Adana-04.01.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Medeniyetin Soylu Zirvesi (Medeniyet Derneği Gönüllülerine)

Yolunuzun taşı sert
Gel gör ki
Değil dert
Mü'min olanda kalplerin her izbe köşesi
Bilen var mıdır sonunu
Yâhut gören
Bittiğini
Üzölmeyin
Yalnız zayıf olanı ağlatır
Bu davanın taşlı yolları
Geçit vermez
Nasırlaşmış
Ar tutmayan ayaklara
Biz yürürüz heybetle
Yalan yok
Canımız çok acır
Farkımız
'Hamd'lar vardır 'ah'lara inat
Medeniyetin en soylu zirvelerine varan

(adana - 01.05.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mekân-ı Seyyâr

Ey Ayhan'ım dünyâ bâkî değilmiş
Arz da senin gibi mekân-ı seyyâr
Bu genç yaşta neden belin eğilmiş
Sor da cevap versin bir tek ihtiyâr

(adana-18.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Menem

Ne deyirsen doğrudur yar
Aymış sensin, serxoş menem
Yanan eşqin bağrıdır yar
Şirin sensin, mayxoş menem

Gözüm ađlar, iče dolar
Düğün sensin, ağıt menem
Şöylemezsen neče olar
Öğret sensin, öğüt menem

Bağ baxçada gül olmuşam
Üzüm sensin, sapı menem
Eşğinde qul olmuşam
Hane sensin, qapı menem

Men sene heç qıyabilmem
Vuran sensin, elsiz menem
"İsmim Ayhan" diyebilmem
Bülbül sensin, dilsiz menem

Ayhan Yavuz
06.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Menkıbe - Yusuf I (Kuyuda Bir Gül)

İbrahim'in soyundan, bir küçük Yusuf vardı
Oyundan daha fazla, ilmetmeyi severdi

Canım Yusuf'um diye babası pek severdi
Fakat her fânî gibi, ihtiyarlığa erdi

Koşamıyordu artık Yusuf'un ardı sıra
Görmeyince bir süre, yanardı çıra çıra

Kardeşleri Yusuf'u, kıskanırdı her zaman
"Babamızın yanında, neden o daha yaman"

Bilmezlerdi Yusuf'un, hâli beşer değildi
Âlimdi, bu sebepten, değerli bir oğuldu

Bir rüyâ gördü Yusuf, anlattı babasına
Ağladı yaşlı Yâkup, yaslanıp âsâsına

Neden dedi Yusufcuk, ağlıyorsun derinden
Dikkat et dedi Yâkup, kardeşlerin şerrinden

Peki dedi Yusufcuk, tek sen üzülme yeter
Senin gözyaşın bana, ölümlerden de beter

Oğulları Yâkup'tan, müsâde istediler
"Yusuf ile gidelim, oynayalım" dediler

Yâkup müsâde verdi, ama huzursuz idi
"Rabbim sizleri şerre, meylettirmesin" dedi

Bir gün Yusuf anarken, Rabbini huşû ile
Kardeşleri yaklaştı, birisi geldi dile

"Gel" dedi hoş bir tavırla, "Oynamaya gidelim
Eğlenip yorulunca, bir hasbihâl edelim"

"Peki" dedi Yusufcuk, "Gidelim hasbihâle
Nasil olsa cansınız, fitne girmez bu hâle"

Yürüyüp yol boyunca, gittiler çok uzağa
Orda küçük Yusuf'u, düşürdüler tuzağa

Atıp onu kuyuya, dönüp gittiler geri
Sevmezlerdi Yusuf'u, bebekliğinden beri

Yanında idi Rabbi, atılırken kuyuya
Canlarıydı düşüren, onu bu pis pusuya

Hakk dedi ki "Onlara, sen haber vereceksin
Ve de bunun farkına, yalnız sen ereceksin"

Kardeşleri Yusuf'un, geldiler en nihâyet

Dediler 'Ey babamız, bu ne korkunç bir hâlet'

Yıkıldı birden Yakup, "Ne oldu Yusuf'uma? "
Dediler 'Çölde idik, bıraktık onu kuma

Biz oyun oynuyorduk, Yusuf oturuyordu
Keyfi yerinde idi, sağ sâlim duruyordu

Bir an dönüp baktık ki, bir kurt geldi yanına
Parçaladı Yusuf'u, kastederek canına'

Çok kederlendi Yâkup, fakat bildi doğruyu
Söylemedi onlara, kalbindeki ağrıyı

O'na düşen sabırdı, uydurulana karşı
Yardım ancak Allah'tan, yaratandır O arşı.

(namrun-16.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Menkıbe - Yusuf II (Şehvetin Kollarında)

Yusuf kuyuda iken, bir kervan gördü onu
Ve şükretti Yusufcuk, ölüm değildi sonu

Alıp ordan Yusuf'u, Mısıra getirdiler
Orada Yusufcuğu, köle diye verdiler

Hükümdârın vezîri, Yusuf'u satın aldı
Yusuf o günden sonra, onun yanında kaldı

Veziir sevdi Yusuf'un, ahlâklı oluşunu
Oğlu gibi davranıp, okşadı hep başını

Orda herkes Yusuf'un, hâlini takdîr etti
Bu Yusuf'un şânının, bilinmesine yetti

Büyüdü genç Yusufcuk, bitti çocuk çağları
Öyle güzelleşti ki, çöl eyledi dağları

Âşık oldu Yusuf'a, bütün dişi olanlar
Bu sevdânın derdinden, onu görenler anlar

Âşıkların içinde, vardı vezîrin eşi
Hep Yusuf'u düşündü, bırakıp her bir işi

Fakat kanmadı Yusuf, kadının cilvesine
Dâimâ kulak verdi, vicdânının sesine

Vicdânı genç Yusuf'a, zînâ haram diyordu
Yusuf bunun sonunu, çok iyi biliyordu

Duâ etti el açıp, dedi 'Yâ Rabbî sakın
Beni kadın şerrinden, hep Sana eyle yakın'

Kadın bir gün Yusuf'un, olmaya karar verdi
Helâl yoldan olmayıp, zînâ etmekte derdi

Genç Yusuf'u yanına, çağırıp dedi 'Ey genç!
Benden dâim kaçarsın, bu mudur gerçek kazanç?

Gel birlikte olalım, bırak inadı artık
Şehvete dâvetlisin, neden yüzün hep örtük? '

Genç Yusuf hatırladı, duâdaki sözleri
Hakk'tan yardım gelince, ışıldadı gözleri

Dedi ki "Ey hoş kadın, meyil veremem sana
Çok iyilikler gördüm, hem kocanızdan yana

Bütün bu iyilikler, olmasa idi bile
Ben tek Allah'a kulum, gelse de senden hile

Yapamam bu isteği, haram kılındı bana

Boşa isrâr eyleme, sözlerin hep yabana'

Kadın dedi 'Ey Yusuf, hayâtımda görmedim
Senin kadar güzeli, boşa gönül vermedim

Fakat ahmaklık edip, reddediyorsun beni
Sâdece beni değil, bir hayâtı yepyeni'

Yusuf dedi 'Ey kadın, istemiyorum seni
Ve kumaşı ipekten, altın dolu keseni

Çünkü benim îmânım, ölçülemez parayla
Yalnız dünyâda hoşum, vâdettiğin sarayla'

Kadın hiddetle kalkıp, dedi 'Ey ahmak adam!
Çıkamazsın buradan, burası benim odam

Ya benim olacaksın, ya zindana girersin
Kurtulamazsın ordan, zulümâta erersin'

Yusuf dedi 'Ey Rabbim, iyidir bundan hapis
Zindana gönder ama, eyleme beni habîs'

Yusuf döndü sırtını, gitmek istedi ordan
İyiymi zindan olmak, cehennemdeki kordan

Koştı kadın Yusuf'un, arkasından tutarak
Yusuf feryâd eyledi 'Ey kadın beni bırak'

Gömleğinin arkası, kaçır iken yırtıldı
Yırtıldı gömlek fakat, Yusuf şerden kurtuldu

Hamdetti Yusuf Hakk'a, dedi ki 'Ey Allah'ım
Şükür olsun Sana ki, îmânımdır silahım'

(namrun-17.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Menkıbe - Yusuf III (İftirâ)

Şikâyet etti kadın, genç Yusuf'u eşine
Şaşırıp kaldı vezîr, Yusuf'un bu işine

İnanmak istemedi, Yusuf'a sordu önce
Yusuf başını eğdi, dedi ki 'Boynum ince

Fakat hâlim şudur ki, eşinize bakmadım
Ne kendimi ateşte, ne de onu yakmadım

Allah'a yemin olsun ki, kadın beni çağırdı
Olmaz dedi isem de, dinlemedi, sağırđı

Savunmam budur benim, şimdi ne istersen yap
Hakk biliyor gerçeği, Ona'dır ancak hesap'

Veziir kararsız kaldı, çünkü biri zevcesi
Diğeri ilim olan, gündüzü ve gecesi

Bilenlere danıştı, nedir bu hâle delîl
Dediler 'İkisinden, ancak biridir zelîl

Ve bu da eşinizdir, mâsumdur genç Yusufcuk
Çün gömleği tutulmuş, kaçmak isterken çocuk

Baksanıza gömleği, arkasından yırtılmış
Belli ki eşinizden, oldukça güç kurtulmuş

Yırtılmış olsa idi, eğer gömleği önden
Yusuftur suçlu derdik, özür dilerdik senden'

Veziir söylenenlere, istemedi inanmak
Ne korkunç bir şey idi, eşini suçlu sanmak

Kadının arkasından, söylentiler dolaştı
Çıkan bu söylentiler, bütün Mısır'ı aştı

Çağırđı bir gün kadın, tanıdık bayanları
İspat etmek istedi, duydukları zanları

Hepsinin ellerine, bir keskin bıçak verdi
Ve çağırıp Yusuf'u, gözler önüne serdi

Şaşkınlıktan kadınlar, ellerini kestiler
Eğer başlarını, utanç ile sustular

Dedi ki "Ey bayanlar, bakın eliniz kanlı
Meylettığım o çocuk, işte bu delikanlı

Andolsun Allah'a ki, bir gün benim olacak
Fakat kabul etmezse, zindandır yurdu ancak"

Bu olanlardan sonra, vezir bir karar verdi

Tutukladı Yusuf'u, içinde kaldı derdi

Yusuf zindana düştü, ardından bu kararın
Üzülmedi genç Yusuf, dedi 'Hakkın'dır yarın'

(namrun-18.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Menkıbe - Yusuf IV (Zindan Bile Utandı)

Zindana geldiğinde, şükür eyledi önce
Çünkü karşılığını, alacaktı ölünce

Zindanda kendisiyle, iki de kişi vardı
Zindan soğuk ve kirli, çok karanlık ve dardı

Zindanda kaldı Yusuf, ne zamandır bilinmez
Umutluydu, olsa da kalbinde yara dinmez

Bir gece iki adam, garip rüyâlar gördü
Ve sabah olur olmaz, bunu Yusuf'a sordu

Yusuf dedi 'Bakınız, bir kelâmım var size
Yanlışlığa îmânla, bir midir gelmek dize

Ben tek olan Allah'a, îmân etmiş biriyim
Uzağım başka şeyden, kalb-i pâk ve duruyum

Rüyânıza gelince, ey ilk anlatan adam
Yakınlarda bir günde, edileceksin îdam

Ey ikinci anlatan, zindandan çıkacaksın
Hükûmdârın yanında, hizmete bakacaksın

Senden bir dileğim var, hükûmdâra varınca
Benden bahseyle biraz, karınca karârınca'

'Elbette bahsederim, çıkınca' dedi adam
Diğeriye o günün, sabâhı oldu îdam

Bir gün bir rüyâ gördü, hükûmdârı Mısır'ın
Eremedi hiç kimse, anlamına bu sır'ın

Her bilene sordular, nedir bunun tâbiri
Bilemediler fakat, kelâm istedi biri

Hükûmdâra yaklaşıp, huzûrunda eğildi
Zindandaki adamdan, bir başkası değildi

Zindandayken Yusuf'a, verdiği sözü tuttu
Fakat hemen tutmayıp, yıllar boyu unuttu

Rızkı Rabbinden değil, hünkârdan istedi hep
Bu kalp körlüğü idi, unutmamasına sebep

Dedi ki 'Ey efendim, ben bir kişi tanırım
Rüyâdan anlar fakat, şu an mahbûs sanırım

Çok iyi yorumluyor, rüyâları bu kişi
Mubârek ve nûrludur, olmaz hileyle işi

Huzûrunuza gelsin, buyurursanız izin

Yalnızca o yorumlar, bu rüyânızı sizin'

'Peki' dedi hükûmdâr, 'Gelip varsın yanıma
Bu rüyânın merâkı, kastedecek canıma'

Çıkardılar Yusuf'u, getirdiler sultâna
Şultân ona rüyâyı, anlattı kana kana

Yusuf dedi 'Efendim, bu rüyâyı yorarım
Ama önce herkese, bir suâli sorarım

Bilirsiniz ki siz de, ben hep zindanda kaldım
Bu mahbûsluk damında, sanmayın ki ders aldım

Çünkü sâf ve mâsumdum, haksız yere satıldım
İşlemediğim suçtan, zindanlara atıldım

Sorun o kadınlara, söylesinler nihâyet
Efendimin zâtına, etmiş miyim ihânet

Rüyânıza gelince, bu rüyânın yorumu
Kötüye gidecektir, ülkenizin durumu

İlk geçilen yedi yıl, bol mahsûl derilecek
Sonraki yedi yılda kıtlığa erilecek

Müsâde ederseniz, sizden isterim yetki
İktisâddan anlarım, sağlarım size katkı'

Etkilendi hükûmdar, Yusuf'a yetki verdi
Ve böylece Yusufcuk, yüksek mevkîye erdi

Zindanlara koyulan, bugün hükme atandı
Yalnız koyanlar değil, zindan bile utandı

(namrun-18.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Menkıbe - Yusuf V (Gül, Bahçesine Kavuşuyor)

Yedi yıllık bollukta, Yusuf tasarruf etti
Biriktirilen tahıl, onlara hayli yetti

Yedi yılın sonunda, kıtlığa ulaştılar
Biriken ürün ile, kıtlığı da aştılar

İktisâdı bilmeyen, ülkeler aç kaldılar
Yedi yıl bol bol yiyip, rehâvete daldılar

Aç kalınca bildiler, çoluk çocuk ve davar
Duydular ki Mısır'da, birikmiş çok tahıl var

Yusuf'un babası da, muhtaç kalanlardandı
Kıtlık denen bu illet, onlara da dadandı

Yusuf'un kardeşleri, dönüp babalarına
Dediler 'Ey babamız, çıkamayız yarına

Biz duyduk ki Mısır'da, iyi bir kimse varmış
Muhtâcın heybesine, bolca tahıl koyarmış

İzin verin gidelim, bu zâtın mekânına
Biraz yardım isteyip, getirelim yanına'

Varınca huzûruna, Yusuf'un kaygı ile
Karşıladi onları, genç Yusuf saygı ile

Bakar bakmaz tanıdı, Yusuf kardeşlerini
Fakat belli etmedi, gördü tüm işlerini

Dedi ki "Size bir çift, etmek isterim kelâm
Bir kişiniz daha var, söyleyin ona selâm

Bir daha ki gelişe, onu alıp geliniz
Bolca mahsul vereyim, boş dönmesin eliniz"

Peki deyip gittiler, bir daha ki sefere
Küçük kardeşlerini, götürdüler o yere

İhtiyâr Yâkup dedi, 'Ey güzel oğullarım
Sizi yalnız bir şartla, o mekâna yollarım

İyi bakacaksınız, küçük kardeşinize
Yusuf gibi yitmesin, emânet olsun size"

Kabul edip çıktılar, Mısıra giden yola
Aceyle gittiler, vermeden yolda mola

Dediler "Ey hünkârım, müsâde verin bize
Gidelim babamıza, Hakk kuvvet versin dize"

Yusuf en küçüğünün, heybesine tas koydu

Ve dedi ki 'Bakınız, bu kimse beni soydu

Hırsızlığın cezâsı, alı konmaktır burda
Bu benimle kalacak, siz artık gidin yurda'

Dediler ki 'Ey hünkâr, ne olur alma onu
Babası çok üzülür, şerdir bu işin sonu'

Yusuf dedi 'Üzgünüm, burda böyle kurallar
Anlatın babasına, emînim bunu anlar'

Bu durum kardeşlerin, canlarını çok sıktı
Dediler "Yusuf gibi, bu da ahlâksız çıktı"

Yâkub'a koşup hemen, anlattılar olanı
İhtiyâr dedi 'Gidip, getirin o oğlanı

Benim acım bir idi, şimdiyse iki oldu
Üzüntüden kahroldum, yüreğim dertle doldu

Gayrı durmayın burda, geri gidin oraya
Getirin çocuğumu, tuz basmayın yaraya

O şehire girerken, ayrı yerlerden girin
İşinizi tez görüp, tahılları getirin'

Bu haberin üstüne, üzüntüden kör oldu
Fakat hamdetti, kalbi tevekkül ile doldu

Oğulları döndüler, Yusuf'un mekânına
Dediler 'Ey hünkârım, şer değmesin canına

Bırak kardeşimizi, babasına verelim
Sızlıyor vicdânımız, selâmete erelim'

Yusuf dedi 'Sizlerin, bir câhilliği oldu
Bu cehâletinizle, babam günbegün soldu'

Dediler 'Ey hünkârım, Yusuf musun yoksa sen
Pişmanlıktan bitâbız, ne olur 'Evet' desen

Bu ne güzel kaderdir, bu ne güzel bir hâlet
Ey mâsum kardeşimiz, ne olur bizi affet'

Yusuf dedi 'Siz benim, canımsınız nihâyet
Bu hırkayı babama, götürürseniz şâyet

Gözlerine sürünce, gözleri şifâ bulur
Anlar ki bu benimdir, o an berhûdâr olur"

Koşarak yol aldılar, babalarına doğru
Kapıya koştu Yâkub, daha duymadan çağrı

Dedi ki "Ben bu hâle, şaşırıp kalıyorum
Gene de Yusufum'un, kokusun alıyorum"

Komşuları gülerek, "Şaşırdınız gâlibâ
Bunca acının sonu, aklınız olmuş hebâ"

"Hayır" dedi Yâkupcuk, "Benim aklım yerinde
Evet bir acı duydum, yıllar yılı derinde

Fakat şimdi emînim, özlemim son bulacak
Hamdolsun Allah'a ki, duâm gerçek olacak"

Dediler 'Ey babamız, evet doğru bildiniz
Yıllarca bugün için, Hakka salât kıldınız

Getirin dedi bize, babamızı buraya
Özledim ne zamandır, hasret girdi araya'

Hırkayı müjde ile, ihtiyâra verdiler
Ve bununla birlikte, bir mûcize gördüler

Hırkayı ağlayarak, yüzüne basıp sürdü
O anda âmâ olan, gözleri gene gördü

Dedi 'Durmamalım hiç, Yusuf'uma varalım
Ölmeden önce bir kez, kucaklaşıp saralım'

Aceleyle koşarak, ulaştılar Mısır'a
Böyle bir hâl gelmedi, belki hiçbir asıra

Ağlayarak sarıldı, genç Yusuf babasına
Kucaklayıp sıkıca, son verdi tüm yasına

Yâkup oğluna dedi, "Gerçek oldu bak işte
Anlattığın o rüyâ, görmüştün çocuk yaşta"

Yusuf böylece erdi, sonunda mutluluğa
Borçluymuş tüm bunları, tek Allah'a kulluğa

(namrun-18.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mert Vurur Bazen

Kader bu bilinmez, sert vurur bazen
Gözlerin nemlenir, dert vurur bazen
Sanma ki kar yağmaz, büyük dağlara
Kalleşler dinlenir, mert vurur bazen

(adana-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mertliğin Katline Umut Bağlama

Devrilmez bu dağlar devrilmeden gök,
Mertliğin katline umut bağlama
Hakikat önünde boyun eğ, diz çök
Sil gözün yaşını, gayrı ağlama

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Meryem

Meryem

Ağlar durur göstermezsin yaşını
Dünyânın seyrine doyarsın Meryem
Üşürsün bükmezsin gene başını
Alnını zemhere dayarsın Meryem

Sanırsın anlamaz kimse hâlimden
Kesmişsin umûdu pîrden âlimden
Ne bahtın eksilir zulm-u zâlimden
Ne de âh etmeye kıyarsın Meryem

Ol bi'nnûr gel dedi, uzat elini
Hak için terkeyle ilm-u ilini
Hakîkat saymışlar nefsin dilini
Sen bunu hakâret sayarsın Meryem

Medenî çobanlar dediler oku
Açlığın ezâsı bağlamaz toku
Gene de kendine saptarsın oku
Kalbini çileyle boyarsın Meryem

Bu köprüden sultanlar da geçiyor
Dost dediğin zor gününde kaçıyor
Bir müslüman duâda el açıyor
Tut kalbini dinle duyarsın Meryem

Bak sana ne diyor, Ayhan kardeşin
Deryâ-yı kürreyle dinmez ateşin
Dünyânın taşına değmez gözyaşın
Üstüne basınca kayarsın Meryem

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Meydana Gel

Elhamdullillâhi rabbi'l âlemîn
Diyen diller nerelerdeydi demin

Demin derken ne zamandan mı kastım?
Biraz önce bomba düştü ya dostum

Gördüm ki maçlarda sesin tok ve gür
Çık, kendin biraz da meydanlarda yor

Ne ağlamak çâre ne de yas tutmak
Ağlamaktan zordur acıyı yutmak

Sessiz kalan dilsiz Şeytandı hani
Bu vahşete çözüm, susmak mı yâni?

'Siz kimsiniz, yığılıp da kaldınız? '
Diyor Kur'ân, işte cevap aldınız

Bunu duyan her yaştaki mü'mine
Yakışır mı kulak tıkamak yine

Ne yapmalı diye sorarsan bana
Duâ et, Hakk kuvvet versin tabana

İki rekât namaz kıl ve yola çık
Önünde set duran engelleri yık

Var meydana, tut bizim elimizi
Tut ki mühür vursun İslâmın izi

Önce tekbir sonra duâ ve yemin
Elhamdullillâhi rabbi'l âlemîn

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Meyletme Ya Rabb

Her günün sahibisin, her yolun sahibi
Bizi yolundan ayırma meyletme Ya Rab
Her ruhun sahibisin, her kulun sahibi
Bizi sevdâdan gayrıya meyletme Ya Rab

28.07.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Muhâlif Hanım ve Münâsip Bey

Muhâlif Hanımcığın evvel küçüktü yaşı
Fakat fidan boyluydu, keman gibiydi kaşı

Vuruldu Münâsip Bey görür görmez bu kıza
Verdi tüm sevgisini bu hâl bilmez hırsıza

İstemem dedi önce nazlı Muhâlif Hanım
Güçlü bir subay ile evlenmek ister canım

Kaçırdı Münâsip Bey lâf anlamaz bu kıızı
Fakat o günden sonra barışmadı yıldızı

Çay ister Münâsip Bey, hanımı 'çay bitti' der
İsrar edilir ise sıkı bir küfür eder

Münâsip Bey ne zaman 'Tuz verir misin?' dese
Hiç duymamış misâli, kulak vermez bu sese

Yaklaşsa Münâsip Bey, yanına sevgi ile
En kırıcı sözleri, şerle getirir dile

Münâsip çocuk ister, Muhâlif karşı çıkar
'Vermem sana çocuk' der, evi başına yıkar

Aradan yıllar geçer, yaşlanırlar birlikte
Gene de uzlaşmaya varamazlar dirlikte

Hanımı ne söylese, 'peki' der Münâsip bey
Muhâlif inat etse, döndüremez hiçbir şey

Böyle geçer onca yıl, zaman su gibi gider
Muhâlif muhâlefet, Münâsipse nasip der

Münâsip Bey gene de, hanımını çok sever
Ona 'bir tânem' dese, hanımı dönüp söver

Sevmenin bedelini, sağlığıyla ödedi
Derdinden hasta düşüp, gene 'yâ nasip' dedi

Bir gün zekâret oldu, çağırdı karısını
Surat astı Muhâlif, tutmadı hiç yasını

Münâsip Bey sessizce dedi 'Ey canım karım
Ey hayâtımın nûru, ey benim yoğum varım

Biliyorum hiç beni, sevemedin bir türlü
Belki bir eş istedin, çok zengin ve kültürlü

Veremedim ben sana, ne ziynet ne asâlet
Sevme beni gene de, eğer buysa adâlet

Bak ölmek üzereyim, hakkını helâl eyle

Ne olur bir kerecik, bana güzel söz söyle

Gidiyorum ahrete, gelemem gayrı geri
Hasret kaldım gülmene, belki yıllardan beri

Son isteğim var senden, 'seviyorum' de bir kez
Beni orada yalnız, bırakma sen de gel tez'

'Münâsip Bey ben sana demedim mi kaç kere
Gelmeyeceğim diye gittiğin hiçbir yere'

Yutkundu Münâsip Bey, dedi 'Bu da münâsip
Alışmıştım halbûki, demek ki buymuş nasip'

Kapattı Münâsip Bey yaş dolu gözlerini
Duymadı Muhâlif'in pişmanlık sözlerini

Ağlayıp şöyle dedi 'muhâlif kimdir söyle
Gidiyorsun uzağa bırakıp beni böyle

Diyemedim yıllarca 'Âşığım sana' diye
İşte şimdi diyorum, bu sana son hediye'

(namrun-22.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mukavemet

Sancılanan bir ananın
Dişlerinde mukavemet
Cânı yitmiş bir cânânın
Düşlerinde mukavemet

Vurup geçer geceleyin
Yıkar, ne dersiniz deyin
Ağlayan öksüz bebeğin
Yaşlarında mukavemet

Güzel ne varsa satılmış
Battıkça dibe batılmış
Oğlumun zulme çatılmış
Kaşlarında mukavemet

Kimse bakmasın kusura
Belâ olduk her asıra
Kaçsalar önümüz sıra
Peşlerinde mukavemet

Kulaklarında öğütler
Ninnisidir tüm ağıtlar
Bahara hasret yigitler
Kışlarında mukavemet

Bileğinde yüklü zahmet
Gözlerinde nurlu rahmet
Bekir, Ali, Ammar, Ahmet
Başlarında mukavemet

Ayhan'ım, size mümkün zor
İnanmazsan dağlara sor
Avuçlarında kızıl kor
Döşlerinde mukavemet

Adana - 09.12.2013

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Muvahhidler Çelmeli

Ol sevdâlar yıkılmalı, aşk-ı hakka gelmeli
Ferhat önce Tûr dağını Allâh için delmeli

Utanmalı tüm iblisler, eğmeli başlarını
İnsin tutuşan aklını, muvahhidler çelmeli

12.02.2007 - Adana

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mücâhid Genç Adam

Ey mücâhid genç adam, Allâh'a dersin Hudâ
Dilin farklıdır belki, canın bir Hakk'a fedâ

Türk'ü Kürdü Çerkezi, hepsi Allâh'ın kulu
Aynı imtihân ile, okursun bu okulu
.....

Ey mücâhid genç adam, zincirdeki dev halka
Benden değildir diye, zulmetme hiçbir halka

Dilin Kur'ân'ın dili, soyun Âdem'in soyu
Böyle gelmiş çağlarca, sürer bir ömür boyu
.....

Ey mücâhid genç adam, duâ eyle gönülden
Son bulsun bu düşmanlık, korkmasın bülbül gülden

Verdiğimiz sözlere, şahiddir kâl-û belâ
Gel gör ki ayrılığın, ilk yeridir kerbelâ
.....

Ey mücâhid genç adam, oyundur dünyâ yurdu
Darbedir ümmetliğe, ayırmak Türk'ü Kürd'ü

Aynı safa dizildik, 'dest' bağladık 'ser' koyduk
Aynı tastan 'av' içtik, aynı sofrada doyduk
.....

Ey mücâhid genç adam, açıldı eski yara
Saplandı ırk hançeri, düşüldü aynı dara

Hiçbir dil fayda vermez, Ayhanım çökende dam
Ağlamanın lisânı olur mu ey genç adam

(adana-20.11.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Müsrif Küçük Bey

Ey gözü kan kızılı, sulh dediğin şeye bak
Koyun bile kuzulu, boşalmış beşiğe bak

Akbaba yerden uçar, naçar sâbiler naçar
Yağmura ağız açar, müsrif küçük beye bak

Bir şehr-i hayâl uçuk, sitemli kalpler göçük
Evlerin üstü aşık, üs kurduğun köye bak

Defterleri dürmüşler, merhameti sürmüşler
İçine tükürmüşler, içtikleri suya bak

Hak bâtilı yermiyor, dili âha varmıyor
Güneşe yol vermiyor, şu inatçı aya bak

Muş - 10.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Namerdim

Ağlamaktan dil pınarım kurudu
Yandı bağrım, buzum, karım eridi
Vurdum durdum, sol tarafım çürüdü
Şikayet etmedim yarım nâmert olayım

Gelseydin, görseydin, vaktin yoksa sorsaydın
Bedeninden vazgeçtim, yüreğini yorsaydın
Sözle değil sevdiğim, kurşun ile vursaydın
Tek kelime edersem nâmerdim

Sazım sözüm sustu, gözüm konuştu
Heyecânım yorgunluğa dönüştü
Hayâllerim kavgalarla tanıştı
Şikayet etmedim yarım nâmert olayım

Gelseydin, görseydin, vaktin yoksa sorsaydın
Bedeninden vazgeçtim, yüreğini yorsaydın
Sözle değil sevdiğim, kurşun ile vursaydın
Tek kelime edersem nâmerdim

30.08.2011
MUŞ

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nâmert Olayım

Söylemekten dil pınarım kurudu
Yandı bağrım, buzum karım eridi
Vurdum durdum, sol tarafım çürüdü
Hâlim şikâyet etmedim, nâmert olayım

Ëtrafıma kara sisler dolandı
İçtiğim su ağulara bulandı
Bir duydum ki duyduklarım yalandı
Şaşırıp hayret etmedim, nâmert olayım

Satın alınır mı yer, gök, su, hava
Pulla kıymet edilir mi bu dâva
Bedâva doğdum, ölmek de bedâva
Servete haset etmedim, nâmert olayım

Özleme doydum, gurbette kaldım da
Gönlüme koydum, gönülden çaldım da
Bütün dünyayı karşıma aldım da
Aşka siyâset etmedim, nâmert olayım

Ayhan'ım yürüdüm arzın düzünü
Yokuşta bıraktım gamı, hüznü
Tertemiz sevdâni, mâsum yüzünü
Nefsime alet etmedim, namert olayım

Adana - 03.04.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nasıl Yumsun (Anama)

Ey güneşin ışığı, âsumanın deseni
Gerdanımda cevşenim, yakamda boncuğumsun
Rüyâlar kâbus olur, birgün görmezsem seni
Bu can dünyâya sensiz gözünü nasıl yumsun

(istanbul-28.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Çok Çizgi İhlâl Ettim

Mevsimleri şaşırđım
Kokusunu unuttum gülün
Bir daha
Bir damla su göse Kızıldeniz
Sayarım gözyaşlarımı

Ne çok günâha girdim
Ne çok çizgi ihlâl ettim

Ağlamadım
Bildiğim hâlde akîbetimi
Bilmem dağ dere
Gücümün yettiği yere
Dedim

Bir tayyîbe
Gönlüm hîbe
Severim azar azar
Gücümün yettiği yere kadar
Bildim
Böyle olacağını
Beni şehvet boğar

Ve'l habîsûne li'l habîset
Budur özet
Sil beni kalbinden
Sil beni Leylâ
Eteğim necis
Kapına gelsem, kirletirim eşiğini
Mecnûn'un terkisi temiz olur
Toprağa kalsa belki

Bekle beni
Ben arkada tevbe önde
Gücümün yettiği zamanda
Söz veriyorum
Uğrarım kapına
Bir hiç uğruna
Ne çok günâha girdim
Ne çok çizgi ihlâl ettim
Bilsen

Bu kötü kalbimle

(adana - 25.03.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Diyeyim?

Yok iken üstümde tapulu malım
Dünyâda bir köşküm var mı diyeyim?
Olmasın' beklerken yaprağım dalım
Sözünden dönene yar mı diyeyim?

Görmeyen gözlerim açılır oldu
Gayri her köprüden geçilir oldu
Câhiller makâma seçilir oldu
Sarığım başıma dar mı diyeyim?

Bir zaman avuçlar göğ'e bakardı
Duâlar kelâmdan kalbe akardı
Yalvarmak kendimi benmden çıkardı
Yek'lere dü'lere çar mı diyeyim?

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Gönlüme Alev Düştü

Ne gönlüme alev düştü, ne gözümde gözlerin
Güneş baharla öpüştü, senin olsun güzlerin

Başka oyun bilmez akıl, nasıl kırılır yürek
Öğretmiyor hiçbir okul, üşütürmüş kör kurak

Unut asrı, unut beni, yaşamak sana haram
Söndürene kadar teni, rûhumu yakan yaram

Başka bir çağ bul kendine, bende doldu miâdın
Taştı, yorgun düştü sîne, oldu mu yâr murâdın

Yıkıldı arş künde künde, altında kaldı hatır
Sevdâ yazılmaz bir günde, işlenir satır satır

Seni sana teslîm ettim, yerim râh-ı rûhistan
Kalbimi Mecnûn'a sattım, yazdı koca bir destan

Ne gönlüme alev düştü, ne gözümde gözlerin
Ayhan 'dil' odunda pişti, yandırır mı közlerin

Muş
26.01.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Sandılar

Dar ağacı yapanlar gül dalından
Hem küfredip hem yerler Hakk balından
Çivilenip o tertemiz alından
Çarmıhlara gerildin mi sandılar

Balık oldun Göktanrının ağında
Mağdur kaldın Yehovanın çığında
Üçbeş kuruş para karşılığında
Zâlime borç verildin mi sandılar

Ced bilip Allah'ı düşen kurağa
Yetimsin deyip de söven yaprağa
Vurulup göğsünden kara toprağa
Boydan boya serildin mi sandılar

Dik baktı zalimler, büktü lehçeyi
Merhamet dalınla sardın ilçeyi
Temizlercesine ottan bahçeyi
Demet demet derildin mi sandılar

Zahirler zikredip çirkin bâtından
Yüz çevirip senden, o cihâtından
Kovdukları gibi kendi katından
Hakk katında yerildin mi sandılar

Aksine ağlayıp suyun dibinden
Mesihler savurup Hakk'ın cebinden
Damlayıp Ayhan'ın mürekkebinden
Ak kâğıda sarıldın mı sandılar

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Var Ne Yok

- Bir lokma aşın var mı, acıktım...
- Yok...
- Bir yudum suyun var mı, susadım...
- Yok...
- İhtiyâçtayım, biraz paran var mı, borç...
- Yok...
- Üşüdüm dostum, palton da mı yok...
- O da yok...
- Birâder sende ne var?
- 'Şükür' var. Lâzımsa vereyim...
- Eee, yok.....

(Adana - 20.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Yaptım

Kardeşim namlunuz bana mı döndü
Kuzgunlar dolaştı bana mı konu
Bana mı nâmerdin kitâbı indi
Bunu hak edecek söyle ne yaptım

Kuyular doldurdum siz için diye
Surları devirdim siz kaçın diye
Gönlüme bağ kurdum siz göçün diye
Arzı mâbud bilip ona mı taptım

Bir lokma verdiler, bir lokma yedim
Bir lokma sevgiye bin aşk ödedim
Öl dedin ey dâvam, ölmem mi dedim
Demek bir sitemle yolumdan saptım

Ayhan'ım kalbini yer bu muallâ
Sanırsın iknâya zaman var hâlâ
Söylemek ne kolay, suçlamak âlâ
Ya beynim yıkandı ya mikrop kaptım

Muş
13.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Yazık

Gözleriz ölümü gelmesin deyi
Alsın da dünyâlık benden herşeyi

-

Azrail'in kanadına takarız gençliği
Düşmemek için kanatırız ellerimizi
Tutanda
Diken batsa da bazen
İçeriz kanımızı
Şerbetin dibi kadar
Keskin vurur dilimize

Sakar bir şâir
Bahsederse aşktan faraza
Kırarsa kalbimizin
Her bir nâmesini
Dün yazılmış
bugüne inat söyleriz
Yeni besteleri
Canlardan, mallardan, ürünlerden bahseden
Açlık ve korku
Sakarlıktan ibârettir

Ne yazık

Salınır ellerimizde
Arza âit ne varsa
Düşer mi bilmem ama
Belli ki
Birgün kırılacak kollarımız
Bize ne
Biz salınırız dünyâda
Dünyâ salınır bizde

Ne yazık

Saymak bıktırmaz bizi
Saydıklarımız bıkar
Düşmekten
Bir o keseye bir bu keseye
Etrafımızı ören sütunlar elmastandır
Ve bilmeyiz akîbetimizin
Benzediğini belki de
Leheb'in oğluna
Bizi tek şey ilgilendirir
Bizim oğlumuz
Bilmeyiz evlâtlarımızın
Benzeyeceğini belki de
Leheb'in torunlarına

Ne yazık

-

Gözleriz bugünü geçmesin deyi
Kalsın da dünyâda beden epeyi

Adana - 03.01.2007

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Nebî

Akılda sen, fikirde sen
Saatler duruyor Nebî
Gözlerime desen desen
Hayâlin vuruyor Nebî

Semâdan zehir yağıyor
Gönlüme hüznün değıyor
Ağaçlar boyun eğiyor
Çiçekler kuruyor Nebî

Yürekler yandı sızlıyor
Gönül hasreti gizliyor
Çiçekler seni özlüyor
İsmiini soruyor Nebî

(adana - 22.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Neden

Ben neden hala ölmedim sanıyorsun?
Neden sövmedim yağmurlara, ıslattıkları zaman baharı.
Ki her bahar gelişinde,
Yanardım aşkın ile.
Güneşe gölge düşüren,
Yakan zemheriyi bulutların ötesinden,
Irmakları tek bir katreye hasret bırakan aşkın...
Ne olurdu beni de sevdaya hasret bıraksaydı.
Baharlarda.
Sussaydım konuştuğu zaman yeryüzü,
Hiç tükenmeseydim erittikçe beni sevdan,
Her baharı ıslatışında...

Ben neden hiç gülmedim sanıyorsun?
Güldükleri zaman yüzüme en gülünç anlarda...
Neden ağladım asırlarca, sustum sen geçince önümden?
Derdimi neden çınarlara anlattım sen dururken?
Neden hep ben bildim nerede olduğunu senin?
Sen hiç bilmedin mi beni?
Hiç görmedin mi karışırken toprağa ben, gökten inip?
Hiç üşütmedim mi ellerini, eserken yönden yöne?
Ben sana hiç görünmedim mi? ..
En belirgin anlarımda.

Ben neden duygu selindeyim sanıyorsun?
Neden boğuluyorum nefret kokan bu selde?
Neden başımı eğiyorum, sen varken içerisinde?
Göz kapaklarımı neden kapatıyorum, gözüme vururken sen?
Sence ben neden özlemekten başka hiçbir şey yapmıyorum? ..
Haykırırken sen, özlemediğine dair beni...
Eziliyorum, utanıyorum; ama yine de özlüyorum.

Sence ben neden şiir yazmaya başlıyorum? ..
Her kapı çalınışında...

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nedir Aşk

Semaya renk veren o gözlerine
Bakıp da sevdaya dalmak mıdır aşk
Dillerden çağlayıp bal özlerine
Akıp da peteğe dolmak mıdır aşk

Senden gelenlerin kesilmez ardı
Onlarla yüreğim maksûda erdi
Yıllardır gönlümde duran bu derdi
Yakıp da içinde kalmak mıdır aşk

Yıllarca yürüyüp vardım ırağa
Tutundum dalına, düştüm yaprağa
Sevginle yücelen kutsal toprağa
Ekip de hasadı almak mıdır aşk

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nereden Bilirdik

Aştı sevdiğim aştı
Nice engeller aştı
Nereden bilirdik ki
Bu yediğı son aştı

Düştü sevdiğim düştü
Yıkılıp yere düştü
Nereden bilirdik ki
Bu gördüğü son düştü

Taştı sevdiği taştı
Sabır yürekten taştı
Nereden bilirdik ki
Bu yattığı son taştı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neredesin Ya Nebî

Ey Nebî
Dönmez dilim anlatmaya hâlimi
Taştığından mıdır nedir içimdeki sevgi
Hesâba almaz oldum her nev'î âfeti
Saklamaz oldum yüzümdeki acınası hâleti
Kimbilir kaç yılım hebâ oldu sensiz
Ve kimbilir kaç yıl daha geçecek özleyerek seni

'Andolsun yarına ki
Seni bugünümden çok seviyorum'

Arıyorum senli saadet günlerini
Yokluğunun kalbimde açtığı çukuru
Arzın bütün toprakları örtemedi
Ve bilemedi hiçbir âlim
Aşk makâmı
Kaç asır ötesindedir ebedin

Hani senin bir eline güneşi
Bir eline de ayı vermeğe çalışmışlardı ya
Şimdi aynısını bana yapıyorlar
Ama üzülme
Cevâbım net

'Yol mudur sana varmayan
Kol mudur seni sarmayan'

Özlüyorum çok
Özlüyorum
Ve cevâbının olmadığını bile bile soruyorum
Beynimin her köşesine taarruz eden
Kalbimi gürz değmiş gibi yerle yeksân eden
Beni Mecnûn eden bu soruyu

'Yâ Muhammed
Nerdesin, nerdesin, nerdesin? '

(adana - 20,07,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neyime

Hesap sorma gözlerimin yaşına
Akmasına engel olmak neyime
Dönebilsem keşke yolun başına
Ağlamayıp gamla dolmak neyime

Aylar geçer,yıllar geçer zaman bu
Nice dağlar mahkum eder duman bu
Gönüllerde yıkılmayan imân bu
İsyanlara dalıp solmak neyime

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neylemişim

Kor ateşi közden ayırır kürek
Yüzüm dönüp aleve ikrar vermişim
Erde olur düşmanda olmaz yürek
Aşk için düşmana ısrar vermişim

Namerttir tüküren yediği aşı
Hele bak secdeden kalkmayan başa
Küçük bir sineği vurmazken taşa
Başımı vurmağa karar vermişim

Güneş dile geldi, küfretti hilal
Toprağım hakkını etmedi helal
Yüzün dönüp bana kaçtı bir maral
Sanki onlara bir zarar vermişim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neymişsin

Gönlüme vurulan kelepçe gibi
Kavradın bedenim, bırakmaz oldun
Bir kuyuya düştüm, görünmez dibi
Üstüme çamurlu su gibi doldun

Bıraktım ruhumu, can veren çölde
Islandım gözyaşım ardıma aktı
Dağları titreten buz gibi gölde
Yokluğun özletti, hasretin yaktı

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nikâh-ı İstirâb-ı Beşeriyye

İmansızlığın anaforunda kaybolmuş gençliğim
Rûhumun bekâretini verdiğim dünyâ
Yüzgörümü bile istemeden
Kanmak mıdır bağlayan beni bir karış toprağa
Yâhut
Kanamak mıdır korkutan
Gözlerimin mâvisine denk ummânın
Sözlerimin mâzisine vurduğu dalgaları
Yıkamadı bedenimi
Yıkamaz sandım
Rûhumu da

Ağlamak
Mustarîb bir günün beş dakîkalık bedeli
İmân edeli
Ağlamaktan utanır oldum
Susturmaktansa vicdânın gül avazlı sesini
Susar oldum
Eğip başımı
Ben
Uzanamadığım semâdan utanır oldum

Bin gedik boş tarlaya benzer ömrüm
Ekmediğim ağacın
Yiyemediğim meyvesi için kin besledim kadere
Menşei isyan tohumlarla ektiğim mahsül
Doyurmadı
Beslediğim kini bile

Ahmaktım ben
Bir gece uyumamayı
Semâyı koynuma alırcasına büyük bir saltanat zanneden
Bir
Ahmaktım ben

...

Dul kalmış rûhumun gerçek sâhibi
Affet beni
Bir daha nikâh edersem ıstirâb-ı beşeriyeye
Bir karış toprak çok gelsin gözüme

adana - 05.09.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Normal Hâllerim, Garip mi Yoksa?

Saçak saçak
Burcu burcu yayılırım iklimine
Sevdânın
Güle benzer her nefesin ağzını koklar
Her umûdun yollarına dikerim
Gözbebeklerimi

İsyân mı?
Hâşâ
Bilirim yeryüzünün düz olmadığını
Düşemem kenarından
Karanlığın kucağına
Ben karanlığı istemedikçe

Akıl vermek haddim değil
Akla yürürüm gücüm yeterse
Çökmek icâb ederse de
Ayakta durmam, akıl git dese de

Ağlamam her ağlayanı gördüğümde
Düşünürüm
Acabâ bu hâl yakıyor mu onu
Beni yaktığı kadar
İçime gömerim hiçkırığımı
Başına bir 'El Fâtihâ'

Sakalımı yolasım gelir
Bıyığım her alabora olduğunda
Yemek yiyelim gelmez
Süpürgededir aklım
Temizlense de şu pislik
Devâm etsek yemeğe

Bâzen konuşmam
Konuşandan öğrenirim
Bâzen susmam
Susana imrenirim

Duâya benzer her mırıltıya
Âmîn demeden önce
Sorarım kendime
Oldu mu?

Olmadı...

Adana - 07.10.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nur Dağı

Nur dağında kar olayım
Beyaz olsun benim rengim
Eriyip akar olayım
Ayas olsun benim dengim

Nur dağında taş olayım
Kırılmayan gelse de darp
Tutusup ataş olayım
Yorulmayan olsa da harp

Nur dağında gül olayım
Açayım ben eğri büğrü
Söneyim de kül olayım
Uçayım semâya doğru

(adana-13.01.2006)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Nûr Yüzlü Gelin

Varlığına hediye, yazdığım bu dört satır
Üzülme üzdüm diye, kırmadın gönül hatır

Meylin mü'mine olsun, zâlime verme elin
Yüreğın de nûr dolsun, ey yüzü nûrlu gelin

(Adana-20.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

O Günden Beri

Bir gece ansızın uyandım
Dağların sesine
Korkunun ensesine
Bir kurşun sıktım
O günden beri
Ayaktayım

Gerçek gibi rüyâlar
Ve gerçek sandıklarım
Aldattı beni
Kapkara bir adam
Sirtına yüklemiş kötülükleri
Dağların sesinde kaybolan hıçkırığım
Zılgıtta kaybolan dağların sesi
Ve korkunun ensesi
Delik deşik
O günden beri
Korkmaktayım

(Cizre/Şırnak 04.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Oğlum

Bir harf için binnâr bedel ödeme
Arzı ilah etmiş dilden kaç oğlum
Gün bugün mü, bu dert benim mi deme
Zulüm ocağına ilim saç oğlum

Gün be gün boyanır kalbin kayra
Ya gitti ya gider nefsin araya
Aldırma gönlünde biten yaraya
Yaprağın dökülse çiçek aç oğlum

Kafesin kırılmış, yalnız kalmışsın
Aşkı unutmuşsun, köşke dalmışsın
Derdin çoğaldıkça sen azalmışsın
Bülbülün derdine gül ilaç oğlum

Ey Ayhan'ın oğlu arştan inersin
Güneşin ardında durma sönersin
Gene unutursun, gene dönersin
Bu sözüm başına olsa taç oğlum

(28,06,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Oğulcan

Günden güne, ay farkeder, yıl farkeder, Oğulcan
Ünden üne, Hay farkeder, kul farkeder, Oğulcan

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Oh Olsun...

Dedim: bak.
Dedi: ne?
Dedim: ben...
Dedi: ee...
Dedim: dinle.
Dedi: hee hee.
Dedim: sus bir!
Dedi: git be!

Olay Şu ki;
ben onu bütün misketlerimden çok seviyodum.
Hem de, bütün renklerinden...
Ammaa, yeşil olanı istamiicekti benden...
Hatun ninem verdiydi onu bana.
O da bubamdan almış.
Bubam nerden bulmuş, Allah bilir...
Őle ya da ble.
Bu iliŐki bitmeliydi artık.
Zaten sevmiyodum, onu da misketlerimi de...
Ece'yi kiskandırtmaktı benim amacım...
Zaten ne anlatsam inanmıyodu.
KamplumbaĒanın, dünyayı sırtında taŐıyamayacak kadar küçük olduĒuna,
Masalların yalan sylediĒine bile...

Hem zaten, tek sevdiĒim misketimi istemişti o.
Virmedim ya...
Oh olsun!

Ayhan Yavuz AĒıkgz

Okka Lokka

Düſer okka, 'lokka' diye
Katar tozu dumana
Biz düſeriz 'Hakka' diye
Satıp akli gümâna

Gümân döner vurur durur
Şafağın ensesine
Toz dağılır okka durur
'Lokka' sesine

İstanbul
20.10.2009

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Olsa da Yakar Olmasa da

Gayrı derdime yanarım
Ne özlerim ne anarım
Göz yaşlarım,göz pınarım
Dolsa da akar dolmasa da

Dün içtiğim bugün derin
Aymaz eyler beni ferin
Bakışların buzdan serin
Olsa da yakar olmasa da

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Otogar (Bir Ayrılık Risâlesi)

Otogar
Bir ayrılık risâlesi
Binlerce öfke
Binlerce hüzün
Binlerce çaresizlik
Ve binlerce galon gözyaşı taşır bağrında
Ne gelen ne de giden
Kalanlardır gerçek yalnızlar

Hiç eksilmez sallanan eller
Nöbet değiştirip dururlar
Göstererek avuç içlerini sevdiklerine
Bir sağa bir sola
Yavaş yavaş sallarlar
Sanki gidişler de yavaşlayacakmış gibi
Avuç içlerinde son hatıralar görünür gurbet yolcusuna
Gidene sıla
Kalana hasret kokan
Gönülsüz eller

Otogar
Anayı oğuldan
Cânânı candan ayıran
Ne depremde yıkılır
Ne de yenisi yapılır
Ayrılıklara inat
Bir acı hatıralar kutusudur
Yirmibeş sene sonra gelip
Yaşayalım diye
Aynı hüzünleri

İşte ayrılık vakti
İçerde infaz saatini bekliyor yolcular
Sessizce
Artık arada bir parmak kalınlığında cam pencereler var
Mahpus demiri gibi soğuk
Ama ondan daha zalim
Hiçbirşey duymadan Yalnız görürsün
Sanki gözlerini silerek el sallayanları görmek
Hafifletecekmiş gibi
Yüreklere bağlanan
Bir tonluk demiri
Mahpus demirinden zalim
Konuşturmayan pencereler

İşte o an
En dilsizi bile bülbül kesilir
Çünkü şehadet parmağıyla önce gideni
Sonra da kalbini göstermek
Ben seni çok seviyorum tamam mı
Demekten çok daha kolaydır
Dün düz yolu tarif edemeyen

Ogün methiyeler düzer titreyen elleriyle
Neler anlatır neler
Tam bir dakikada
Otogarda
En dilsizi bile
Bülbül kesilir son dakikada
Uzaklara bakarak sustuğu son saatlere inat

Bir de gidene bak
Ağladığını anlamasınlar diye
Gözyaşlarını da silemiyor
Hasreti arada hapseden
Bir parmak kalınlığındaki
Pencereye güveniyor
Kıpkırmızı gözlerle izliyor el işaretlerini
Yarım yamalak anlayarak
Hadi gidin artık, diye
İçinden geçirir
Ama içine atar
Susar
Kıpkırmızı gözlerden akan damlalar
Süzülür dudak kenarından
Ve damlar çeneden aşağı
Ama gene otobüsün içine düşer gözyaşı
Onu da bırakmaz otogar

Bir ayrılık risâlesi okunur
Dalgın gözlerden

(adana-30.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Otuzdört - Geçti Dem

Geçti dem, yaşım oldu
On on on dört, otuz dört
Kalbim karakış doldu
Gölgeni üstüme ört

Hasretin durur tende
Gel gel gel yâr, beri gel
Ben dağlar deldim sen de
Dert onmaz sînemi del

Yâr gözüme aldanma
Sor sor sor, hâlimi sor
Yayladan serin sanma
Dışım buz, içerim kor

Gözyaşın beni dağlar
Gül gül gül, gülümse gül
Kıskansın bahçe bağlar
Ben toprak olam, sen gül

Gücüm tükendi gayrı
Kal kal kal, yanımda kal
Belki bahçemiz ayrı
Uzan bir yaprak, bir dal

Yerimden geçemiyom
Duy duy duy, Ayhan'ı duy
Yâr senden geçemiyom
Can çıkar da çıkmaz huy

01.04.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öksüz

Asırlardır bu yoldayım
Elim öksüz, gözüm öksüz
Ne dardayım, ne boldayım
Dilim öksüz, sözüm öksüz

Böyle doğdum, böyleyim ben
Derdim öksüz, yazım öksüz
Nasıl çalıp söyleyim ben
Türküm öksüz, sazım öksüz

Aç kalmadım, tok gezmedim
Ağrım öksüz, sızım öksüz
Atadandır ben çizmedim
Oğlum öksüz, kızım öksüz

Çobandım, kaval yitirdim
Şürüm öksüz, kuzum öksüz
Elde ne varsa bitirdim
Aşım öksüz, tuzum öksüz

Adım Ayhan, öksüz derler
Ben veririm onlar yerler
Nerde koçlar, nerde erler
Gene yalnız bizim öksüz

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölçü: (4+4+3) + (4+3) = 18

Deseler ki; Allâh aşkına söyle, nedir bu sendeki hâlet
Cevâbım şu; Allâh sevgisi böyle, doğurur bende melânet

(adana - 11.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölçölüyüm

Ölçölüyüm ölçölüyüm
Dört artı dört ölçölüyüm
Bâzen neşter kadar keskin
Bâzen hassas ölçölüyüm

(istanbul-2004)

(not: ben kimseyi tekfir etmedim. bu sözüm sana...)

Ayhan Yavuz Açığöz

Öldürüyor

Ağladığın zamanlarda
Nazın beni öldürüyor
Havar'larda aman'larda
Sazın beni öldürüyor

Dilde saklı tadı narın
Bugün varım, Hakk'ın yarın
Kışın, güzün, ilkbaharın
Yazın beni öldürüyor

Gündüz sensin gökte duran
Gecelere siyah vuran
Sevincime pusu kuran
Hüzün beni öldürüyor

Niyetisin budakların
Hakk'a varan adakların
Gülümserken dudakların
Özün beni öldürüyor

Yarın geçtir, bugün erken
Söylesem mi acep derken
Kirpiğin tehdit ederken
Gözün beni öldürüyor

Şiir çayıt, dost geceler
Çerh-i bîhaber niceler
Bekler pusuda heceler
Vezin beni öldürüyor

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölemedim

Ey Dermân'ım, kelâmının yerini
Bulamadım
Avunmaktan, cennetin değerini
Bilemedim

Bezensin istedim dünya sırçaya
Aldandım, boyası yalan fırçaya
Koskoca ekmeği iki parçaya
Bölemedim

Yürürken önüme dağlar dikildi
Tarlama verimsiz tohum ekildi
Baktım ki damardan kanlar çekildi
Ölemedim

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölmek Şart Oldu

Kesilen bilekten akmayınca kan
Kan görüp bayılan, şimdi mert oldu
Yönümüz şaşmaya başladığın an
Dünün yol bilmezi sâfi kurt oldu

Medrese mezunu, eder oldu gaf
Nasılsa bulunur bir eyleyen af
Yok gibi dünyâda bizden başka saf
Bâtılın kelâmı bize dert oldu

Başımız ziyâret, kalbimiz örtük
Beynimiz yamalı, urbamız yırtık
Yatacak yerimiz kalmadı artık
Şehirler gurbetlik, dağlar yurt oldu

Zâlime hak olmaz mazlumun ırzı
Mü'mine yakışmaz kâfirin tarzı
Yaşayan sefiller kirletti arzı
Ayhan'ım bu yolda ölmek şart oldu

(İstanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölmek!

Ölmek!
Bazen gerçekten ölmek,
Bazen yaşadığını zannetmek...

Yaşamak!
Bazen mutlu, umutlu,
Bazen mecbûriyetten...

Ölmek mi yaşamak mı, dersen?
Tabii ki ölmek!
Hem de hemen...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölmeye Kararlı

Tutamıyorum kendimi, çağlıyor gözpınarım
Dağların yamacındaki, ağlayan bir çınarım

Kış gelir
Çiçek donar
Bülbül donar
İçim yanar, of

Yaz gelir
Karlara erir
Yürek erir
Kanım donar, of

Bilmiyor, bilmiyor
İçimdeki mevsimlerin hikmetini, ne güneş ne ay

Duymuyor, duymuyor
Bırak duymazsa duymasın, nasıl olsa çıkmış oktan yay

Hak, Hak, Hak
Hak diyen dilimle
Ölmeye kararlı ağaçlarla bekliyorum dağlarda

(adana - 25,10,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölüm

Kaçmalı mı acep senden
Münkire düşmansın ölüm
Ayrılanda rûh bedenden
Ahrete imansın ölüm

Gün ola zaman eriye
Korkanlar dönsün geriye
Güneş oldun zemheriye
Yüreğe gümansın ölüm

Gördük gülün solduğunu
Paşaların öldüğünü
Kimse bilmez geldiğini
Saatsiz zamansın ölüm

(adana – 24.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölüm (Son Kucaksın)

Diyorlar bahsetme ondan o kadar
Sussam da beynime hüküm geçer mi
Yetmişten çıkarsan ömrü kaç eder
Tükenen toprakta çiçek açar mı

Kaplere yakınsın, dillere uzak
Sorduğum en yiğit korkuyor senden
Şenmişsin hayata kurulan tuzak
İsterler bu koku gitmesin tenden

Üzülme ben seni çok seviyorum
Anamdan doğmayı sevdiğim gibi
Yermek mi, bilakis, hep övüyorum
Bu sevdâ içimde kördüğüm gibi

Ey ölüm sen bana ışıktan yakın
Ve tatlı bir nefes gibi sıcaksın
Beni de onlardan zannetme sakın
Sen benim sardığım son kucaksın

(İstanbul - 07,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

ÖlümdenYoksun

Sözün en güzeli, Hakk'a olandır
Gel gör ki dilime sözüm geçmiyor
Bilmiyor yüreğim aşk nasıl andır
Düş koydum kâseye, hâlâ içmiyor

Her çeşit hayâl var, bir tek sen yoksun
Hiç kimse Ayhan'a bağrın açmıyor
Dağların arkası, 'ölümden yoksun'
Kalanlar hapsolmuş, kimse göçmüyor

adana - 09.09.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ömür Dediğin

Ömür...
Sıkıca kapattığımız avuçlarımızda,
Bir miktar bozuk para...
Ha tükendi ha tükenenecek,
Ha sağıldı ha sağılacak...

Ömür...
Hastalıktan bîhâl ciğerlerimizde,
Bir dolum nefes...
Ha tıkanı tıkanacak,
Ha kesildi ha kesilecek...

Ömür...
Yaşlılığa teslim vücutlarımızda,
Bir tutam saç...
Ha döküldü ha dökülecek,
Ha ağardı ha ağaracak...

Ömür...
Şessiz bir ovanın sessiz bir ağacında,
Ürkek bir kuş...
Ha vuruldu ha vurulacak,
Ha kaçtı ha kaçacak...

10.06.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ömür Geçiyor

Ömür gelip geçiyor
Keşkeler bile kayboluyor izbe saniyeler arasında
Sular donuyor
Buzlar yanıyor
Ateşi sorma
Susan bülbülün gözünde
Solan güllerin sızısı
Yer yerinden oynasa ne yazar
Ömür bile gelip geçiyor
Geriye yalnız
Ama yalnız
Teselliler kalıyor

Adana - 01.04.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ömür Kısa, Yürek Yorgun, Yol Uzun

Gecelerce yorgun düştüm düşünden
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun
Küstürdüler, geledim peşinden
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun

İsmi yazdım her buğulu cama
Özlemim kalbine dikilmiş yama
Birçok kez gelmeyi istedim ama
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun

Akamaz kururum, dolup taşsam da
Gidemez dururum, dağdan aşsam da
Ardından ne kadar hızlı koşsam da
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun

Sevgisiz bahçeler çöl imiş sanki
Yârını yakıyor ateşim dünkü
Şönmeye mecâlim kalmadı çünkü
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun

Ayhan'ım uçsuz bir yol gidiyorum
Kalbimi sellere ark ediyorum
Kulak ver sevdiğim, bak ne diyorum
Ömür kısa, yürek yorgun, yol uzun

(adana-23.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Övünme Gül

Ey gül bir ömre bedel, yaprağının deseni
Fakat övünme çünkü, biz yetiştirdik seni

(istanbul-05.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıköz

Öyle Gel

Her sabah ışıhta baktığım güzel
Bir kere güneşi söndür öyle gel
Uğruna düşleri yaktığım güzel
Gülleri ateşe döndür öyle gel

Ayarsız zamanlar kül olsun bitsin
Hicrânı kalbimden alıp da gitsin
Ufuklar dizinde kaybolup yitsin
Ruhunu şafağa kondur öyle gel

Tenimde kavrulan sudur gördüğün
Eritir vicdânı bir anlık düğün
Hâcet yok mutmain olmasın bugün
Çırpınan nefsinin kandır öyle gel

(adana - 17.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öyle Konuş

Uzaktan uzağa dil uzanmıyor
Diyecek söz varsa, gel öyle konuş
Ezberden kelâma gönül kanmıyor
Ferhat'ın dağını del öyle konuş

İrinli yaramı saklamıyorum
Kin dolu kalbimi aklamıyorum
İmkânsız olanı beklemiyorum
Taşmana gerek yok, dol öyle konuş

Sen benim ettiğim son niyettin
Ne bana, ne sana, ne arza yettin
Ömrünce bülbülden şikâyet ettin
Bir kere gül gibi sol öyle konuş

Gidecek ömürden can, bölüm bölüm
Sana da bana da gelecek ölüm
Her cilve herkese sökmüyor gülüm
Ecelin aklını çel öyle konuş

Yorulmuş aşk bile, dağlar aşmıyor
Durulmuş dereler, damla taşmıyor
Her yıla bir lokma sevgi düşmüyor
Ekmeği yetmiş böl öyle konuş

Birikti sözlerin, yol oldu bende
Her temâs, her koku durmuyor tende
Zerrece hatırım kaldıysa sende
Ettiğin kelâmı bil öyle konuş

Almadım tek bir kez arzı koynuma
Seni cevşen diye astım boynuma
Zulmetme ahrete teslim beynime
Erkeksen dünyayı sil öyle konuş

Kül olmuş bir yürek verdin elime
Bir derin hâlsizlik çöktü belime
Söylemek yetmiyor iki kelime
Yemine kalbinle kıl öyle konuş

Çileler âşığa yârdan hediye
Ölünmez solmadan 'aşk' diye diye
Korkmadan elelrşm yanacak diye
Ateşte vefâyı bul öyle konuş

Ayhan'ım, etmedim sevdâna kusur
Gözünden gayrıya olmadım esir
Gel gör ki harcadım, böyle kaç asır
Ben bittim artık sen öl öyle konuş

(İstanbul - 02,08,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öyle Olsun

Tül perdeden seslenir gibi karanlığa
Bakakalır gibi henüz atmamış şafağa
Ve sığınır gibi
Bir serçenin kanadına
Bekliyorsun alnına düşmesini
Günden güne tükenen
Son umut damlasının
Susma diyorum
Sus diyorsun
Bakma diyorum
Daha da mahzunlaşıyorsun
Yittiğin yetmedi mi
Yetmedi mi gençliğin
Yüreğin karalanmamış defter
Lâkin seni bekler
Eli kalemli köpekler

Öyle olsun yağidim
Sen kuyulara konuş
Ben hasretten alayım haberini
Sen suya gülümse
Ben ateşle hemhâl olayım
Sen sus
Ben ağıt yakayım
Öyle olsun yağidim
Öyle olsun

22.06.1982

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öylesine Severim - Âşık Merterim

Öylesine severim ki ben seni
Dünyâyı omuzlarımda tartarım
Beğenmezsen semâdaki deseni
Güneşi ezerim arşı yırtarım

Sen uç gülüm, ben kanadın olayım
Sen cilvelen, ben inadın olayım
Sen ikrâr ver, ben senedin olayım
Korkma tükenmem, eksilmem, artarım

Çahrolsun yâr kim ki seni terkeder
Üzülme göğsüne değmesin keder
Beklerim uykuya dalana kadar
Gece olur üzerini örterim

Ayhanım, ölüm yiğide kâr gelir
Bil ki zemheriden sonra kar gelir
Aşk dediğın ne varsa yıkar gelir
Gayrisından korkmam, âşık merterim

Ayhan Yavuz
31.10.2014

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Özledim

Yeryüzüne medeniyet örünce
Gökte uçaksavarları özledim
Şehirdeki insanları görünce
Köyümdeki davarları özledim

Kelimeler cümlelerden sapınca
Söz arası bütün bağlar kopunca
Her ağzını açan lugat yapınca
Leley'leri havar'ları özledim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Pişmanlık

Gözümdeñ düşen damlalar
Yüreğime inmez oldu
Aklımda duran cümleler
Dillerimde dönmez oldu

şükretmedim kazanırken
İpeklere bezenirken
Ben ateşe özenirken
Yandı yürek, sönmez oldu

Bu ne özlem, bu ne çile
Terkedildim takbih ile
Üç yaşında kızım bile
Omuzuma binmez oldu

Mümkün mü bu kalbi sökmek
Ve gözlerden neş'e dökmek
Bir lokma yediğim ekmek
İçerime sinmez oldu

Ayhan'ım dön, bir bak geri
şimdi serde, veren seri
Yirmi iki yıldan beri
Yaralarım dinmez oldu

(istanbul-26.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Polisin Ezgisi

Gök yarılrsa, yeryüzünün dibi delinse
Düşmez tutunuruz, iman dalımız bizim
Ordu ordu üstümüze kopup gelinse
Baş eğmeyiz işte budur halımız bizim

Kelle koltukta yaşarız, namlu ucunda
Hatta nefer var, biz varız hattın içinde
Yeniden doğarız bir yetimin saçında
Sağımız kahraman, şehit ölümüz bizim

Millet için yanar durur polisin bağı
Anadan, babadan, yardan, çocuktan ayrı
Başka tapu istemeyiz sevgiden gayrı
Ne mülkümüz olsun ne de malımız bizim

Gül oluruz bu toprakta bir tek gül solsa
Direniriz her yanımız ihânet olsa
Bir çocuk topu kaybolursa, gözleri dolsa
Dizimir kırılır, düşer kolumuz bizim

Polisiz feyz alırız İstiklâl Marşından
Sorsunlar bizi toprakta her bir arşından
Vazgeçmeyiz, vazgeçmeden tek bir kurşundan
Edirne'den Ardahan'a yolumuz bizim

İstanbul - 04.07.09

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Razı mısın

Gün gelir de dallarına
Baykuş konar razı mısın
Set çekilir yollarına
Köprün yanar razı mısın

Ölmek istersin bin kere
Hasret kalırsın sehere
Sebep yokken durduk yere
Yaran kanar razı mısın

Şeytan kasteder canına
Gelir fitneyle yanına
Yere dökülen kanına
Ekmek banar razı mısın

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Saçının İlk Beyazı

Saçının ilk akıyım ben senin
Sevdâya benzer dudakların
yaşayamadan sevdâyı
'Oy' demeyi öğrendi,
kahrolasınca dedin
Biliyor musun
Ben senin yaktığın ilk ağıdım
Sonu hep 'oy'la biten

Ben senin rüyalarında
dere kenarında bekleyen yiğit
kucağında ninni dinlediğin anan
sırrını saklayan aşk çeşmesi
bir güzeli dere kenarında bekleyen oğlun
senin kucağında ninni dinleyen kızın
ve sana sır veren bir damla su
Ben senin rüyalarında
seni koklayarak uyandıran melek

İlk hâtırasıyım ben senin ömrünün
Unutmadığın, unutamadığın
unutmayacağın, unutamayacağın

Ben senin ilk hayalkırıklığınım
ilk beyazını gördüğünde saçının

(istanbul-13.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Saçlarımızı da Tarayacağız

Ömrümüz
Hâin taramakla geçmeyecek hep
Gün gelecek
Koyup mazgala heybetimizi
Saçlarımızı da tarayacağız
Güzel görünmek için
Sevdiğimize

(Cizre/Şırnak 08.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sağım Ben

Asırlarca yıkılmadım bu yolda
Gökyüzüne kafa tutan dağım ben
Aştım darı,buldum kendimi bolda
Erden geçe adım atan çağım ben
Ölmem kahpe kurşunuyla,sağım ben

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sağlık Olsun

Gül güzel gül ile örme ömrümü
Mekânım ser kuru bir dağlık olsun
Tutamam der isen bu son emrimi
Gül olup koynuma gir sağlık olsun

Adana - 16.06.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sakın Bana Uğrama

Dönersen bir gün,
Sakın uğrama bana...
Ne bileyim,
Terziye, kuâföre, markete falan git.
Dostlarına git, moral versinler...
Doktorlara git, ilaç versinler...
Bilenlere git, akıl versinler...
Amaaan...
Nereye istersen git.
Yalnızca bana uğrama...
Sakın arkamdan da beni sevdiğini söyleme kimseye...
Sevme beni!
Ve dönersen, sakın bana uğrama...
Yalnız kalmak istiyorum.
Sensizlikle yalnız klamak...
Yalnızca yalnız...
Şimdi git!
bu, konu olduğun son şiirim olsun...
Son satıra noktayı koyar koymaz,
Git!
Ve benim için dünyânın öbür ucundan dönmüş olsan da,
Sakın bana uğrama...
Şimdi git!
önce zikrimden,
sonra fikrimden,
En son da şiirimden git.
Kalbimden zâten kovdum...
Kaldığın yılların bedeli de kâr kalsın yanına,
İstemiyorum...
Şimdi git!
Yalnızca git...
Beni yalnız bırak,
Yalnızlığımınla...

(adana-31.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sakin Sen Uyuma

Karşımda yükselen dağlardan hiç korkmadım
Sevemedim eteklerine damlayan kanı
Yüreğimin kıyısından çağlayan kana benzer
Zirâ

Yüzüm hiç göğe bakmadı benim
Omzuma konanlardan başka
Hiç kuş görmedim yani

Ve ben hiç sarhoş olmadım
Yıldızlar dönmedi başımın etrafında
Göz kapaklarımın ağırlaştığını da bilmem
Uykuyu da

Şen hiç öldün mü
Öyleyse sen de bilmezsin uykuyu

Eğer bir gün
Göğe bakarsam
Görürsem orada süzülen kuşları
Sarhoş olup da
Sayarsam başımın etrafındaki yıldızları
Gittikçe ağırlaşırsa göz kapaklarım

Sakin
Sakin sen uyuma

Zirâ
Gözüm hiç uyuyan görmedi benim
Görmek de istemiyorum

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Saklandın

Ettiğin küfrü kimse unutmadı
Söyle bir tek yeminle mi aklandın
Ravza-i güneşte yüzün tutmadı
Karanlığın ardına mı saklandın

Saklandın
Eğrilmeyen doğru sözden
Titreyen kederli gözden
Saklandın
Yorgun ve tutmayan dizden
Zifiride yanan izden
Saklandın
Yani dostum, sen bizden
Saklandın

Adana - 07.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Salât Edelim (Çocuk Şiiri)

Salat edelim, salat edelim
Bir rüku iki sücud ile
Mü'minler bir vücud ile
Yanyana eğilir başlar
Sel gibi dökülür yaşlar
Salat edelim, salat edelim

...

Salat edelim, salat edelim
Gönül verir gibi yare
Arz ile alın yekpare
Gül bile yanar kor olur
Ayrılmak çok zor olur
Salat edelim, salat edelim

...

Salat edelim, salat edelim
Hem gece gündüz hem sabah akşam
Duayla güzeldir yaşam
Semaya döner tüm eller
Hakkı zikreyler diller
Salat edelim, salat edelim

Salat edelim, salat edelim
Sever gibi ahreti candan
Coşmalı yürek imandan
Cenneti umar kalbimiz
Salat ile tertemiz
Salat edelim, salat edelim

(adana - 29.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sarhoş muyum

Başladım yürümeye köşe başından.
Ne karanlık var sokaklarda...
Ne de uğultu...
Duymadım, görmedim.
Ne biçim sokaklar bunlar!
Korkutmazlar mı adamı,
Üşütmezler mi yanarı iliklerine kadar?
Bunlar hiç uyumazlar mı?
Bunlar mı dünyanın en merhametli sokakları...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

Her taraf yediveren...
Ve her taraf otçullarla dolu.
Ne yediverenler tükeniyor toprakta...
Ne de hayvanlar aç...
Sararmış yapraklar dans ediyor son rüzgarda...
Onlar da memnun halinden.
Bu mu yaşamın gerçek dengesi...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

Körkütük ayığım elimde şişeler...
Ve de zimba gibi sarhoş...
Heeeeeyt...Dokunma keyfime küser sonra...
Amcası...
Şişelerin mi elinde "mutaassıp" bedenim...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sarılayım Rûh-u Destine

Etekten avuçtan taşan küllerim
Rûzgâra savurun, savurun diyor
Titriyor bîçare kalmış ellerim
Son bir mecâl ile, duâ ediyor

Vur beni, koy beni, senden uzağa
Ben aşka yeterim, Hak bana yeter
Ben miyim o şaşkın, düşen tuzağa
Sanma bu sevdâlık zindandan beter

Ölürüm gözümü kırpmak ne kelâm
Bu hâlin diyeti ölmekse eğer
Vermesin dostlarım isterse selâm
İnan ki dostluğun bu zulme değer

Gül bana, gel bana, yüreğim sana
Prangayla bağlı yâr anlasana
Kelepçeyle bağlı, can anlasana
Gör beni, ör beni, zülfün üstüne
Dolanayım gülüm kalb-u destine
Sarılayım gülüm rûh-u destine

Muş
11.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sarmaşık

Sevgili eşime, ilk evlilik yıldönümümüzde...

Sarmaşık dalların en güzelidir
İlgiye, sevgiye hasretmiş Hirâ
Sormadan, yalnızlık yâda vurdu mu
Vuslata çağrıdır sarılmak, zirâ
Sarmaşık dalların en güzelidir

Ömrüme kan veren, damar gibi yâr
Geceler krizdir, asır bir atım
Kapanıp gözlerim, hülyâ görende
Boşalır tüm rûhum, çekilir etim
Ömrüme kan veren, damar gibi yâr

Uyandım uykudan geçmiş dört mevsim
Akşamsız her günüm bahâra benzer
Boşuna darp yemiş yirmibeş senem
Bir baktım zehîre bezenmiş anzer
Uyandım uykudan geçmiş dört mevsim

Bir idi yüreğim ikiye döndü
İkiye katlandı sevdânın tadı
Toprağın bağrını semâya vuran
Bir tohum yeşerdi, İsmâil adı
Bir idi yüreğim ikiye döndü

Bir tutam kokuydu bağlayan beni
Kalbe yol eyleyen aklın özünden
İsmimi dilimden alıp götürün
Bin kere hayırlı polen tozundan
Bir tutam kokuydu bağlayan beni

Nâr gibi nefesim yakar içimi
Ateşte alınan soluk misâli
Görmeden aştığım uçsuz geceler
Kimseler bilmese bile bu hâli
Nâr gibi nefesim yakar içimi

Bazen bir kelime bazen bir şiir
Anlatır sevgiyi gönlüme dolan
İçinde Sümeyye geçen her kelâm
Ağlatır, Ayhan'ı dermansız kılan
Bazen bir kelime bazen bir şiir

(adana - 07.07.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Satamıyorum 1

Kaybedip en sevdiğini
Umut kesmek diğer sevenlerden
Ölmeyi istemek

Kader, tutarcasına seni
Gülmeyi istemek
Keder, yutarcasına seni
Ve sevginin deseni
Artık simsiyah

Ağarmayan gecelere sövmeden
Gelmeyen gidenlere kızamadan
İsyân edemeden
Ağır ağır hıçkırarak
Ölmeyi istemek
Mümkün mü acâba
Var mı çıkar bir yolu
Yok

Vazgeçtiğim cânımı bile
Hiçkimseye
Satamıyorum

(adana-10.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Satamıyorum 2

Bir türlü aklımdan gitmez hayâlin
Kalbimi çıkarıp atamıyorum
Kahreder her gece, o küskün hâlin
Sensiz gecelerde yatamıyorum

Kavrulur bedenim, varmaz serine
Bir ok ki, saplanıp kaldı derine
Ölseydim diyorum senin yerine
Ömrümü ömrüne katamıyorum

Muhabbet ağacı, kök salmış us'ta
Ben çirak olmuşum, Mecnun'lar usta
Devrilmek istesem bu okyanusta
Yorulmuş sal gibi batamıyorum

Genç olup yeniden aklını çelsem
Ferhatla yarışıp, dağları delsem
Bırakıp dünyâyı yanına gelsem
Azledip bu cânı satamıyorum

(adana-10.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Satarım (Bacım)

Olmazsam Rahmân'ın seyrine âşık
Bu hâli üstümden atarım bacım
Görmezse gözlerim bir tutam ışık
Bir kalbin düşünce yatarım bacım

Yıkılır nihâyet bâtil düzenler
Boğulur kanında, dünkü yüzenler
Cevapsız kalmazlar, seni üzenler
Korkma, ben kaşımı çatarım bacım

Kalmaz izi, küfrün vurduğu gürzün
Yâr olmaz zâlime, nâmusun ırzın
Dokunan olursa sana, bu arzın
Altını üstüne katarım bacım

Ayhan'ım sünnettir açan ve solan
Dağların ardından taşıyor dolan
Rahmânsa bu cânı alacak olan
Beş kuruş istemez, satarım bacım

(istanbul-07.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sebep Yok

Sebep yok...
Rüyamda gördüm belki...
Belki beynime aldanılmışlığın güneşi geçti...
Çıldırđım belki rüzgârından, bitmeyen bir sergüzeştin...
Belkisi de yok belki...
Semer mi vurmak lâzım bu laf kalabalığına,
Yoksa salmak mı lâzım beni kendi hâlime? ..

Yap!
Karşı koyarsam nâmerdim!
Neden mi?

Sebep yok...
Ölmüşümdür belki...

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Sel M'ola (Anama)

Gözlerim arıyor güzel yüzünü
Akıyor gözyaşıım acep sel m'ola
Bugün de yaşadım dünkü hüzünü
Anamın yerinde esen yel m'ola

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Sel Olayım

Kara gözlü nazlı yârim
Saçlarına tel olayım
Sensin dünyâda tek varım
Sen iste ben köl'olayım

İşimde sen, düşümde sen
Poyrazsın gönlümde esen
Yâr olmamı istemezsen
İzin ver de el olayım

Aşk yatıyor her beninde
Gül kokulu o teninde
Gezineyim bedeninde
Sen ark ol, ben sel olayım

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sele Götürür (Eşime...)

Ağlama gözyaşın sele götürür
Ne varsa bildiğim vicdâna dâir
Kağıdın üstünde sevdân oturur
Ey tek bir şiirden vazgeçen şâir

Sensizlik Ebrehe ve sen Ebabil
Gel gör ki bu savaş ne uzun sürdü
Hatırâlar Nemrut, hasretin Kâbil
Senden Irak geçen ömrü öldürdü

İlk defâ titredi duâda elim
Kablenâ demekten dilim kurudu
Çözüldü dizlerim, büküldü belim
Kalbim bir buzdağı gibi eridi

İsminde bir gizem aradım durdum
Ne ebced bıraktım ne de tek rakam
Gözümü azlettim, yollara vurdum
Hayal-i vuslatı nasıl bırakam

Semâya yükselsem oradan baksam
Görür mü gözlerim seni âşikâr
nehirde bir gazel olsam da aksam
Varır mıyım sana, eder miyim kâr

Akıldan yoksunum, gönülden yoksun
Hepsini kuru bir rafa kaldırdım
Herşey var elimde bir tek sen yoksun
Hâlimle Mecnûn'u bile güldürdüm

Özgürsün belki de orada bensiz
Seviyorum diye buğzetme sakın
Öyle bir aptalım, öyle bir densiz
Yolumu bulamam olmasam yakın

Bak bana gözlerim ummana daldı
Kör olsam ne yazar, göremedikçe
Ayhan'ım sözlerim imâda kaldı
Yârimin gönlüne varamadıkça

(İstanbul - 07,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Semâya Salıncak Kurulur Birgün

Kurtulur yüreğim esâretinden
Bağlayan zincirler kırılır bir gün
Duyduğum sevdanın harâretinden
Ya Leyla ya Mecnun dirilir bir gün

Ne kalbim sıkışır ne gözüm ağlar
Gözyaşım yalnızca Hakk için çağlar
Ferhat'a meşakkat çektiren dağlar
Önümde çul gibi dürülür bir gün

Sevdalık iklimde tutmaz her maya
Bakmadan gönülde duran yamaya
Cesaret edemez olur akmaya
Dereler yol verip durulur bir gün

Aşk-ı Hudâ meyvesidir gayretin
Yolu geçmez hıyânetin gafletin
Bilmeyenler lisân-ı muhabbetin
Dilsizler yurduna sürülür bir gün

Böylesi sevdâyı akletmez âlim
Varanda bu âhım arşa sağ sâlim
Handan'ı Halil'den ayıran hâin
Bir atım kurşunla vurulur bir gün

Ayhan'ım nefsime yeter gördüğüm
Aşk renkli desendir kalbe ördüğüm
Kâr etmez boynuma atılan düğüm
Semâya salıncak kurulur bir gün

(adana - 16.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Bana Bir Damla Yaş Akıttın mı

Eridim derdimden, yandım da söndüm
Sen bana bir damla yaş akıttın mı
Islanmak ne kelâm deryaya döndüm
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Gözümde göz bebeklerim ağladı
Harcadığım emeklerim ağladı
Yürek durdu, bileklerim ağladı
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Bir katre söndürmez büyük yangını
Görmedim bu hâlin arzda dengini
Unuttum gözümün gerçek rengini
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Göğsüme bastığım taşlar eridi
Nehirler duruldu, dağlar yürüdü
Bin kere çağladım, bin kez kurudu
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Bülbülün sesiyle sinem döğüldü
Çiçekler kapandı, dallar eğişldi
Biriken yaşımda Mecnûn boğuldu
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Yağmurla serpildim, toprağa doldum
Bir bebek ağlasa utanır oldum
Gün gelir susarsam, anla ki öldüm
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

Ayhan'ım bahçeme kuzgunlar kondu
Damarım çekildi, bedenim dondu
Gözyaşım kanadı, kızıla döndü
Sen bana bir damla yaş akıttın mı

(İstanbul - 05.11.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen de Gör

Zevk almaz oldum sabahlarımdan
Bir kurak düştü bahçeme
Bir kurak ki gülüm
Ağlıyor bülbüller
Sanki,dünyadaki tek bahçe benimkiymiş gibi
Ağlıyor bülbüller
Ben gördüm
Ağladım ben de varıp güneşin yanına
Yeşermez dedim kurak düşmüş bahçem
Göz yaşlarımızla
Zevk almaz oldum sabahlarımdan
Bir kurak düştü bahçeme
Gel, sen de gör

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen de mi Şairsin

Sen misin ey koca çocuk
Sevda ummanına dalan
Biz de yüzdük Mecnun olduk
Elde yine sıfır kalan

Demek yok bir tutam ışık
Ne çorba var ne de kaşık
Üstelik olmuşsun aşık
Sen de şairsin ulan

Ayhan Yavuz Açıköz

Sen de Vazgeç

Hayallerin yiterse, gel bir tutam seç benden
Eğer sevdan biterse, yar sen de vazgeç benden

(ceyhan - 02.07.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Değilsin

Bil ki yâr belâdır, tuttuğum yasım
Yüreğimin derdi sen değilsin, bil
Kasılır her yerin, hem kasım kasım
Dünyânın son ferdi sen değilsin, bil

Ne bildin aşlıktan, açlıktan yana
Kalbin ki ikilik, üçlükten yana
Dönme hiç yüzünü hiçlikten yana
Kâf dağının ardi sen değilsin, bil

Senin de hesabın görölür birgün
Senin de defterin dürölür birgün
Senin de mâtemin sürölür birgün
Yenilmez tek ordu sen değilsin, bil

Ellerin baldıran, dilin yılanmış
Yalanmış destânın, sözün yalanmış
Çakalsın kuyruğu aşka dolanmış
Bu dağların kurdu sen değilsin, bil

Bu iş hayınlıktır, aldatmak deme
Bu iş hırsızlıktır, eldetmek deme
Bu iş kancıklıktır, altetmek deme
Bu meydânın merdi sen değilsin, bil

Hakîkat yolunda kumpas olmuşsun
Ayhan'ın indinde kir pas olmuşsun
Zâlimin önüne paspas olmuşsun
Mazlûmların yurdu sen değilsin, bil

24.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen misin Belâ Çölünde Solan (İmam Huseyn'e...)

Ey Ali'nin evlâdı, Muhammed'in torunu
Sen misin inanmam, Belâ çölünde solan
Acep her gün ağlasam, zaman gelir mi geri
Kurur mu gözden akıp, yaşım gönlüme dolan

Bekle meydanda beni, doldurayım yanını
Göreyim hangi nâmert almak ister canını
Lânet olsun Fırat'a, ıslattıysa kanını
Sen ağlama gül İmam, bellidir zâlim olan

Şusmuyor Sâkinecik, silmez gözyaşlarını
Ümmetin boynu bükük, kaldırmaz başlarını
Öfke dolu Zeynep kız, sıkıyor dişlerini
Budur hâli ey İmam, halkın geride kalan

Hangi davâdır seni kestiren zâlimlere
Soralım mezheplere, soralım âlimlere
Deden Muhammed Emîn, rahmolan âlemlere
Lânet eder herkese, seni kalbinden çalan

Emreyledin yalnızca Allâh'ın mağrufunu
Öyle bilir getirsen aklın en ârifini
Böylesi bir acının bilmezdim târifini
Üzülmezdim bu kadar olsa kâinat talan

Îmân etti kimisi tebliğini duyanlar
Şâd oldu bu tebliğe ihlâs ile uyanlar
Fitne tohumu ekip zulümâtı yayanlar
Sana fettan diyorlar, yalan vallâhi yalan

Ey İmamım Ayhan'a böyle döktürdün yaşı
Böyle döktün kalbine, koru dinmez ataşı
Nice demler döküldü, vurdu gardaş gardaşı
Şimdi mü'min anılır, ümmeti cehle salan

(adana - 15.08.07)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen miydin? (Ay Kız)

Aklımı başımdan aldı bir edâ
Kalbimi durduran, sen miydin ay kız?
Yıktı duvarımı tatlı bir sedâ
Gönlüme set kuran, sen miydin ay kız?

Çatılmış kaşında, bir naz bir celâl
Yâ Rabbî, bu mahlûk nasıl bir delâl
Yıllardır kimseyi bilmeyen helâl
Yüreğimde duran, sen miydin ay kız?

Taşmıştı hasretim, ömrümce dolup
Bükmüştü güllerim boynunu, solup
Rûyâma dâvetsiz misâfir olup
Düşlerimi vuran, sen miydin ay kız?

Yolumdan eyleyen, edip çağrısı
Şaşırtıp düz eden, her hâl eğriyi
Öldürme meraktan, söyle doğruyu
Şâhid olsun Kur'an, sen miydin ay kız?

(namrun-12.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Olmayınca

Bana ne çiçekler yeşillenmişse
Ucunda tomurcuk sen olmayınca
Bana ne dilsizler, hep dillenmişse
Dilinde tek sözcük sen olmayınca

Sen olmayınca
Sen olmayınca
Dilinde tek sözcük
Sen olmayınca

Kâf dağına tırmanmış er yiğitler
Bir periye yakılırmış ağıtlar
Bu günlere kadar gelmiş öğütler
Bana ne söyleyen sen olmayınca

Sen olmayınca
Sen olmayınca
Bana ne söyleyen
Sen olmayınca

Beklerim, geçmiyor dem azar azar
Gündüzler kör eder, geceler uzar
Açılmış kucağa koşsam ne yazar
Sonunda bekleyen sen olmayınca

Sen olmayınca
Sen olmayınca
Bana ne söyleyen
Sen olmayınca

Muş
10.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Olmayınca 2

Sevdâda nefretler, kinler
Yarışır sen olmayınca
Güzellikte tüm çirkinler
Yarışır sen olmayınca

Ağlamaya çârem mi var
Gözüm oluk, rûhum damar
Canım akar, kanım yanar
Karışır sen olmayınca

Seni yazar bende yazgı
Bu bekleyiş sana özgü
Gözlerime dolar çizgi
Kırışır sen olmayınca

Muş
10.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Utan Gönül

Bilmedin yanmayı asırlar boyu
En soğuk iklimde buz tutan gönül
Karşına çıkınca arsızın soyu
Aşk deyip ateşe, kor yutan gönül

Bilinmeyen bir lisâna meâlsin
Manzarasız resimlere tuâlsin
Bu sınavda en zor olan suâlsin
En kolay cevabı unutan gönül

Ekmeğin' aş diye ağuya bandın
Leylâ'yı yâr bilip Mecnûn'a kandın
Ellere bir faydan olur mu sandın
Boş sözle kendini avutan gönül

Yürünmez isteksiz arşa yol açsan
Varıp da semâya derdinden kaçsın
Dinmez bu harâret bin tas su içsen
Koskoca ummânı kurutan gönül

Bollaştı nînetin şükür edeli
Kalanlar gülmedi gittin gideli
Yakmadı seni bu derdin bedeli
Başkası yandıysa sen utan gönül

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Yandın

Yüreğime ateş düştü...
ve
Sen yandın...

(adana-06.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen Yattın Kalbime

İkibinsekizin Ağustos üçü
Burnumu sızlattın, gözüm ıslattın
Kalbimin ağrısı, aklımın göçü
Kaldırdın kalbimden arzı, sen yattın

03.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sendedir

Ey bana derdimi veren
Tek damla umut Sendedir
Ey arşa yıldızlar seren
Ağmayan bulut Sendedir

Ey benim ruh-u tamâmım
Biebed vücût Sendedir
Ey benim yolum, imâmım
Melîk-i sücût Sendedir

14.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Senden Yâdigâr

Cânânım, niyetim taam-i üzüm
Dinmeyen inadım senden yâdigâr
Tutmayan dizlerim, görmeyen gözüm
Kırılan kanadım senden yâdigâr

Yürek ki dağılmış, akıl ki câhil
Hâini mert görür, çölleri sâhil
Yazdığım en kötü şiir de dâhil
En zevksiz sanatım senden yâdigâr

Seninle dokunmaz nefsim zulmet
Ol ki yâr bilelim, kadîr-u kıymet
Ayhan`a verilmiş en büyük nîmet
Evlâdım, âbâdım senden yâdigâr

Ayhan Yavuz Açıkgöz
Adana
01.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Seni Bekledim

Şiir şiir hecelerde
Azmettirdiğin gecelerde
Sisli puslu sabahlarda
Sebep olduğun günahlarda
Gönül sana vermediğim
Kıymetin kıymeti mi var
Sana duymadığım aşkın
Ecri azâmeti mi var
Ben
Oluk oluk akan kanımın
Kızılında seni bekledim
Ben
Çebimde bilyelerimi
İçimde seni sakladım

Zulüm var mı ömür gibi
Bak yüreğim bak kömür gibi
Kibir var mı akıl gibi
Bak bildiğim bak çakıl gibi
Gönül senin derdin ile
Yaşlanıyor yaşım bile
Bîhâl kaldı, kalkmaz oldu
Elim değil kaşım bile
Ben
Alemleri yakan nârın
Buzulunda seni bekledim
Ben
Çebimde bilyelerimi
İçimde seni sakladım

12.06.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Senin Bildiğin ile Ben

Kötüyüm sencileyin, kan içmezsem susarım
Güneş kadar katıyım, herdem nefret kusarım

Azımsarım ezeli, yadırgarım güzeli
Bulduğum her gazeli, dara çeker asarım

Kim sevginin sahibi, var mı sevdânın dibi
Rusuz bir musluk gibi, yüreğimi kısarım

Olan nasılsa kader, bazı kut bazı keder
Bilmezsin benim kadar, kalıbımı basarım

Terazisi yok sözün, iş ki eğilsin yüzün
Gözlerimdeki hüznün, belki de tek hasarım

Belli olanda safın, önemi yoktur gafın
Varsa diyecek lafın, sen konuş ben susarım

Ben miyim arşı vuran, arza hükümran kuran
Ustur bedende duran, en harika tasarım

(İstanbul - 28.09.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Senin Gibi

Gece karanlık düşünce duygusuz...
Türküm detone şiirler vurgusuz...
Beni dağlarda bıraktın sorgusuz...
Seni sende senin gibi aramam.

Taze gülü keskin yapar bir diken...
Acısını düşünür elbet eken...
Bana sahip çıkan dostum var iken...
Seni senden senin gibi alamam.

Yalnızlık acıdır bunu bana sor...
Dışım buza kesti içim kızıl kor...
Kimsesizim diye beni görme hor...
Seni senle senin gibi bırakmam.

Ne ezelde sevdin beni ne dünde...
Derler sevgi yaşamın da üstünde...
Belli AYHAN unutuldu bir günde...
Seni sana senin gibi soramam.

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Senindir Netîce, Benimdir Beyân

Ey saçım telini yaratan Rabbim
Oldukça âcizim bir saç telinden
Leylâyı çöllerde aratan Rabbim
Kurtulan var mıdır aşkın elinden

Mekânı bulmakla olunmaz mesûd
Mekânın içinde mekân var çünkü
Sarmış ki her yanı mel'un bir hesûd
Kiskanır bugünü, hâletim dünkü

Bugüne hamd ile, sabırla vardım
Gördüm ki varmamış yarınlar bana
Bilseydim yerimi serde arardım
Değmiyor yerdeki toprak tabana

Beynime demirden çivi çakılır
Çıkarmak isterim, dermânım yetmez
Yüreğim bir kuru söze takılır
Sözler ki tamâmı beş para etmez

Kalbimden gözüme inince perde
Görmüyor gözlerim gerçek olanı
Sahtekâr hislerin olduğu yerde
Kök bile bilmez açanı solanı

Ey Rabbim bu sınav Sen'in eserin
Yardım et geçeyim olmadan ziyân
İstersen nâr olur, istersen serin
Senindir netîce, benimdir beyân

(adana-11.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Seninle Parlıyor Ferim

Aklımdasın, fikrimdesin, candasın
Ruhumdasın, tenimdesin, kandasın
Önümdesin, ardımdasın, yandasın
Ömürdesin, asırdasın, andasın
Kaldı mı kaçacak yerim, sevdiğim

Lisandasın, güftedesin, sözdesin
Derindesin, serindesin, közdesin
Dışındasın, içimdesin, özdesin
Yürektesin, nefestesin, gözdesin
Seninle parlıyor ferim, sevdiğim

(03,07,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sensiz Öleceğim (Oğluma...)

Güzel oğlum, tatlı oğlum
Bekle birgün geleceğim
Kırılsa da elim kolum
Tüm dağları deleceğim

Şileceğim göz selini
Öpeceğim her telini
Bırakmayacağım elini
Hep yanında kalacağım

Bunalırım zaman zaman
Dilim ateş, beynim duman
Kalbime gömülmüş güman
Hasretinden dolacağım

Unuttum rahat soluğu
Taştı gözümün oluğu
Yitirdiğim mecnunluğu
Ha buldum ha bulacağım

emziğinin rengi nasıl
Yürür müsün usul usul
Bihaber kaldım velhâsıl
Sanki deli olacağım

Gördüm zormuş aşk-ı evlât
Boynuma dolanmış halat
Duâ et de gelsin vuslat
Yoksa sensiz öleceğim

(İstanbul - 07,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sensizliğe Zamanım Yok

Sensizliğe zamanım yok
Vuslata sevdâlandım
Ömrüme sor
Kaç kez sayıkladım adını
Geçmiyor benliğimden
Yüreğinin gül kokusu
Ve geçmiyor
Zaman bile sensiz
Kırmadım anam
Kırmadım bir tek kalbi bile
İçinde varsındır diye
Belki tanırsın diye
Kesmedim kimseden selâmımı
Özlemim kalbimin en ağır imtihanı
Bir daha gurbet deme
Gidemem
Gidemem anam
Koyup da hasretini sol yanıma
Bilip de olmadığını
Ağlayarak soluksuz
Gidemem
Gidemem anam
Bir daha bana gurbet deme
Sensizliğe zamanım yok

(adana - 22.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ser mi Bıraktın

Sevdiğim görmeye gül cemâlini
Gözümde bir tutam fer mi bıraktın
Gel bir gör kalbimin yeni hâlini
Acıyı koyacak yer mi bıraktın

Ne sudur ne toprak gülün çâresi
Sevmeden kapanmaz gönül yâresi
Derdinden yüzüldü her bir pâresi
Kemiğim üstünde der' mi bıraktın

Revâ mı yanarı yangına itmek
İstesem de mümkün olmuyor gitmek
Attığın kurşunlar bilmiyor bitmek
Meydanda küllenmiş şer mi bıraktın

Ayhan'ım yâr beni çileye saldı
Olmâdı rûhumu bedenden aldı
Bir kuru gövdeyle kollarım kaldı
Uğruna verecek ser mi bıraktın

(Cizre/Şırnak 02.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Serâb-ı Vuslat (Gelinciğe)

Seviyorum seni
Gözlerine yorgun bakan gözlerim
Zamansız vurur kendini
Serâb-ı vuslata
Sen gelirsin diye kapanmaz göz kapaklarım
Ağırlaşır her sâniye
Taşıyamadığında dünyâyı
Gitmez zoruna
Gerekirse kapanır
Ve açılmaz bir daha

Ama uyumaz Ayhan
Bakar durur kâpiya baygın baygın
Belki gelirsin diye
Belki 'seviyorum seni' diyebilmek için
Uyumaz
Son uykuya yatacak gibi

(Adana - 02.01.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Serbest Geçiş Bölgesi

Serbest geçiş bölgesinden başladım hayata
Öylesine kolay yol aldı ki sevdâlar
Çektim ayağımı frenden
Nereden bilsin şu câhil tayfa
Her sevdâ kavşağında radara yakalansın
Her dönüşünü tamamladığında mutlâkiyete doğru
Yıldırırsınlar ışıklarla, levhalarla
Gem vursunlar yüreğime kilidi sırmadan
Hakk diyen dilim dönmez eylesin
Türküler söylensin ömrümün en tehlikeli virajına yakılan
Nerden bilsin şu câhil tayfa
Ömrüm yasaklarla bilensin

Yaslanınca şoför koltuğuma
Bir yastık koyan olsun sırtıma
Yol boşken soluma baktığımda
Bana merhamet ve azimle bakan bir çift göz görsün
Belli etmesin korktuğunu
Yol bitimine geldiğimizi görsek bile
Uçuruma berbarece yuvarlanmak yasakları delercesine
Hakk dercesine öldürülen hakkâniyetlere inat
Rızâya çarpan yürekte kırk metrekaare dublex yerim olsun isterim
Rızâya çarpmak isterim minik yüreklerle beraber
'Allah râzı olsun, gerçeği gösterenden! ' diyen minik yürekler
Kocaman bir yüreğin eseri
Kocaman bir mirasın sahibi
Minicik yürekler isterim her yasak geçitten geçerken
Beni teselli eden

Yoldan çıkacağımı bilsem dipsiz şaranpoller içinde
Direksiyonum kilitlese
Ölüm bana pişt dese de saracağını müjdeler gibi
Yıkılsa da tüm banketler, kalsam da kontrolsüz
Gene de istemem
Ne bakmasın yanımdaki bir çift merhametli ve azimli göz
Ne de tek laf etmez olsun minik yürekler
Bu yol Hakk yoludur zirâ
Tek gidersem bencillik olur, bilirim
Götüremezsem ardından bir çift göz ve minik yürekler
Takılı kalırım zulmün en büyük yol bitimine

Nerden bilsin şu câhil tayfa
Zâlimin cezası sökmez Hakk'ın merhametine
Nerden bilsin şu câhil tayfa
Bu yolda yalnız bırakılmak istendiğini
En çok ihtiyaç duyduğu anda

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdâ Denilen Soysuz

Sardı dört bir yanımı
Sevda denilen soysuz
Emdi bütün kanımı
Sevda denilen soysuz

Çıkılmaz tuzak kurdu
Kaçıp terk ettim yurdu
Beni dağlara vurdu
Sevda denilen soysuz

Şaşırttılar yönümü
Göremedim önümü
Hazin kıldı sonumu
Sevda denilen soysuz

Köyden köye yayladı
Kötü sözler söyledi
Ayhan'ı kör eyledi
Sevda denilen soysuz

(adana-1999)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevda Üzerine

Beraberce sevda nehrinden akıp
Bülbüllerle gönülleri bağladık
Bir güneşe bir de hilale bakıp
Nehirlerden türkü türkü çağladık

Yeşile maviye hasret kalan biz
Ağaçtan denizden buse alan biz
Batmayan sabaha sevda şalan biz
Gökyüzünde bulut olup ağladık

Affetmedik nefrete baş eğeni
Kardeş bildik kardeşliğe değeni
Çağların torunu asrın yeğeni
Şeneleri sevgi ile dağladık

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdâlar

Unutturdu bülbüllere ötmeyi
Dudaklara duvar ören sevdâlar
Bilmediler göze vefâ etmeyi
Sözde görülmezi gören sevdâlar

Zenginlere malı mülkü sattırır
Câna ateş, sîneye dert kattırır
Hem ağlatır hem kahkaha attırır
Bâzen yastır, bâzen tören sevdâlar

(Adana - 01.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdanın Durdine Çâre mi Ölüm

Sevdânın dardine çâre mi ölüm
Gel gülüm
Yaşa beni bölüm bölüm
Benim rolüm
Usanmaz, uslanmaz
Yağmurda ıslanmaz
Aptal bir âşık, gülüm
Yaşa beni bölüm bölüm
Sonra uykuya dal
Bitsin bu zulüm
Bırak toprak Mecnûn'a kalsın
Sevdânın dardine çâre mi ölüm

01.09.2015

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Sevdâyı Senden Haber Alırım

Bahârı gülden
Sevdâyı senden haber alırım

Ne saate bakarım ne takvime
Ne de aynaya
Zamânı tenden haber alırım

Morarınca gözlerimin altı
Ve buruşunca tenim
Dizlerimde ince bir sızı
Çenemde olunca titreme
Kızarıp yaşaran gözlerim
Dalınca nedensiz
Geçmeyince başka türlü zaman
Bilirim ki ölüm senden önce gelecek
Beklemek anlamsızlaşınca
Pilin bittiğini bile anlamazsam saatin
Hep gece olmuş
Ya da hep gündüz, ne çıkar
Sen, in gelmeyeceğini anlayınca
Seni gidenden haber alırım

--

Bahârdan da vazgeçtim
Gülden de
Belki inanmayacaksın ama
Senden de...
Ölsem, kim gömecek beni?

(Cizre/Şırnak 13.05.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdigül

Ahı ile sevgimizi yakanlar
Hayır dua etmedi mi Sevdigül
Hâllerimden dolup taşıp akanlar
Yüreğine yetmedi mi Sevdigül

Ne şanslıdır daldan dala sekenler
Ne de şanssız sevda kahrı çekenler
Aramazda filizlenen dikenler
Koparmakla bitmedi mi sevdigül

Dokunmaz şanıma etseler idam
Def etsem başımdan gitmiyor sevdam
Yoluna divane olmuş bu adam
Git dedin de gitmedi mi Sevdigül

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdigül 2

Yüreğimde ağlayan yar Sevdigül
Gözleri buruk
Kanadı kırık
Bir bülbülü bir de seni sevdi gül

Sılaya bel bağlayan yar Gülbeyaz
Farklıdır elden
Bükülmez yelden
Diken yeşil, yaprak yeşil, gül beyaz

Pınarlardan çağlayan yar Yazgülü
Aldadır gözü
Baldadır özü
Sevdâlarla buluşturur yaz gülü

Ayhan Yavuz Açıköz

Sevdiğim

Çınar gibi göğe diktim başımı
Kalbime saplanan oksun sevdiğim
Yokluğun zulmüne çattım kaşımı
Az kalmış ömrüme çoksun sevdiğim

Sen gidince dertler coşar mı sandın
Tüm dünya ardından koşar mı sandın
Zahmetinle insan yaşar mı sandın
Ben açken sevgiye toksun sevdiğim

Ağlayan güneş mi gülen ay mı ki
Damardan akıp da gelen çay mı ki
Bilmeyen burada bilen zay mı ki
Ağladığım zaman yoksun sevdiğim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevgi

(Bu his bu kadar basit anlatılır mı bilmem ama...)

Sevgi bizi sevimli kıldığından
Sevgi hissi sevenlere duyulur
Sevgi büyük bir his olduğundan
Sevgi yeter, sevgi ile doyulur

(namrun-28.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevgililer Günü

Yarınımsın, dünüm sensin
Şöhretimsin, ünüm sensin
Sevgililer günü ne ki
Her anım, her günüm sensin

Adana
13.03.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevişmedi Danışmadan Kur'âne

Gönül senin derdin ile, yollardayım divâne
Övünme hiç yurdun ile, döner birgün virâne

Avutayım deme beni, bilmiyorsun tesellî
Şikâyetim değil yeni, mekân kurmuş bu câne

Haykırsam ki 'ey saat dur', anlamaz lisânımı
O da bir emir kuludur, sözüm geçmez zamâne

Ey aşk-ı kul, Ayhan kuldur, ölemez senin için
Sevişmedi bunca yıldır, danışmadan Kur'âne

(adana-20.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevmenin Bedelini Ödüyorum

Sevmenin bedelini ödüyorum...
Kötü rüyâlarla uyanıyor,
Tekrar d alamıyorum,
Eskisi gibi uykuya....
Ne bir bardak su,
Ne bir parça ekmek,
Ne de yakarış
kâr etmiyor...

Sevmenin bedelini ödüyorum...
Haklı sorularla utanıyor,
Cevap veremiyorum,
Eskisi kadar çabuk...
Ne gülümsemek,
Ne 'öyle işte' demek,
Ne de susmak
kâr etmiyor...

Sevmenin bedelini ödüyorum...
Ağlatan sancılarla kıvranıyor,
Tekrar bulamıyorum,
Eskisi gibi sükûn...
Ne sen,
Ne ben,
Ne de bir başkası
kâr etmiyor...

...

Sevmenin bedelini ödüyorum...
Soruyorum 'neden? '
Cevap vermek istiyorum,
Ama yoksun...
Vicdânım rahat, inan...
sen de rahat bırak beni...

Sevmenin bedeli,
bu kadar mı ağır?

(dört yol-09.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sızıntı Var

Oy, sızıntı var
Allahıma kitâbıma
Dar olsun ki sevâbıma
Kralları mustazaf kılan
Bir sızıntı var

Oy, sıgıntı var
Yetimler öksüzler bile
İsyan eder gelse dile
Yalnız uykularında gülen
Bir sıgıntı var

Oy, sıkıntı var
Yüreklere yuva kurmuş
Hasreti gözlere vurmuş
Yiğitlere karışmış yılan
Bir sıkıntı var

(İstanbul - 12,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sil Defterinden

Razıysan bir karış toprak üstüne
Bu koca aleml sil defterinden
Üzölme ırağım deyi destine
Duyduğun eleml sil defterinden

Kararır nûr-u şems, duyanda kuşku
Dağıttın elinle kurduğun köşkü
Bir daha yazmamak üzere aşkı
Parçala kaleml, sil defterinden

(İstanbul - 29.09.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sinyal Lambası

Bir gün uyanacaksın başın göğe dönük
Göz kırpacaksın yıldızlara,onların sana yaptığı gibi
Sağ tarafına çevirdiğinde yüzünü
Kendini göreceksin rüya misali
Ağlayacaksın
"Ben o muyum,o ben mi" diyeceksin kendi kendine
Sonra yalvaracaksın ona "geri dön" diye
"Geri dön vücudumun sinyal lambası" diyeceksin
Ve o sana korna çalacak
Ardından kökleyip gaza,geçecek üzerinden son hızla
Senin hiç gitmediğin yerlere doğru
Oraya doğru

Tekrar kapatıp gözlerini,seni terk eden sinyal lambanı düşleyeceksin
Ne de güzel günler geçirmiştin onunla
Artık trafiğe de çıkamazsın o olmadan
Yani yaya kaldın artık
Kimsenin bakmadığı bu karanlık sokaklarda,sadece yıldızların göz kırptığı

Sana bir öğüt vereyim mi dostum
Bence sen hiç kalkma yerinden
Otur oturduğun yerde öylece
Onu hiç düşünme bile
O seni terk ettiyse,sen de onu terk et
Aynı; işten atılan bir garibin kendi aklınca istifa ettiği gibi
İstifa et bu işten,sen de

Bir gün uyanacaksın başın göğe dönük
Göz kırpacaksın yıldızlara,onların sana yaptığı gibi
Sağ tarafına çevirdiğinde yüzünü
Kırık bir sinyal lambası göreceksin
Zavallı arabandan kopan
Çevrende şaşkın bir kalabalık yükselecek,
Sonra sesler yükselecek kalabalıktan
Birilerinin henüz çok genç olduğundan bahsedecekler
Hem sana ne bundan
Üzerini örttüklerinde beyaz bir örtüyle
"Oh be,zaten hava da soğuktu" diyeceksin
Sonra başını koyup toprağa,derin bir uykuya dalacaksın
Seni kimsenin rahatsız edemeyeceği
Geriye kalan sinyal lambasının yüzüne vuran ışığının bile

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Siz Kimin Kulusunuz

Aldı mı yerini yıkılanların
Asparagas umutlar
Gazellere sonbaharda
Değdi mi edilen zulümler

Ellerimiz boş, başımız eğik
Ve yüzümüzde matemi soğuk

Alnımız kara, gözlerimiz ak
Görmek yoksun imkândan
Ne zaman vururlar güneşi
Ne zaman atar şafak

Son öğütler kırmızıdır
Sarıdır kudrete bel bağımı
İliklerimize işleyen bir yangın
Bir felâket haberi
Onüç aylık bir filizden yükselmesi muhtemel
O isyankâr sessizlik

Göğüs kafeslerimiz harap, yüreğimiz ezik
Ve bitiyor gözümüzde son azık
Görmedim ne bir ışık
Ne de yalımı sıkılğan bir ateşin

Ben hiç şahit olmadım
Zebâninin mârufa
İhlaslı şehâdetine
Ve bir bebeğin bükük dudağının
Utandırdığına bir şeytanı
Ben
Hiç şahit olmadım

...

Söylesenize
Eğik başlarınızdan boş ellerinize
Döküldü mü tek damla
Günah yaşı
Değdi mi gazellere ettiğiniz zulümler
Her sonbaharda

Ve asparagas umutlar
Aldı mı yerini yıktıklarınızın

...

Söylesenize
Siz kimin kulusunuz

(İstanbul - 11.08.09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sizde Öyle Bizde Böyle

Sorma sakın neden farklıyız diye
Sizde öyle, bizde böyle kardeşim
Siz çile dersiniz, bizse hediye
Sizde öyle, bizde böyle kardeşim

(adana - 01.08.07)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Soldu Deyin

Bir gün ararsa yar beni
Garibandı öldü deyin
Geçti yası yeni yeni
İstedigin oldu deyin

Karar verdim dönmemeye
Asırlarca sönmemeye
Yeminim yok dinmemeye
Yağdı yağdı doldu deyin

Sıla hasretiyle yandı
Her gülene gönül kandı
Bu yükü de taşır sandı
Taşımadı soldu deyin

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Soluyor Canım

Gözlerime demirlemiş, yüreğimin yaraları
Dertlerim azalır sandım, terkedince buraları

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

Gönül yorgun, gönül suskun, gönül bağlanmış Leylâya
Kör olmuş nefsin gözleri, bakmaz cennet-i âlâya

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

İlâcımı biliyorum, bir dem şükür, bir dem salât
Ulaşırsın hak olana, sebât ey yüreğim sebât

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

(adana - 10.04.2011)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Son

'Benden sonra ne kalır, bilmiyorum dünyaya
Her beşer birgün ölür, kaçıp gitse de aya'

Mâdem öleceğim,
Ve mâdem topraktır son sağdıcım,
Öyleyse bol çiçek ekeyim,
Ki güzel koksun ahretim...
Sonu yok diyor Kudret, feryâd saçmanın...
Solmanın ve açmanın...
Her gün solar ve açarmışız...
Mâdem ben de solacağım,
açtığım gibi...
Öyleyse sonu yok kaçmanın...

'Görünüyor kuyunun, bitmez sandığım dibi
Sonu geldi oyunun, tıpkı bitenler gibi'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Son Yeminim Bu (Son Çırpınışım)

Son yeminim bu, son çırpınışım
Yakînen gördüğüm son iyi şey
Bundan sonrasına ermez
Ne aklım, ne ömrüm
Tekrârı yok çığlığımın
İyi dinle yetim rüzgarlarımı
Ağlamazsın ama
'Vay be! ' dersin belki
İyi bak kimsesiz yağmurlarıma
İslağı tende kezzap
Yürekte azap
Her damlası yorgun, her damlası bîtap
Bir ney sesinde buldum seni
Tef zilinde yitirdim
Toprağa saklanmış uykularım
Yastığım allâh'a emânet
Rüyâlarım Cebrâil
Son kez gülüyorum yüzüne güpegündüz
Son kez
Ardıma bakmak hayâl
Prestiji yok bu işin
Son yeminim bu, son çırpınışım

Ayaklarımda iman var
Zayıf değil bu sefer
Artık 'dön' desen nâfile
Duvara döner gibi
Ve döner gibi bir kaşık kokmuş irince
Ben seni sende kaybettim
Ben seni tende de kaybettim
Sesin köpek uluması gibi
Bakışların bir çakalınkiler kadar zorba
Tutacak tek dalın kalmamış
Kurumuş gövdende divâne
Olmaya hevesim yok
Bir damlayla yeşereceğini bilsem
Bir damlayla yeşereceğini
Duâ etmem ile ki
Sevinçten ağlayayım hiç olmazsa
Dilinde riyâ
Dilinde rüyâ
Olmaya hevesim yok
Ayaklarımda iman var, olmadığı kadar güçlü
And olsun ki
Şart olsun ki
Son yeminim bu, son çırpınışım

Tenine hasretmişim, hâşâ
Seven olmazmış beni senin kadar âlâ
Ne âlâ, ne isâbet
Sevmesin de senin gibi sevecekse şâyet
Bir âyet

Yetti bilmeye
İdrâk-ı hubb-u hubûb-u beşeriyyeyi
Sen hâlâ yaya
Sen hâlâ ukalâ
Her serzenişin şuarsuz
Her serzenişin boş
Şimdi söyle
Bildiğin en güzel şarkıyı
öyle ya
Kurtuluyorsun mâliki olduğun en büyük dertten
Ey bildiğim en hainin ardı
Bak gözlerime, yaş yok tek damla
Bak sözlerime, yas yok tek cümle
Ben Seni Ferhat2ın deldiği dağda bıraktım
Bir yanını yıktım
Bir yanına 'GİRİLMEZ' levhası çaktım
Duymuyorum artık sana
Ne merhamet ne hisim
Bu son yeminim, son çırpınışım
Ve artık
Seni sevmiyorum

(İstanbul - 14,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sor Gönlüme

Gözlerimden damla damla
Akan yaşı sor gönlüme
Yaktı beni her bir cümle
Kor ataşı sor gönlüme

Yeşermedi gül bağımda
Duruldum gençlik çağımda
Nârı sönmüş ocağımda
Pişen aşı sor gönlüme

Karanlığın karasında
Yârenliğin yarasında
Avuçlarım arasında
Eğik başı sor gönlüme

Bir güzelin şuh cemâli
Çelmiyor gönlümü hâli
Bağrımda yumruk misâli
Duran taşı sor gönlüme

Bitmiyor yol müddet ile
Yitmiyor şer hiddet ile
Rûhumdaki hiddet ile
Çatık kaşı sor gönlüme

Bilsem de arş darılacak
Topraktır son varılacak
Bedenime sarılacak
Ak kumaşı sor gönlüme

Adana-06.12.07

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Soyut Diyorlar Adına

Soyut diyorlar adına
Tanımam namussuzum,merhabam da yok zat-ı âlileriyle
Hani,bir şeyler mırıldanıp da hiçbir şey anlatamayan şairler var ya
Garibanlar işte velhasıl
Eeeh...Bilmem soyutu boyutu be!
Gelmeyin üstüme
Atarım kendimi kâğıttan aşağı Allah canımı alsın
Benim şiirlerim gerçeklerin kralıdır haaa...
Bakarsan görürsün, yaklaşırsan sığağı yüzüne vurur
Hele bir de dokun sıkıysa
Cayır cayır yanarsın alimallah
Pis pis de kokar meret
Tamam; belki kötü yazarım
Belki kördür kalemimin ucu
Kâğıdı yerden bulmuş da olabilirim
Ama...
Gerçektir hepsi şiirlerimin
Beni anlatır mısralarında
Duygulu yazmışsam ağlamışımdır
Eğer okurken gülüyorsan
İnan ben de yazarken gülmüşümdür
Bakma Topal Naci'ye
Hasetinden söylüyor hepsini
Deli falan değilim ben
Tek yaptığım; gerçeği dökmek kalemimden
Dedim ya...
Bilmem soyutu falan
Zaten merhabam da yok zat-ı âlileriyle
Gerçektir hepsi şiirlerimin
Yüreğim kadar...

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Söyle

Bu dağın zirvesi semaya yakın
İkrardan korkma, korkudan sakın
Titre ve bir etrafına bakın
Amentü demekle ne kaybedersin
Söyle

Yolun mu kayboldu söyle
Ömrün mü za'y oldu söyle
Dilin mi tutuldu söyle
Neden susarsın böyle

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Söyle Bana

Bihaber bırakma beni vuslattan
Susmasın dillerin söz söyle bana
Söz gitmez diyorsan asra milattan
O kadar uzaksa, yaz söyle bana

Bu sevdâ kalbimi eder kırk lime
Çekilir kanım, gam düşer dilime
Rûhumun dermânı iki kelime
Çok dersen âmennâ, az söyle bana

Destinden gayrı yar var mı dünyâda
Yüreğim teslim-u kul olmuş yâda
Mâliksen tek zerre ihbâr-ı şâda
Bekleme ân bile, tez söyle bana

Dökmeden aynından katreyi ince
Râzı mı ol türâb vermeğe gonca
Cânâna ferini sunmazdan önce
Leylâ'yı görür mü göz söyle bana

Lâf değil semâya ettiğim isrâr
Kamer ağlıyor, gün eyliyor tekrâr
Bir kelâma bile verdiysen ikrâr
Ettiğin yemini boz, söyle bana

Ayhan'ım bu zulme ağlamaz deri
Bir vefâ yerleşmiş sîneden geri
Yol almak zor ise ben gelem beri
'Gel' demen yeter bir kez söyle bana

(İstanbul - 02.11.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Söylesene (Memeleketin Neresi Senin)

Söylesene
Su kadar sakin misin
Akıl kadar durgun
Bilir misin
nokta koyacağın yeri cümlede
Ya da rûhunda
aşkı koyacağın yeri
Bilir misin

...

Söylesene
Sıkılır mısın uzun lâflardan
İltifatlardan, yerli yersiz
Durur musun
gitse de tüm ikâmetler
Ya da toprak
terketse arzı beklemeksizin
Durur musun

...

Söylesene
Tedirgin misin sereserpe
Ölesiye kederli
Uyuşur mu bacakların
üstüne dün çökmüş gibi
Ya da çökmüş gibi
yarını taşıyamama kaygısı
Uyuşur mu bacakların

...

Söylesene
Memleketin neresi senin
Gazze mi, Felluce mi
Hersek mi, Halepçe mi
Söylesene

(mersin - 12.04.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Su Ver İhvan İman Gölünden

Kuruttu göllerim zalim gurbetler
Su ver ihvan iman gölünden olsun
Tat vermiyor binbir türlü şerbetler
Su ver ihvan iman gölünden olsun

Kurumuş çınar gibi devrilirim
Gazel olur rüzgârda savrulurum
Yana yana kül olur kavrulurum
Su ver ihvan iman gölünden olsun

Gözeler çağlasa da dolmaz yeri
Ayhan'ım bu hâl dondurur çölleri
Yeşersin diye bu bahçe gülleri
Su ver ihvan iman gölünden olsun

...

Doldur hasreti dindirsin
Dilde yangını söndürsün
Külleri güle döndürsün
Doldur ihvan doldur n'olur

(adana - 15.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sus İkliminde Vuruldum

Sus ikliminde vuruldum anne
Göğsüme güneşin ilk ışıkları saplandı
Yaralı hâlime bakmadan
Bakmadan tek göz kırpımı
Dağlar beni arşınladı
Bana doğdu karanlıklar
Haykırışlarım katrede boğuldu
susturuldum
Sus ikliminde vuruldum anne

Sen değilmişsin gibi ilk kan veren bana
Alnımın ıslak mendili
Derdimin bitmez kandili
Yaralı uykumun ilk ninnisi
Sen değilmişsin gibi
İkrah ederler, unutayım diye
Ebrâr-ı agûşunu
Dün, kalbimin kaç damardan beslendiğini bilmeyen
Bugün sana yordam târif eder oldu
Sen değilmişsin gibi ilk kan veren bana

Sakıncalı zamanlar büyüttüm yüreğimde
Hem de taşıyamayacağım kadar
Özür dilerim, gene sana güvendim
Dilim taştan lâl
Elim taştan bîhâl
Ben sende diriliyorum, inan
Bir kelîmen güldürür beni
Zirvesinde her nevî âfâtın
Bir kelîmen var
Özür dilerim, gene senden habersiz
Sakıncalı zamanlar büyüttüm yüreğimde

Muş - 12.09.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Suskunluk Yoldan mıdır

Git diyor bir ses bana, acâbâ soldan mıdır
Kalmak da minnet cana, suskunluk yoldan mıdır

(Ceyhan - 31.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sürmelim (İmam Huseyn'e...)

Ey gözleri sürmelim, eğme başını yere
Egilecek baş varsa eğeriz biz Hüseyin
Boynu çelikten olsa, bir değil yüzbin kere
Zâlimin nefesini boğarız biz Hüseyin

Sürmelim sürme sürme bak öyle gözlerime
Zevâl inerse insan dilime, sözlerime
Andolsun bahârıma, andolsun güzlerime
Belâ'ya boran gibi yağarız biz Hüseyin

Derdinle dertlenerek, vuruyorum döşüme
O kılıç her gün her an iner benim başıma
Senden dökülen kanlar, karışır göz yaşıma
Düşüp toprağa tekrar, doğarız biz Hüseyin

Uzaktır duyguları fikirleri temizden
Korkarlar avâz eden zâlimler sesimizden
Geniştir yüreğimiz, taşar kafesimizden
Ne toprağa, ne arşa sığarız biz Hüseyin

Bil ki temiz su akmaz, kirle dolmuşsa arık
Yeter bize sürmelim bir hırka iki çarık
Bırak gitsin hâinler omuzları kabarık
Koskoca kâinata değeriz biz Hüseyin

Ayhan'ım bu yol bizim, nâmus gibi ırz gibi
Yürürüz arş üstünde, semâ bize arz gibi
Kuvvetimiz yerinde, bileğimiz gürz gibi
Tüm dünyayı üst üste yığarız biz Hüseyin

(adana - 30.12.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şafak Şafak Dağlar Oldum

Anneciğim gece gündüz
Hasretinden ağlar oldum
Dağlar inip olsa da düz
Gidemez kol bağlar oldum

Hem doğruda hem yalanda
Tutsak kaldım kör alanda
Gelmeme üç ay kalanda
Sabrım taşı çağlar oldum

Anam gül ol dallarıma
Demet ol düş yollarıma
Gurbetliği kollarıma
Şafak şafak dağlar oldum

(Cizre/Şırnak 16.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şahâdet

And içmiştik doğarken, gerçek aşkı bulmaya
Vefâ ile yalnızca Allâh'a kul olmaya
Cihad meydanlarında şehid olup ölmeye
Varılacak en yüce makâm sensin şahâdet

Yaşamak ölmek gibi, ağır ve ar geliyor
En soğuk iklim bile yüreğe nâr geliyor
Toprağın üstü bize kafesten dar geliyor
Görülecek en güzel mekân sensin şahâdet

Akıl yetmez bilmeğe taşıdığın değeri
Gönlü sende olanlar dünyâdan durur beri
Nâmert olayım eğer dönmek istersem geri
Yaşanacak en dolu duygu sensin şahâdet

Şahâdet, şahâdet, sensin en tatlı rüyâ
Şahâdet, şahâdet, bilmezsin yalan riyâ
Şahâdet, şahâdet, kıskanır seni dünyâ

Adana - 2008

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şâh-ı Dilan

Ağlıyorum yaş var iki gözümde
Yakarışlar eksik olmaz sözümde
Filizlenmez hak tohumu özümde
Duâ yaman, gönül yaman, dil yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

Kollarımız gayrı direnmez oldu
Vura vura sol yanımız kan doldu
Bir baktım ki son çiçekler de soldu
Diken yaman, yaprak yaman, gül yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

Göğsümüze hançer hançer sokulur
Ömrümüzden asır asır sökülür
Başımızdan kaynar sular dökülür
Nehir yaman, deniz yaman, sel yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

SEN'leyağmur olup gitti hâl soran
SEN'in gibi kıymet bilen yok her an
SEN olmadan sürülmüyor bu devran
Ömür yaman, sınav yaman, yol yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ŗair Olanlar Okur

Gülme bana, gamzelerin bir derin çukur
Hasretliği nakış nakış gönlüme dokur
Bu ilmeği ancak Ŗâir olanlar okur

(İstanbul - 03,07,09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şehid Seyyid Ahmed

Sen şehid
Sen seyyid
Adın Ahmed
Nûr-u ümmet
Gözlerinden akan yaşlar
Hakkla biter Hakkla başlar

Şehid Seyyid Ahmed yüzün doğuyor
Dağların ardından, şafak oluyor
Ümmetin bağına akar kanların
Canısın cananısın ütün canların

Şehid Seyyid Ahmed

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şekerden Ummâna Dalmadan Geldim

Sevdiğim küsme bu bağı yanmışa
Bir yerde eğlenip, kalmadan geldim
Bakmadım ayaza, bakmadım kışa
Ceketi sırtıma almadan geldim

Sevdâya mihmandar bildim imanı
Doldurdum kalbime derdi, gümanı
Vuslata sakladım bütün zamanı
Ömürden bir nefes çalmadan geldim

İslandım düştüm de aşkın gölüne
Kapıldım gurbetin kanlı seline
Tutundum hasretin büyük dalına
Rûhumu rüzgara salmadan geldim

Mânâda kışladım, cisimden göçtüm
Serimden, derimden, ferimden geçtim
Ayhanım, yaşımın tuzunu içtim
Şekerden ummâna dalmadan geldim

Ayhan Yavuz AÇIKGÖZ
15.09.2017

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şerefsiz'e

(Özür dilerim... Küfretmesem anlatamazdım...)

Ey şerefsiz yetti gafın
Hayra değil bu gidişin
Oynamasın her tarafın
Rast söyle rast gitsin işin

Hergün Hakk'a küfreyledin
Can denende, sen kan dedin
Boş yaşadın, haram yedin
Bak çürümüş bütün dişin

Dışın çöplük, için lağım
Sen gibiyle olmaz bağım
Boğaz dediğin KIRK boğum
Yatıyorsun yazın, kışın

Sabreyleyen binâ çökmez
Gönül kuran yürek dökmez
Aslâ 'Ayhan kul'a sökmez
Gözündeki sahte yaşın

(Ceyhan 28.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şeytan'ın Kibir Yüklü Evlâdı

Ey Şeytan'ın kibir yüklü evlâdı
Sana hüznün yüklü birkaç sözüm var
Gün ağardı, doldu küfrün miâdı
Gireceğin her gönülde izim var

Atılmaz mı bir yay ile yedi ok
Bir bak göğsü yedi delik yiğit çok
Zannedersin öç alacak kimse yok
Dağlar yıkar yüreğimde sızım var

Hükmü olmaz aşk yanında demirin
Kırk kat olsa tutmaz beni zincirin
Karşısında münâfığın münkirin
Korku ile titremeyen dizim var

Yürürüm hep olmaz benim durağım
Semâm Kur'ân, ibâdettir burağım
Küsûratsız yetmiş iki yüreğim
Her yürekte milyonlarca gözüm var

Gönlün yoktur, bilmezsin muhabbeti
Görmez gözün asil olan serveti
Aşk sanırsın üç kuruşluk şehveti
'Aşk dediğin aşk'ı yakar közüm var

(adana 01.04.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şeytanın Safına Ebrâra Düştüm

Aklıma gelenler geldi başıma
Yirmibeş yaşımda esrâra düştüm
Küffârın kalemi değdi kaşıma
Süslendim fitrattan firâra düştüm

Bir rûha büründüm kirli pasaklı
Akli ihlâl ettim, ardı yasaklı
Cürümler dilimde durmadı saklı
İtirâf eyledim, ikrâra düştüm

İster ikrah densin isterse çile
Geçmiyor bir ömür mâzeret ile
Koymadım yoluma bir adım bile
Döndüm tûr eyledim, tekrâra düştüm

Belimde ondörtlü, elimde âsâ
Karıştı benliğim dünkü devâsâ
Arz-u hâl az gelir bu ihtirâsa
Vazgeçtim gururdan, isrâra düştüm

Kapandı defterim, kaldı mahşere
Bekledim tohumlar susuz yeşere
Ayhan'ım meylettim dâr-ı beşere
Şeytanın safına ebrâra düştüm

(Adana - 29.12.2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şiirim Anlat Beni

Şiirim anlat beni, söyle nasıl biriyim
Eskiler dünde kaldı, gördüğün son diriyim

Sen de susarsan gayrı, gücüm yetmez kelâma
Sözlerim kurşun olup, ulaşır mı bel'âma

Her kelimemde vebâl, her sözüm bir imtihan
Eyvallâh demelidir, okuduğunda duyan

Gün gelir yanılırsam yazarken tek satırda
Dağıt Yâ Rabb kalmasın, bir harf bile hatırda

Doğdum konuşamadım, nasıldır bilemezdim
Her acıya ağlardım, gözyaşım silemezdim

Neler neler söyledim, ah bir dilim dönseydi
Bilmem hâl olur muydu, feryatlarım dinseydi

Okula başladığım, günler gelsin aklına
Okudum verileni, aldırmandan şekline

Bir gün sordum hocâma, 'nedir bu farz denilen
Ateş midir su mudur, basit bir göç sanılan

Mâdem farz dedim salât, hocam neden kılmazsın
Hâlbu ki sen hocasın, bilmemek ne bilmezsın'

O an anladım dostum, yalnızdım bu âlemde
Derdimin dermânını buldum yalnız kalemde

On iki yaşlarımda, seninle ilk tanıştım
Aklıma takılanı, ilk kez sana danıştım

Anlattım dertlerimi, atlamadan tek bir harf
Açık açık dertleştik, ne bir îmâ ne bir zarf

On dört yıl geldi geçti, ayrılamadım senden
Kolay mıydı gerçekte, ayrılır gibi tenden

Seni sevdim ben gibi, çok alıştım tenine
Dokunmak hecelere ve uzanmak yanına

Neler gördüm geçirdim, yirmi altı senede
Seninle paylaştım hep, kahretmedin yine de

Hâsıl-ı kelâm dostum, en iyi arkadaşım
Hep sen vardın yanımda, dem ki sıkışsa başım

Şimdi sıra senindir, dola beni çöz beni
Kalem senin elinde, ben şiirim yaz beni

Şiirim anlat beni, söyle nasıl biriyim

Eskiler dünde kaldı, gördüğün son diriyim

(adana - 14.05.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şimdiki Zaman

Temelden çürüdü gönül yapısı
Verimsiz toprağa kurulur olduk
Kapandı sevdâya açık kapısı
Vezgeçtik Leylâ'dan durulur olduk

Karardı günbegün akı yüzlerin
Kalmadı anlamı yaşlı gözlerin
Baş koyduk dizine yalan sözlerin
Gerçeği bilene darılır olduk

Yıkıldı üstüne zamânın seli
Büküldü hayâtın yük dolu beli
Görünce aynada ilk beyaz teli
Genç idik ihtiyâr görölür olduk

Boşaldı kalbimiz kaldı kan-ilik
Bakışlar süzüldü, sûretler silik
Taş gibi yontulup gitti kişilik
İnceldi rûhumuz kırılır olduk

Sığmadık dünyâda hiçbir deliğe
Sertleşen yürekler benzer çeliğe
Yetmedi rûhumuz nâdideliğe
Az iken desteyle derilir olduk

Unuttuk geçmişi, kapıldık çağa
Alçaldık, sonunda takıldık ağa
Unuttuk semâda kanat açmağa
Toprağa peyderpey serilir olduk

Her sevdâ kendine bir hayat biçer
Za'y olur şiirler, gönülden geçer
Ömürler ölümden kaçmakla geçer
En kısa yollarda yorulur olduk

Dağ, deryâ, gök bile gelirken dize
Ayhan'ım baş eğmek zor geldi bize
Kırıldı dalımız düştük denize
Ve aşkla yılanı sarılır olduk

(adana - 29.12.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Talep Formu (Hikâye)

Gündüzün yorgunluğunu akşamdan çıkaramayacak kadar yorgundu. Canı hiçbir şey istemiyordu. Sabahın tekrar olmasını ise hiç, hiç istemiyordu. Kendisi kadar yorgun duran ahşap kapıyı ayağı ile iterek ön sofaya girdi. Sofada her zaman tatlı bir serinlik olurdu. Hele yaz akşamları üç sandalye atıp, ağaçların arasından gökyüzünü seyrederek sıcak çay içmek dünyâya bedeldi. İsmet, diğerlerine nispeten daha küçük olan sandalyeye oturur, hayâta dâir sorular sorar ve kendi serencâmını esrarengiz kılan tüm kelimeleri kullanırdı. Küçük İsmet, ablasını lösemiden kaybettiği günden beri daha derin konuşuyor, daha seyrek soru soruyordu. Ama ne sorular! Daha derin, daha yangınî... Bâzen cevaplaması bile güç oluyordu. İsmet, ablasını kaybettiği bir buçuk seneden beri neredeyse hiçbir şey istememişti. Ne annesinden ne de babasından... Hiçbir şey... susmak bile onun için daha heyecan vericiydi.

İşte böyle bir yorgunluğun ardından bu sofadan geçiyordu. Normalde bu tatlı serinlik onu rahatlatmalı ve hanımından üç sandalye isteyerek çayın demlenmesini beklemeliydi. Ama yapmadı. Başını bile kaldırmadan iç kapıya kadar yürüdü. Kapının önüne kadar geldiğinde elindeki poşetleri yere bıraktı. Zile bastı, bekledi...

Kapıyı açan hanımıydı. Gülümseyerek karşıladı erkeğini. Ama adamda gülümsemenin esâmesi yoktu. İçeri girerek ayakkabılarının bağını çözmeye başladı. Kadın;

- Hoşgeldin.
- Hoşbulduk, selâmun aleykum.
- Aleykum selâm. Nasıl geçti günün? Geç kaldın biraz.
- Çok yorgunum Sedâ, fazla sorma.
- Tamam canım, bir şey demedim. Ben alırım senin yorgunluğunu.
- Sedâ... Yorgunum. Gelme üstüme.
- İsmet uyudu. Belki dedim, biz.....
- Yorgunum!
- Pekî... Yemeğini hazırladım. Banyoya temiz havlu ve çamaşır koydum. Biraz da revani yapmıştım, seversin diye. O da mutfakta... Bir ihtiyacın olursa uyandırırım.

Dedi... Ve gitti, gözyaşlarını göstermemek için, koşar adımlarla. Banyoya girdi ve musluğu açtı. Bozuk, gürültülü musluğun sesinde bastırmaya çalıştı hıçkırıklarını. Ve yaklaşık bir saatte yaptığı makyajı beş dakikada sildi. Daha sonra banyo için hazırladığı temiz çamaşırlardan kendisine ait olanları tekrar yerine koydu. Kızlarını, yavrularını kaybettiğinden sonra İsmet de kocası da susmuştu. Aslında kendisi de mutlu değildi ama İsmet... İsmet bu mutsuz tabloyu hak etmeyecek kadar küçüktü. O daha sekiz yaşındaydı ve böyle bir yerde büyümemeliydi. Ne olmuştu birden bire? Birikmiş tüm paralarını, kızlarının tedâvisi için harcamışlardı. Ve şimdi bir fabrikada ambar görevlisi olarak çalışan kocasının, emeğinin değerini dahi karşılamayan aldığı ücretle kıt kanaat yaşamaya çalışıyorlardı. Ve mutlu olmaya... Bilmiyordu, buna kaç gün daha dayanabilirdi...

İsmet uyanmıştı,

- Baba hoş geldin.

gözlerini ovuşturarak, babasının kenara koyduğu büyük siyah poşetlerin yanına gitti. Küçük kafasını poşete sokarak bir deste kâğıt çıkardı ve yere oturup kâğıda bakmaya başladı. Babası, oğlunun sesini duymuştu. Yemeğini bırakarak İsmet'in yanına koştu. Minik İsmet'e sarıldı ve onu sımsıkı kavrayarak yanağına bir öpücük kondurdu;

- Hoşbulduk oğlum. Uyumadın mı sen?

- Uyudum ama kötü bir rüyâ gördüm. Sonra uyuyamadım.
- Ne görmüş bakalım benim kocaman oğlum?
- Söylemem
- Tamam bitânem. Sonra konuşuruz.
- Baba bu ne?
- Talep formu oğlum.
- Talep formu ne?
- Benim çalıştığım yerde insanlar bir şey istedikleri zaman bu kâğıda yazarlar. Ne istediklerini, kaç tâne istediklerini ve nasıl bir şey istediklerini bu satırlara yazarlar ve patronun masasına koyarlar. Patron da isteyene istediği şeyi alır.
- Ne isteseler mi?
- Ne isteseler...
- Anladım.
- Afferim oğluma. Haydi koş yatağa bakalım.

İsmet'in arkasından baktı bir süre. Seslere hanımı da uyanmıştı. Hanımına baktı, kadın başını öne eğdi. Dağılan saçları gözlerini örtüyordu. Kadınının gözlerine bakamadı adam. Hiçbir şey konuşmadan işlerine geri döndüler.

...

Bir sonraki gün, aynı yorgunluk, aynı isteksizlik, aynı mutsuzluk... Belki de daha fazlası... Kapıyı çaldı adam. Kapıyı gene karısı açtı ve gene gülümsüyordu. Ama bu kez süslenmemişti.

- Selâmun aleykum, İsmet uyudu mu?
- Aleukum selâm, uyudu. Bu son mesâin mi? İsmet seni sorup duruyor.
- Evet, son...
- Her şey hazır. Dünkü gibi...

Dünkü gibiydi...

Adam odasına, üzerini değiştirmeye gitti. Kadını yatmış, uyumaya çalışıyordu. Usulca yanına uzandı. Hanımının saçını okşamamak için kendini zor tutuyordu. Gözleri doldu, dişlerini sıktı ve ağlamaya başladı. Kadın kocasının hıçkırığına döndü. Adamın yapamadığını yaptı ve kocasının saçlarını okşadı. Adam sertçe kadına arkasını döndü ve uyuma pozisyonu aldı. Elini yastığın altına soktuğunda, bir kâğıt değdi eline. Kâğıdı aldı, dışarı çıktı, mutfağın lambasını yaktı ve okudu.

Bu bir talep formuydu. Yazılar da oğlunun ellerinden çıkmaydı. O kadar kötü yazısı vardı ki 'işte benim oğlum' dedirtecek kadar babasınıninkine benziyordu.

Talep eden birim: İSMET
Talep edilen mal: PASTA
Talep miktârı : KOCAMAN
Özellikler : ÇİLEKLİ VE GÜZEL

Adam hızlıca giyindi. Karısının şaşkın bakışları arasında fırladı sokağa. Saatlerce yürüyüp açık bir pastane buldu ve İsmet'in talebini yerine getirdi. Çilekli, büyük bir pasta... Koşarak eve geldi. Pastayı dolaba koydu ve bir kâğıda 'TELEBİNİZ

ONAYLANMIŞTIR. AFİYET OLSUN CANIM OĞLUM! ' yazıp oğlunun yastığının altına koydu.

Bir süre saati izleyerek oturdu. Saat 02:30'du ve İsmet bir buçuk seneden sonra ilk kez bir şey istemişti. Çok mutluydu ve ağlıyordu. Gözyaşları dindikten sonra yatak odasına doğru gitti. Sessizce kapıyı açtı. Kadını, yıllardır olduğu gibi yatağın kenarında hiç yer kaplamıyor gibi yatıyordu. Öyle kenarda yatıyordu ki sanki yatağın büyük kısmını kocasına ikrâm eder gibiydi. Aslında O çok vefâlı bir kadındı. Karısının yanına uzandı. Beline sarıldı. Yatağın kenarına kaymış vücudunu yatağın ortasına kadar çekti. Ve sarıldı;

- Canım karım benim... Sedâsız Sedâm... Üzgün yüreklim, melek yüzlüm, can ağacım... Çok ama çok teşekkür ederim...

- Niçin?

- İsmet için, dünkü ve bugünkü güzel yemekler için, benimle evlendiğin için...

Kadın yüzünü kocasının yüzüne yaklaştırdı. Sarıldılar ve sarıldılar...

Ve o gece uyumadılar...

20.10.2006

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tanrıdan Gayrıya Eğilir Miyim

Halîfe rûhumdan maħcûbdur yüzüm
Deryâ-i zulmette boğulur muyum
Dağlardan heybetli, fecirden düzüm
Tanrıdan gayrıya eğilir miyim

Bir hâl ki gaybı yok, olmuş aşikâr
Habistir her küffâr, menem ol nigâr
Dağlardan yürüse arza rûz-i gâr
Sâbittir bedenim, dağılır mıyım

Âyet-i tevhîdim, lâfz-ı Kur`ân`ım
Fezâya âşikâr, şemse cirânım
Arşdan âlâ, arzdan bâr-ı girânım
Bir okka mâdenle dögülür müyüm

Bu dünya ne dâim ne son imâret
Ayhanım, cân denen tenden ibâret
Nefes ki vücûdda cânâ işâret
Sadâsız toprağa yığılır mıyım

Adana - 14.04.2014 - 11:40

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tarih Değildir

Ellerinde sermayesi eriyormuş, ah
Düşlerine karlı dağlar giriyormuş, ah
Rüyâsını hayırsızın biri yormuş, ah
Gönülsüz yatılan uyku sahih değildir

Yanıldığına yetmiyor bildiği
Salâta benziyor mu hiç kıldığı
Nerde görülmüş arsızın güldüğü
Övünme hiç geçmişinle kelâma değmez
Zaferle bitmeyen savaş târih değildir

Elinde beşer silâhı aşkı vurur, ah
O an öyle yakışır ki nefis, gurur, ah
Bir lâf bulmuş 'amel-niyet' söyler durur, ah
Kalpte eğri duran amel sâlih değildir

Yaptığıyla söylediği tutmuyor
Çıkardığı lâfı geri yutmuyor
Âslı değil, yanlış unutmuyor
Delikanlı teşâdüfen gelmedin arza
Hakkın aldığı verdiği tâlih değildir

(adana - 30.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tasma

Çürümüş bedenler sardı dört yanı
Akıyla işleyen demirde mi suç
Aktı dağa taşta müslüman kanı
Canını ver diyen emirde mi suç

Kararmış fikirler yön verdi bize
Yıllarca o yolda asılı kaldık
Küfreden ağızlar son verdi bize
Özlenen başları ortadan çaldık

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Taş

Avucumda sıkınca,
kanatır, acıtır ve ağlatır...
Canını yakar en sevdiklerimin,
fırlatınca öfke ile...
Ayağımı alıkoyan ve salıveren bedenimi toprağa,
parçalarcasına...
Hamallığının en ağır yükü, ardından
ölesiye yorgun,
ölesiye bıkkın bir ben...

Öyle sert ve keskin,
Öyle soğuk,
Öyle duygusuz,
Öyle ağır ve zahmetli...

Ömrümün en kötü izlerinin sanatkârı...
Hep üzen,
Hep ağlatan,
Küfrü en çok hakettiğini zannettiğim,
Yegâne nesne...
Taş...

Şimdi en yakın dostum, bağıma yaslanmış...
Yosun tutmuş üzerinde,
ark olan gözyaşımın istikameti...
Belki tek tesellim...
Ta ki dönene kadar sen...

(istanbul-20.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tek Sen Gel Yanıma (Anama)

Yolundan geçerken ömrümü buldum
Vefâyı borç bildim cânıma anam
Koşarken sana göğsümden vuruldum
Sar da kes görmesin kanımı anam

Bu yollar hayâsız bu yollar bozuk
Görmedin oğlunu hiç böyle ezik
Üzülme demedi hiçkimse 'yazık'
Acziyet yakışmaz şânıma anam

Gün olur kan damlar tuzsuz aşıma
O zaman bir âdem baklmaz yaşıma
Kalırsam bir yerde yalnız başıma
Duâmdır, tek sen gel yanıma anam

08.11.2006 - Ceyhan

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tevhîd

Tevhîd çiçektir güldür
Batalıkta açmaktır
Geceyi örten tûldür
Karanlıkta uçmaktır

Bir ummandır derince
Bilincine erince
İki hünkâr görünce
Birisinden kaçmaktır

(istanbul-15.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tevhîd Gibisin (Anama)

Sayırsız insan tanıdım anam...
İçlerinde çok saygı duyduğum,
Çok sevdiğim,
Çok imrendiğim,
ve
Aşık olduğum insanlar oldu...
Ama inanır mısın...
Hiçbiri senin kadar saygıdeğer,
Senin kadar sevgiye lâyık,
ve
Senin kadar güzel değildi...

Sayırsız sözler işittim anam...
İçlerinde güzel tekerlemeler,
Güzel ninniler,
Güzel türküler,
ve
Güzel şiirler vardı...
Ama inanır mısın...
Hiçbiri senin kadar âhenkli,
Senin kadar yanık,
ve
Senin kadar içten 'OĞLUM' demediler bana...

Tanıdığım bütün insanlar,
ve bildiğim tüm sözler değışti...

Bir tek sen değışmedin anam!
Bir tek sen değışmedin...

Tıpkı Tevhîd gibi...
Öylece, sapasağlam...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tevhidsiz Mes'ûd

Ey benim yurdumun gül insanları
Dağlardan, kan açmış güller dermeyin
Ey Hakkın gül kokan kul insanları
Gülleri dest-i zâlîme vermeyin

El olun dibekte küfrânı döğün
Gün olun her sabah güneşle doğun
Unutman gölgesi olmaz her dağın
Yağmura düşmüş gölgeyi yermeyin

Ağlayın şafaklar atana kadar
Görün ki sîneyi nasıl yer keder
Bir kelâm insanı perişân eder
Mazlumun âhını küçük görmeyin

Ayhan der marazda eylenir kasîd
Bırakmaz yakarı hâin u hasîd
Görmedim kimseyi tevhidsiz mes'ûd
Tağutla dünyâyâ kanıp ermeyin

(Ceyhan - 30.11.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Titreyen Demler

Ne soguktan donan ellerimizdi arkada kalan,
Ne kopup giden damlalar,
Çinlamalar duyulur toz kalkanda...
Şöz gelimi,
Üsümekse içimi yakan,
Bir tek soguyan çayima agladim,
Kasikla yeksân...

(adana - 12.07.2006)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Titreyen Demler II

Soğumasına bile râzıyken
Bitmesine şaşırđım
Tam da alışmıştım içimin sıcaklığına
Demden gelen
Bir dem kaybı kadar tatlı
Ama şekersiz

Buhrâna benzer hâllerimin târifi
Kaşığa da eyvallâhsız
Şekere de
Doğduğundan beri

Bir tek biten çayına ağladım
Beşikle yeksân

(adana - 23.10.2006)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Toprağa Bağılılık

(Bana; 'Ben Allah'a ne yaptım ki beni bu kadar derde lâyıık görüyor abi? ' diye soran bir kardeşime cevâben... 'Ya teslim ol, ya da inanma! ')

...

Topraktan umûdu keşmekse solmak
Nedendir toprağa bağımlı olmak

(namrun-28.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Toprağım Benim (Bekle Olur mu)

Ey güzel toprağım rengi karalı
Ölürsem beni de sakla olur mu
Sızlıyor her yanım, gönlüm yaralı
Merhem ol kalbimi pakla olur mu

Kim değil uğruna ezâlar çeke
Kimisi han kura, kimi dâr eke
Görürsen alnımda çalık bi leke
Tertemiz özünle pakla olur mu

Kalmasın bir tek gün ömrümden geri
Şenle yeksân olsun kemik ve deri
Öyle bir doldur ki boş kalan yeri
Gelmesin başka yâr akla olur mu

Şehitler üstüne koyar başını
Mazlumlar usulca döker yaşını
Rencberler içinden bulur aşını
Yâr etmem çâşita bir tek taşını
Gel dersem sakın ha çatma kaşını
Söz verdiğin yerde bekle olur mu

adana-13.06.07

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tutup Kökten Yolmadan

Sabredince hayırsızın hayrına
Çıktı Yusuf, kuyu kinle dolmadan
Bense yenik düştüm beşer seyrine
Sanki  m r geçmez  şık olmadan

Yâkup gibi olmadı yaş d kenim
Toprağıma umut dalı ekenim
Paylaşıldı gülüm, dalım dikenim
Daha yere boyun büküp solmadan

Yaptıkların hiç içime sinmiyor
Elim kalpten aşığıya inmiyor
Anladım ki dert denen Şey dinmiyor
Saçlarımı tutup kökten yolmadan

(istanbul - 2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tükeniyorum

Gözlerime demirlemiş, yüreğimin yaraları
Dertlerim azalır sandım, terkedince buraları

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

Gönül yorgun, gönül suskun, gönül bağlanmış Leylâya
Kör olmuş nefsin gözleri, bakmaz cennet-i âlâya

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

İlâcımı biliyorum, bir dem şükür, bir dem salât
Ulaşırsın hak olana, sebât ey yüreğim sebât

Soluyor soluyor cânım
İmanım ölüyor cânım
Zamanım doluyor cânım
Tükeniyorum

(Muş - 05.05.2011)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Türâb Olurum

Bir damla akarsa yere gözyaşın
Devrilir bütün arş, harâb olurum
Ölürsen başına dikilen taşın
Kabrine örtülen türâb olurum

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Türkistan

Bir sen öksüz yetimsin, direniş çağımızda
İçine ateş düşmüş, yanıyorsun Türkistan
Ağlayan bebeklerin sesi kulağımızda
Bizi senden bihaber sanıyorsun Türkistan

Vicdanı olan herkes, sen kendinden bilir
Sende ihânet gören bütün halkları bulur
Yürekleri paramparça, her gün bir çocuk ölür
En derin yaram gibi, kanıyorsun Türkistan

Adana - 09.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Türkü Gelir

Bizim köyde bir çobana
Kırk baş versen kırkı gelir
İnsanı salsan yabana
Tümü gider farkı gelir

Koyun şöyle dursun hele
Kurt emanet etsen ele
Bekle yine gele gele
Ne post ne de kürkü gelir

Kuzgun nazla öter mi hiç
Bin ah etsem yeter mi hiç
Yazmakla söz biter mi hiç
Şiir biter türkü gelir

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ulaşamadım

Zemherî ayında attım yorganı
Dost bildim kendime bir ısırganı
Yüz düğüm atılmış ipek urganı
Çözdüm de yarime ulaşamadım

Bilmedim bu ibret acep bana mı
Duyduğum bu nefret yoksa cana mı
Bu sevdâ yüzünden kendi anamı
Üzdüm de yarime ulaşamadım

Kaybettim kendimi aşkın yolunda
Diken var sağımda, gül var solumda
Bir deniz düşledim Sahra çölünde
Yüzdüm de yarime ulaşamadım

Kefâret eyledim kıldıklarımı
Başladım yazmaya sildiklerimi
Bir uçtan bir uca bildiklerimi
Dizdim de yarime ulaşamadım

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ummân

Bir yüzü dağların ummâna bakar
Her nehir gün gelir ummâna akar
Gözlerden dökülen her yaş tânesi
Ateşi söndürüp ummânı yakar

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Unutma

Emindim niyetinden
Şerefın, izzetinden
Beni ihanetinden
Emin ettin, unutma

Gâib ettin dumanda
Zayî ettin zamanda
Çürümüş bir limanda
Gemin ettin, unutma

Ben derya, sen balıktın
Büyüdün sudan çıktın
Arzı üstüme yıktın
Zemin ettin, unutma

Kalbim yeni uyanmış
Yıllarca boşa yanmış
Ömrü Zin'e adanmış
Mem'in ettin unutms

Olmaz dedin yerine
Bakma öyle derine
Gözlerin üzerine
Yemin ettin, unutma

Hiç saatini kurma
Gelme, kendini yorma
Ne zaman diye sorma
Demin ettin, unutma

Adana - 21.01.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Unutmadan Son Türâbı

İşlediğin her günâha
Mazeret görme sevâbı
Duvar örsen dört cenâha
Durdururum sanma âbı

Sorma zolut hatrını yâr
Kaplayanda kalbini kar
Yaşamağa ne hâcet var
Yaymadığın inkılâbı

Acımıyor tenin canın
Belki sessiz senin yanın
Bende kopan fırtınanın
Ne haddi var ne hesâbı

Gelir sonu sonsuz çağın
Gitmeye varmaz ayağın
Bakarsın ki gönül bağın
Andırır köşk-ü harâbı

Ataş mıyım ki yanayım
Taş mıyım ki dayanayım
Göster ben de inanayım
Elle tutulan serâbı

Ayhan'ım elinden uçtu
Yıllar soluyanda geçti
Anlat ömrün nasıl geçti
Unutmadan son türâbı

(Adana - 07.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Unutmuşum

Unuttum yarimi günlerden beri
Aklıma bir türlü düşmüyor gayrı
Bir zaman beraber aşardık seri
Yorulmuş garibim koşmuyor gayrı

Nasıl ıktı benden nar gözlü dilber
Gönlümde kor küpü, ağzımda biber
Ruhuma dolanlar vermiyor haber
Posta kutum dolup taşmıyor gayrı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Unuttum mu Sanıyorsun

Bir yol bulup gittiğini
Unuttum mu sanıyorsun
O yollarda bittiğini
Unuttum mu sanıyorsun

Zikrimdedir herbir anı
Onlar aşkın güzel yanı
Aşktan öte dert olanı
Unuttum mu sanıyorsun

Uçmaz oldu tek bir arı
Görmem gayrı dalda sarı
Baharıma yağın karı
Unuttum mu sanıyorsun

Ağın damlar sözlerimden
Ölen ölür özlerimden
Akanları gözlerimden
Unuttum mu sanıyorsun

Senin sanma tuttuğunu
Helâl bilme yuttuğunu
Senin de unuttuğunu
Unuttum mu sanıyorsun

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Urgan Duymasın

Baş koyup, yastıkta can verdiğimi
Herkes duysun yorgan duymasın gülüm
Öz elimle boynuma gerdiğimi
Herkes duysun urgan duymasın gülüm

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Utansın

Yorgunluk dediğin nedir ki gardaş
Besmelesiz yola çıkan utansın
Bir dâvâ harbi bir Bedir ki gardaş
Bu yolda savaştan bıkan utansın

Mertliğin deseler alın açarsın
Sözde çevreye nur ışık saçarsın
Düz yolda atlayıp, zıplar uçarsın
Yokuşa gelince ihan utansın

Sabahın sesini gece duyarsın
Bir zaman harama sen de uyarsın
Zindan olur saatleri sayarsın
Gönülde Kâbe'yi yıkan utansın

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Uygun Adım

Gerçeklerle yalanlarla
Uygun adım yürüyoruz
Ölenlerle kalanlarla
Uygun adım yürüyoruz

Hızır sağda Yunus solda
Kimi darda kimi bolda
Erenlere giden yolda
Uygun adım yürüyoruz

Gök sinemiz dağlar gibi
Ölmeyiz biz saçlar gibi
Dergahlardan çağlar gibi
Uygun adım yürüyoruz

Yıldırmadı bizi çile
Beraberce geldik dile
Bu uğurda yitsek bile
Uygun adım yürüyoruz

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Uyumak İstiyorum

Uyumak istiyorum
Uyumak
Ölesiye uyumak
Görmemek zulümâtı
Çıgılları duymamak

-

Kerkük'te bir genç kız
Güzel görünmek için sevdiğine
Saçlarını tararken
Gül kokan bedenine
Kurşunlar yağıyor

Ve süt sağıyor
Bir Türk kızı
Köyünde
Güven içinde

Almıyor aklım
Bu nasıl iklim
Ol iki büklüm
Ey belim
Bu elim
Titremeden tutmuyor
Feryâdı unutmuyor
Kulaklarım ve gözlerim
Uyumayı özlerim
Vallâhi billâhi

(Adana - 02.02.2007)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Uzaktan Gönlünü Alamıyorum

Ayrıldım anamın gl kollarından
Gayrı hasret yolcu, bense sılayım
Çıkmışım gerçeğın tüm yollarından
Ben nasıl zâhırde salât kılayım

Çözüldü bağlarım dizimi tutan
Bir anlık gaf imiş yılları yutan
Ben miyim âh edip cânı unutan
Unuttum sevdiğim, söyle bileyim

Kayboldu sabahlar geldi karakış
rld gönlüme sır nakış nakış
Kartalın gözünde keskin bir bakış
Bülbülün kalbinde onmaz çileyim

Meâl-i hâlini bilmem imâ'nın
Kaybıdır korkutan beni imânın
Derdine ortağım arz-u semânın
Yıldızı vurulan hilâl ileyim

Buz tutmuş denizler dalamıyorum
Derdimi ummâna salamıyorum
Uzaktan gönlünü alamıyorum
Ayhanım gel ki gözyaşın sileyim

Adana - 23.05.07

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üç Tane Daha Yat

Görmediğim uzaklarda durma
Ağlarım
Yakınımı kaç kez kurban edeyim
Kaç kez unutayım en uzaklarımı
Üç tane yatıp gelirim dedin
Ben onüçüme geldim
Sen gelmedin
Yeter artık
Gel
Üzülme
Babama kızmayı bıraktım
Kızamıyorum sana da
Kızdıkça ağlarım
Başımı belâya sokmam
Yatıştıkça affederim
Affettikçe yeni rüzgârlara salarım özlemlerimi

...

Gelmesen de
Üzdürme kendini kimseye
Elimden bir şey gelmez yine
Yine ağlarım
İpek böceklerime anlatırım kırgınlığımı
Cevap veremezler ama
En azından
Burdalar, yanımda

...

Ne zaman ağlasa Ali
Eve koşarmış
Annesine anlatırmış, o da 'üzülme' dermiş
Başını okşarmış da
Hemen geçermiş Ali'nin gözyaşları
Sen şimdi yoksun ya
Ben geçen gün düştüm
Koşarak eve geldim
Yoktun
Neden yakıyor gözyaşlarım yanaklarımı
Silsen ya
Kuruşa ya Ali'ninkiler gibi
Yanağımdan süzülüp
Yakmasa ya 'dil' imi

...

Olsun
Üzülme
Sen sadece gel
Tamam, senin dediğin gibi olsun

Sana üç gün daha müsade
Terminale gidip bilet bakacaksın daha
Bakacaksın değil mi
Üç tane daha yatacaksın altı üstü
Üçüncü gece sen de benim gibi uyuyamayacaksın
Değil mi

...

Bana bak
Eğer gene gelmeyeceksen
Ve bu mektup gene senden değil de babamdansa
Çok kızarım
Bu sefer ağlamam
Heryere herkese zarar veririm
İpek böceklerime de
En son kendime
Benim 'dil' im yanıyor ya hep
Bu sefer senden başka herşeyi yakarım
Bir daha söylüyorum
Eğer bu mektubu da sen yazmadıysan
Çok kızarım
Okula bile gitmem

...

Ama bu sefer içimden bir ses diyor ki
Bu mektup ondan
Nerden mi anladım
Kokuyor da ondan
'Şefkat' kokuyor buram buram
Ve buram
Eskisi gibi acımıyor
Biliyorum
Bu mektup senden
Öyle diyor içimden bir ses

...

Sen gelince uzun uzun konuşuruz ama
Ben gene de söyleyeyim
Ben var ya
Seni hiç unutmadım
Babama dedim ki 'ablam ona ne kadar çok benziyor'
Başımı okşadı
'Aferin, unutmamışsın' dedi
Biliyor musun
O günden sonra
Ablamla hiç kavga etmedim
Kıyamadım üzmeye
Sen gelince konuşuruz gene uzun uzun
Ama gene söyleyeyim

Ben var ya
Seni çok seviyorum

...

Gelirken biletini de getir
Saklayacağım
Hiç sormayacağım sana 'hani üç tane yatacaktın' diye
Sen gel yeter
Durma bilmediğim, görmediğim uzaklarda
Nasılsa gelişin yakın
En yakınım bile
Gelişinden daha uzak, değil mi
Ha, bir de gelirken
Kırmızı elbiseni getir
Ama eskidiyse de üzülme
Aynısından alırız
Biliyor musun
Ben onu da hiç unutmadım
Tarif ederim satan amcaya
Unutma diye tekrar söylüyorum
Saklamak için
Gelirken biletini de getir

...

Babam sesleniyor 'yat artık diyor'
Ben gidiyorum
Yarın veririm mektubu postaneye
Öbür gün sana varır
Sen de bana varırsın
Sonraki gün
Unutma 'üç tane yatacağım' dedin mektupta
Bu gün bir
Yarın mektubu alınca iki olacak
Ertesi gün sen gelince de üç
Hadi ben gidiyorum
Sen de valizlerini hazırla
Kırmızı elbiseni de unutma
Babam 'yat artık' diyor

...

Son bir şey daha söyleyeceğim
Ben var ya
Seni çoktan da çok seviyorum
Anne

03.01.2010 - 00:45
Muş

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üstad

Zindanın kokusu zihnimi açar
Üzülme bu dersi işleriz üstad
Ne kolum kırıktır ne hâlim naçar
Bir olup şeytanı taşlarız üstad

Ahirette açar dalda solanlar
Gözlerden süzülür kalbe dolanlar
Ne yazıp çizdiyse âlim olanlar
Sileriz, en baştan başlarız üstad

Kul olan kul gayrı kula meyletmez
Fezâya erene âsuman yetmez
Bir lokma ekmeğe eyvallâh etmez
Aç kalır dağları dişleriz üstad

Bırak da zâlimler yanlış bilsinler
Kalplerden hakikat mührü silsinler
Arza sücûd edip, salâat kılsınlar
Biz yalnız cenneti düşleriz üstad

Gönlümüz mecnundur, cana vurulur
Her yanı vefadan iple örülür
Dört elle sımsıkı hakka sarılır
Geride ne varsa boşlarız üstad

Ayhan'ım hak yağmur bâtıla yağmaz
Zannetme bu güneş zindana doğmaz
Özgürlük dediğin mekâna sığmaz
Gerekse zindanda kışlarız üstad

(04,10,2007 Adana)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üstad II

Zindandır zannettik senin hasmını
En kadîm dost imiş, bilmedik üstad
Unutmak kolay mı güzel ismini
Hatırdan zikrini silmedik üstad

Evirdik çevirdik beşer yasını
Medresede sildik gönül pasını
Mâbuddan saymadık bir başkasını
Huzurunda salât kılmadık üstad

Hakîkat sanıldı zâhire varış
Başladı nefisle bitmez bir varış
Dolaştık toprağı hem karış karış
Sormadık başka yol, bulmadık üstad

Kaçılmaz küffârın en alçağından
Kim korkar korkağın kör bıçağından
Alnımız ak çıktık, zulüm çağından
Başımız düşmedi, yılmadık üstad

İtibâr etmedik boş beyanlara
Baş koyduk İslâm'a baş koyanlara
Üzüldük dert ile ağlayanlara
Göz yaşı dinmeden, gülmedik üstad

Ayhan'ım nur gezen, binnûru bulur
Zindanlar yıkılır, dersâne olur
Yalnızca câhiller, yaşarken ölür
Biz ilme sarıldık, ölmedik üstad

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üzgünüm

Sevdâdan bîhaber gezdim dört diyar
Bülbüle kinliyim, güllere kızgın
Bakmayıp hâlime zannettim ki yar
Sen benim yazgımsın, ben senin yazgın

Kandım kör gözlere, sahte kaşlara
Yasladım sırtımı soğuk taşlara
Gördüm ki, bakmadan akan yaşlara
Sâhipsiz ceylanı yer imiş kuzgun

Münkerin yolunun acep yolm'ettin
Zannınca ruhumu sana kulm'ettin
Ne ben mazlum oldum, ne sen zulmettin
Zulme ser eğene, gerekmez dizgin

Eğleştim eğride, vardım doğruya
Sabrım yok uymaya, bâtıl çağrıya
Bil ki bundan sonra Hakk'tan gayrıya
Ayhan kul değildir, üzgünüm üzgün

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üzülme Güvercin

Üzülme güvercin yerim yok diye
Yaylamak evlâdır derde kalmaktan
Taşdığıın kalbi görme yük diye
Vazgeçme sevdâya vefâ kılmaktan

Semâda misâfir yine sensin, bil
Ne ilksin bu yolda ne de sonsun, bil
Yayılsın aşk-ı Hakk öze sinsin, bil
Nâr süzer câhili, korkma bilmekten

Ne gamın var deyi bilmez ahâli
İnanmaz seyrine, aşsan Zuhâli
Ayhan'a sor hele neymiş bu hâli
Anlatsın peyderpey, katil gülmekten

(adana - 08,11,2008)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Var mısın

Yerküreden çıktık yola Merih'e
Kervan önde, biz arkada, yoldayız
Günlerimiz yazılmıyor tarihe
Başı sonu bilinmeyen koldayız

Ey gül bizle bu davada var mısın
Yoksa küskün diyarlara kar mısın
Şeref misin, namus musun, ar mısın
Tez karar ver zannetme ki boldayız

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Varsın Diye

Ey habîbim geldim sana
Bir kapı açarsın diye
Arıyorum yana yana
Korkarım kaçarsın diye

Ayhan'ın aklını çeldim
Ferhatınan dağlar deldim
Sudan çıktım nâra geldim
Belki anda varsın diye

(adana - 23.06.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vazgeçmem İzimden

Aksakallı bir dedeyle tanıştım
Dedim; 'Dede umut kestim çözümden'
Hakk ismini zikretmeden konuştum
Hece hece vurgun yedim sözümünden

Düşler beni birer birer terketti
Sevdiğini söyleyenler çark etti
Kanlı sular yanağımı ark etti
Sakalıma yaş damladı gözümünden

Toprağıma inkâr dalı diktiler
Saçlarıma kızıl kına yaktılar
Önce bana şaşkın şaşkın baktılar
Sonra firâr eylediler özümünden

Yaptığınca küçümsenen karınca
Şükreliyor yuvasını görünce
Bense eski şen hâneme bakınca
Düştü elim, derman gitti dizimden

Ne evlâdım, satılmışın kuluna
Ne muhtâcım, şerefsizin çuluna
Giren varsa yol bilmezsin yoluna
Kendi gitsin, ben vazgeçmem izimden

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vazgeçtim

Ben hep zarardayım, geçmedim kâra
Vazgeçtim çokluktan, vazgeçtim azdan
Rabbim al rûhumu girmeden nâra
Vazgeçtim bahârdan, vazgeçtim yazdan

Keyif vermez oldu güneşin seyri
Gündüzden ayıyım, geceden ayrı
Eğlenmeye vakit kalmadı gayrı
Vazgeçtim tamburdan, vazgeçtim sazdan

Bir zaman bu gözler ne de derindi
En sıcak iklimler, çöller serindi
Nefsim bile bana hâlsiz göründü
Vazgeçtim arzudan, vazgeçtim hazdan

Umut kestim arzdan görüp gideni
Anladım; hiçbirşey kalmıyor yeni
Tut kolumdan çekip, sürükle beni
Vazgeçtim cilveden, vazgeçtim nazdan

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vazgeçtim 2

Ne yazar kalsam da yaya
Yürüsem ya yerden aya
Gücüm yetmiyor dünyaya
Ederimden vazgeçtim

Dizildi yâr boğazıma
Maraz düştü avazıma
Küfür edildi sazıma
Eserimden vazgeçtim

Bak büküldüm, bak eğildim
Bak haddimi ben de bildim
Çağlayan yaşımı sildim
Kederimden vazgeçtim

Acıttılar ol canımı
Akıttılar al kanımı
Vurdular insan yanımı
Diğerimden vazgeçtim

Bîhâl kalır tükenirim
Hüznün ile yıkanırım
Nefes nefes tıkanırım
Ciğerimden vazgeçtim

Kaybettim yâr imtihanı
Düşünmedim nâgehanı
Sen de bırak git Ayhanı
Ellerimden vazgeçtim

31.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ve Kim Muvahhid

Bir yanımı sarmış, yedi verenler
Bir yanım bin yıllık kıtlığa tâbi
Bir yanım asırlar görmüş, erenler
Bir yanım yaşına girmemiş sâbi

Yar yüreğimizin karanlığına
Gözleri bağlanmış çocuk mu şâhid
Durup düşünen yok bir anlığına
Kim fitne ekiyor ve kim muvahhid

Çan çekiştiğimi bilip ağlarsın
Öldüğüm günleri sayabildin mi
Dayanamazsın da gözün bağlarsın
Bari çığlığımı duyabildin mi

Sevmek bugünlerin yâdigârı mı
Beni bilmediğim hâle salıyor
Gözlerin cennetin bir nigârı mı
Dokunsam eskiyor, baksam soluyor

Ayrılık gerçekmiş gelirmiş başa
Dörde zannettiler, bine doğrandım
Unuttum düşünce, bir kara kaşa
İsmim Ayhan imiş, yeni öğrendim

Adana - 04.04.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vedâ Türküsü

Ağdın tadı yok, şiirin zevki
Ölmeye mecâli bulamıyorum
Bin güneş batırır, bir ayın şavkı
Gözlerim doldu, ben dolamıyorum

Sermâyem kalmadı, ben ne satayım
Akmıyor gözyaşım, sele katayım
Bu hâli kendimden nasıl atayım
Kök olmuş saçlarım, yolamıyorum

Her yanım ihânet, her yanım hile
En lâzım kelâmlar gelmiyor dile
Yetmiyor zamânım sevmeye bile
Sevdânın derdinden solamıyorum

Ey Habîb, Ey Tabîb, alma canımı
Almadan rûhumdan çirkin yanımı
Dökmedim uğruna, damla kanımı
Demek ki yoldaşın olamıyorum

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Viran Oldu

Gönül sarayım yıkıldı
Bedestendi viran oldu
Taşı ömrüme döküldü
Bin asırdı bir an oldu

Kaçtı tahtta bulunanlar
Salıncakta salınanlar
Dünkü medet dilenenler
Ser sefildi miran oldu

Ekmeğini bölmeyenler
Sevdasını bulmayanlar
Esmesini bilmeyenler
Rüzgar iken boran oldu

Ölçüyü bozdu sarraflar
Yozlukta karıştı saflar
Üç kuruş etmeyen laflar
Kutsallaştı, Kuran oldu

(03,07,09 – İstanbul)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vur Dediğim Kadar Vursaydın Gönül

Vur dediğim kadar vursaydın gönül
Şimdi ne dert vardı ne derde kalan
Dur dediğim yerde dursaydın gönül
Gurbete bu kadar dönmezdi kalan

Çâre mi bu hicret, çâre mi gitmek
Şevdâmı saklarım, nefsi yorarım
Sorarsan zulme mi yâre mi gitmek
Arada sırâtî farkı sorarım

Tenimi kınayan eli kavradım
Isıtmak içindir sıkışım, bilmez
Şanır ki câhilim, anam, avradım
İmâr-ı aşk için yıkışım, bilmez

Benim mi ihânet, benim mi zulüm
Revâysa kabûlüm, ver de dön geri
Üzmüşse toprağı arza duhûlüm
Kırsınlar ayağı, vursunlar seri

Ayhanım kolay mı kelâma hasret
En büyük nîmettir dostla kıraat
Gelmezse son demde sebât-u nusret
Gelmesin istemem aşktan beraat

14.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vurma Güzel

Gör ki gönlüm seni seçti
Gayri orda durma güzel
Ömrüm gezinmekle geçti
Artık beni yorma güzel

Aşk gölüne gark olurum
Gözyaşına ark olurum
Bir garbı bir şark olurum
Yönüm nedir sorma güzel

San ki semâdan akmışın
Ardına yıldız takmışın
Duydum yiğitler yakmışın
Bir de beni vurma güzel

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vurmaz Dedim

Bir gönülde iki sevdâ
Durmaz dedim, durmaz dedim
Karşılıklı aşkı Hudâ
Görmez dedim, görmez dedim

Mîzan bilmez paşa, ağa
Bakınma hiç sola, sağa
Güçsüz yankı hiçbir dağa
Varmaz dedim, varmaz dedim

Dirençsizi vebâ sarar
Vebâ bulan, dermân arar
Korkma Hakk mü'mine zarar
Vermez dedim, vermez dedim

Dost arama Hakk'a yakın
Yetinmezsen vermez ekin
Şükretmeyen kalpte sükûn
Durmaz dedim, durmaz dedim

Görür Mevlâ çağlayanı
Rahmete bel bağlayanı
Acı ile ağlayanı
Vurmaz dedim, vurmaz dedim

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ya Dünya Başiboş Ya Ayhan Âbid

Seninle mutluyum, seninle sâkin
Teslimim, dilime yakışmaz lâkin

Gel gör ki cürüme nefsim müptelâ
Sarmışlar kalbimi, olmuş istilâ

Bilsem ki yakînen nârı yakıyor
Bilsem ki gazeller nâra akıyor

Bilmem ki geçer mi nefsim cürümden
Bilmem ki kaçır mı rûhum dirimden

Şekilsiz akşamlar aya sığındı
Hâlime ilk ve tek anam doğündü

Ya yangın kefilde ıslah olmaya
Ya râzı gelmeli, oğul ölmeye

Onüç satır geçti, gene tevbesiz
Sanki yol eyledim, yüksüz heybesiz

Köprüye gelmeden bilsek ne âlâ
Kaç köprü yıkıldı koşmadım hâlâ

Bir mühür lekesi kalbe işlemiş
Kelâmlar bir kuru dilde kışlamış

Hem görmek hem gitmek, yol darmadağın
Hem sevmek ardını, kurak bir dağın

Uzattım uzadı, sündürdüm sündü
Mekân aynı mekân, bugün bugündü

Unutun ismimi olmayın şâhid
Ya dünya başiboş ya Ayhan âbid

(Adana - 26.01.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ya Habip Ya Tabip

Canımsın cananımsın
Sızlayan sol yanımsın
Bu günüm her anımsın
Ya Allah Rahmanallah

Ya Habip, Ya Tabip
Şu kuluna çık sahip
İnayetsiz gelemem
Nefse Şeytana galip

Görmez olur gözlerim
Kifayetsiz sözlerim
O an Seni özlerim
Ya Allah Rahmanallah

Ya Habip, Ya Tabip
Şu kuluna çık sahip
İnayetsiz gelemem
Nefse Şeytana galip

Bilirim dengin olmaz
Senle açan gül solmaz
Kalbimdeki yer dolmaz
Ya Allah Rahmanallah

Ya Habip, Ya Tabip
Şu kuluna çık sahip
İnayetsiz gelemem
Nefse Şeytana galip

(adana - 01.07.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ya Işık Yanar Ya Ben

Kamaştı duygularım
O ne alacalı bir renktir
O dudaklar
Kırmızı ışıhta 'geç' der gibi
Geçtim gitti
Ya ışık yanar ya ben

30.01.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâ Muksît

Ey adaletiyle can veren bize
Bu canı canânı Sana borçluyuz
Seninle geliyor asırlar dize
İşleyen zamânı Sana borçluyuz

Anlatır ismini kurduğun denge
Boyanır yer ayrı, gök ayrı renge
Şaşıyor aklımız bu hoş âhenge
Bu eşsiz mizânı Sana borçluyuz

Zindanlar yıkılır, biter esâret
Zâlimler kahrolur, kalır adâlet
Seninle yürekler bulur hidâyet
Yürekte imânı Sana borçluyuz

Yâ Muksît koyansın yerli yerine
Semâyı yukarı, arzı derine
Tertemiz sünneti peygamberine
Kitabın Kur'ânı Sana borçluyuz

(Adana - 10.05.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâ Vâsî

Kim Sen'inle dost olmayı seçerse
Heybetinden arşa çıkar Yâ Vâsî
Mü'min olan ismin ile içerse
O çeşmeden şerbet akar Yâ Vâsî

Önümüze arş-ı âlâ serilse
Dünyanın tüm ziynetleri verilse
Ne zaman ki îmânına erilse
O zaman aşk küfrü yıkar Yâ Vâsî

Yol bulursa Şeytanın oyunları
Hâviyedir münkirlerin sonları
Sanıyorlar yakmaz ateş onları
Bir kıvılcım arzı yakar Yâ Vâsî

Senin için kulluk etmek ne zahmet
Biz muvahhid kullarına bir rahmet
Mekânında ağırlasın El Ahmet
Taştı sabır, kalbe akar Yâ Vâsî

(adana-20.01.2005)

Ayhan Yavuz Açığöz

Yâ Vedûd

Dağ, gök, deniz dayanır mı bu aşka
Erdim Mecnûn'un şânına, Yâ Vedûd
Bilmem sevdâ, senin sevdândan başka
Kıydım Leylâ'nın cânına, Yâ Vedûd

Senden uzak yaşamaktır kederim
Her neseftede ismini zikrederim
Yeryüzünü dağıtır, kül ederim
Varamazsam mekânına, Yâ Vedûd

Zemherîye döndü bahârım, güzüm
Emrinle kalkacak eğilen yüzüm
Bir dakîka uyku görmüyor gözüm
Sarılmadan Kur'ânına, Yâ Vedûd

Öldür beni, doldur beni aşk ile
Eğlendirme bu cânımı başk ile
Huzur bulmam saray ile, köşk ile
Gelmedikçe ben yânına, Yâ Vedûd

(adana-09.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâ Vehhâb

Yanağım ark olmuş gözümde yaşlar
Süzölüyor ince ince Yâ Vehhâb
Kalbimde bitmeyen bir savaş başlar
İçerinden Sen gidince Yâ Vehhâb

Senden isteyenin boş dönmez eli
Yeter ki sâf olsun kast-ı ameli
Gönlümün Zâtına varan emeli
Kavuşmaktır ben ölünce Yâ Vehhâb

Hasretin derdini bir ben anlarım
Uğruna damlasın tek tek kanlarım
Rûhumu hapseden bütün yanlarım
Cânân olur cân gülünce Yâ Vehhâb

Ey aşkla dolduran gülün yâdını
Unutturma bana zikrin tadını
Her sabah duymaya güzel adını
Açıyorum günden önce Yâ Vehhâb

(adana-14.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Yâ Vekîl

(Teşekkürler dayıcığım...)

Damarımdan zehir girse kanıma
Sensiz kalmak ondan beter Yâ Vekîl
Dost istemem senden gayrı yanıma
Senin yolun bana yeter Yâ Vekîl

Yârsız bırak küfrün adı yâr ise
Çiçek olmaz derler bahçe dar ise
Nerde senin saltanatın var ise
Orda zambak, lâle biter Yâ Vekîl

Kavrulurum kalsam bile serinde
Heves kalmaz gözlerimin ferinde
Arayınca kelâmını yerinde
Bulamazsam aklım yiter Yâ Vekîl

Yoktur gözüm ne sarayda ne taçta
Kalmasa da bir tek siyah bu saçta
Bülbüllerin olmadığı ağaçta
Bilirim ki baykuş öter Yâ Vekîl

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâ Velî

Tut sıkıca, hiç bırakma elimi
Yalnızlığa güç yetmiyor Yâ Velî
Senin için göze aldım ölümü
Sensiz yaşam pul etmiyor Yâ Velî

Gördüm ki nasîbi yokmuş mertlerin
Çekmekle gelmiyor sonu dertlerin
Bir kuzuyum mekânında kurtların
Sen gütmeden yol bitmiyor Yâ Velî

Kurumuş gözlerim benziyor çöle
Yanıyor yüreğim dönüyor küle
İsmi anarak açmayan güle
Hiçbir bülbül meyletmiyor Yâ Velî

Bulamam diyecek bir tek kelime
Muhtâcım Sen gibi akl-ı selime
Hasretin çakılıp kalmış dilime
Şiir bile söyletmiyor Yâ Velî

(adana-12.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yakma Yâ Rabbî

Nâziktir bu genç vücûd
Yakma, yakma Yâ Rabbî
Değmesin bana vekûd
Yakma beni Yâ Rabbî

Muhtâc etme minnete
Uyar eyle sünnete
Almasan da cennete
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Ardından ömrün, biten
Bir çukur var ateşten
Lâkin dayanmaz bu ten
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Gözyaşlarım dinmiyor
Dilim kalbe inmiyor
Nâr içime sinmiyor
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Gün görmüyor sokağım
Uğulduyor şakağım
Evet, ben bir korkağım
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Kardeşimi bacımı
Başımda 'dû' tâcımı
Paylaşanı acımı
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Bir hâle varıyorum
Kendimi arıyorum
Bin kez yalvarıyorum
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Attım aşı, sahanı
İttim hamamı, hanı
Al ateşten Ayhan'ı
Yakma, yakma Yâ Rabbî

(istanbul-09.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yalan

Belki söylediğni her yalan,
Örtmektedir diğerlerini...
Peki,
Nasıl Örtceksin dünyâyı! ? !
Suç sende değildi!
Unutup senin de,
Bu dünyânın parçası olduğunu,
Dünyâyâ aldananda...

Elvedâ...

(adana-05.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Yalan Dünya

Yalan dünya, yalan dünya
Boğazımda kalan dünya
Ekmek ile oyaladın
Var sen de oyalan dünya

(adana-25.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yalan Oldu

(Gurbette kalmak değil, gurbette yalnız kalmak koyuyormuş, öğrendim... Öğretenler sağolsun...)

Yalan oldu yalan oldu
Doğru idi yalan oldu
Söz verdin ararım diye
Son sözün 'oyalan' oldu

(Cizre/Şırnak 16.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yalanlar

Bırakmıyor, saptırmadan doğrudan
Etrafıma çit çeviren yalanlar
Düzden çıkıp gider oldum eğriden
Fitne ile dağ deviren yalanlar

Sefil kıldı düşmek bilmez beyleri
Sevâbından etti hayır eyleri
Unutturdu tüm sevdiğim şeyleri
Geçmişime kül savuran yalanlar

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yalın Akıl

'Yürüyorum bir gece, önümde kör bir iklim'
'Dilimde ondört hece, yanımda yalnız aklım'

Yürüyorum...
Bilmiyorum saat kaç kaç geçiyor,
Yâhut kaç kaç var...
Benim için bir gündüz,
Bir de gece var...
Gecenin bütün tedirginliğini,
Tanınmanın zorluğunu,
Yalnızlığın azâmetini,
Ve istikâmetin belirsizliğini vurup sırtıma,
Ağır ağır,
Yürüyorum...

'İnan değilim emin, neresi istikâmet'
'Durulmaya yok zemin, olmak için ikâmet'

Yürüyorum...
İki şeyi aynı anda almayan aklımla...
Gündüz kısık, gece açık,
Mâvi gözlerimle,
Siyah beyaz görmekten bıkmış...
Ve bütün renklerinden vazgeçmiş arzın...
Ölesiye yalnız...
Ölesiye azâmetli,
İki şeyi aynı anda almayan,
Aklımda sen...
Ve ben...
Yürüyorum, yalın akıl...

'Arzı ardıma atıp, almadan bir tek çakıl'
'Gözlerimi kapatıp, yürürüm yalın akıl'

(istanbul-15.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yanan Ocağım

Gönlüme Rahman'ın korkusu düştü
Titredi dizlerim, çözüldü bağım
Dilime eyvahlar, vahlar üşüştü
Ömrümün üstüne yıkıldı dağım

Bir kuru hayalmiş aklımı çeldi
Dertlerim gözüme pek küçük geldi
Gözyaşım aktığı minder deldi
Geçmemiş demek ki çocukluk çağım

Sanırdım ölmeyi; aşkın son yolu
Oysa aşk daha zor hâllerle dolu
Anladım uzunmuş gafletin kolu
Kül oldu küfürle yanan ocağım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yanıyor Vücutum

Dayadım sırtımı uçsuz bir kaya
Bir ucu magmaya bir ucu aya
Yıkılmaz diyorken ben gene yaya
Asırlarca iş görmeye el gerek

Hamdolsun Allah'a saygı taşırım
Ağlarım gidene kaygı taşırım
Gönülden gönüle duygu taşırım
Varoluşu yok etmeye yel gerek

Naz eder arılar bal vermez olur
Küser gökkuşuğu al vermez olur
Yeşermez toprağın dal vermez olur
Bereketi dilemeye bel gerek

Kan püskürür dağlar gök gelir dile
İsyan eder geçmez saatler bile
Yanıyor vücutum Hak aşkı ile
Söndürmeye nice yağmur sel gerek

(mersin-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yankılarım Var

Asırlardır yutulmayan
Öykülerim var
Kalktığımda yatılmayan
Uykularım var

Saklı, gizli, bilinmeyen
Sesli sesli gülünmeyen
Can çekişip ölmeyen
Korkularım var

Ağlamadan yakındığım
Tereddütle dokunduğum
Söylemeğe çekindiğim
Türkülerim var

Bir yara var dilde çıkan
Üstüme düşer her çöken
Aklımı firâra çeken
Tilkilerim var

Kafestedir, aslı dağlı
Boynunda urganı yağlı
Rüyâları zulme bağlı
Yilkularım var

Kanlı kınına kılıcın
Yakamozuna Haliç'in
Darağacı yapmak için
Askılarım var

Yağmurdum arza yağmayan
Neferdim başın eğmeyen
Şimdi ikrâra değmeyen
Eskilerim var

Bir gün arşa varılacak
Yüreksizler vurulacak
Uğruna can verilecek
Ülkülerim var

Zaman da doldu sîne de
Ellerim bağlı yine de
Ne îfâya gücüm, ne de
Yetkilerim var

Ayhan'ım aşka sinmeyen
Yağmurla karla sönmeyen
Gidip de geri dönemeyen
Yankılarım var

Muş (12.09.2010)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yansın Vücûdum

Ey ölüm, yerdeyim, bir bak hâlîme
Garip bir duygusun, tuhaf bir ansın
Hakkıdır, ekmeği verin zâlîme
Göğsümden damlayan allara bansın

Geçmezdi ah ile zaten bu ömür
Bilirim, çevrilmez ilâhî emir
Ey, kalbim' üstüne saplanan demir
Mü'mine âlemsin, münkire çansın

Yüreğim uslu dur sabır taşıрма
Küfrün bahçesinden çiçek döşürme
Sen sen ol imânı kalpten düşürme
Bırak da şeytana şeytanlar kansın

Ağlasın anneler, ağlasın yavru
Kanundur insanın ağlayan tavrı
Kimseye kalmayan bu sahte devri
Boşver, kul ebedî mekânı sansın

Yâ Rabbî umudum kestim diriden
Öz gider, yalanlar gelir geriden
Vazgeçtim kemikten, etten, deriden
Yeter ki ruhum' al, vücûdum yansın

(istanbul-24.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yapılacaklar Listesi

Sabah kalkılacak... (Alıştıra alıştırma ışığa gözlerini)
Yüz yıkanacak... (Utanacağın hiç birşey kalmayana kadar)
Ve kurulanacak... (Havluda bırakarak tüm geçmişini)
Gülümsenecek... (Ağladığın zamana inat)
Bir müddet aynaya bakılacak... (Farkediyorsun değil mi ne kadar gençleştiğini)
Pencereler açılacak... (Helal havalar dolsun ciğerine, yeter artık)
Güzel bir kahvaltı için alternatif düşünülecek... (Uzun zaman olmuştu böyle şirin şeyler düşünmeyeli)
Ve karar verilecek... (Pişmanlık duymadan, yıllardır ilk defa)
Akabinde kahvaltı edilecek... (Bu senin ilk bismelen, hayırlı olsun)
Giyinilecek... (Eski elbiselerinden birini giymeyi aklından bile geçirme)
Aynaya bakılacak... (Bu gün bir başka yakışmış giydiklerin)
Tekrar gülümsenecek... (Ne güzel)
Sonra ağlanacak... (Ne güzel)
Sonra tekrar gülümsenecek... (Harikulâde)
Hemen çıkılacak evden... (Yerinde duramıyorsun değil mi)
Otobüse yetişilecek... (Bugüne kadar hep kaçırmıştın, dün dâhil)
Hamdedilecek... (Hamdolsun)
İşler hâledilecek... (Sırayla, acelesiz ve kismete inanarak. Tamam, işte böyle)
Bir çay bahçesine oturulacak... (İnsanın oturacak yer bulabilmesi ne güzel)
İki bardak çay içilecek... (Tadı ne hoş, tad ne hoş)
Biraz manzara seyredilecek... (Bugüne kadar bunun için hiç zamanın olmamıştı, artık var)
Çayın parası ödenecek... (Herşeyin bir bedeli var tabii, ve her ödeşmenin bir huzuru)
Eve gidilecek... (E git artık, herkes birgün yurduna döner)
Kapı açılıp içeri girilecek... (Gördüğün herşey yeni, çünkü ev değil burası)
Hamdedilecek... (Hamdolsun)
Tekrar... (Hamdolsun)
Tekrar... (Hamdolsun)
Akşam kıyafetleri giyinilecek... (Her an, o ana uygun davranmak lazım)
Akşam yemeği yenilecek... (Bunu hakettin ama, değil mi)
Namaz kılınacak... (Korkma, çaya para ödemek kadar kolay ve güzel)
Dua edilecek... (Eh, bu da garsona teşekkür etmek kadar kolay ve çok güzel)
Uyunacak... (Yarın ne olacağını bilmeden ve merak etmeden. Tam bir teslimiyetle. Tatlı tatlı)

(İyi uykular, canım benim)

(istanbul - 11.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Dayanmaz

Ben dayansam yâr dayanmaz
Bu acıya nâr dayanmaz
Nârda yanan bende yansa
Küle döner yârda yanmaz

Ben takılsam Hak takılmaz
Yeşil düşer, ak takılmaz
Akta kılan alda kılrsa
Halay döner Hak'ta kılmaz

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Demektir

Bir güzele olsan aşık
Sevda sana ar demektir
Görürsen bir tutam ışık
Bir kurtuluş var demektir

Peteksiz bal olursan
Susuz çölde dal olursan
Dilin dönmez lal olursan
Bollar bile dar demektir

Dert çarşafın katlı ise
Azrail kanatlı ise
Aşın nerde tatlı ise
O yer sana yar demektir

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Ne Bilsin Ebrârımı

Gelse âlim, gelse hekim
Değiştirmez karârımı
Kimden geldi bu hak hüküm
Ve kim öder zarârımı

Söyle bana ben mi zorum
Gerçek zora yok mu yorum
Tek kelâmdan korkmuyorum
İkra diyor ikrârımı

Sığmaz kaynar su kabına
Damlar toprağın cebine
Gir rûhumun en dibine
Çöz bakalım esrârımı

Ayhan'ım bil, ağır yükün
Bir bir değil, biner yekûn
Uzağıma durur yakın
Yâr ne bilsin ebrârımı

Muş - 17.06.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Olmaz

(Lise yıllarımda "Beni de Satarsın" şiirimi yazdığım kıza gene... Tam olarak hatırlamıyorum ama bir şiirle dinmemiş acım herhalde... Liseli dertli âşık... Vay be... :)

Geçen seni gördüm karıştı aklım...
Şeytan dedi; boşver bunda ar olmaz.
Dağlar çiçek açtı, değişti iklim...
Yeşili görmeyen dalda nar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Boyun bosun hoş, endamın yerinde...
Belki sever dedim günün birinde.
Meymenet yokmuş ölünde, dirinde...
Seven insana kıl köprü dar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Anan ölmüş, gözün kuru, saçın yaş...
Elde tarak, rujlu dudak, alık kaş.
Kuyruğu da heder eder kokan baş...
Durmaksızın hepyek gelen zar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Benden uzak dur, şeytan görsün yüzün...
Siyah giyen gördün mü sen hiç güzün?
Anla budur senin hakikî özün...
AYHAN gibi bir enayi var olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yaralıyım Kırık Bir Mermi Kadar

Yaralıyım kırık bir mermi kadar
Gönülsüz namlularda durmak
Ağırıma gidiyor
Bir serçede kalma ihtimâli
Korkutur beni
Olmasa da alabilme ihtimâlim
Bir canın hayâli, ürkütür beni
Sızlarım
Baktıkça kırılan yanıma
Ne yivden ne tetikten
Ne de parmaktan
Kalmadı beklentim
Cebimde ağırıma gidenler
Yüreğimde ürktüklerim
Beklerim
Bir kez daha kırılacağım günü
O güne kadar
sızlarım
Gönülsüz namlularda

(Cizre/Şırnak 15.02.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yârsız Kalasın

Güzel yüzlü bu hâleti çözen
Aşk kokusu duyulmaz her bedenden
Bir acı söz duymak istersen benden
Yârsız kalasın!

Deyince incecik elin elime
Zannettim bir ateş düştü dilime
Gelmiyor aklıma bir tek kelime
Yârsız kalasın!

Kızgın çölde şehvetle esen misin
Nâmussuz ben miyim yoksa sen misin
Şu sözümü duyanda küsen misin
Yârsız kalasın!

Sen beni ateşi yaşar eyledin
Günahtan günaha koşar eyledin
Dilime bedduâ düşer eyledin
Yârsız kalasın!

Sen yüzünden el uzattım harama
Damladı gözyaşım değdi yarama
Son dileğim; bir helâle varama
Yârsız kalasın!

Ey şirin kız bakma bana yar diye
Hiç sevinme bir sevdiğim var diye
Ayhan kulu yâr olmaz sen sar diye
Yârsız kalasın!

04.09.2006 Gaziantep

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yaşlanma Sakın (Anama)

Gözümün önünde yaşlanma sakın
Saşında bir beyaz telin olmasın
Ben sana bakarım ol bana yakın
İsterse ayağın elin olmasın

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yaşlanmak Dediğin (Eşime...)

Yaşlanmak dediğin yâr
Üç dört çizgi, birkaç diş
Ölmek dediğin
Solumaktır zifiri
Yorulan kaldırım taşlarına tutunmak
Güç vermesin
İstemez
Ben bulurum seni yürek yordamıyla
Sen sâdece bekle
Kaybolma bir yere

•

Ağlamak dediğin yâr
Üç dört damla, birkaç hıçkırık
Üzölmek dediğin
Dalgın dalgın bakmaktır
Serzenişe vaktim yok
İsterse ilişmesin gözlerime serbestî
Kelepçe kadar dünyaya
Kelepçeyle bağlamışlar, ne yazar
Sen sâdece bekle
Vurulma buhrâna

•

Özlemek dediğin yâr
Üç dört gün uykusuzluk, birkaç sitem
Vazgeçmek dediğin
Budalalığı tesellî sanmaktır
Bırak bu âşık saçmalarını
Şiir bozuntularını
Gel ben seni seveyim öylesine
Öylesine sâde, öylesine alelâde
Sen sâdece bekle
Avunma beşerlikle

Muş
09.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yaşın Efendim

Sızlayan vicdanım kahreder beni
Yüregimi ezen taşın efendim
Özlemin vuruyor kalbime yeni
Gözümde biriken yaşın efendim

Ağamsın, paşamsın, beyimsin benim
Toprağım, vatanım, köyümsün benim
Güneşim, yıldızım, ayımsın benim
Başımın üstünde başın efendim

Yıkıldı üstünde durduğum dağım
Ellerim tutuklu, boğazım düğüm
İzin ver, dilimde biriktirdiğim
Ruhumdan çağlasın, taşın efendim

Sensin yâr mertliğın, aşkın odağı
Sevdândır gönlümün ebed adağı
Zehra`nın tebessüm eden dudağı
Huseyn`in gözünde kaşın efendim

Göğsümde usulca seni saklarım
Şahiddir saçımda duran aklarım
Üzülme kanayan bu ayaklarım
Bırak da bu yoldan aşın efendim

Adana
Ayhan Yavuz Açıkgöz
05.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yavaş Yavaş

Seccâdem eskidi başım koymaktan
Çekildi damardan kan yavaş yavaş
Kelâmı unuttum adın saymaktan
Ey habîb, beni de an yavaş yavaş

Kırıldı, bir mızrap kaldı sazımdan
Duyulur çığlığı her bir sözümden
Dünyânın tüm mülkü düştü gözümden
Kaybolur bağ, bahçe, han yavaş yavaş

Bahârım zifîri, kışım alalı
Unuttum hâlîmi eşli balalı
Ben kendi içimde Hakk'sız kalalı
Eridi izzet ve şan yavaş yavaş

Gidenden yol umar kalanlar bunca
Yalanla haşrolup lâfzı yutunca
Gerçeği mânâya uzak tutunca
Ayrılır bedenden can yavaş yavaş

Ayhan'ım git dense nâra giderim
Ömrümün uğruna yemîn ederim
Unuttu rûzgârı kavrulan derim
Biraz da sen dostum yan yavaş yavaş

(Cizre/Şırnak 22.04.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yazık Sana Nefsim

Yazık sana nefsim vallahi yazık
Bir ömür nedir ki, bir lokma azık
Sür gitsin atını bağa bostana
Bu yollar eğridir, bu yollar bozuk
Acep yerinde mi çıktığın kazık
Yazık sana nefsim vallahi yazık

Aldığın her cevâb seni yaralar
İkrâr nene gerek, sus bu aralar
Kıymazsın kırmaya, kırarlar seni
Bakmışsın kanamış eski yaralar
Bir bakmışsın dostun seni karalar
Aldığın her cevâb seni yaralar

Gül Ayhan gene gül, gene gül gene
Bilirsin can değer, rahimde tene
Ağlarsın "gözyaşın tuz koktu" derler
Bakma bir sıcak bir soğuk esene
Hayat ki ya bir an ya yetmiş sene
Gül Ayhan gene gül, gene gül gene

15.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yazıldı Adın (Felluce)

(Bu şiiri, Felluce'de kıyılan canlara ithâf ediyorum...)

Zalim her zulmünü elbet öder Felluce
Gözyaşın gözünde durmaz
Firavun sözünde durmaz
Mü'minin özünde durmaz keder Felluce

Çağlara,
Fellucedede, üç hecede bir gecede yazıldı adın
Dağlara,
Zulüm eker, mermi seker, teker teker kazıldı adın

Bir gün bu dağlarda bülbül öter Felluce
Gün gelir kavuşur eller
Türkülerle coşar diller
Senin de bahçende güller biter Felluce

Çağlara,
Fellucedede, üç hecede bir gecede yazıldı adın
Dağlara,
Zulüm eker, mermi seker, teker teker kazıldı adın

(istanbul - 2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yehûdun Ahdi

Dönülmez verilince, nâmustur bize ahîd
Maksada erilince, döner sözünden Yehûd

(namrun-12.08.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Yekun Değil, Teker Teker

Gözlerime kara perde
Güpegündüz çöker çöker
Yüregim doymuyor derde
Nihayetsiz çeker çeker

Elime düşer bir maral
Ölemezmiş buymuş kural
Kalbini göğsünden bir el
Bir tutuşta söker söker

Beni çöle aşk savurur
Ateşsiz yakar kavurur
Günleri asra çevirir
Yekûn değil teker teker

16.02.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yerine Sevdâyı Koyamıyorum

Aklım zindan oldu, fikir mahpusu
Kalbime dolanı duyamıyorum
Dilimin yoluna atılmış pus
Ağzıma geleni dyemiyorum

Çiçeklerin rengi, gönlümü boyar
Ağlasan tuzuna denizler doyar
Cehâletin ehli ruhumu soyar
Ayılam diyorum ayamıyorum

İslanır tenhalar, meydan feryatta
Yorulur nefisler, bir dem hayatta
Ne olur durulsam, kalkmasam hatta
Bitkin yüreğime kıyamıyorum

Baharı özledim, bitmez zemheri
Ayhan'ım saatler dönmüyor geri
Kaybettim nefretin olduğu yeri
Yerine sevdâyı koyamıyorum

(İstanbul - 10.08.09)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yerme Güzel

Nasıl sana ksmediysem
Sen de beni yerme güzel
Huzurunda susmadiysam
Doğru kelimeler verme güzel

Sen ağlama gök dinmeden
Ceh ggermez didinmeden
En az yedi kat inmeden
Yükseklere erme güzel

Hakk'tan hak olanı dile
Kır zulmü, son bulsun ile
Őkr bilmeyene bile
Kirlili sofra serme güzel

Gece siyah, ak mı sabah
Bir söylenir, varır bir ah
B 'l ilâhe illallah'
Bir tek iek derme güzel

Ol Ayhan, son ver acına
Meyil verme kul tacına
Boynumdan dar ağacına
Çürük urgan germe güzel

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yetiş

Bakmam ol şahın kőřküne
Bőlbőlőn gőlle meşkine
Uzanan elim aşkına
Yetiş

Geldim ses verdim çağrına
Yasla başımı bağrına
Yandığım gőnler uğruna
Yetiş

Adana - 08.11.2014

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yetmedi

Bir kavgaya girdim dönülmez geri
Gözüm döndü, vurdum, aklım yetmedi
Sel götürdü Hıra dağından beri
Kışa siper durdum, iklim yetmedi

Ahdi düşünmedim ömrüm çok gibi
Kara cedde bel bağladım kök gibi
Kemiklerim bedenimde yük gibi
Dertten oldum iki büklüm, yetmedi

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yetmedi Mi

Deli gönlüm üç kuruşa
Satıldığıın yetmedi mi
Bir en sona bir en başa
Atıldığıın yetmedi mi

Şarâb oldun âb tasına
Dövündün elin yasına
Kervanın en arkasına
Katıldığıın yetmedi mi

Dilin doldu derd-u keder
Çektin dedin buymuş kader
Derin yüzülene kadar
Ütüldüğün yetmedi mi

Unuttun rahat döşeği
Ayhanım çöz şu kuşağı
Uçurumdan baş aşağı
İtıldığıın yetmedi mi

14.05.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yıkılır Gibi

Değmesin yüreğime hiçbir el...
Bırakın ağlasın,
dökülür gibi 'nehirlerden'...
Dayansın hudutlara,
Sevdiğimi belli etmesin ağıtlara,
Gem vursun öğütlere...

Açılmasın dudaklar,
söylemek için hasret türküleri...
İsyan etsin gökyüzü,
Zilzurna sarhoş olsun yerkabuğu...
Kafa tutsun hudutlara...
ağıtlara...
öğütlere...

Değmesin yüreğime hiçbir el,
Bırakın ağlasın...

Yıkılır gibi 'zehirlerden'...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yıkmaya Geldik

Kurumuş kalplerin kuraklarına
Tertemiz bir gözle bakmaya geldik
Sevgiden bîhaber yüreklerine
Semâdan çağlayıp akmaya geldik

Güvenip iki çift şirin sözüne
Aldanma hâinin mel'un yüzüne
Zilletten kararmış bu gökyüzüne
Tüm yıldız, bir kamer takmaya geldik

Düşmanın olanı sevdin, dost bildin
Rahmetsize saygı duydun, üst bildin
Esmâyı yurduna lafz-ı kast bildin
Esmâdan başkasın yakmaya geldik

Ayhan'ım Hakdır bu söylenen tavır
Gel sen de yönünü Kur'ân'a çevir
Zannetme ebedî her dem her devir
Bu çarpık düzeni yıkmaya geldik

(adana-25.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yıllarım

Göremedin ömrümce çektiğimi
Gökten yeryüzüne bakan yıllarım
Dağıttın her canımla ektiğimi
Sular seller gibi akan yıllarım

Bazen düzde bazen közde yürüttün
Bazı aşktan bazı dertten arıttın
Rüzgarda savurdun çölde kuruttun
Sevdami kül edip yakan yıllarım

Elbet birgün bana da gelir sıra
Ayların da düşer düştüğüm dara
Kıpkırmızı oldu etrafım zira
Gözlerimden akanlar kan, yıllarım

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yine 'Sen' Derim (Anama)

(Canıma gurbetin tak ettiği bir anda... Canım anama...)

Ağlarsan dar gelir bu dünyâ cana
Bir damla gülmeye hayâ ederim
Sorsalar 'sevdiğin kim' diye bana
Sen derim, sen derim, yine sen derim

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Ağıkgz

Yollar Aşarsın

Surlardan yükselen bayrak misali
Dalgalan yüreğim,kafa tut göğ
Bollukta çırpınan seyrek misali
Bir metre arayla durur her öge

Durmayın dereler,durma ey insan
Bitmedi görevin bu zor oyunda
Kuş olup bir daldan bir dala konsan
Bulduğun dost yine senin boyunda

Bir yoldan çıkarken bir yola girer
Bu devama aklın ermez şaşarsın
Duada çekilsek ah birer birer
Durmaz ayak nice yollar aşarsın

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yolum Yakındır

Dedem öldü, babam öldü, ölüm yakındır
Sağım benden çıktı gayrı solum yakındır
Yüreğini yüreğime koyduğun zaman
Vuslata az var demektir yolum yakındır

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yorgunum

Aman günlerim aşikâr
Yıllarım yorgun Yâ Râbbi
Göremedim bir tek bahar
Yollarım yorgun Yâ Râbbi

Yolunmuşum harman harman
Aşıklara çıkmaz ferman
Sağımda var biraz derman
Sollarım yorgun Yâ Râbbi

Sırtımda dünyadır yular
Beni dertten derde bular
Ayağımda kara sular
Kollarım yorgun Yâ Râbbi

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yorulduum Gayrı

Durulmaya yetmez gücüm kudretim
Bu âsi yanımdan yorulduum gayrı
Çöktü talan oldu, sanım sadretim
Bedende canımdan yorulduum gayrı

Sûreti yitirdim, ayn-ı şeklimde
Kuruyan bir gül var, her dört iklimde
Yarınımı bile almaz aklımda
Canlanan anımdan yorulduum gayrı

Varlığımdan beri yokluğa açım
Bugün ölmediysem benim mi suçum
Delinse damarım, boşalsa içim
Çağlayan kanımdan yorulduum gayrı

Sesi keyif vermez, sazın kavalın
Hükmü de kalmadı, dünün evvelin
İki nezhep, dört boy, yedi düvelin
Bildiği şânımdan yorulduum gayrı

Ayhanım düş yere, toprağa dağıl
Toprakta piş yine toprakta doğul
Yalnız bugün değil, bu akşam değil
Her gün her ânımdan yorulduum gayrı

20.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yurdum Et Bana

Sensin Yâr, esrâra beni daldıran
Bu sırrı çözmeye yardım et bana
Sarmadan her yanım zehr-i baldıran
Ahlâkı, irfânı yurdum et bana

(Âmin)

19.08.2015

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yusuf'u da Suyu da

Âşık olmak ölmektir, kurumuş bir kuyuda
Yüreğinde bilmektir, Yusuf'u da suyu da

(Cizre/Şırnak 21.04.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yükseleceğiz

Yükseleceğiz yükseleceğiz
Sabret ey müslüman

Güneşin toprağa düştüğü her yer
Ateşte aşın piştiği her yer
Mücahidin aştığı her yer
Bizim olacak

Küfrün kalbine korku salacağız
Nerde Hakk denirse orda kalacağız
Cana can olursa can alacağız
Başka yolu yok

(adana - 14.06.08)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğim Sende Kaldı

Yüreğim sende kaldı,
Sende kaldı...

Varamadım saramadım...
Kanamadım yanamadım...
Bilemedim gülemedim...
Ağlayamadım...

Canıma mermi değdi,
Mermi değdi...

Göremedim eremedim...
Koşamadım aşamadım...
Uçamadım kaçamadım...
Kurtulamadım...

(adana-09.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğimden Kopan Bilir

Sözüm kılıç özüm Bedir
Bir şer ki hâli bendedir
Bir gazelin derdi nedir
Yüreğimden kopan bilir

Ömür bildim tutsaklığı
Kader bildim aksaklığı
Dağı, taşı, bataklığı
Bu yollardan sapan bilir

Şâhid olun ey yıldızlar
Sağ tarafım gene sızlar
Ne hisseder hayırsızlar
Hayırsızlık yapan bilir

(adana-29.11.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğime Dokumayın Ağlarım

Yüreğime dokunmayın ağlarım
Gözlerim isyân eder

Yeşillere haşret kalmış dağlarım
Güneşe doğmayın der

Damla damla kuraklığa yaklaşır
Her isyâna cân öder

Gazze'de kara çocuklar bekleşir
Onlar donar, gün gider

İstanbul
30.11.2009

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Yüreğimin Feryadını Okuyor

Kör nefsimi zemheride kışlattım
Alevlendi, geceleri yakıyor
Ben devrimi yüreğimde başlattım
Şimdi erdem, damarımdan akıyor

Kör kuyular bir gün aşkla dolacak
Fitne tohum, açamadan solacak
Her gün şenlik, her yer bahar olacak
Yağmur toprak, toprak nergis kokuyor

Bir türküyüm Kâf dağını inleyen
Nâmesini deryâlara dinleten
Her deseni sevdâmızı anlatan
İlmeği nûr, anam kilim dokuyor

Arşı yakar gönlümdeki ocaklar
Elem bitti, döş umûdu kucaklar
Okumayı yeni sökmüş çocuklar
Yüreğimin feryâdını okuyor

Muş
09.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğimiz Var

Tağutun yüzlerce hilesi varsa
Bizim de yüzlerce yüreğimiz var
Ne zaman gökleri tehdit sararsa
O zaman yıldız gereğimiz var

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğine Erilmiyor

Düştü gönlüm kurağına
Tek damla su görülmüyor
Set kurulmuş yüreğine
Kapisından girilmiyor

Kaydı toprak yandı gülüm
Semâya savruldu külüm
Ağlarını serdi zulüm
Aşk ilmeği örülmüyor

Gözlerini açıyorsun
Güne güneş saçıyorsun
Yakınımdan kaçıyorsun
Eline yüz sürülmüyor

Rüzgârın heybeti dinmiş
Kamer solup, taşa dönmüş
Yıldızların nûru sönmüş
Ayağına serilmiyor

Ayhan'ım kelâm nafile
Bütün âlem gelse dile
Faydasız şiirim bile
Yüreğine erilmiyor

Muş
12.02.2010

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüzünü Görünce Hasretim Arttı (Anama)

(Gurbete alışığım sandıydım. Okul bitti askerlik başladı. Anamı gördükçe gurbet ağırlaşıyor mu ne?)

Beş sene hasreti kördüğüm ettim
Yüzünü görünce hasretim arttı
Özlemem zannedip kendime geldim
Yüzünü görünce hasretim arttı

İçime bir tuhaf duygu işledi
Önce gelip gitti, sonra kışladı
Bir gurbet biterken biri başladı
Yüzünü görünce hasretim arttı

Korkmadım ateşten, kışa aldandım
Su dedim gönlüme, nâr ile yandım
Bir kere görmezsem ölürüm sandım
Yüzünü görünce hasretim arttı

(Cizre/Şırnak 03.03.2006)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zalime İnanış

Geceleyin rüya gördüm bir sürü
Şeytandan mı Rahman'dan mı mı bilemem
Mazlum gibi baktı zâlimin biri
Hileden mi imândan mı bilemem

Hatırladım ona ait bir sözü
Dedi 'kimse sevemedi ah bizi'
Görmüyordu o an için göz gözü
Ateşten mi dumandan mı bilemem

Sordum ona 'neler oldu hâline'
Dedi 'ğışman olup, geldim yoluna'
Aptal gibi elim verdim eline
Özlemden mi gümandan mı bilemem

Aldatıldım, o yanmadı ben yandım
Bu zulüme Rabbim nasıl dayandım
Yatağımdan sıçrayarak uyandım
Geç kalınmış zamandan mı bilemem

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zamanından Önce

Zamanından önce açmışım, rengarenk şemsiyeler arasında
Vurmuşum damgamı çiğdem kokulu sabahlara
Devir benim devrim deyip
Durmuşum önüne, zilzurna rüzgarların
Her filizlenişimde ışığa doğru, koparmışlar dalımı, budağımı
Eyvallah dememişim
İkrar vermişim toprağa dölsüz bırakmamak namına onu
Toprakta yücelmişim, yaprakta bulmuşum gözyaşımı
Dökmüşüm toprağa
Tıpkı söz verdiğim gibi, durmuşum sözümde
Sözüme güvenmeyip, suçlayanlar olmuş beni
Susmamışım
Şâhit vermişim sabahları, çiğdem kokulu
İnanmamışlar
Galiba ben
zamanından önce doğmuşum

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zamir ve Sıfat

'Ben? ' dedim, 'SUS! ' dedi
'Sen? ' dedim, 'BİZ! ' dedi
'O? ' dedim, 'SİZ! ' dedi
'Biz? ' dedim, 'ÖZ! ' dedi
'Siz? ' dedim, 'BEN! ' dedi
'Onlar? ' dedim, 'ANLAR! ' dedi

Hasbinallâhi ve nî'mel vekîl...

(adana-13.06.07)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zehrâ

(Selâm olsun Zehrâ'ya ve Zehrâ'lı kullara...)

Zehrâ
Yolu yar başından geçer gibi geçmek
Ve yar başından geçer gibi geçmek
Candan...
Lisânı şiir
Tecvîdî müziktir
Tek farkı kelâmdan
Allâh'a Hudâ der
Zehrâ

Sağlam bir ip
En yüksek zirve
Ve tırmanma aşkı
İşte bu üçünü bilene mü'min dedik biz
İp aynı
Zirve aynı
Ya ipin rengi midir düşüren bizi birbirimize
Ya da Zehrâ'nın lisânı mı

Zehrâ
Bürünüp parkasına
Bin yıllık hikmetin arkasına
Saklamış benliğini
Yüz yıllık sadâretin

Sen bilmezsin anlamını 'risâle'nin
Tercümansız
Ve zannsız
Ama Zehrâ
Kendisidir tercümenin
Lisansız Şeytanları taşıyan
Hudâ ile başlayan

Sen Hakk dersin o Hudâ, aynı secdede edâ
Ger gerekse can fedâ, Zehrâ nâra dolanır

adana - 12.04.2007

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zemân-ı Vusûl

Gider tüm hâlet-i zor, bilsen erkân-u usûl
Ne zaman cân olur kor, gelir zemân-ı vusûl

(adana-25.09.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Zemherî Ayında Doğan Güneşler

Geceye kininiz ne kadar fazla
Siyâhî şafakta boğan güneşler
Ayrılmaz kıldınız kışları yazla
Zemherî ayında doğan güneşler

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Zindana Yetmeyen Umut Ağlıyor

Güneşi söndüren bir ışık doğdu
Zindana yetmeyen umut ağlıyor
Damla dile geldi, gökten aşk yağdı
Yağmura yol veren bulut ağlıyor

(İstanbul - 28.10.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zindanlar Yusuf Görsün

Hak âyân, btl âyân
Yâ hinsin ya krsn
Gel al beni gardiyân
Zindanlar Yusuf görsün

(adana - 10.04.2009)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zor Nefis

Ey mutmaîn olamayan zor nefis
Bu sokaklar geçmeyince, hep dardır
Şanma sakın, duymayana yok lafız
İcâbında bu yol borandır, kardır

Bastığımız en sıhhatli zemindir
Bu sıhhati Hak'tan bilen emindir
Mü'minin kardeşi yine mü'mindir
Münkir bize ne sırdaştır ne yardır

Tutunacak dal gibidir her ayet
Rabb'e varır Rabb'e edilen niyet
Yorulsan da kalk ayağa devam et
Her zorlukta bir de kolaylık vardır (*)

* İnşirah Sûresi 5-6

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zora Gidiyor

Nasihate cür'et edemez olduk
Ne söylense gayrı zora gidiyor
Serinliğe bedel ödemez olduk
Tüm rüzgârlar yanıp kora gidiyor

(istanbul-31.05.2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zuhâle Dek

Bir dil geçer yüreğimden, ağır ağır türkü gibi
Acep nazım var mı yârda, Nasreddin'in kürkü gibi

Sevmek demek ağlamaktır, bir tek kuruş ödemeden
Hesap kitap bilmeyiz biz, seven gider 'ah' demeden

Bir dn geçer hayâlimden, biraz komik biraz deli
Glemem yarına zirâ, ağırdır ömrün bedeli

Biliyorum yoktur çözüm, ne gidene ne gelene
Giden gider, gelen gelir, yürekte aşk kalır gene

Bir an bile düşünmeden, ister isem fedâ-i cân
Can bedene ağır gelir, kalbe ise bu heyecân

Ey Ayhan'ım nedir çözüm, seni dolduran bu hâle
Bilirim sen durulmazsın, birgün varsan da zuhâle

(istanbul-18.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz